

Bruxelles, den 27.10.2021
COM(2021) 664 final

2021/0342 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og den nedre grænse for output

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2021) 320} - {SWD(2021) 321} - {SEC(2021) 380}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Forslaget til ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 (kapitalkravsforordningen eller CRR) er en del af en lovgivningspakke, der også omfatter ændringer af direktiv 2013/36/EU (kapitalkravsdirektivet eller CRD)¹.

Som reaktion på den globale finanskrisen i 2008-2009 ("finanskrisen") gennemførte Unionen væsentlige reformer af tilsynsrammen for banker for at øge disses modstandsdygtighed og derved bidrage til at forhindre, at en lignende krise ville opstå på ny. Disse reformer var i vid udstrækning baseret på internationale standarder vedtaget af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS)² siden 2010. Standarderne kaldes tilsammen Basel III-standarderne, Basel III-reformerne eller Basel III-rammen³.

De globale standarder, som BCBS har udviklet, er blevet stadig vigtigere som følge af banksektorens stadig mere globale og indbyrdes forbundne karakter. En globaliseret banksektor fremmer international handel og internationale investeringer, men skaber også mere komplekse finansielle risici. Uden ensartede globale standarder kunne bankerne vælge at etablere deres aktiviteter inden for den jurisdiktion, der har de mest lempelige regulerings- og tilsynsordninger. Dette kunne føre til et kapløb mod bunden om at tiltrække bankvirksomheder og samtidig øge risikoen for global finansiell ustabilitet. International koordinering af globale standarder begrænser i vid udstrækning denne form for risikobetonet konkurrence og er afgørende betydning for at kunne bevare finansiell stabilitet i en globaliseret verden. Globale standarder forenkler desuden livet for banker med internationale aktiviteter — herunder et betragteligt antal EU-banker — idet de garanterer, at der anvendes stort set de samme regler i de vigtigste finansielle knudepunkter i hele verden.

EU har været en central fortaler for internationalt samarbejde på bankreguleringsområdet. Det første sæt reformer efter krisen, som er en del af Basel III-rammen, er blevet gennemført i to trin:

- i juni 2013 med vedtagelsen af CRR⁴ og CRD IV⁵
- i maj 2019 med vedtagelsen af forordning (EU) 2019/876⁶, også kaldet CRR II, og direktiv (EU) 2019/878, også kaldet CRD V⁷.

¹ COM(2021) 663 final.

² Medlemmerne af BCBS består af centralbanker og banktilsynsmyndigheder fra 28 jurisdiktioner i hele verden. For så vidt angår EU-medlemsstaterne er Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene samt Den Europæiske Centralbank medlemmer af Baselkomiteen. Europa-Kommissionen og EBA deltager i BCBS's møder som observatører.

³ Den konsoliderede Basel III-ramme kan tilgås på <https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm>.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 321 af 27.6.2013, s. 6).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale

De reformer, der er gennemført indtil nu, har fokuseret på at øge kvaliteten og kvantiteten af den lovpligtige kapital, som bankerne skal besidde til dækning af potentielle tab. De har desuden haft til formål at reducere overdreven gearing hos bankerne, øge institutternes⁸ modstandsdygtighed over for kortsigtede likviditetschok, mindske deres afhængighed af kortfristet finansiering, mindske deres koncentrationsrisiko og imødegå "too big to fail"-problemer⁹.

De nye regler styrkede dermed kriterierne vedrørende lovpligtig kapital, ligesom minimumskapitalkravene blev sat op, og der indførtes nye krav vedrørende kreditværdijusteringsrisiko¹⁰ og eksponeringer mod centrale modparter¹¹. Derudover blev der indført en række nye tilsynsforanstaltninger: et minimumskrav til gearingsgrad, en kortsigtet likviditetsgrad (kendt som likviditetsdækningsgraden), en langsigtet stable funding ratio (kendt som net stable funding ratio), grænser for store eksponeringer¹² og makroprudentielle kapitalbuffer¹³.

Takket være dette første sæt EU-reformer¹⁴ er EU's banksektor blevet betydeligt mere modstandsdygtig over for økonomiske chok og kom ind i covid-19-krisen i en betydeligt mere stabil forfatning, end den var i ved finanskrisens begyndelse.

Desuden traf tilsynsmyndighederne og lovgiverne midlertidige hjælpeforanstaltninger i starten af covid-19-krisen. I sin fortolkende meddelelse om anvendelsen af de regnskabs- og tilsynsmæssige rammer til at fremme banklångivningen i EU — støtte til virksomheder og husholdninger under covid-19 af 28. april 2020¹⁵ bekræftede Kommissionen den fleksibilitet, der er indbygget i tilsyns- og regnskabsreglerne, som fremhævet af de europæiske tilsynsmyndigheder og internationale organer. På dette grundlag vedtog medlovgiverne i juni 2020 midlertidige ændringer af visse specifikke aspekter af tilsynsrammen — den såkaldte "CRR-quick fix-pakke"¹⁶. Sammen med resolute penge- og finanspolitiske foranstaltninger¹⁷

modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger.

⁸ Oprindeligt fandt CRR anvendelse på både kreditinstitutter (dvs. banker) og investeringsselskaber, der almindeligvis omtales som "institutter". Da forordning (EU) 2019/2033 trådte i kraft blev det personelle anvendelsesområde for CRR — og med denne definitionen af "institut" — begrænset til at omfatte kreditinstitutter og investeringsselskaber, der udøver visse typer af aktiviteter, og som skal have en banktilladelse.

⁹ Jf. <https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm>.

¹⁰ Kreditværdijustering er en regnskabsmæssig justering af prisen på et derivat med henblik på at tage højde for modparts-kreditrisiko.

¹¹ Dette var de eneste væsentlige ændringer i den del af standarderne, der vedrører risikobaserede kapitalkrav, som blev indført i forbindelse med første fase af Basel III-reformen.

¹² Et minimumskrav vedrørende grænser for store eksponeringer var allerede en del af EU-lovgivningen, men var et nyt element i Baselstandarderne.

¹³ Nærmere bestemt kapitalbevaringsbufferen (CCB), den kontracykliske kapitalbuffer (CCyB), den systemiske buffer (SRB) og kapitalbufferne for globale og andre systemisk vigtige institutter (henholdsvis G-SII og O-SII).

¹⁴ Dette første sæt reformer er også blevet gennemført i de fleste jurisdiktioner verden over, hvilket fremgår af den 18. statusrapport om vedtagelsen af Baselregelsættet, som blev offentliggjort i juli 2020 (jf. <https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm>).

¹⁵ Jf. https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_en.

¹⁶ Jf. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=DA>.

¹⁷ ESBR har indsamlet en omfattende liste over sådanne foranstaltninger — se "[Policy measures in response to the COVID-19 pandemic](#)".

hjalp dette institutterne til at fortsætte långivningen til husholdninger og virksomheder under pandemien. Dette bidrog igen til at afbøde det økonomiske chok¹⁸ som følge af pandemien.

Mens det overordnede kapitalniveau i EU's banksystem nu gennemsnitligt anses for at være tilfredsstillende, er nogle af de problemer, der blev identificeret i kølvandet på finanskrisen, dog endnu ikke blevet løst. Analyser foretaget af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Centralbank (ECB) har vist, at de kapitalkrav, der er beregnet af institutter, som er etableret i Unionen, ved hjælp af interne modeller, var kendetegnet ved betydelige indbyrdes forskelle, som ikke kunne begrundes i forskelle i de underliggende risici, og som i sidste ende underminerer deres kapitalprocenters pålidelighed og sammenlignelighed¹⁹. Dertil kommer, at den manglende risikofølsomhed i kapitalkravene som beregnet ved hjælp af standardmetoder resulterer i utilstrækkelige eller urimeligt høje kapitalkrav for visse finansielle produkter eller aktiviteter (og dermed for bestemte forretningsmodeller, der primært er baseret på dem). I december 2017 nåede man i BCBS til enighed om et endeligt sæt reformer²⁰ af de internationale standarder med det formål at løse disse problemer. I marts 2018 hilste G20-finansministrene og centralbankcheferne disse reformer velkommen og bekræftede gentagne gange deres tilsagn om fuldstændig, rettidig og konsekvent gennemførelse heraf. I 2019 meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at fremsætte et lovgivningsforslag med henblik på at gennemføre disse reformer i EU's tilsynsramme²¹.

Det forberedende arbejde med dette forslag er blevet forsinket af covid-19-pandemien. Forsinkelsen afspejlede BCBS's beslutning af 26. marts 2020 om at forlænge de tidligere aftalte frister for gennemførelsen af de sidste elementer i Basel III-reformen med et år.²²

På baggrund af ovenstående er der to overordnede målsætninger med dette lovgivningsinitiativ: at bidrage til den finansielle stabilitet og til en stabil finansiering af økonomien i forbindelse med genopretningen efter covid-19-krisen. Disse overordnede målsætninger kan inddeles i fire mere specifikke mål:

- 1) at styrke de risikobaserede kapitalkravsregler uden betydelige stigninger i kapitalkravene som helhed
 - 2) at sætte øget fokus på ESG-risici i tilsynsrammen
 - 3) at harmonisere tilsynsbeføjelser og -værktøjer yderligere og
 - 4) at nedbringe institutternes administrative omkostninger i forbindelse med offentliggørelser af oplysninger og forbedre adgangen til institutternes tilsynsdata.
- 1) *Styrkelse af de risikobaserede kapitalkravsregler*

¹⁸ ECB påviste i sin covid-19-sårbarhedsanalyse, som blev offentliggjort i juli 2020, at de største banker i euroområdet ville have tilstrækkelig kapital til at modstå en kortvarig dyb recession, og at antallet af banker med utilstrækkelige kapitalressourcer i tilfælde af en mere alvorlig recession ville være begrænset (jf. https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2_en.pdf).

¹⁹ BCBS udførte lignende internationale undersøgelser, hvori der blev draget de samme konklusioner for banker på verdensplan. Yderligere oplysninger kan findes her https://www.bis.org/bcbs/implementation/rcap_thematic.htm.

²⁰ Jf. <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm>.

²¹ Jf. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_6269.

²² Nærmere bestemt til den 1. januar 2023 som startdato for anvendelsen og til den 1. januar 2028 for fuld anvendelse af de endelige elementer i reformen.

Den midlertidige økonomiske stresssituation har ikke ændret behovet for at gennemføre denne strukturreform. Det er nødvendigt at fuldføre reformen for at tage højde for de udestående spørgsmål og yderligere styrke den finansielle soliditet i institutter, der er etableret i EU, således at de er bedre rustet til at understøtte økonomisk vækst og modstå potentielle fremtidige kriser. Gennemførelsen af de udestående elementer i Basel III-reformen er også nødvendig for at give institutterne den nødvendige reguleringsmæssige sikkerhed og fuldføre den reform af tilsynsrammen, som har varet i 10 år. Endelig er fuldførelsen af reformen i overensstemmelse med EU's tilsagn om regulerings Samarbejde på internationalt plan og de konkrete foranstaltninger, som nogle af EU's partnere har bebudet eller allerede har truffet for at gennemføre reformen rettidigt og korrekt.

2) *Øget fokus på ESG-risici i tilsynsrammen*

Et andet, lige så vigtigt reformbehov udspringer af Kommissionens igangværende arbejde med overgangen til en bæredygtig økonomi. Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne aftale (en europæisk grøn pagt)²³ og Kommissionens meddelelse om realisering af EU's klimamål for 2030 ("Fit for 55")²⁴ beskrev klart Kommissionens tilsagn om at omdanne EU's økonomi til en bæredygtig økonomi og samtidig håndtere de uundgåelige konsekvenser af klimaændringerne. Kommissionen bebudede også en strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi²⁵, som bygger på tidligere initiativer og rapporter, såsom handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst²⁶ og rapporterne fra Den Tekniske ekspertgruppe for Bæredygtig Finansiering²⁷, men styrker Kommissionens indsats på dette område for at bringe dem i overensstemmelse med de ambitiøse mål i den europæiske grønne pagt.

Bankbaseret formidling vil spille en særligt vigtig rolle i finansieringen af omstillingen til en mere bæredygtig økonomi. Samtidig er det sandsynligt, at omstillingen til en mere bæredygtig økonomi indebærer risici for bankerne, som de vil skulle håndtere korrekt for at sikre, at risiciene for den finansielle stabilitet minimeres. Det er her, hvor der er behov for tilsynsmæssige regulering, og hvor den kan spille en meget vigtig rolle. Strategien for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi anerkender dette og fremhæver behovet for at sikre en bedre integration af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici) i EU's tilsynsramme, da det vurderes, at de nuværende retlige krav alene ikke er tilstrækkelige til at skabe incitamenter til en systematisk og ensartet styring af ESG-risici i institutterne.

3) *Yderligere harmonisering af tilsynsbeføjelser og -værktøjer*

Korrekt håndhævelse af tilsynsreglerne udgør et andet fokusområde. Tilsynsmyndighederne skal råde over de nødvendige værktøjer og beføjelser til dette formål (f.eks. beføjelser til at meddele tilladelse til institutter og godkende deres aktiviteter, vurdere egnetheden af deres ledelse eller pålægge dem sanktioner, hvis de overtræder reglerne). Mens EU-lovgivningen sikrer et minimumsniveau for harmonisering, er der stor forskel på tilsynsværktøjerne og -procedurerne på tværs af medlemsstaterne. Disse fragmenterede lovgivningsmæssige rammer for fastlæggelsen af bestemte beføjelser og værktøjer, som tilsynsmyndighederne har adgang til, og for anvendelsen heraf på tværs af medlemsstaterne underminerer de lige

²³ Jf. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640>.

²⁴ Jf. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN>.

²⁵ Jf. COM(2021) 390 final.

²⁶ Jf. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>.

²⁷ Jf. https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

konkurrencevilkår i det indre marked og sår tvivl om, hvorvidt EU's institutter styres på forsvarlig og forsigtig vis, og om der føres tilsyn med disse. Dette problem er særligt akut i forbindelse med bankunionen. Forskelle på tværs af 21 forskellige retssystemer forhindrer, at Den Fælles Tilsynsmekanisme (FTM) kan varetage sine tilsynsfunktioner på en virksom og effektiv måde. Derudover skal grænseoverskridende bankkoncerner håndtere en række forskellige procedurer for det samme tilsynsmæssige spørgsmål, hvilket på ubehørig vis øger deres administrative omkostninger.

Et andet vigtigt spørgsmål, nemlig manglen på en robust EU-ramme for tredjelandskoncerner, der leverer banktjenester i EU, har fået en ny dimension efter brexit. Oprettelse af tredjelandsfilialer (TCB'er) er primært underlagt national lovgivning og er kun i meget begrænset omfang harmoniseret ved CRD. Det fremgår af en nyere rapport fra EBA²⁸, at dette uensartede tilsynsmæssige landskab dels giver TCB'er betydelige muligheder for regel- og tilsynsarbitrage ved udøvelsen af deres bankvirksomhed, dels resulterer i manglende tilsyn og øgede risici for den finansielle stabilitet i EU.

Tilsynsmyndighederne mangler ofte de oplysninger og beføjelser, som er nødvendige for at kunne håndtere disse risici. Manglen på detaljeret indberetning med henblik på tilsyn og den utilstrækkelige udveksling af oplysninger mellem de myndigheder, der har ansvaret for at føre tilsyn med en tredjelandskoncerns forskellige enheder/aktiviteter, efterlader blinde vinkler. Unionen er den eneste større jurisdiktion, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed ikke har et fuldstændigt billede af aktiviteterne i tredjelandskoncerner, der opererer gennem både datterselskaber og filialer. Disse mangler har en negativ indvirkning på de lige konkurrencevilkår blandt tredjelandskoncerner, som er aktive i forskellige medlemsstater, samt i forhold til institutter med hovedsæde i Unionen.

4) *Nedbringelse af institutternes administrative omkostninger i forbindelse med offentliggørelser af oplysninger og bedre adgang til institutternes tilsynsdata*

Dette forslag er også nødvendigt for yderligere at styrke markedsdisciplinen. Det er yderligere et vigtigt redskab til at sikre, at investorerne kan varetage deres rolle med at overvåge institutternes adfærd. For at kunne gøre dette skal de have adgang til de nødvendige oplysninger. De nuværende vanskeligheder forbundet med adgangen til tilsynsoplysninger hindrer markedet i at få adgang til de oplysninger, som de har brug for, om institutteres tilsynsmæssige situationer. Dette gør i sidste ende tilsynsrammen mindre virksom for institutter og sår potentielt tvivl om banksektorens modstandsdygtighed, navnlig i perioder med stress. Forslaget har derfor til formål at centralisere offentliggørelsen af tilsynsoplysninger med henblik på at lette adgangen til tilsynsdata og sammenligneligheden på tværs af brancher. Centraliseringen af offentliggørelsen af oplysninger i ét enkelt adgangspunkt oprettet af EBA har tillige til formål at mindske den administrative byrde for institutter, navnlig små og ikkekomplekse institutter.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

En række elementer i forslagene om ændring af CRR og CRD udgør en opfølgning på det arbejde, der er gjort på internationalt plan eller af EBA, mens andre tilpasninger af tilsynsrammen er blevet nødvendige på grund af de praktiske erfaringer, der er gjort siden

²⁸ Jf. EBA/REP/2021/20 (kan tilgås [her](#)). Ved CRD pålægges EBA at rapportere om eventuel regularbitrage som følge af den aktuelle forskelligartede behandling af TCB'er. Der gøres i rapporten status over de nationale ordninger for TCB'er, og det bekræftes, at der fortsat er betydelige forskelle på, hvordan disse filialer behandles på nationalt plan, og på omfanget af værtslandets tilsynsførendes involvering.

gennemførelsen i national lovgivning og anvendelsen af CRD, bl.a. inden for rammerne af FTM.

Med forslagene indføres der ændringer i den nuværende lovgivning, som er i fuld overensstemmelse med gældende regler vedrørende tilsynsmæssig regulering af og tilsyn med institutter. Gennemgangen af CRR og CRD har til formål at fuldføre gennemførelsen af Basel III-reformen i Unionen samt at styrke og harmonisere tilsynsværktøjer og -beføjelser. Disse foranstaltninger er nødvendige for yderligere at styrke banksektorens modstandsdygtighed.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Der er gået næsten 10 år, siden EU's stats- og regeringschefer blev enige om at oprette en bankunion. To søjler i bankunionen — fælles tilsyn og fælles afvikling — er på plads og hviler på et solidt fundament bestående af et fælles regelsæt for alle institutter i Unionen.

Forslagene har til formål at sikre, at der også fremover vil være et fælles regelsæt for alle institutter i Unionen, såvel i som uden for bankunionen. De overordnede mål med dette initiativ er, som beskrevet ovenfor, i fuld overensstemmelse med EU's grundlæggende mål om at fremme finansiell stabilitet, reducere sandsynligheden for og omfanget af skatteydernes støtte, hvis et institut afvikles, og bidrage til harmonisk og bæredygtig finansiering af økonomisk aktivitet, som er befordrende for et højt niveau af konkurrencedygtighed og forbrugerbeskyttelse.

Endelig supplerer initiativet, med anerkendelsen af ESG-relaterede risici og indarbejdelsen af ESG-elementer i tilsynsrammen, EU's mere overordnede strategi for et mere bæredygtigt og modstandsdygtigt finansielt system. Det vil bidrage til den europæiske grønne pagts målsætning om, at klimarisici skal styres og integreres i det finansielle system og de strategiske indsatsområder, der er fastsat i rapporten om strategisk fremsyn fra 2021²⁹.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget indebærer foranstaltninger til at skabe den fornødne ramme for optag og udøvelse af samt tilsyn med institutters virksomhed i Unionen med det formål at sikre det indre markeds stabilitet. Størstedelen af finansieringen i det indre marked kommer fra banksektoren, hvilket gør den til en af de grundlæggende komponenter i Unionens finansielle system. Unionen har et klart mandat til at handle på området det indre marked, og retsgrundlaget består af de relevante artikler i traktaten³⁰, som ligger til grund for Unionens beføjelser på dette område.

Ændringsforslagene er baseret på samme retsgrundlag som de retsakter, der ændres, dvs. artikel 114 i TEUF for forslaget til forordning om ændring af CRR og artikel 53, stk. 1, i TEUF for forslaget til direktiv om ændring af CRD.

²⁹ COM(2021) 750, jf. det strategiske indsatsområde 6 ("opbygning af modstandsdygtige og fremtidssikrede økonomiske og finansielle systemer").

³⁰ De relevante traktatartikler, som giver Unionen beføjelser til at vedtage foranstaltninger, er dem, der vedrører etableringsfriheden (navnlige artikel 53 i TEUF), den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 59 i TEUF) og tilnærmelsen af retsfor skrifter, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion (artikel 114 i TEUF).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

De fleste af de foranstaltninger, der overvejes, udgør ajourføring og ændring af eksisterende EU-retsfor skrifter, og de vedrører som sådan områder, hvor Unionen allerede har udøvet sin kompetence og ikke har til hensigt at ophøre med at udøve denne kompetence. Nogle få foranstaltninger (navnlig dem, der ændrer CRD) har til formål at indføre en yderligere grad af harmonisering med henblik på konsekvent at nå de mål, der er fastsat i direktivet.

Eftersom de foreslåede foranstaltninger har til formål at supplere allerede eksisterende EU-retsakter, kan målene bedre nås på EU-plan end gennem forskellige nationale initiativer. Nationale foranstaltninger med det formål f.eks. at gennemføre regler, som har et iboende internationalt fodaftryk — såsom en global standard som Basel III eller bedre håndtering af ESG-relaterede risici — i den eksisterende lovgivning, ville ikke være lige så effektive med hensyn til at sikre finansiel stabilitet som EU-regler. For så vidt angår tilsynsværktøjer og -beføjelser, offentliggørelse af oplysninger og tredjelandsfilialer kan det resultere i mindre gennemsigtighed og en øget risiko for arbitrage, hvis initiativet kun skal håndteres på nationalt plan, hvilket potentielt kunne føre til konkurrenceforvridning og påvirke kapitalstrømmene. Desuden ville det være en juridisk udfordring at vedtage nationale foranstaltninger, eftersom CRR allerede regulerer bankspørgsmål, herunder risikovægte, indberetning og offentliggørelse af oplysninger og andre CRR-relaterede krav.

At ændre CRR og CRD vurderes derfor at være den bedste løsning. På denne måde sikres den rette balance mellem harmonisering af regler og opretholdelse af national fleksibilitet, hvor dette er absolut nødvendigt, uden at der lægges hindringer i vejen for det fælles regelsæt. De foreslåede ændringer vil yderligere fremme ensartet anvendelse af tilsynskrav, konvergens i tilsynspraksisserne og lige vilkår i hele det indre marked for banktjenester. Dette er særlig vigtigt i banksektoren, hvor mange institutter driver virksomhed på tværs af EU's indre marked. Fuldt samarbejde og tillid inden for FTM og hos tilsynskollegierne og de kompetente myndigheder uden for FTM er afgørende for et effektivt tilsyn med institutter på konsolideret niveau. Disse mål kan ikke nås med nationale regler.

- **Proportionalitetsprincippet**

Proportionaliteten har været en integreret del af den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget. De foreslåede ændringer på diverse reguleringsområder er blevet vurderet individuelt i forhold til proportionalitetsmålet. Desuden er den manglende proportionalitet i de eksisterende regler blevet fremlagt på en række områder, ligesom specifikke muligheder er blevet analyseret for at mindske den administrative byrde og complianceomkostningerne for mindre institutter. Dette er navnlig tilfældet for foranstaltninger på området offentliggørelse af oplysninger, hvor compliancebyrden for små og ikkekomplekse institutter ville blive reduceret væsentligt, måske endda helt fjernet. Desuden vil de oplysningskrav, der vedrører offentliggørelse af ESG-risici, og som i henhold til forslagene skal finde anvendelse på alle institutter (dvs. foruden store, børsnoterede banker, for hvilke det eksisterende krav vil finde anvendelse fra 2022), med hensyn til frekvens og detaljeringsgrad blive skræddersyet til institutternes størrelse og kompleksitet og dermed respektere proportionalitetsprincippet.

- **Valg af retsakt**

Det foreslås, at foranstaltningerne gennemføres ved at ændre CRR og CRD ved henholdsvis en forordning og et direktiv. De foreslåede foranstaltninger henviser således til eller videreudvikler allerede eksisterende bestemmelser, der er indbygget i nævnte retsakter (dvs. rammen for beregning af risikobaserede kapitalkrav, beføjelser og værktøjer, som stilles til rådighed for tilsynsmyndighederne i hele Unionen).

Nogle af de foreslåede ændringer i CRD, som påvirker sanktionsbeføjelserne, ville sikre medlemsstaterne en vis fleksibilitet med hensyn til at opretholde forskellige regler, når direktivet gennemføres i national ret.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Kommissionen har taget en række skridt og gennemført en række initiativer for at vurdere, om den nuværende tilsynsramme for bankvirksomhed i EU og gennemførelse af de resterende elementer fra Basel III-reformen er et tilstrækkeligt grundlag til at sikre, at EU's banksystem er stabilt og modstandsdygtigt over for økonomiske chok og fortsat er en bæredygtig kilde til stabil finansiering af EU's økonomi.

Kommissionen indhentede de interesserede parters synspunkter vedrørende specifikke emner inden for kreditrisiko, operationel risiko, markedsrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, værdipapirfinansieringstransaktioner samt vedrørende den nedre grænse for output (outputgulvet). Ud over disse elementer, som vedrører gennemførelsen af Basel III, har Kommissionen også indhentet input vedrørende visse andre aspekter med henblik på at sikre konvergerende og konsekvent tilsynspraksis i hele Unionen og lette institutternes administrative byrde.

Forud for en offentlig høring, som blev gennemført fra oktober 2019 til starten af januar 2020³¹, var der blevet gennemført en første sonderende høring i foråret 2018³² med det formål at indhente en udvalgt gruppe af interessenters foreløbige holdning til den internationale aftale. Derudover blev en offentlig konference organiseret i november 2019 med henblik på at drøfte indvirkningen af og udfordringerne ved at gennemføre de endelige Basel III-standarder i EU. Bilag 2 til konsekvensanalysen indeholder resuméer af høringen og den offentlige konference.

Kommissionens tjenestegrene har også ad flere omgange hørt medlemsstaterne om EU's gennemførelse af de endelige elementer i Basel III-reformen og andre mulige revisioner af CRR og CRD i forbindelse med Kommissionens Ekspertgruppe om Bankvirksomhed, Betalinger og Forsikring.

Endelig har Kommissionens tjenestegrene i lovgivningsprocessens forberedende fase også holdt hundredevis af møder (fysiske og virtuelle) med repræsentanter fra banksektoren samt andre interesserede parter.

Resultaterne af alle ovennævnte initiativer har bidraget til udarbejdelsen af det lovgivningsinitiativ, der ledsager konsekvensanalysen. De har tydeligt dokumenteret behovet for at ajourføre og supplere de nuværende regler med henblik på i) yderligere at mindske risiciene i banksektoren og ii) at øge institutternes evne til at kanalisere tilstrækkelig finansiering til økonomien.

³¹ Jf. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-public-consultation_da.

³² Jf. https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen trak på ekspertisen hos EBA, som udarbejdede en konsekvensanalyse af gennemførelsen af de udestående elementer i Basel III-reformen³³. Derudover benyttede Kommissionens tjenestegrene sig af ekspertisen hos ECB, som udarbejdede en makroøkonomisk analyse af indvirkningen af gennemførelsen af disse elementer³⁴.

- **Konsekvensanalyse**

For hver af de identificerede problematikker blev der i konsekvensanalysen³⁵ set på en række politiske løsninger på tværs af fire centrale politikdimensioner, foruden udgangssituationen, hvor der ikke træffes nogen EU-foranstaltninger:

Hvad angår gennemførelsen af Basel III, fremgår det af analysen og den makroøkonomiske model i konsekvensanalysen, at gennemførelsen af den foretrukne løsning under hensyntagen til alle foranstaltningerne i forslaget forventes at ville føre til en vægtet gennemsnitlig stigning i minimumskapitalkravene for institutter fra + 6,4 % til + 8,4 % på lang sigt (senest i 2030) efter den påtænkte overgangsperiode. På mellemlang sigt (i 2025) forventes stigningen at ligge et sted mellem + 0,7 % og + 2,7 %.

Ifølge estimater, som er forelagt af EBA, kunne disse virkninger føre til, at et begrænset antal store institutter i EU (10 ud af de 99 institutter, som indgik i stikprøven) kollektivt ville skulle rejse yderligere kapitalgrundlag på mindre end 27 mia. EUR for at opfylde de nye minimumskapitalkrav i henhold til den foretrukne løsning. For at sætte dette grundlag i perspektiv besad de 99 institutter, som indgik i stikprøven (og som tegner sig for 75 % af EU's bankaktiver), et samlet grundlag bestående af lovpligtig kapital på 1 414 mia. EUR i slutningen af 2019 og havde tilsammen et overskud på 99,8 mia. EUR i 2019.

Mere generelt ville institutterne ganske vist pådrage sig engangsomkostninger og driftsomkostninger ved at gennemføre ændringerne i reglerne, men der forventes ingen større stigninger i omkostningerne. Derudover forventes de forenklinger, som følger af de foretrukne løsninger (f.eks. afskaffelse af metoder med interne modeller, centraliserede offentliggørelser af oplysninger), at mindske omkostningerne i forhold til i dag.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Dette initiativ har til formål at fuldføre EU's gennemførelse af de internationale tilsynsstandarder for banker, som BCBS vedtog mellem 2017 og 2020. Med initiativet vil EU's gennemførelse af Basel III-reformen, som blev iværksat af Baselkomitéen i kølvandet på

³³ En første analyse blev forelagt i to dele i 2019 (kan tilgås [her](#) og [her](#)). En anden konsekvensanalyse, som ajourfører resultaterne af den oprindelige analyse i lyset af covid-19-pandemiens virkninger blev forelagt i december 2020 (kan tilgås [her](#)). Af den ajourførte analyse fremgik det, at fra andet kvartal 2018 til fjerde kvartal 2019 faldt den samlede stigning i minimumskapitalkravene, som skyldtes gennemførelsen af hele Basel III-reformen, med over 5 procentpoint (dvs. fra + 24,1 % til + 18,5 %), mens kapitalunderskuddet i de institutter, som indgik i stikprøven, er mere end halveret (fra 109,5 mia. EUR til 52,2 mia. EUR).

³⁴ Den første makroøkonomiske analyse blev udarbejdet sammen med konsekvensanalysen fra 2019, som blev udarbejdet af EBA. En ajourført udgave blev derefter udarbejdet i 2021 for at tage højde for EBA's ajourførte konsekvensanalyse. Resultaterne af den ajourførte ECB-analyse er gengivet i konsekvensanalysen. Yderligere oplysninger om ECB's analyse kan tilgås her https://www.ecb.europa.eu/pub/financial-stability/macprudential-bulletin/html/ecb.mpbu202107_1~3292170452.en.html.

³⁵ SWD(2021) 320.

finanskrisen, blive fuldført. Denne reform var i sig selv en omfattende revision af den tilsynsramme, der blev anvendt før og under finanskrisen, nemlig Basel II-regelsættet (i EU blev dette regelsæt gennemført ved direktiv 2006/48/EF, dvs. det oprindelige kapitalkravsdirektiv). Kommissionen gjorde brug af resultaterne af BCBS' omfattende gennemgang af tilsynsrammen, tillige med input fra EBA, ECB og andre interesserede parter, for at sikre sig et informeret grundlag for sit gennemførelsesarbejde. Der er i afventning af gennemførelsen af de endelige Basel III-reformer i EU endnu ikke foretaget en formålstjenlighedsanalyse eller en Refit-evaluering.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen har forpligtet sig til et højt niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og har undertegnet en lang række menneskerettighedskonventioner. I denne sammenhæng skulle forslaget ikke få en umiddelbar indvirkning på disse rettigheder, som de er nedfældet i de primære FN-konventioner om menneskerettigheder, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som er en integreret del af EU-traktaterne, og den europæiske menneskerettighedskonvention.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Det forventes, at de foreslåede ændringer tidligst vil begynde at træde i kraft i 2023. Ændringerne hænger tæt sammen med andre bestemmelser i CRR og CRD, som allerede er trådt i kraft og er blevet overvåget siden 2014 og, for så vidt angår de foranstaltninger, der blev indført med pakken om risikobegrænsende foranstaltninger, siden 2019.

BCBS og EBA vil fortsat indsamle de nødvendige data til overvågning af de vigtigste målekriterier (kapitalprocenter, gearingsgrad, likviditetsforanstaltninger). Dette vil give mulighed for en fremtidig evaluering af virkningerne af de nye politikværktøjer. Regelmæssig gennemførelse af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og stresstest vil også gøre det lettere at overvåge virkningerne af de nye foreslåede foranstaltninger for de berørte institutter og at vurdere, hvorvidt der med den foreslåede fleksibilitet og proportionalitet tages tilstrækkeligt hensyn til mindre institutters karakteristika. Dertil kommer, at EBA sammen med FTM og de nationale kompetente myndigheder er i færd med at udvikle et integreret indberetningsværktøj (EUCLID), som forventes at blive et nyttigt instrument med henblik på overvågning og evaluering af reformernes virkninger. Endelig vil Kommissionens tjenestegrene fortsat deltage i BCBS' arbejdsgrupper og den fælles taskforce, som er nedsat af Den Europæiske Centralbank (ECB) og EBA, og som overvåger dynamikken i institutternes kapitalgrundlag og likviditetspositioner henholdsvis globalt og i EU.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forbedrede definitioner af enheder, som skal medtages i anvendelsesområdet for konsolideringsreglerne

Den seneste tids begivenheder har fremhævet behovet for at præcisere bestemmelserne om konsolideringsreglerne for at sikre, at finansielle koncerner, som ledes af fintechvirksomheder, eller som foruden institutter omfatter andre enheder, der direkte eller

indirekte deltager i finansielle aktiviteter, er underlagt konsolideret tilsyn. Med henblik herpå ændres artikel 4 for at præcisere og forbedre definitionerne af termerne "accessorisk servicevirksomhed", "finansielt holdingselskab" og "finansieringsinstitut", som alle er nøglebegreber i denne sammenhæng. Accessorisk servicevirksomheder bør betragtes som finansieringsinstitutter og dermed medtages i anvendelsesområdet for konsolideringsreglerne.

Det foreslås desuden også at ajourføre definitionerne af begreberne "moderselskab" og "datterselskab" i overensstemmelse med de gældende regnskabsstandarder og at tilpasse dem til begrebet "kontrol", som allerede er fastsat i CRR, for at undgå en inkonsekvent anvendelse af reglerne og regelarbitrage.

Kapitalgrundlag

Definitioner af "indirekte besiddelse" og "syntetisk besiddelse"

I henhold til artikel 72e, stk. 1, i CRR skal institutter, der er omfattet af artikel 92a i CRR, fradrage indirekte og syntetiske besiddelser fra visse nedskrivningsrelevante passivinstrumenter. De nuværende definitioner af termerne "indirekte besiddelser" og "syntetiske besiddelser" tager dog kun højde for kapitalinstrumenter. Derfor ændres disse definitioner, således at de også tager højde for besiddelser af relevante passiver (jf. artikel 4, stk. 1, nr. 114) og 126), i CRR).

Gensidige selskabers, andelsselskabers, sparekassers eller lignende institutters kapitalinstrumenter

Efter Det Forenede Kongeriges udtræden af EU i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union er artikel 27, stk. 1, litra a), nr. v), i CRR ikke længere relevant for institutter, der er etableret i Unionen (den blev indført for at imødekomme behovene i et institut, der er etableret i Det Forenede Kongerige). Derfor udgår bestemmelsen.

Tærskelbaserede undtagelser fra fradrag fra egentlige kernekapitalposter

Med henblik på at anvende nogle af de kapitalgrundlagsrelaterede fradrag, der er fastsat i CRR, skal institutter beregne visse tærskler, som er baseret på deres egentlige kernekapitalposter, efter at de har anvendt filtre og de fleste egentlige kernekapitalrelaterede fradrag. For at sikre, at beregningen af de relevante tærskler er ensartede og for at undgå asymmetri i behandlingen af visse fradrag for tærsklerne, skal der ligeledes tages hensyn til de nye egentlige kernekapitalrelaterede fradrag, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630³⁶ og ved forordning (EU) 2019/876, med henblik på beregningen af de relevante egentlige kernekapitalposter. Derfor tilføjes der i artikel 46, stk. 1, artikel 48, stk. 1, artikel 60, stk. 1, artikel 70, stk. 1, og artikel 72i, stk. 1, i CRR henvisninger til artikel 36, stk. 1, litra m) og n). Samtidig udgår henvisningen til artikel 36, stk. 1, litra k), nr. v) fra nævnte bestemmelser for at imødekomme afskaffelsen af fradragene af aktieeksponeringer efter en metode med interne modeller.

Minoritetsinteresser i forbindelse med datterselskaber i tredjelande

I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033³⁷ ("forordningen om investeringsselskaber") er der fastsat ændringer af termerne "institut" og "investeringsselskab"

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1).

(artikel 4, stk. 1, nr. 2) og 3), i CRR). En ny artikel 88b indsættes for at sikre, at datterselskaber, der er beliggende i et tredjeland, ikke desto mindre stadig kan komme i betragtning med henblik på del to, afsnit II, i CRR (dvs. beregningen af minoritetsinteresser), forudsat at nævnte datterselskaber ville falde ind under de reviderede definitioner af disse termer, hvis de var etableret i Unionen.

Enkelte yderligere ændringer finder anvendelse på artikel 84, stk. 1, artikel 85, stk. 1, og artikel 87, stk. 1, i CRR i forbindelse med tredjelandsdatterselskaber. Disse ændringer ændrer ikke ved den nuværende beregning af minoritetsinteresser, men har til formål at præcisere retsakten som opfølgning på de seneste besvarelser fra Kommissionen via Q&A-værktøjet, som indgår i EBA's fælles regelsæt.

Nedre grænse for output ("outputgulv")

Gennem ændringer af både CRR og CRD indføres der et outputgulv for de risikobaserede kapitalkrav. Det udgør én af nøgleforanstaltningerne i Basel III-reformerne og har til formål at mindske den overdrevne forskellighed blandt institutternes kapitalgrundlagskrav, som beregnes efter interne modeller, og dermed gøre det nemmere at sammenligne institutternes kapitalprocenter. Outputgulvet fastsætter en lavere grænse for de kapitalkrav, som genereres af institutters interne modeller, til 72,5 % af de kapitalkrav, som ville gælde ved anvendelse af standardmetoder. Beslutningen om at indføre outputgulvet er baseret på en analyse, der afslører, at institutternes brug af interne modeller gør dem tilbøjelige til at undervurdere risici og dermed deres kapitalgrundlagskrav.

Beregningen af risikovægtede aktiver med gulv er fastsat i artikel 92 i CRR. Mere specifikt ændres artikel 92, stk. 3, for at præcisere, hvilket samlet risikoeksponeringsbeløb — med eller uden gulv— der skal benyttes ved beregningen af minimumskrav til kapitalgrundlag (de såkaldte "søjle 1-krav").

Det samlede risikoeksponeringsbeløb med gulv, jf. artikel 92, stk. 5, må kun anvendes af EU-moderinstituttet, det finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab i en bankkoncern med henblik på koncernens soliditetsgrad, som beregnes på højeste konsolideringsniveau i EU.

I modsætning hertil kan det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv fortsat anvendes for enhver koncernenhed til beregning af kapitalgrundlagskrav på individuelt grundlag som yderligere præciseret i artikel 92, stk. 4.

Ethvert moderinstitut, finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab i en medlemsstat (som er forskellig fra EU-moderskabets beliggenhed) skal beregne sin del af det samlede risikoeksponeringsbeløb med gulv, der er anvendt for det konsoliderede kapitalgrundlagskrav, idet nævnte konsoliderede kapitalgrundlagskrav ganges med den andel³⁸ af de delkonsoliderede risikovægtede aktiver, der kan tilskrives den pågældende enhed og dens datterselskaber i den samme medlemsstat, alt efter hvad der er relevant.

Den konsoliderede koncerns risikovægtede aktiver, som kan tilskrives en enhed/koncernandel, skal beregnes i henhold til artikel 92, stk. 6, som enhedens/koncerndelens risikovægtede aktiver, som om outputgulvet ville finde anvendelse på dens samlede risikoeksponeringsbeløb. Hermed anerkendes fordelene ved risikospredning på tværs af forretningsmodeller i forskellige enheder i den samme bankkoncern. Samtidig vil eventuelle potentielle stigninger i kapitalgrundlaget, som er påkrævet som følge af anvendelsen af

³⁸ Denne andel beregnes for den konsoliderede koncerns risikovægtede aktiver.

outputgulvet på konsolideret niveau, skulle fordeles retfærdigt på tværs af de koncerndele, som er beliggende i andre medlemsstater end moderselskabet, alt efter deres risikoprofil.

I artikel 92, stk. 7, gengives bestemmelserne fra den tidligere artikel 92, stk. 4, som præciserer de beregningsfaktorer, der skal anvendes ved de forskellige risikotyper, som er omfattet af kapitalgrundlagskrav.

Kreditrisikorammen — standardmetoden

Standardmetoden for kreditrisiko (SA-CR) anvendes af størstedelen af institutter i hele EU til at beregne kapitalgrundlagskrav for deres eksponeringer mod kreditrisiko. Derudover skal SA-CR tjene som et troværdigt alternativ til metoder med interne modeller og som en virkningsfuld bagstopperordning for disse. Det er konstateret, at den nuværende SA-CR ikke er tilstrækkeligt risikofølsom på en række områder, hvilket nogle gange fører til unøjagtig eller uhensigtsmæssig måling af kreditrisiko (enten for høj eller for lav) og dermed til en unøjagtig eller uhensigtsmæssig beregning af kapitalgrundlagskrav.

Med revisionen af SA-CR øges denne metodes risikofølsomhed i forhold til flere nøgleaspekter.

Eksponeringsværdi af ikkebalanceførte poster

Med teksten til de reviderede Baselregler blev der indført en række ændringer til, hvordan institutter skal beregne eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster og tilsagn vedrørende ikkebalanceførte poster.

Artikel 5 ændres for at indføre definitionen af termen "tilsagn" og fritagelsen af kontraktlige ordninger, som opfylder specifikke betingelser, fra at blive klassificeret som tilsagn.

Artikel 111 ændres for at tilpasse de kreditkonverteringsfaktorer ("CCF'er"), som skal anvendes for ikkebalanceførte eksponeringer, til Basel III-standarderne, idet der indføres en ny CCF på henholdsvis 40 % og 10 %, og CCF'en på 0 % afskaffes. Behandlingen af tilsagn vedrørende ikkebalanceførte poster præciseres også, hvad angår de CCF'er, som skal anvendes til beregning af deres eksponeringsværdi.

Den fritagelse, der indføres i artikel 5 i overensstemmelse med Basel III-standarderne, vil imidlertid give institutterne mulighed for fortsat at anvende en CCF på 0 % for specifikke kontraktlige ordninger med virksomheder, herunder SMV'er, som ikke er klassificeret som "tilsagn". Derudover indføres der i artikel 495d en overgangsperiode, i henhold til hvilken institutterne kan anvende en CCF på 0 % på tilsagn, der kan opsiges uden betingelser, indtil den 31. december 2029. Efter denne dato vil den forøgede CCF-værdi blive indfaset over de følgende tre år, idet CCF-værdien i slutningen af indfasningsperioden når 10 %. Overgangsperioden vil give EBA mulighed for at vurdere, om indvirkningen af en CCF på 10 % for disse tilsagn ikke vil føre til utilsigtede konsekvenser for visse typer af låntagere, som forlader sig på nævnte tilsagn som en kilde til fleksibel finansiering. På grundlag af denne vurdering vil Kommissionen skulle beslutte, hvorvidt den vil fremlægge et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på ændring af den CCF, som skal anvendes på tilsagn, der kan opsiges uden betingelser.

Klassificeringen af ikkebalanceførte poster i bilag I ændres i overensstemmelse med de reviderede Basel III-standarder, således at de bedre afspejler grupperingen af nævnte poster i undergrupper, alt efter de gældende CCF'er.

Artikel 111 ændres yderligere for at indføre et mandat til EBA, således at den kan præcisere de tekniske elementer, der vil give institutterne mulighed for på korrekt vis at henføre deres

ikkebalanceførte eksponeringer til undergrupperne i bilag I og dermed foretage en korrekt beregning af eksponeringsværdien af disse poster.

Eksponeringer mod institutter

De reviderede Basel III-standarder ændrede den nuværende behandling af eksponeringer mod institutter og indførte standardmetoden til vurdering af kreditrisiko sammen med den eksisterende eksterne metode til vurdering af kreditrisiko. Mens der efter den eksterne metode til vurdering af kreditrisiko anvendes eksterne vurderinger af kreditrisiko (dvs. kreditvurderinger) for at bestemme de gældende risikovægte, skal institutterne efter standardmetoden til vurdering af kreditrisiko klassificere deres eksponeringer mod institutter i én af tre undergrupper ("klasser").

Artikel 120 ændres i overensstemmelse med Basel III-standarderne for at mindske den risikovægt, der anvendes for eksponeringer mod institutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 2, som er foretaget af et udpeget ECAI, og for i anvendelsesområdet for kortfristede eksponeringer at medtage de eksponeringer, som skyldes varebevægelser på tværs af nationale grænser, og som har en oprindelig løbetid på højst seks måneder.

Artikel 121 ændres for at indføre standardmetoden til vurdering af kreditrisiko, som er fastsat i Basel III-standarderne for eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI. Efter denne metode skal institutterne klassificere deres eksponeringer mod sådanne institutter i én af tre klasser baseret på flere kvantitative og kvalitative kriterier. For at undgå en mekanistisk anvendelse af kriterierne er institutterne underlagt krav om rettidig omhu, jf. artikel 79 i CRR, med hensyn til eksponeringer mod institutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, når de tildeler den gældende risikovægt. Dette sikrer, at kapitalgrundlagskravene på en hensigtsmæssig og konservativ måde afspejler kreditværdigheden af institutternes modparter, uanset om eksponeringerne er kreditvurderede eller ej. I tråd med Basel III-standarderne afskaffes den nuværende mulighed for at foretage risikovægtning af eksponeringer mod institutter baseret på deres stater kreditvurderinger for at bryde forbindelsen mellem institutterne og deres stater.

Artikel 138 ændres i tråd med Basel III-standarderne for at bryde forbindelsen mellem banker og stater også for kreditvurderede institutter ved at forbyde, at kreditvurderinger, som er foretaget af et udpeget ECAI, indeholder antagelser om implicit statsstøtte, medmindre kreditvurderingerne vedrører institutter fra den offentlige sektor.

Eksponeringer mod selskaber

Artikel 122 ændres i overensstemmelse med Basel III-standarderne for at mindske den risikovægt, der gælder for eksponeringer mod selskaber, for hvilke der foreligger en kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 3, som er foretaget af et udpeget ECAI.

Med gennemførelsen af outputgulvet vil institutter, som anvender interne modeller til at beregne kapitalgrundlagskrav for eksponeringer mod selskaber, også skulle anvende SA-CR, som beror på eksterne kreditvurderinger til at bestemme den låntagende virksomheds kreditkvalitet. De fleste selskaber i EU ønsker dog typisk ikke eksterne kreditvurderinger på grund af omkostningerne forbundet med at fastlægge en kreditvurdering og andre faktorer. Da kapitalgrundlagskrav, som er beregnet efter SA-CR, i gennemsnit er mere konservative for ikkekreditvurderede selskaber end for selskaber, som har en kreditvurdering, kan gennemførelsen af outputgulvet forårsage væsentlige stigninger i kapitalgrundlagskravene for institutter, der anvender interne modeller. For at undgå forstyrrende virkninger for bankernes långivning til ikkekreditvurderede selskaber og give tilstrækkelig tid til at etablere offentlige

og/eller private initiativer, som har til formål at øge kreditvurderingers dækning, ændres artikel 465 for at indføre en specifik overgangsordning for eksponeringer mod ikkekreditvurderede selskaber i forbindelse med beregning af outputgulvet. I denne overgangsperiode har institutterne mulighed for at anvende en særlig risikovægt på 65 % på deres eksponeringer mod selskaber, som ikke har en ekstern kreditvurdering, forudsat at disse eksponeringer indebærer en sandsynlighed for misligholdelse (PD), som er mindre eller lig med 0,5 %, (dette svarer til en kreditvurdering af "investment grade"). Denne behandling finder anvendelse på alle ikkekreditvurderede selskaber, uanset om de er børnoterede eller ej. EBA overvåger anvendelsen af overgangsbehandlingen og tilgængeligheden af kreditvurderinger, som er foretaget af udpegede ECAI'er, for eksponeringer mod selskaber. EBA vil skulle overvåge anvendelsen af overgangsbehandlingen og udarbejde en rapport om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at kalibrere den. På grundlag af denne rapport vil Kommissionen skulle beslutte, hvorvidt den vil fremlægge et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om behandling af ikkekreditvurderede erhvervseksponeringer af høj kreditkvalitet.

Foranstaltninger til forbedring af tilgængeligheden af eksterne kreditvurderinger for selskaber foreslås gennem ændringer af artikel 135.

Behandling af specialiseret långivning

Det er afgørende betydning for den økonomiske vækst i Unionen, at levedygtige infrastrukturprojekter og andre specialiserede projekter fremmes. Institutternes specialiserede långivning er også et definerende kendetegn ved Unionens økonomi, når det sammenlignes med andre jurisdiktioner, hvor sådanne projekter fortrinsvist finansieres af kapitalmarkederne. Store institutter, som er etableret i EU, er vigtige finansieringsstillere for specialiserede projekter, objektfinansiering og råvarefinansiering i Unionen og på globalt plan. De har i den forbindelse udviklet et højt niveau af ekspertise på disse områder. Der gøres primært forretning med enheder med særligt formål, der typisk tjener som låntagende enheder, og for hvilke investeringsafkastet er den primære kilde til tilbagebetaling af den opnåede finansiering.

I overensstemmelse med Basel III-standarden indføres der i SA-CR i den nye artikel 122a en klasse for specialiserede eksponeringer samt to generelle metoder til bestemmelse af de gældende risikovægte for specialiserede eksponeringer, én for eksponeringer med en ekstern kreditvurdering og én for eksponering uden en ekstern kreditvurdering. Der indføres klasser for objektfinansiering, objektfinansiering og råvarefinansiering i SA-CR i tråd med de samme tre undergrupper som i de interne ratingbaserede metoder (IRB-metoder).

Da den nye standardbehandling i henhold til Basel III-rammen for ikkekreditvurderet specialiseret långivning ikke er tilstrækkeligt risikofølsom til at afspejle virkningerne af de omfattende sikkerhedspakker, der som regel er tilknyttet visse objektfinansieringseksponeringer i Unionen, øges detaljeringsgraden i SA-CR yderligere for disse eksponeringer. Ikkekreditvurderede objektfinansieringseksponeringer, der er omfattet en forsvarlig og konservativ styring af tilknyttede finansielle risici, idet de opfylder en række betingelser, som har potentiale til at sænke deres risikoprofil, således at den svarer til en standard af "høj kvalitet", drager fordel af en gunstig kapitalbehandling i sammenligning med den almindelige behandling af ikkekreditvurderede objektfinansieringseksponeringer efter Basel III-standarden. Fastlæggelsen af, hvad der udgør "høj kvalitet" for objektfinansiering er underlagt yderligere specifikke betingelser, som skal udarbejdes af EBA ved hjælp af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

Den særbehandling, der blev indført ved CRR II, for at fremme bankfinansiering og private investeringer i infrastrukturprojekter af høj kvalitet ("støttefaktor for infrastruktur"), jf. artikel

501a, opretholdes under både SA-CR og IRB-metoderne for kreditrisiko med målrettede præciseringer, hvilket resulterer i lavere kapitalgrundlagskrav for infrastrukturprojekter end ved den særbehandling, der er fastsat i Basel III-standarderne. Den særbehandling, der er fastsat i den nye artikel 122a, for projektf finansieringseksponeringer vil kun finde anvendelse på eksponeringer, på hvilke institutterne ikke allerede anvender behandlingen med "støttefaktoren for infrastruktur" i henhold til artikel 501a, for at undgå en uberettiget begrænsning af kapitalgrundlagskravene.

Detaleksponeringer

Artikel 123 ændres for yderligere at bringe klassificeringen af detaileksponeringer efter SA-CR i overensstemmelse med klassificeringen efter IRB-metoderne, således at der sikres en konsekvent anvendelse af de tilsvarende risikovægte på det samme sæt eksponeringer. Artikel 123 ændres også for at indføre en særbehandling i form af en risikovægt på 45 % for revolverende detaileksponeringer, som opfylder en række betingelser vedrørende tilbagebetaling eller anvendelse, der kan sænke deres risikoprofil, hvorved de defineres som transaktionseksponeringer i tråd med Basel III-standarderne. Eksponeringer mod en eller flere fysiske personer, som ikke opfylder alle betingelserne for at blive betragtet som detaileksponeringer, bør tildeles en risikovægt på 100 %.

Eksponeringer med valutamismatch

Der indsættes en ny artikel 123a for at indføre et multiplikatorkrav vedrørende risikovægten for ikkeafdækkede detaileksponeringer og eksponeringer, der er sikret ved beboelsesejendom, mod fysiske personer, hvor der er et mismatch mellem lånets denomineringsvaluta og valutaen for låntagers indtægtskilde. Som fastsat i de endelige Basel III-standarder fastsættes multiplikatoren til 1,5, med forbehold af et loft for den derved beregnede endelige risikovægt på 150 %. Hvis eksponeringens valuta er forskellig fra den nationale valuta i låntagers bopælsland, kan institutterne anvende alle ikkeafdækkede eksponeringer som tilnærmet værdi.

Eksponeringer, som er sikret ved fast ejendom

I overensstemmelse med de endelige Basel III-standarder ændres behandlingen af eksponeringsklassen for fast ejendom for yderligere at øge detaljeringsgraden med hensyn til den iboende risiko, som hidrører fra forskellige typer af transaktioner vedrørende fast ejendom og lån.

Med den nye risikovægtning bibeholdes sondringen mellem pant i fast ejendom til beboelse og erhvervsejendomme, hvorimod detaljeringsgraden øges yderligere efter typen af finansiering af eksponeringen (afhængig eller ej af indtægtsstrømme, som genereres af den ejendom, der er stillet som sikkerhed) og efter den fase, som ejendomme befinder sig i (opførelsesfasen kontra færdigopført ejendom).

Et nyt element er indførelsen af en særbehandling for realkreditlån i indkomstgenerende fast ejendom ("IPRE"), dvs. realkreditlån, hvis tilbagebetaling i væsentlig grad er afhængig af de pengestrømme, der genereres af den faste ejendom, som sikrer disse lån. Den dokumentation, der er indsamlet af Baselkomitéen, viser, at disse lån har tendens til at være væsentligt mere risikobetonede end realkreditlån, hvis tilbagebetaling i betydelig grad er afhængig af låntagers grundlæggende evne til at servicere lånet. I den nuværende SA-CR findes der imidlertid ingen særbehandling for sådanne mere risikobetonede eksponeringer, til trods for at denne afhængighed af pengestrømme, som genereres af den faste ejendom, der sikrer lånet, er en vigtig risikofaktor. Manglen på en særbehandling kan resultere i, at niveauerne for kapitalgrundlagskravene er utilstrækkelige med henblik på at dække uforudsete tab på denne type eksponeringer, der er sikret ved fast ejendom.

I artikel 4 bliver flere definitioner ændret eller erstattet, eller der indsættes nye definitioner for at præcisere betydningen af de forskellige typer af eksponeringer, som er sikret ved pant i fast ejendom, i overensstemmelse med de reviderede behandlinger i del III (nr. 75) til 75g)).

Artikel 124 erstattes for i stk. 1-5 at fastsætte de generelle og visse specifikke krav vedrørende tildelingen af risikovægte til eksponeringer, som er sikret ved pant i henholdsvis fast ejendom til beboelse og erhvervsejendom, herunder for eksponeringer, som er sikret ved IPRE-realkreditlån (i beboelsesejendomme og erhvervsejendomme). Stk. 6-10 indeholder bestemmelser om den nuværende periodiske vurdering af hensigtsmæssigheden af standardrisikovægtene og processen med henblik på at øge dem efter den udpegede myndigheds skøn.

Artikel 125 erstattes for at gennemføre den reviderede Basel III-behandling af eksponeringer, som er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse. Lånopdelingsmetoden, som opdeler eksponeringer, som er sikret ved pant, i en sikret og en usikret del og tildeler hver af disse dele den dertil svarende risikovægt, bibeholdes, mens kalibreringen heraf tilpasses i overensstemmelse med Basel III-standarderne, idet den sikrede del af eksponeringen på op til 55 % af ejendomsværdien tildeles en risikovægt på 20 %. Denne kalibrering af risikovægten for den sikrede del tager højde for den situation, hvor instituttet kan pådrage sig yderligere uforudsete tab, som går ud over det haircut, der allerede anvendes på ejendomsværdien, når ejendommen sælges i tilfælde af misligholdelse fra låntagers side. Artikel 125 fastsætter desuden en mere risikofølsom fallbackbehandling, som afhænger af eksponeringen i forhold til værdi ("ETV-forholdet") for pant i fast ejendom til beboelse, hvis ejendommen ikke kan omfattes af lånopdeling (f.eks. fordi den ikke er færdigopført).

Den ændrede artikel 125 fastlægger også en mere målrettet risikovægtning med en større detaljeringsgrad, som finder anvendelse på IPRE-eksponeringer, som er sikret i fast ejendom til beboelse, medmindre kriterierne i den såkaldte "hard test" er opfyldt: Hvis den kompetente myndighed i medlemsstat, hvor den ejendom, som sikrer lånet, er beliggende, har offentliggjort dokumentation, hvoraf det fremgår, at ejendomsmarkedet er veludviklet og veletableret med årlige tabsprocenter, som ikke overstiger bestemte tærskler, kan der anvendes de samme særlige risikovægte på IPRE-eksponeringer, som er sikret ved fast ejendom til beboelse, som de risikovægte, der anvendes på andre eksponeringer, som er sikret ved fast ejendom til beboelse, såfremt risikoen for låntager ikke i væsentlig grad afhænger af afkastet fra ejendommen.

Artikel 126 erstattes for at gennemføre den reviderede Basel III-behandling af eksponeringer, som er sikret ved erhvervsejendom. Rent begrebsmæssigt afspejler det behandlingen for eksponeringer, som er sikret ved fast ejendom til beboelse: Den veletablerede lånopdelingstilgang bibeholdes og kalibreringen heraf justeres i overensstemmelse med Basel III-standarderne, hvorved den sikrede del af eksponeringen op til en ejendomsværdi på 55 % tildeles en risikovægt på 60 %. Artikel 126 fastsætter desuden en mere risikofølsom fallbackbehandling, som afhænger af ETV-forholdet for pant i erhvervsejendom, hvis ejendommen ikke kan omfattes af lånopdeling.

En målrettet risikovægtning med en højere detaljeringsgrad for IPRE-eksponeringer, som er sikret ved erhvervsejendom, indføres gennem ændring af artikel 126, samtidig med at "hard test" bibeholdes, hvilket giver institutterne mulighed for at anvende de samme særlige risikovægte på eksponeringer mod indkomstgenererende erhvervsejendom og mod anden erhvervsejendom, som er sikret ved ejendom, der er beliggende i markeder, hvor de årlige tabsprocenter ikke overstiger bestemte tærskler.

Lån, som finansierer erhvervelse af jord, byggemodning eller opførelse af enhver beboelsesejendom eller erhvervsejendom, indebærer en forhøjet risiko. Denne forhøjede

risiko skyldes det forhold, at kilden til tilbagebetaling ved lånets optagelse enten er et planlagt, men usikkert salg af ejendommen eller væsentligt usikre pengestrømme. Den nuværende behandling af spekulativ finansiering af fast ejendom er udelukkende baseret på låntagers hensigt om videresalg af ejendommen med fortjeneste, uden at der tages hensyn til, i hvilket omfang der reelt er sikkerhed for tilbagebetaling. Derfor indføres der en ny definition i artikel 4, og der indsættes en ny artikel 126a for at indføre den specifikke risikovægtning på 150 %, som er fastsat i Basel III-standarderne, for lån til selskaber eller enheder med særligt formål, som finansierer byggemodning eller opførelse af enhver beboelsesejendom eller erhvervsejendom. Til gengæld fjernes den nuværende risikovægtning på 150 % for "spekulativ finansiering af fast ejendom", da den udelukkende er baseret på låntagers hensigt om videresalg af ejendommen med fortjeneste, uden at der tages hensyn til, i hvilket omfang der reelt er manglende sikkerhed for tilbagebetaling. I overensstemmelse med Basel III-standarderne gives der i artikel 126a mulighed for at tildele en risikovægt på 100 % til ADC-eksponeringer mod fast ejendom til beboelse, forudsat at bestemte risikoafbødende betingelser (med hensyn til kreditgivningspolitikken, andelen af kontrakter om forhåndssalg eller -leje og risikoeksponeret egenkapital) er opfyldt.

For at reducere de cykliske virkninger indflydelse på værdiansættelsen af en ejendom, som sikrer et lån, og holde kapitalgrundlagskravene for lån på et stabilt niveau lægges der med Basel III-standarderne loft over den ejendomsværdi, som er godkendt i tilsynsøjemed, svarende til den værdi, der er målt ved lånets optagelse, medmindre ændringerne uden tvivl øger ejendomsværdien. Samtidig forpligter standarderne ikke bankerne til at overvåge udviklingen i ejendomsværdierne. I stedet kræver de kun justeringer i tilfælde af ekstraordinære hændelser. I modsætning hertil skal institutterne i henhold til den nuværende gældende SA-CR i EU regelmæssigt overvåge værdien af ejendom, der stilles som sikkerhed. På grundlag af denne overvågning skal institutterne foretage op- eller nedjusteringer af ejendomsværdien (uanset ejendomsværdien ved lånet optagelse). Artikel 208 ændres for at reducere indvirkningen af cykliske effekter på værdiansættelsen af ejendom, der tjener som sikkerhed for lån, og sørge for, at kapitalgrundlagskravene for realkreditlån er mere stabile. Navnlig bibeholdes det nuværende krav vedrørende hyppig overvågning af ejendomsværdier, hvilket giver mulighed for opjustering ud over værdien ved lånets optagelse (i modsætning til Basel III-standarderne), men kun op til gennemsnitsværdien over de foregående tre år i forbindelse med erhvervsejendom og over de foregående seks år i forbindelse med fast ejendom til beboelse. For fast ejendom, der stilles som sikkerhed for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, præciseres det i artikel 129, at kompetente myndigheder kan meddele institutterne tilladelse til at anvende markedsværdien eller belåningsværdien uden at begrænse stigninger i ejendomsværdien til gennemsnittet over henholdsvis de foregående tre eller seks år. Derudover præciseres det i artikel 208, at ændringer af ejendommen, som forbedrer bygningens eller boligenhedens energieffektivitet, skal betragtes som ændringer, der uden tvivl forøger dens værdi. Endelig har institutterne mulighed for at foretage værdiansættelse og fornyet værdiansættelse af ejendomme ved hjælp af avancerede statistiske eller andre matematiske metoder, som er udformet uafhængigt af kreditbevillingsprocessen, med forbehold af opfyldelse af en række betingelser, som er baseret på EBA's retningslinjer om lånoptagelse og -overvågning (EBA/GL/2020/06), og med forbehold af tilsynsmæssig godkendelse.

Artikel 465 ændres for at fastsætte en specifik overgangsordning for eksponeringer med lav risiko, som er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse, når outputgulvet beregnes. I overgangsperioden kan medlemsstaterne give institutterne mulighed for at anvende en særlig risikovægt på 10 % på den sikrede del af eksponeringen på op til 55 % af ejendomsværdien og en risikovægt på 45 % på den resterende del af eksponeringen på op til 80 % af ejendomsværdien, forudsat at visse betingelser er opfyldt med henblik på at sikre, at de

indebærer en lav risiko og kontrolleres af de kompetente myndigheder. EBA vil skulle overvåge anvendelsen af overgangsbehandlingen og udarbejde en rapport om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at kalibrere den. På grundlag af denne rapport vil Kommissionen skulle beslutte, hvorvidt den vil fremlægge et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om eksponeringer med lav risiko, som er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse.

Eksponeringer mod efterstillet gæld

Artikel 128 erstattes for at gennemføre den reviderede behandling af eksponeringer mod efterstillet gæld, som er fastsat ved de endelig Basel III-standarder (dvs. en risikovægt på 150 %).

Aktieeksponeringer

Artikel 133 erstattes for at gennemføre den reviderede behandling af aktieeksponeringer i henhold til Basel III-standarderne. Anvendelsesområdet for aktieeksponeringsklassen beskrives nærmere, idet der fastsættes en definition af aktieeksponeringer, og det præciseres, hvilke andre instrumenter der skal kategoriseres som aktieeksponeringer med henblik på at beregne de kreditrisikovægtede aktiver.

For at øge SA-CR's risikofølsomhed afspejler de reviderede risikovægte den meget høje risiko for tab, der er forbundet med aktier, set i forhold til gældseksponeringer gennem en risikovægt på 250 % og skelner mellem langsigtede og mere risikobetonede spekulative investeringer, som tildeles en risikovægt på 400 %. For at undgå unødvendig kompleksitet henviser klassificeringen af langsigtede eksponeringer til den ihændehaverperiode, der er godkendt af instituttets øverste ledelse, som et centralt kriterium.

Aktieeksponeringer, der er indgået i henhold til lovgivningsprogrammer til fremme af bestemte sektorer i økonomien, og som tilvejebringer væsentlig støtte midler til instituttets investeringer, og som indebærer en eller anden form for statslig kontrol, kan tildeles en risikovægt på 100 %, med forbehold af en tærskel på 10 % af instituttets kapitalgrundlag og tilsynsmæssig godkendelse. Sådanne støtte midler kan også tage form af generelle garantier fra multilaterale udviklingsbanker, offentlige udviklingskreditinstitutter og internationale organisationer. Dette skal afspejle det forhold, at Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe, multilaterale udviklingsbanker, offentlige udviklingskreditinstitutter og medlemsstaterne opretter sådanne "lovgivningsprogrammer", som ofte er baseret på generelle offentlige garantier og forbundet med finansielle genopretnings- og resiliensplaner, der har til formål at mobilisere privat kapital, herunder at støtte strategiske virksomheder.

Aktieeksponeringer mod centralbanker er fortsat omfattet af en risikovægt på 100 %.

Endelig indføres der ved artikel 133 en nedre grænse for aktieeksponeringer, der registreres som et lån, men hidrører fra en gælds-/aktieswap, der er indgået som led i en velordnet realisering eller omstrukturering af gælden: I overensstemmelse med Basel III-standarderne må den gældende risikovægt ikke være lavere end den risikovægt, der ville finde anvendelse, hvis beholdningen forblev i gældsporteføljen.

Mange af EU's institutter har mangeårige, strategiske egenkapitalinvesteringer i finansielle og ikkefinansielle virksomheder. Basel III-standarderne øger risikovægtene for alle typer af aktieeksponeringer over en overgangsperiode på fem år uden at fastsætte en specifik behandling for strategiske egenkapitalinvesteringer. Anvendelse af den mere konservative tilgang, der er indbygget i Basel III-standarderne, på hele beholdningen af eksisterende aktiebeholdninger kan være til fare for eksisterende strategiske forbindelsers økonomiske levedygtighed.

Med henblik herpå ændres artikel 49 for at fastsætte den risikovægt, der finder anvendelse på aktieeksponeringer mod enheder i den finansielle sektor inden for det samme anvendelsesområde som konsolideringsreglerne (for koncerner) eller — med forbehold af tilsynsmæssig godkendelse — på institutter, som henhører under den samme institutsikringsordning, til 100 % og dermed bibeholde den nuværende behandling for de fleste berørte enheder.

En ny artikel 495a indsættes desuden for at fastsætte en gradvis indfasning af de nye risikovægte, som finder anvendelse på aktieeksponeringer. Derudover fastsætter den nye artikel overgangsbestemmelser for den nuværende behandling af historiske og strategiske egenkapitalinvesteringer, der i løbet af de seneste 10 år har været i et instituts besiddelse, i enheder, heriblandt forsikringselskaber, på hvilke det udøver en betydelig indflydelse.

Misligholdte eksponeringer

Artikel 127 ændres for nærmere at beskrive risikovægtningen af nedslag i erhvervelser af misligholdte eksponeringer som bebudet i meddelelsen "Håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien". Til dette formål redegør forslaget for, at institutterne kan tage hensyn til nedslaget i erhvervede misligholdte aktiver, når de bestemmer den passende risikovægt, som skal anvendes på misligholdte eksponeringer. Dette supplerer EBA's igangværende arbejde med henblik på at ændre de reguleringsmæssige tekniske standarder for kreditrisikojusteringer.

Yderligere ændringer af artikel 127 tilpasser ordlyden til den ordlyd, der er anvendt i de reviderede Basel III-standarder.

Brug af kreditvurderinger foretaget af eksterne kreditvurderingsinstitutter og kortlægning

Med det formål at præge eventuelle fremtidige initiativer vedrørende oprettelse af offentlige eller private kreditvurderingsordninger ændres artikel 135 for at give de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) mandat til at udarbejde en rapport om hindringer for adgangen til eksterne kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, navnlig for virksomheder, og om mulige foranstaltninger til at afhjælpe disse.

Kreditrisikorammen — interne ratingbaserede metoder

Indskrænkning af anvendelsesområdet for interne ratingbaserede metoder

Kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko, som er baseret på institutternes interne modeller, er forbundet med betydelige fordele med hensyn til risikofølsomhed, institutternes forståelse for deres risici samt de lige konkurrencevilkår blandt institutterne i Unionen. Finanskrisen fremhævede imidlertid store mangler i IRB-metoderne. En række undersøgelser, som blev foretaget på både internationalt plan og på EU-plan, påviste en uacceptabelt stor variation i kapitalkravene på tværs af institutterne, som ikke alene kan forklares med forskelle i risikoniveauet i institutternes porteføljer. Dette er til hinder for sammenligningen af kapitalprocenter, og det har indvirkning på de lige konkurrencevilkår blandt institutterne. Krisen har ligeledes afsløret tilfælde, hvor de tab, som institutterne havde pådraget sig, i forbindelse med visse porteføljer var væsentligt højere end modelprognoserne, hvilket resulterede i, at institutterne besad utilstrækkelige kapitalniveauer.

Institutterne pådrog sig disse tab, fordi den gældende ramme indeholdt utilstrækkelige begrænsninger, hvad angår tilgængeligheden af IRB-metoder for eksponeringsklasser, der er vanskelige at modelberegne, og fordi rammen i princippet opfordrede de institutter, der havde til hensigt at anvende IRB-metoden for nogle af deres eksponeringer, til at tage den brug for alle eksponeringer.

Artikel 150 og 151, stk. 8, ændres for at begrænse de eksponeringsklasser, for hvilke der kan anvendes interne modeller til at beregne deres kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko, hvilket gennemfører Basel III-standarderne. Mere specifikt er brugen af den avancerede IRB-metode ("A-IRB-metode"), som giver mulighed for modelberegning af alle risikoparametre, kun tilladt for de eksponeringsklasser, for hvilke robust modelberegning er mulig, hvorimod andre eksponeringsklasser "overføres" til mindre sofistikerede metoder:

- for eksponeringer mod selskaber, som har en samlet konsolideret årsomsætning på mere end 500 mio. EUR. eller tilhører en koncern, hvor den samlede årsomsætning for den konsoliderede koncern er på mere end 500 mio. EUR ("store selskaber"), for eksponeringer mod institutter og andre enheder i den finansielle sektor (herunder dem, der behandles som selskaber) er brugen af den avancerede IRB-metode ikke længere mulig — for disse eksponeringer kan institutterne anvende den grundlæggende IRB-metode ("F-IRB-metode") og dermed kun modelberegne sandsynligheden for misligholdelse (PD).
- For aktieeksponeringer kan IRB-metoden ikke længere anvendes — for disse eksponeringer skal institutterne benytte SA-CR.

Begrænsning af brugen af avancerede modelberegningmetoder forventes at fjerne en vigtig kilde til ubehørig forskellighed blandt risikovægte og dermed gøre det nemmere at sammenligne kapitalgrundlagskrav. Endvidere vil den fjerne en kilde til unødvendig kompleksitet i rammen.

Ny eksponeringsklasse for regionale og lokale myndigheder samt offentlige enheder

På nuværende tidspunkt kan eksponeringer mod offentlige enheder (PSE'er) og regionale og lokale myndigheder (RGLA'er) behandles enten som eksponeringer mod centralregeringer eller som eksponeringer mod institutter. De eksponeringer, der behandles som eksponeringer mod institutter, skal overføres til F-IRDB-metoden i henhold til de reviderede Basel III-standarder og dermed omfattes af begrænsninger med hensyn til modelberegning, hvorimod eksponeringer, der behandles som eksponeringer mod centralregeringer, ikke overføres. For at reducere ubehørig kompleksitet i rammen, sikre en konsekvent behandling af eksponeringer mod PSE'er og RGLA'er og undgå utilsigtet forskellighed blandt de tilknyttede kapitalgrundlagskrav foreslås det at oprette en ny "PSE-RGLA-eksponeringsklasse" i artikel 147, stk. 2, til hvilken alle disse enheder vil blive overført (uanset deres nuværende behandling som eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker eller som eksponeringer mod institutter), og at lade denne nye eksponeringsklasse omfatte af de samme regler, som dem, der finder anvendelse på eksponeringsklassen for almindelige erhvervseksponeringer, jf. den nye artikel 151, stk. 11. Navnlig de inputgulve, der finder anvendelse på erhvervseksponeringer, vil finde tilsvarende anvendelse på eksponeringer, som tilhører PSE-RGLA-eksponeringsklassen.

Inputgulve efter A-IRB-metoden

Artikel 160, stk. 1, artikel 161, stk. 4, artikel 164, stk. 4, og artikel 166, stk. 8c, ændres for at indføre minimumsværdier for institutternes egne estimer af IRB-parametre, der anvendes som input ved beregning af risikovægtede aktiver ("inputgulve"). Disse inputgulve fungerer som sikkerhedsforanstaltninger, der skal sikre, at kapitalgrundlagskrav ikke falder til under forsvarligt forsigtige niveauer, hvilket afbøder modelrisikoen, målingsfejl, databegrænsninger og gør det nemmere at sammenligne kapitalprocenter på tværs af institutter.

For så vidt angår PD-risikoparameteret øges de eksisterende inputgulve en smule (fra 0,03 % under Basel II til 0,05 % under Basel III). For risikoparametrene tab givet misligholdelse (LGD) og CCF udgør inputgulvene på den anden side nye krav, som er kalibreret på en

forsigtig måde. LGD-inputgulvet for usikrede eksponeringer mod selskaber fastsættes til 25 % og til 30 % for ikkesikrede almindelige detaileksponeringer. En formel, der indeholder konservative haircuts efter typen af sikkerhedsstilling, fastsættes for sikrede eksponeringer, mens det IRB-specifikke CCF-inputgulv fastsættes i henhold til 50 % af den gældende CCF efter standardmetoden.

Behandling af eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker

En ny artikel 159a tilføjes for i overensstemmelse med Basel III-standarden at præcisere, at de nye inputgulve (som er beskrevet i foregående afsnit), som finder anvendelse på institutternes egne estimater af PD, LGD og CCF, ikke finder anvendelse på eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker.

"Justeringsfaktoren på 1,06" udgår fra risikovægningsformlen

I overensstemmelse med Basel III-standarden ændres artikel 153, stk. 1, og artikel 154, stk. 1, således at "justeringsfaktoren på 1,06", som finder anvendelse de risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko efter IRB-metoderne, udgår, og dermed forenkles beregningen, og forøgelsen af kalibreringen på 6 % af de IRB-risikovægte, der finder anvendelse i henhold til den nuværende ramme, afskaffes.

Afskaffelse af double default-behandlingen

Artikel 153, stk. 3, artikel 154, stk. 2, artikel 202 og artikel 217 ændres for at afskaffe double default-metoden, som finder anvendelse på visse garanterede eksponeringer, hvilket medfører, at der kun findes én generel formel til beregning af risikovægte, og forenkler rammen som fastsat i Basel III-standarden. Med færre indbyggede muligheder sikrer den reviderede beregning, at det bliver nemmere at sammenligne risikovægtede aktiver på tværs af institutter, og at ubehørig forskellighed reduceres.

Ibrugtagning af IRB-metoderne og delvis anvendelse på permanent basis

I henhold til de endelige Basel III-standarden er et instituts vedtagelse af IRB-metoderne for én eksponeringsklasse ikke længere betinget af det forhold, at alle eksponeringsklasser i dets bankbog i sidste ende bør behandles efter IRB-metoden ("ibrugtagning af IRB-metoden"), med undtagelse af de eksponeringer, for hvilke en delvis anvendelse på permanent basis (PPU) af SA-CR er tilladt i henhold til reglerne og godkendt af den kompetente myndigheder. Dette nye princip gennemføres i artikel 148 og 150, hvorved institutterne får mulighed for at foretage en selektiv anvendelse af IRB-metoderne.

Med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår mellem de institutter, der på nuværende tidspunkt behandler deres eksponeringer efter én af IRB-metoderne, og dem, som ikke gør det, fastsættes der overgangsordninger i en ny artikel 494d, som giver institutterne mulighed for at gå tilbage til SA-CR i en periode på tre år, forudsat at de kompetente myndigheder har godkendt dette efter en forenklet procedure.

Reviderede risikoparametre efter de grundlæggende IRB-metoder

Artikel 161, stk. 1, ændres for at gennemføre de rekalibrerede LGD-værdier for privilegerede usikrede eksponeringer mod selskaber (LGD på 40 % i stedet for 45 %). LGD-værdien for udvandringsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer ændres også, således at den tilpasses Baselbehandlingen.

Revideret anvendelsesområde og reviderede beregningsmetoder for egne estimater af konverteringsfaktorer

Artikel 166, stk. 8, 8a, 8b og 8d, og artikel 182 ændres for at revidere anvendelsesområdet for og beregningsmetoderne til beregning af egne estimater af CCF'er, som anvendes til at

bestemme eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, som ikke er derivatkontrakter. Navnlig kræves det i henhold til de nye bestemmelser, at der anvendes en fast periode på 12 måneder forud for misligholdelse, på grundlag af hvilken der foretages egne estimater af CCF'er, og der gives mulighed for kun at anvende egne estimater for specifikke tilsagn, for hvilke den tilsvarende standardiserede CCF er lavere end 100 %.

Garantier givet af udbydere af kreditrisikoafdækning, som behandles efter en mindre sofistikeret metode

Basel III-standarderne udgør en væsentlig revision af de metoder, som institutterne har mulighed for at anvende, til at anerkende de risikoafbødende virkninger af anerkendte garantier med henblik på bl.a. at begrænse udvalget af metoder og dermed reducere forskelligheden blandt kapitalgrundlagskrav. Til dette formål fastsætter Basel III-standarderne generelt, at den risikovægt, der skal anvendes på den usikrede del af eksponeringen, er den risikovægt, som bør beregnes efter den metode, der anvendes på tilsvarende direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning. Hvis en eksponering, som behandles efter A-IRB-metoden, garanteres af en garantistiller, som behandles efter F-IRB-metoden eller SA-CR, fører anerkendelse af nævnte garanti til, at den garanterede eksponering behandles efter henholdsvis F-IRB-metoden eller SA-CR. Anerkendelse af garantier efter A-IRB-metoden skal foretages ved anvendelse af én af følgende metoder:

- metoden med substitution af risikovægt, hvor låntagers risikovægt erstattes med garantistillers risikovægt, såfremt tilsvarende direkte eksponeringer mod garantistiller behandles efter SA-CR (artikel 235a)
- metoden med substitution af risikoparametre, hvor låntagers risikoparametre erstattes med de risikoparametre, der er forbundet med tilsvarende direkte eksponeringer mod garantistiller, såfremt tilsvarende direkte eksponeringer mod garantistiller behandles efter IRB-metoden (artikel 236a) eller
- justering af LGD-estimaterne eller af både PD- og LGD-estimaterne (artikel 183). I forslaget præciseres det, at anerkendelse af en garanti efter denne metode aldrig bør føre til, at den garanterede eksponering tildeles en risikovægt, som er lavere end risikovægten for en tilsvarende direkte eksponering mod garantistiller. Dette påtænkes for at bevare konsekvensen i rammen med hensyn til risikovurdering og forhindre en situation, hvor en indirekte eksponering mod en bestemt udbyder af kreditrisikoafdækning kan tildeles en lavere risikovægt end en tilsvarende direkte eksponering, hvis selvsamme udbyder af kreditrisikoafdækning er låntageren.

Specialiseret långivning efter A-IRB-metoden

Begrænsningerne vedrørende modelberegning i henhold til Basel III-standarderne er relativt begrænsede for så vidt angår behandlingen af specialiseret långivning efter IRB-metoderne. Selv om der gælder nedre grænser for risikoparametre, kan A-IRB-metoden fortsat anvendes uafhængigt af låntagers størrelse, i modsætning til den behandling, som finder anvendelse på andre erhvervseksponeringer. Ikke desto mindre finder de nye nedre grænser for risikoparametre, som gælder for erhvervseksponeringer, også anvendelse på specialiseret långivning uden anerkendelse af den specifikke udlånspraksis, som indebærer sikkerhedsforanstaltninger til at afbøde kreditrisikoen.

Derfor indsættes en nye artikel 495b med henblik på indfasning af de nye nedre grænser, som indledes med en diskonteringsfaktor på 50 %, som stiger gradvist til 100 % over en periode på fem år. I nævnte artikel gives EBA desuden mandat til vurdere tilstrækkeligheden af de PD- og LGD-inputgulve, der finder anvendelse på specialiseret långivning, og bemyndiges

Kommissionen til revidere parametrene ved hjælp af en delegeret retsakt baseret på EBA's vurdering.

Bemyndigelsesklausuler med hensyn til leasingeksponeringer og kreditforsikring

Institutter i EU har udviklet et højt niveau af ekspertise og risikostyring på leasingområdet samt inden for brugen af kreditforsikring, navnlig til handelsfinansieringsformål. Da der ikke foreligger tilstrækkelige data, er det fortsat uklart, om de nye risikoparametre er kalibreret på en hensigtsmæssig måde, således at de afspejler de risikoafbødende virkninger af sikkerhedsstillelse for leasing, og hvilke karakteristika kreditforsikringer skal have for at blive anerkendt som anerkendt kreditrisikoafdækning.

Derfor indsættes en ny artikel 495c, hvorved EBA får mandat til at vurdere hensigtsmæssigheden af risikokalibreringen i henhold til Basel III af de parametre, som finder anvendelse på leasingeksponeringer, navnlig de nye haircuts i forbindelse med sikkerhedsstillelse ("volatilitetsjusteringer") og lovpligtige værdier for sikret LGD. Kommissionen bemyndiges til at revidere kalibreringen ved hjælp af en delegeret retsakt, hvis det er relevant, idet den tager hensyn til EBA's rapport. I mellemtiden gælder en indfasning på fem år for de nye risikoparametre efter A-IRB-metoden.

Endvidere indsættes en ny artikel 495d, hvorved EBA får mandat til at aflægge rapport til Kommissionen om anerkendelse og brug af kreditforsikring som risikoreduktionsteknik og om de passende risikoparametre, som de bør være forbundet med efter SA-CR og den grundlæggende IRB-metode. Med udgangspunkt i nævnte rapport skal Kommissionen, hvis det er relevant, fremsætte et lovgivningsforslag om brugen af kreditforsikring som risikoreduktionsteknik.

Kreditrisikorammen — kreditrisikoreduktionsteknikker

Artikel 224-230 ændres for at gennemføre Basel III-reglerne og -metoderne vedrørende hensyntagen til sikkerhedsstillelse og garantier efter både SA-CR og F-IRB-metoden. Navnlig de tilsynsmæssige haircuts, der finder anvendelse på finansiel sikkerhed efter den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, er blevet revideret, og det samme er værdierne for sikrede LGD'er og haircuts i forbindelse med sikkerhedsstillelse, som finder anvendelse på eksponeringer, der behandles efter F-IRB-metoden.

Artikel 213, stk. 1, litra c), nr. iii), og artikel 215, stk. 2, ændres for at redegøre for anerkendelseskriterierne for henholdsvis garantier og garantier, som ydes inden for rammerne af gensidige garantiordninger, eller som udstedes eller regaranteres af bestemte enheder. Disse redegørelser bør især skabe større klarhed over anerkendelsen af offentlige garantiordninger, der er oprettet i forbindelse med covid-19-krisen, som kreditrisikoreduktionsteknikker.

Markedsrisikorammen

I 2016 offentliggjorde BCBS et første sæt reviderede markedsrisikostandarder, kendt som den grundlæggende revision af handelsbeholdningen (FRTB), med henblik på at afhjælpe identificerede mangler i rammen for kapitalkrav i relation til markedsrisiko forbundet med positioner i handelsbeholdningen. I forbindelse med overvågningen af FRTB-standardernes indvirkning identificerede BCBS en række problemer med FRTB-standarderne og offentliggjorde som resultat heraf reviderede FRTB-standarder i januar 2019.

I november 2016 foreslog Kommissionen oprindeligt at indføre bindende kapitalgrundlagskrav baseret på FRTB-standarderne som led i CRR II for at afhjælpe manglerne i markedsrisikorammen. I betragtning af BCBS' efterfølgende beslutning om at revidere disse standarder, med tidsplaner, der er uforenelige med milepælene i

forhandlingsprocessen vedrørende CRR II, besluttede Europa-Parlamentet og Rådet imidlertid udelukkende at gennemføre FRTB-standarden i CRR II til indberetningsformål. Indførelsen af kapitalgrundlagskrav baseret på FRTB-standarden blev udsat til et senere tidspunkt gennem vedtagelse af et separat lovgivningsforslag.

Med henblik på at indføre bindende kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko, som er i overensstemmelse med de reviderede FRTB-standarde, foretages der en række ændringer af CRR.

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 4 ændres for at redegøre for definitionen af handelsenhed.

Kapitalgrundlagsposter

Artikel 34 ændres for at inkludere en undtagelse, hvorved institutterne under ekstraordinære omstændigheder får mulighed for at reducere de samlede yderligere værdjusteringer, baseret på en udtalelse fra EBA, med henblik på at tage højde for den procykliske udvikling, der er indbygget i de yderligere værdjusteringer, som fratrækkes den egentlige kernekapital.

Generelle krav, værdiansættelse og indberetning

Artikel 102 ændres for at indføre FRTB-metoderne med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav. Artikel 104 erstattes for at revidere det kriterie, der anvendes til at lade positioner opføre i handelsbeholdningen eller uden for handelsbeholdningen (dvs. i bankbogen). Den indfører ligeledes en undtagelse, som giver et institut mulighed for at lade specifikke instrumenter opføre uden for handelsbeholdningen, som ellers ville være blevet opført i handelsbeholdningen. Undtagelsen er underlagt meget strenge betingelser og en godkendelse fra instituttets kompetente myndighed. Artikel 104 ændres for yderligere at præcisere de betingelser, der skal være opfyldt for at omklassificere et instrument fra én beholdning til en anden. Artikel 104b ændres for at indføre en undtagelse, der giver institutterne mulighed for at oprette særlige handelsenheder, til hvilke institutterne udelukkende kan henregne positioner uden for handelsbeholdningen, som er udsat for valutakursrisici og råvarerisici. Artikel 104c indføres for at redegøre for behandlingen af valutakursrisikoafdækninger af kapitalprocenter, som giver institutterne mulighed for under visse betingelser at udelukke bestemte positioner fra beregningen af kapitalgrundlagskravene for valutakursrisici. Artikel 106 ændres for at redegøre for de eksisterende bestemmelser vedrørende overførsler af interne risici.

Almindelige bestemmelser

Artikel 325 ændres for at indføre bindende kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko baseret på de FRTB-metoder, der er fastsat i kapitel 1a (alternativ standardmetode eller "A-SA"), 1b (alternativ metode med interne modeller eller "A-IMA"), og 2-4 (forenklet standardmetode eller "SSA"), samt betingelser for anvendelse heraf og den hyppighed, hvormed kapitalgrundlagskravene beregnes. Der indføres ligeledes en fritagelse for institutterne fra at beregne kapitalgrundlagskrav for positioner, som er udsat for valutakursrisici, og som fratrækkes deres eget kapitalgrundlag.

Artikel 325a ændres for at indføre anerkendelseskriterierne med henblik på anvendelse af SSA.

I artikel 325b præciseres beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko på konsolideret niveau.

Den alternative standardmetode

Artikel 325c ændres for at indføre yderligere kvalitative krav vedrørende validering, dokumentation og styring af A-SA.

Artikel 325j ændres for at redegøre for visse elementer i de endelige FRTB-standarder med hensyn til behandlingen af investeringer i fonde (dvs. kollektive investeringsordninger eller "CIU'er") og for at indføre nogle målrettede justeringer af beregningen af kapitalgrundlagskravene for disse positioner, således at det sikres, at behandlingen af CIU'er efter standardmetoden ikke øger beregningens kompleksitet på uforholdsmæssig vis, og at den er mere gunstig, i betragtning af at CIU'er spiller en vigtig rolle for at fremme akkumuleringen af personlig opsparing, hvad enten det er med henblik på store investeringer eller pension. Der tages højde for disse mål ved at præcisere, at institutterne en gang om måneden bør anvende transparensmetoden for de positioner i CIU'er, som er berørt af denne metode, og ved at give institutterne mulighed for på specifikke betingelser at anvende data, som er forelagt af relevante tredjeparter, ved beregningen af kapitalgrundlagskravene efter transparensmetoden. I henhold til mandatmetoden indføres der i artikel 325j desuden et mandat for EBA til yderligere at præcisere de tekniske elementer, som institutterne skal gøre brug af til at opbygge den hypotetiske portefølje, som anvendes ved beregningen af kapitalgrundlagskravene.

Artikel 325q ændres for at redegøre for behandlingen af vegavalutakursrisikofaktorer.

Artikel 325s ændres for at justere formlen for vegarisikofølsomheder.

Artikel 325t ændres for yderligere at justere de følsomheder, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlagskrav, i forhold til de følsomheder, der anvendes i forbindelse med instituttets risikostyring.

En bestemmelse vedrørende handlede kredit- og aktiederivater, der ikke er securitiseringer, flyttes fra artikel 325b til den mere relevante artikel 325v.

Artikel 325y, 325am, 325ah og 325ak ændres på tilsvarende vis for at redegøre for henføringen til kreditkvalitetskategorier efter A-SA.

Artikel 325e ændres for at redegøre for behandlingen af inflationsrisikofaktoren og valutabasisrisikofaktorer.

Artikel 325ah og 325ak ændres for at redegøre for risikovægtene for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer (både eksternt kreditvurderede og ikkekreditvurderede).

Artikel 325i og 325aj ændres for at præcisere værdien af korrelationsparametre.

Artikel 325as ændres for at indføre en lavere risikovægt for deltaråvarerisikofaktorer, som er forbundet med CO₂-emissionshandel. I henhold til de endelige Basel III-standarder sidestilles emissionskvoter med elkontrakter, hvilket kan vise sig at være for konservativt i lyset af historiske data med relevans for EU's marked for emissionskvoter. Kommissionens oprettelse af markedsstabilitetsreserven i 2015 har faktisk stabiliseret volatiliteten i priserne på kvoter under emissionshandelssystemet (ETS-kvoter). Dette berettiger oprettelsen af en specifik risikokategori for ETS-kvoter efter A-SA, som adskiller sig fra elektricitet, med en lavere risikovægt på 40 % for bedre at afspejle denne EU-specifikke råvares reelle prisvolatilitet.

Artikel 325ax ændres for at redegøre for risikovægtene for følsomheder over for vegarisikofaktorer.

Den alternative metode med interne modeller

Artikel 325az ændres for at beskrive de betingelser, som institutterne skal opfylde for at blive meddelt tilladelse til at anvende A-IMA til beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko.

Artikel 325ba ændres for at indføre formlen for aggregering af de kapitalgrundlagskrav, der beregnes efter A-IMA.

Artikel 325bc ændres for at indføre et mandat for EBA til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer kriterierne for anvendelse af datainput i risikomålingsmoden.

Artikel 325be ændres for at præcisere nye beføjelser for kompetente myndigheder med hensyn til den vurdering af risikofaktorernes modellerbarhed, der foretages af institutter, som anvender A-IMA.

Artikel 325bf ændres for at indføre nye beføjelser for kompetente myndigheder til at afhjælpe mangler i modeller og med hensyn til de backtesting-krav, der opfyldes af institutter, som anvender A-IMA.

Artikel 325bg ændres for at indføre bindende krav vedrørende fordeling af overskud og tab, der foretages af institutter, som anvender A-IMA.

Artikel 325bh ændres for at indføre justeringer af beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko for CIU'ers positioner efter A-IMA, navnlig for at sikre, at flere CIU'er kan anerkendes efter nævnte metode. På samme måde som ændringerne af behandlingen af CIU'er efter A-SA har institutterne mulighed for på specifikke betingelser at benytte data, som er forelagt af relevante tredjeparter, ved beregningen af kapitalgrundlagskravene efter transparensmetoden og skal anvende transparensmetoden mindst én gang om ugen.

Artikel 325bi ændres for at redegøre for de ansvarsområder, der tillægges risikokontrolenheden og valideringsenheden, med hensyn til risikostyringssystemet.

Artikel 325bp ændres for yderligere at beskrive de situationer, hvor institutterne har mulighed for at benytte en IRB-model til at foretage estimater af sandsynligheden for misligholdelse og tab givet misligholdelse med henblik på beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisici.

Artikel 337, 338, 352 og 361 ændres for at erstatte eller lade bestemmelser udgå, som ikke længere har relevans for brugen af SSA.

Anvendelse af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav

Kapitel 5 udgår, idet den nuværende metode med interne modeller ("IMA"), der benyttes til at beregne kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko, udskiftes med A-IMA i kapitel 1b.

Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

I betragtning af den usikkerhed, der er forbundet med, hvorvidt store jurisdiktioner vil fravige de endelige Basel III-standarder, når de gennemfører FRTB, og betydningen af i praksis at sikre lige konkurrencevilkår mellem institutter, der er etableret i Unionen, og tilsvarende internationale institutter, bemyndiges Kommissionen i artikel 461a til at vedtage delegerede retsakter for at ændre metoderne til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko og til at ændre datoen for anvendelsen af disse metoder med det formål at tilpasse dem til udviklingen på internationalt plan.

Rammen for kreditværdijusteringsrisiko ("CVA-rammen")

Kreditværdijustering (CVA) er en regnskabsmæssig justering til dagsværdi af prisen på en derivattransaktion med det formål at fastsætte bestemmelser, som modvirker potentielle tab, der skyldes en forringelse af kreditværdigheden hos modparten i nævnte transaktion. Under finanskrisen pådrog en række systemisk vigtige banker sig væsentlige CVA-tab på deres derivatporteføljer på grund af en forringelse af mange af deres modparters kreditværdighed på samme tid. Som følge heraf indførte BCBS i 2011 som led i det første sæt Basel III-reformer nye standarder for beregning af kapitalkrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko for at sikre, at bankernes kreditværdijusteringsrisiko i fremtiden vil være dækket af tilstrækkelig kapital. Disse Basel III-standarder blev implementeret i EU-retten i 2013 gennem CRR.

Ikke desto mindre gav bankerne og tilsynsmyndighederne udtryk for tvivl om, hvorvidt standarderne fra 2011 i tilstrækkelig grad tog højde for den reelle kreditværdijusteringsrisiko, som bankerne var eksponeret for. Navnlig tre specifikke kritikpunkter blev fremhævet med hensyn til nævnte standarder: i) at de metoder, der er fastsat i de pågældende standarder, mangler risikofølsomhed, ii) at de ikke anerkender CVA-modeller, der er udviklet af banker til regnskabsformål og iii), at de metoder, der er fastsat i de pågældende standarder ikke tager højde for den markedsrisiko, der ligger i derivattransaktioner med modparten. For at imødekomme denne tvivl offentliggjorde BCBS i december 2017 reviderede standarder som led i de endelige Basel III-reformer og justerede yderligere kalibreringen af disse i en revideret udgave i juli 2020. Med henblik på at tilpasse den til BCBS-standarderne fra 2020 foretages der en række ændringer af CRR.

I artikel 381 indføres der en definition af CVS-*risiko* for at tage højde for både kreditspændrisikoen forbundet med et instituts modpart og markedsrisikoen forbundet med den portefølje af transaktioner, som handles af det pågældende institut med den pågældende modpart.

Artikel 382 ændres for at redegøre for de værdipapirfinansieringstransaktioner, der er underlagt kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko. Endvidere indføres der en ny bestemmelse, som pålægger institutterne at indberette resultaterne af beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for transaktioner, der er fritaget i overensstemmelse med nævnte artikel. Det præciseres yderligere, at institutter, som afdækker den kreditværdijusteringsrisiko, der er forbundet med disse fritagede transaktioner, har skønsbeføjelse med hensyn til at beregne kapitalgrundlagskrav for kreditværdijusteringsrisiko forbundet med disse transaktioner, idet de tager hensyn til de pågældende afdækninger, der kan indregnes. Endelig indføres der nye mandater for EBA til udarbejdelsen af retningslinjer, som skal hjælpe tilsynsmyndigheder med at identificere overdreven kreditværdijusteringsrisiko, og til udarbejdelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder, som skal præcisere betingelserne for vurdering af, om kreditværdijusteringsrisikoeksponering, som skyldes værdipapirfinansieringstransaktioner til dagsværdi, er væsentlige.

Der indsættes en artikel 382a for at fastsætte nye metoder, som institutterne bør benytte til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko samt betingelserne for brugen af en kombination af disse metoder.

Artikel 383 erstattes for at indføre de generelle krav vedrørende brugen af standardmetoden til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko samt definitionen af lovpligtig kreditværdijusteringsrisiko til dette formål. Artikel 383-383x indsættes for yderligere at præcisere de tekniske elementer i standardmetoden.

Artikel 384 erstattes for at indføre basismetoden til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med Basel III-standarderne.

Artikel 385 erstattes for indføre den forenklede metode til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko samt anerkendelseskriterierne for brug af den forenklede metode.

Endelig ændres artikel 386 for at afspejle de ny krav, som gælder for afdækninger, der kan indregnes, med henblik på kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

Regelsættet vedrørende den nedre haircutgrænse for VFT'er

Værdipapirfinansieringstransaktioner (VFT'er) spiller en vigtig rolle i Unionens finansielle system ved at give finansieringsinstitutterne mulighed for at forvalte deres egen likviditetspositioner og understøtte deres marked making-aktiviteter i relation til værdipapirer. VFT'er er også vigtige for centralbankerne, da disse transaktioner sætter dem i stand til via finansieringsinstitutter at overføre deres pengepolitiske planer til realøkonomien. VFT'er kan imidlertid også sætte markedsdeltagerne i stand til gearere deres positioner rekursivt ved at geninvestere sikkerhed i form af kontanter og genanvende sikkerhed i form af andet end kontanter. For at afbøde risikoen for opbygning af overdreven gearing uden for banksektoren offentliggjorde Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) i 2013 en henstilling³⁹ til dets medlemsjurisdiktioner om, at indføre minimumshaircuts i forbindelse med sikkerhedsstillelse for visse ikke centralt cleared VFT'er, som handles mellem banker og ikkebanker. I henhold til denne henstilling bør sådanne minimumshaircuts i forbindelse med sikkerhedsstillelse indføres efter ønske i den enkelte jurisdiktion enten direkte gennem markedsregulering eller indirekte gennem et mere pønalt begrundet kapitalkrav. Sidstnævnte blev udarbejdet af BCBS i 2017 som led i de endelige Basel III-reformer.

Det fremgik imidlertid af henstillingerne fra EBA i dens særlige rapport⁴⁰ om gennemførelsen af regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser for VFT'er i EU-retten og fra ESMA i dens rapport⁴¹ om VFT'er og gearing i EU, at det ikke stod klart, hvilken indvirkning anvendelsen af et sådant regelsæt ville have på institutterne. I nævnte henstillinger blev der ligeledes givet udtryk for betænkeligheder ved, at anvendelsen af dette regelsæt på visse typer af VFT'er kan skabe uønskede konsekvenser for disse finansielle aktiviteter. Det står desuden endnu ikke klart, om det ville være mere hensigtsmæssigt at anvende regelsættet på institutterne som et mere pønalt begrundet kapitalgrundlagskrav eller snarere som markedsregulering. Anvendelse af regelsættet på institutterne som et mere pønalt begrundet kapitalgrundlagskrav ville give institutter, som ikke efterlever disse nedre haircutgrænser, mulighed for at fortsætte disse finansielle aktiviteter med pålæggelse af en sanktion. Alternativt ville anvendelse af regelsættet som markedsregulering sikre lige konkurrencevilkår for alle markedsdeltagere, hvis Unionen beslutter at indføre en lignende markedsregulering for relevante VFT'er mellem ikkebanker, således som FSB ligeledes henstiller til i ovennævnte rapport fra 2013.

På denne baggrund indføres der i artikel 519c et mandat for EBA til i tæt samarbejde med ESMA at aflægge rapport til Kommissionen om det hensigtsmæssige i at gennemføre regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser, som finder anvendelse på VFT'er, i Unionen. På grundlag af denne rapport vil Kommissionen, hvis det er relevant, fremsætte et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

³⁹ FSB: *Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking*, 29. august 2013, kan tilgås her: https://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_130829b.pdf.

⁴⁰ Den Europæiske Banktilsynsmyndighed: *Policy Advice on the Basel III Reforms: Operational Risk*, EBA-OP-2019-09b, 2. august 2019.

⁴¹ Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed: *Report on securities financing transactions and leverage in the EU*, oktober 2016.

Operationel risiko

Ny standardmetode, som skal erstatte alle eksisterende metoder i relation til operationel risiko

BCBS har revideret den internationale standard for operationel risiko for at afhjælpe svagheder, som opstod i kølvandet på den finansielle krise i 2008-2009. Foruden en mangel på risikofølsomhed i standardmetoderne, blev der konstateret en mangel på sammenlignelighed, som skyldes de mange forskellige former for intern modelleringspraksis efter de avancerede målemetoder (AMA). På denne baggrund og for at gøre rammen mere enkel blev alle eksisterende metoder til beregning af kapitalgrundlagskravene for operationel risiko erstattet af en fælles, ikkemodelbaseret metode, som alle institutter skal benytte. Selv om modeller, f.eks. de modeller, der er udviklet efter AMA, ikke længere kan benyttes i forbindelse med denne ramme til at bestemme kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, vil institutterne fortsat have skønsbeføjelse med hensyn til at benytte disse modeller i forbindelse med processen til vurdering af den interne kapital (ICAAP).

Den nye standardmetode gennemføres i Unionen ved at udskifte del tre, afsnit III, i CRR. Endvidere foretages der yderligere tilpasninger af flere andre artikler i CRR primært med henblik på i) at indføre klare og harmoniserede definitioner med tilknytning til operationel risiko (artikel 4, stk. 1, nr. 52a), 52b) og 52c)), således som EBA henstiller til i sit svar⁴² på Kommissionens anmodning om rådgivning fra 2019, og ii) at afspejle udskiftningen af afsnit III i hele CRR (f.eks. udgår de tidligere henvisninger til afsnit III i artikel 20). Endelig gives EBA mandat til at aflægge rapport til Kommissionen om brugen af forsikring i forbindelse med rammen for operationel risiko (artikel 519d). Rapporten er nødvendig, da der blandt tilsynsmyndighederne er opstået tvivl om, hvorvidt den nye standardmetode for operationel risiko gennem brugen af forsikring kan give mulighed for regularbitrage

Beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko

I henhold til de endelige Basel III-standarder kombinerer den nye standardmetode for operationel risiko en indikator, der beror på omfanget af et instituts aktiviteter (forretningsindikatorkomponenten eller "BIC"), med en indikator, der tager hensyn til dette instituts tabshistorik. I den reviderede Baselstandard påtænkes en række skønsbeføjelser vedrørende, hvordan sidstnævnte indikator kan gennemføres. Jurisdiktioner kan se bort fra historiske tab ved beregningen af kapital til dækning af operationel risiko for alle relevante institutter; de kan yderligere tage hensyn til historiske tab, selv for institutter med aktiviteter under en vis størrelsesorden. Med henblik på beregning af minimumskravene til kapitalgrundlag for at sikre lige konkurrencevilkår i Unionen og for at forenkle beregningen af kapital til dækning af operationel risiko, udøves nævnte skønsbeføjelser på en harmoniseret måde, idet der ses bort fra historiske operationelle tab for alle institutter.

Beregningen af BIC er fastsat i det nye kapitel 1 i afsnit III (ny artikel 312-315). I Unionen vil minimumskravene til kapitalgrundlag i relation til operationel risiko være baseret udelukkende på BIC (artikel 312). Beregningen af BIC, som er baseret på den såkaldte forretningsindikator, er fastsat i artikel 313, mens definitionen af forretningsindikatoren, herunder dets komponenter og mulige tilpasninger som følge af fusioner, overtagelser eller afvikling af investeringer, er fastsat i artikel 314 og 315.

⁴² EBA, *Policy advice on the Basel reforms: Operational Risk*, EBA/OP/2019/09b, 2. august 2019, kan tilgås her: <https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/2886865/5db69327-7d3f-4e6c-9ac9-fc54430781eb/Policy%20Advice%20on%20Basel%20III%20reforms%20-%20Operational%20Risk.pdf?retry=1>

Dataindsamling og -styring

Det nye kapitel 2 (ny artikel 316-323) fastsætter reglerne vedrørende dataindsamling og -styring. Som følge af proportionalitetsprincippet er disse krav opdelt i regler, der finder anvendelse på alle institutter, f.eks. bestemmelserne om rammerne for styring af operationel risiko (artikel 323), og regler, som kun har relevans for institutter, som også skal fremlægge oplysninger om historiske tab (artikel 446, stk. 2), og som dermed skal opretholde et tabsdatasæt (artikel 317). I Unionen vil alle institutter, som har en forretningsindikator, der er lig med eller højere end 750 mio. EUR, i overensstemmelse med EBA's svar på Kommissionens anmodning om rådgivning fra 2019, skulle opretholde et tabsdatasæt og beregne deres årlige tab som følge af operationel risiko til oplysningsformål. For at sikre, at de nye rammer fortsat er forholdsmæssigt afpassede vil de kompetente myndigheder kunne indrømme en undtagelse fra dette krav, medmindre et instituts forretningsindikator overstiger 1 mia. EUR (artikel 316). Med henblik på at sikre en vis stabilitet over tid, navnlig for at undgå, at midlertidige fald i forretningsindikatoren størrelse, som på ubehørig vis påvirker denne vurdering, vil den relevante forretningsindikator være den højeste forretningsindikator, der er indberettet i løbet af de to foregående år.

Elementer, der er relevante for beregningen af det årlige tab som følge af operationel risiko, beskrives yderligere i artikel 318-321. Artikel 318 fastsætter, hvordan "bruttotabet" og "nettotabet" bestemmes, og artikel 319 indeholder de relevante tabsdatatærskler på henholdsvis 20 000 EUR og 100 000 EUR. Der kan ses bort fra visse exceptionelle hændelser knyttet til operationel risiko, som ikke længere har relevans for et instituts risikoprofil, forudsat at alle de dertil knyttede betingelser er opfyldt, og at instituttets tilsynsmyndighed har meddelt tilladelse hertil (artikel 320). På samme måde kan et institut skulle inkludere yderligere tab, f.eks. i forbindelse med overtagne eller fusionerede enheder (artikel 321).

Det er yderst vigtigt, at et instituts tabsdata er nøjagtige og fuldstændige. Derfor vil tilsynsmyndighederne regelmæssigt skulle gennemgå kvaliteten af tabsdataene (artikel 322).

Gearingsgrad

Beregning af eksponeringsværdien af derivater

Siden vedtagelsen af forordning (EU) 2019/876 har BCBS yderligere revideret et specifikt aspekt af sin ramme for gearingsgrad. For at lette leveringen af kundeclearingtjenester blev behandlingen af kundeclearede derivater med henblik på gearingsgrad ændret i juni 2019⁴³. I henhold til de reviderede regler er behandlingen af disse derivater generelt tilpasset den behandling, der er omhandlet i standardmetoden for modpartskreditrisiko (SA-CCR) i den risikobaserede ramme. I sin rapport fra februar 2021 om gearingsgrad⁴⁴ konkluderede Kommissionen, at beregningen af det samlede eksponeringsmål bør justeres, således at behandlingen af kundeclearede derivater tilpasses de internationalt aftalte standarder. Derfor ændres artikel 429c.

Beregning af eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster

⁴³ Baselkomitéen for Banktilsyn (2019): *Behandling af gearingsgrad for kundeclearede derivater*, juni 2019, kan tilgås på: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d467.pdf>

⁴⁴ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om en mulig udvidelse af gearingsgradbufferrammen til at omfatte O-SII'er og om definitionen og beregningen af det samlede eksponeringsmål, herunder behandlingen af centralbankreserver, februar 2021, kan tilgås her: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A52021DC0062>

I lyset af de foreslåede ændringer af artikel 4 og artikel 111, stk. 1, i CRR er det ikke længere nødvendigt at fastsætte en minimumskonverteringsfaktor på 10 % for visse ikkebalanceførte poster inden for rammen for gearingsgrad. Derfor udgår undtagelsen i artikel 429f, stk. 3.

Almindelige køb og salg, som endnu ikke er afregnet

De bestemmelser, der vedrører almindelige køb og salg, som endnu ikke er afregnet, ændres for bedre at tilpasse disse regler til Basel III-standarderne, navnlig ved at præcisere, at disse bestemmelser finder anvendelse på finansielle aktiver og ikke kun på værdipapirer. Derfor ændres artikel 429, stk. 6, og artikel 429g, stk. 1, i CRR.

Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici)

Institutterne spiller en vigtig rolle i forbindelse med Unionens ambition om at fremme en langsigtet omstilling til bæredygtig udvikling generelt, og navnlig med henblik på at understøtte en retfærdig omstilling til nettodrivhusgasemissioner på nul i Unionens økonomi senest i 2050. Denne omstilling medfører nye risici, som skal forstås og styres på en passende måde på alle niveauer.

En hurtigere omstilling til en mere bæredygtig økonomi kan få en betydelig indvirkning på virksomhederne, idet den øger risiciene for institutterne på individuelt plan og for den overordnede finansielle stabilitet. Virkninger for miljøet, som skyldes menneskers adfærd, f.eks. drivhusgasemissioner eller fortsat ikkebæredygtig økonomisk praksis, er årsag til, at fysiske risici potentielt øger sandsynligheden for miljøfarer og deres socioøkonomiske virkninger. Institutterne eksponeres også for disse fysiske risici, og der findes en omvendt vekselvirkning mellem disse og omstillingsrisici, idet de fysiske risici alt andet lige forventes at blive mindre, når omstillingspolitikkerne er gennemført. Det modsatte kan imidlertid blive tilfældet, hvis der ikke gøres en indsats, dvs. at de fysiske risici vil blive større, hvis omstillingsrisikoen er lav og gennemførelsen af omstillingsrelaterede politikker tager længere tid.

For at fremme en tilstrækkelig forståelse og styring af bæredygtighedsrisici, almindeligvis omtalt som miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici), skal institutter, der er etableret i Unionen, systematisk identificere, fremlægge oplysninger om og styre nævnte risici på individuelt niveau. De relativt nye i ESG-risici og deres specifikke karakteristika betyder, at forståelsen af disse risici kan variere betydeligt fra det ene institut til det andet.

Derfor ændres artikel 4 for at indføre nye harmoniserede definitioner af de forskellige risikotyper i ESG-risicienes univers (artikel 4, stk. 1, nr. 52d-52i). Definitionerne er tilpasset de definitioner, der foreslås af EBA i dens rapport, som omhandler ESG-risici.

For at muliggøre bedre tilsyn med ESG-risici ændres artikel 430 for at pålægge institutterne at indberette deres eksponeringer mod ESG-risici til deres kompetente myndigheder.

Endelig ændres artikel 501c med henblik på bedre at tilpasse tidsplanerne for eventuelle ændringer til de tilsynsregler, som måtte blive nødvendige, for at fremrykke EBA's frist for forelæggelse af sin rapport om den tilsynsmæssige behandling af disse eksponeringer fra 2025 til 2023. I henhold til sit mandat i artikel 501c bør EBA vurdere eksponeringer mod aktiver og aktiviteter i sektoren for energi og ressourceeffektivitet samt i sektoren for infrastruktur og transportflåder. Vurderingen bør også dække muligheden for en målrettet kalibrering af risikovægte for poster, som er forbundet med særligt høje eksponeringer for klimarisici, herunder aktiver eller aktiviteter i sektoren for fossile brændstoffer og i sektorer med store klimamæssige virkninger. Hvis det vurderes at være berettiget, bør EBA's rapport beskrive en række løsninger med hensyn til anvendelse af en målrettet tilsynsmæssig behandling af eksponeringer mod miljømæssige og sociale faktorer.

Integreret system til indberetning med henblik på tilsyn og datadeling

Siden 2018 har EBA i samarbejde med ECB og nationale kompetente myndigheder arbejdet med oprettelsen af den europæiske centraliserede infrastruktur for tilsynsdata (EUCLID) for i et centraliseret integreret system at aggregere de tilsynsoplysninger, som deles af tilsynsmyndighederne, om de største institutter, der er etableret i Unionen. Dette system vil være særligt nyttigt med henblik på at forsyne offentlige rapporter og analyser med aggregerede data og risikoindekatorer, som vedrører hele EU's banksektor. Ved artikel 430c gives EBA på nuværende tidspunkt mandat til at udarbejde en gennemførlighedsundersøgelse med henblik på udvikling af et konsekvent og integreret system til indsamling af statistiske data, afviklings- og tilsynsdata samt til at inddrage de relevante myndigheder i udarbejdelsen af undersøgelsen. I marts 2021 offentliggjorde EBA et oplæg om nævnte gennemførlighedsundersøgelse og anmodede om input fra interesserede parter senest den 11. juni 2021. I overensstemmelse med artikel 430c, stk. 3, vil Kommissionen, så snart EBA har færdigudarbejdet gennemførlighedsundersøgelsen, vurdere, om der på et senere tidspunkt skal indføres potentielle ændringer af indberetningskrav, som kræves i del syv A i CRR.

Fremlæggelse af oplysninger

Øget gennemsigtighed og forholdsmæssighed i forbindelse med oplysningskrav

I betragtning af de ændringer, der er foretaget af CRR for at gennemføre de endelige Basel III-standarder, samt for yderligere at reducere de administrative omkostninger, der er forbundet med fremlæggelse af oplysninger, og for at gøre det lettere at få adgang til oplysninger, som er fremlagt af institutterne, foretages der flere ændringer af del otte i CRR.

Artikel 433 ændres for at bemyndige EBA til at centralisere institutternes offentliggørelse af årlige, halvårslige og kvartalsvise tilsynsoplysninger. Dette forslag har til formål at gøre tilsynsoplysninger let tilgængelige gennem et fælles elektronisk adgangspunkt og dermed udbedre den nuværende fragmentering med henblik på at øge gennemsigtigheden og gøre det lettere et sammenligne fremlagte oplysninger til fordel for alle markedsdeltagere. EBA's centraliserede offentliggørelse vil finde sted på samme tid som institutterne offentliggør deres finansieringsoversigter eller finansielle rapporter eller hurtigst muligt derefter. Dette forslag er i fuld overensstemmelse med handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen og udgør et mellemliggende skidt hen imod den fremtidige udvikling af et fælles EU-adgangspunkt til virksomheders finansielle oplysninger og oplysninger om bæredygtig investering.

Artikel 434 ændres for at reducere den administrative byrde, der er forbundet med fremlæggelse af oplysninger, navnlig for små og ikkekomplekse institutter. Rationalet bag denne bestemmelse trækker på de fremskridt, som EBA og de kompetente myndigheder har gjort med oprettelsen af en infrastruktur, der aggregerer indberetning med henblik på tilsyn (EUCLID). Forslaget øger forholdsmæssigheden, idet det giver EBA mandat til at offentliggøre fremlagte oplysninger fra små og ikkekomplekse institutter baseret på oplysninger om indberetning med henblik på tilsyn. På den måde skal små og ikkekomplekse institutter kun foretage indberetninger til deres tilsynsmyndigheder og ikke offentliggøre relevante fremlagte oplysninger.

Artikel 438 og 447 ændres for at inkludere oplysningsforpligtelser for institutter, som anvender interne modeller, og som dermed skal fremlægge de samlede risikovægtede eksponeringsbeløb, der er beregnet efter den fulde standardmetode, i forhold til de faktiske risikovægtede aktiver efter risikoniveau og for kreditrisiko efter aktivklasse og undergruppe for en aktivklasse. Dette gennemfører de relevante Basel III-standarder, som pålægger bankerne at sammenligne modelberegnete og standardiserede risikovægtede aktiver efter

risikoniveau? Derfor ændres artikel 433a, 433b og 433c, som vedrører hyppigheden af fremlæggelse af oplysninger.

Artikel 433b og 433c ændres for at inkludere forpligtelsen for små og ikkekomplekse institutter samt for andre ikkebørsnoterede institutter til årligt at fremlægge oplysninger om værdien og kvaliteten af ikkennødlidende og nødlidende eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser for så vidt angår lån, gældsinstrumenter og ikkebalanceførte eksponeringer og oplysninger om forfaldne eksponeringer. De foreslåede ændringer er i overensstemmelse med Rådets handlingsplan for misligholdte lån fra 2017⁴⁵, hvori EBA blev opfordret til inden udgangen af 2018 at gennemføre skærpede oplysningskrav vedrørende aktiverens kvalitet og misligholdte lån, som skal gælde for alle institutter. Dertil kommer, at ændringerne også vil sikre fuld overensstemmelse med meddelelsen "Håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien"⁴⁶. Udvidelsen af oplysningskravene i artikel 442, litra c) og d), til at omfatte små og ikkekomplekse institutter og andre ikkebørsnoterede institutter skaber ikke nogen yderligere byrde for disse institutter af to årsager: For det første fremlægger disse institutter allerede oplysninger vedrørende misligholdte lån med udgangspunkt i EBA's retningslinjer om offentliggørelse af misligholdte lån⁴⁷, som fulgte efter Rådets handlingsplan fra 2017, og som for indeværende er afspejlet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/637 af 15. marts 2021⁴⁸. For det andet kan oplysninger om misligholdte lån, så snart centraliseringen af fremlagte oplysninger i EBA's webbaserede platform er indført, udtrækkes fra indberetninger med henblik på tilsyn og dermed reducere byrden for alle institutter og helt afskaffe byrden for små og ikkekomplekse institutter.

Artikel 445 og 455 indfører nye oplysningskrav for de institutter, der beregner deres egne kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici, og som benytter henholdsvis én af standardmetoderne og A-IMA.

Artikel 445a indsættes for at indføre nye oplysningskrav for kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

Artikel 446 ændres for at indføre de reviderede oplysningskrav i relation til operationel risiko.

På området fremlæggelse af oplysninger har CRR II allerede indført bestemmelser, som har til formål at forbedre måden, hvorpå der tages højde for ESG-risici. I denne henseende vil store institutter med børsnoteerede udstedelser begynde at fremlægge oplysninger om ESG-risici fra juni 2022 og fremover. Ikke desto mindre er den øjeblikkelig effektivitet af disse bestemmelser begrænset, idet et stort antal institutter fortsat falder uden for anvendelsesområdet for oplysningsreglerne i CRR. Derfor ændres artikel 449a for at udvide kravene vedrørende offentliggørelse af ESG-risici til at omfatte alle institutter, samtidig med at proportionalitetsprincippet respekteres.

⁴⁵ Økofinrådet, "Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa", juli 2017. [Rådets konklusioner om Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa — Consilium \(europa.eu\)](#)

⁴⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank, "Håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien", COM(2020) 822 final.

⁴⁷ Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer EBA/GL/2018/10 af 17. december 2018 om offentliggørelse af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser.

⁴⁸ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/637 af 15. marts 2021 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende institutters offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet i ottende del, afsnit II og III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1423/2013, Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1555, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/200 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2295 (EUT L 136 af 21.4.2021, s. 1).

Bemyndigelser af EBA

Forslaget udvider anvendelsesområdet for EBA's eksisterende mandat i henhold til artikel 434a. Foruden at fastlægge og udvikle ensartede offentliggørelsesformater, skal EBA i henhold til de foreslåede ændringer af artikel 434a etablere en politik for genindsendelse af fremlagte oplysninger og for de nødvendige IT-løsninger til centralisering af de fremlagte oplysninger.

Definitionen af små og ikkekomplekse institutter

I forslaget ændres definitionen af termen "små og ikkekomplekse institutter", der er fastsat i artikel 4, stk. 1, nr. 145), idet institutterne får mulighed for at undtage derivattransaktioner, som er indgået med ikkefinansielle kunder, og derivattransaktioner, som er anvendt til afdækning af disse transaktioner, med forbehold af en tærskel.

CIU'er med en underliggende portefølje af statsobligationer i euroområdet

Ved artikel 506a i forordning (EU) 2021/558 fik Kommissionen mandat til at senest den 31. december 2021 at offentliggøre en rapport med en vurdering af, hvorvidt det er nødvendigt at foretage ændringer af den lovgivningsmæssige ramme for at fremme markedet for og bankkøb af eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er med en underliggende portefølje, der udelukkende består af statsobligationer fra medlemsstater, hvis valuta er euro, hvor den relative vægt af hver medlemsstats statsobligationer i CIU'ens samlede portefølje svarer til den relative vægt af hver medlemsstats kapitalbidrag til ECB.

Artikel 132, stk. 4, i CRR foreskriver en "transparensmetode", hvorved investorinstitutter i overensstemmelse med de metoder, der er fastlagt i CRR, kan lade "[en CIU's] underliggende eksponeringer indgå i beregningen af den gennemsnitlige risikovægt for sine eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er". Dette er med forbehold af den betingelse, at investorinstituttet har "kendskab" til CIU'ens underliggende eksponeringer.

Den nuværende reguleringsordning giver således investorinstitutter mulighed for at anvende de samme risikovægte på enheder eller aktier i CIU'en, som de risikovægte, der ville finde anvendelse på en direkte investering i en medlemsstats statsobligationer. Fordi sådanne statsobligationer allerede nyder godt af en gunstig lovpligtig kapitalbehandling, synes det unødvendigt at foretage ændringer af tilsynsrammen for at fremme markedet for CIU'er ved hjælp af denne type underliggende eksponeringer, eller navnlig for at imødekomme den specifikke struktur, der er omhandlet i artikel 506a i forordning (EU) 2021/558.

Med den nylige og planlagte udstedelse af obligationer i henhold til NextGenerationEU-programmet synes der ikke længere at være et umiddelbart behov for at oprette ovennævnte struktur.

Yderligere tilsynsbeføjelser med henblik på at indføre restriktioner for institutters udlodninger

I henhold til artikel 518b skal Kommissionen senest den 31. december 2021 aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt ekstraordinære omstændigheder, som udløser alvorlige økonomiske forstyrrelser i de finansielle markeders korrekte funktion og integritet, berettiger, at kompetente myndigheder i sådanne perioder indrømmes yderligere bindende beføjelser, således at de kan indføre restriktioner for institutters udlodninger.

Som reaktion på de økonomiske og finansielle vanskeligheder, der er forårsaget af covid-19-pandemien, har Kommissionen, EBA, ECB, ESRB og de fleste nationale kompetente myndigheder tilskyndet institutterne til at afholde sig fra at udlodde udbytte eller dele

tilbagekøb og til at anlægge en konservativ tilgang til variable aflønninger. Opretholdelse af kapitalressourcer for at understøtte realøkonomien og absorbere tab har været det fælles mål under det ekstraordinære omstændigheder i 2020 og 2021.

De henstillinger, som er udsendt af myndigheder på tværs af medlemsstaterne i overensstemmelse med aftalte EU-holdninger, har ført til de ønskede virkninger og kanaliseret kapitalressourcer på måder, som hjælper banksystemet til at understøtte realøkonomien, som det antydes i en nylig analyse foretaget af ECB og en statusopgørelse fra EBA. Da tilsynsmyndighederne blev spurgt, om de finder, at de har brug for yderligere beføjelser i forbindelse med restriktioner for udlodninger, var de derfor af den opfattelse, at de beføjelser, som de nuværende tidspunkt råder over, er tilstrækkelige.

I den nuværende situation ser Kommissionen derfor ikke et behov for at indrømme de kompetente myndigheder yderligere tilsynsbeføjelser med henblik på at indføre restriktioner for institutters udlodninger under ekstraordinære omstændigheder. Spørgsmålet om makroprudentielt tilsyn og koordinering af sådanne restriktioner under ekstraordinære omstændigheder i fremtiden tages op til overvejelse i den kommende gennemgang af de makroprudentielle rammer.

Tilsynsmæssig behandling af kryptoaktiver

I de seneste år har de finansielle markeder været vidne til en hurtigt stigning i aktivitet forbundet med de såkaldte kryptoaktiver og en gradvist stigende inddragelse af institutterne i denne aktivitet. Mens kryptoaktiver deler bestemte fælles karakteristika med mere traditionelle finansielle aktiver, er nogle af deres karakteristika væsentligt anderledes. Derfor er det uklart, om de eksisterende tilsynsregler i tilstrækkeligt omfang vil tage højde for de risici, der ligger i disse aktiver. Da BCBS først for nylig begyndte at udforske spørgsmålet om, hvorvidt en særlig behandling bør udvikles for disse aktiver, og i så fald, hvordan en sådan behandling skal se ud, var det ikke muligt at inkludere specifikke foranstaltninger om dette emne i dette forslag. I stedet anmodes Kommissionen om at vurdere, om en særlig tilsynsmæssig behandling af kryptoaktiver vil blive nødvendig, og om i givet fald at vedtage et lovgivningsforslag til dette formål, idet der tages hensyn til BCBS's arbejde.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og den nedre grænse for output**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴⁹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som reaktion på den globale finanskrisen indledte Unionen en vidtrækkende reform af tilsynsrammen for institutter, som skal øge modstandsdygtigheden i EU's banksektor. Ét af hovedelementerne i reformen bestod i at gennemføre internationale standarder, som er vedtaget af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), nærmere betegnet den såkaldte "Basel III-reform". Takket være denne reform, hvilede EU's banksektor på et modstandsdygtigt fundament, da den gik ind i covid-19-krisen. Mens det overordnede kapitalniveau i EU's institutter nu gennemsnitligt er tilfredsstillende, er nogle af de problemer, der blev identificeret i kølvandet på den globale finanskrisen, dog endnu ikke blevet løst.
- (2) For at afhjælpe disse problemer, give retssikkerhed og vise vores engagement over for vores internationale partnere i G20 er det yderst vigtigt at sikre en loyal gennemførelse af de udestående elementer i Basel III-reformen. Samtidig bør gennemførelsen hindre en væsentlig stigning i de samlede kapitalkrav for EU's banksystem som helhed og tage hensyn til de særlige forhold EU's økonomi. Hvis det er muligt, bør tilpasninger af de internationale standarder anvendes på et midlertidigt grundlag. Gennemførelsen bør bidrage til at hindre, at der opstår konkurrencemæssige ulemper for EU's institutter, navnlig i forbindelse med handelsaktiviteter, hvor EU's institutter er i direkte konkurrence med institutter uden for EU. Derudover bør den foreslåede tilgang være i samklang med logikken bag bankunionen og hindre yderligere fragmentering af det indre marked for bankvirksomhed. Endelig bør den sikre, at reglerne er forholdsmæssige, og sigte mod yderligere at reducere complianceomkostningerne, navnlig for mindre institutter, uden at tilsynsstandarderne lempes.

⁴⁹ EUT C af [...], s. [...].

- (3) Ved forordning (EU) nr. 575/2013 gives institutter mulighed for at beregne deres kapitalkrav ved hjælp af enten standardmetoder eller metoder med interne modeller. Metoder med interne modeller giver institutter mulighed for at foretage estimater af de fleste af eller alle de parametre, der kræves for, at de selv kan beregne kapitalkrav, hvorimod standardmetoder kræver, at institutter beregner kapitalkrav ved hjælp af faste parametre, som er baseret på relativt konservative antagelser og fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013. Baselkomitéen besluttede i december 2017 at indføre en samlet nedre grænse for output ("outputgulv"). Den beslutning var baseret på en analyse, der blev foretaget i kølvandet på finanskrisen i 2008-2009, som afslørede, at interne modeller har tendens til at undervurdere de risici, som institutter eksponeres for, navnlig for bestemte typer af eksponeringer og risici, og har dermed tendens til at resultere i utilstrækkelige kapitalkrav. Sammenlignet med kapitalkrav, som er beregnet ved hjælp af standardmetoderne, genererer interne modeller i gennemsnit lavere kapitalkrav for de samme eksponeringer.
- (4) Outputgulvet udgør én af de vigtigste foranstaltninger i Basel III-reformerne. Den har til formål at begrænse det uberettigede udsving i de lovpligtige kapitalkrav, som genereres af interne modeller, og den overdrevne reduktion af kapitalen, som et institut ved hjælp af interne modeller kan foretage, i forhold til et institut, som anvender de reviderede standardmetoder. Nævnte institutter kan begrænse dette ved at fastsætte en lavere grænse for de kapitalkrav, som genereres af institutternes interne modeller, til 72,5 % af de kapitalkrav, som ville gælde, hvis disse institutter anvendte standardmetoder. Gennemførelsen af outputgulvet bør gøre det nemmere at sammenligne institutternes kapitalprocenter, genoprette interne modellers troværdighed og sikre, at der er lige konkurrencevilkår mellem institutter, som anvender forskellige metoder til at beregne kapitalkrav.
- (5) For at undgå fragmentering på det indre marked for bankvirksomhed bør metoden med outputgulvet være i samklang med princippet om risikoaggregering på tværs af forskellige enheder i den samme bankkoncern og logikken bag konsolideret tilsyn. Samtidig bør outputgulvet afbøde risici, som hidrører fra interne modeller i både hjem- og værtslandene. Outputgulvet bør derfor beregnes på det højeste konsolideringsniveau i Unionen, hvorimod datterselskaber, som er beliggende i andre medlemsstater end EU-moderselskabet, bør beregne deres bidrag til outputgulvet for hele bankkoncernen på delkonsolideret niveau. Nævnte metode bør hindre utilsigtede virkninger og sikre en retfærdig fordeling af den yderligere kapital, der kræves ved anvendelse af outputgulvet blandt koncernenheder i hjem- og værtslande, alt efter deres risikoprofil.
- (6) Baselkomitéen fandt, at den nuværende standardmetode for kreditrisiko (SA-CR) ikke er tilstrækkeligt risikofølsom på en række områder, hvilket fører til en unøjagtig eller uhensigtsmæssig måling af kreditrisiko og dermed af kapitalkrav, dvs. som enten er for høje eller for lave. Bestemmelserne vedrørende SA-CR bør derfor revideres for at øge nævnte metodes risikofølsomhed i forhold til flere nøgleaspekter.
- (7) For kreditvurderede eksponeringer mod andre institutter bør nogle af risikovægtene recalibreres i overensstemmelse med Basel III-standarderne. Derudover bør detaljeringsgraden af risikovægtningen for ikkekreditvurderede eksponeringer mod institutter øges, og den bør adskilles fra den risikovægt, som finder anvendelse på centralregeringen i den medlemsstat, hvor banken er etableret, da det antages, at der ikke gives nogen implicit regeringsstøtte.

- (8) For efterstillet gæld og aktieeksponeringer er en risikovægtning med en højere detaljeringsgrad og øget stringens nødvendig for at afspejle den meget høje risiko for tab, der er forbundet med efterstillet gæld og aktieeksponeringer i forhold til gældbaserede eksponeringer, og for at forhindre regelarbitrage mellem bankbogen og handelsbeholdningen. Unionens institutter har mangeårige, strategiske egenkapitalinvesteringer i finansielle og ikkefinansielle virksomheder. Da standardrisikovægten for aktieeksponeringer øges i løbet af en femårig overgangsperiode, bør der anvendes overgangsbestemmelser for eksisterende strategiske aktiebeholdninger i virksomheder og forsikringsselskaber, som er under betydelig påvirkning fra instituttet, for at hindre forstyrrende virkninger og for at bevare EU-institutternes rolle som mangeårige, strategiske egenkapitalinvestorer. I betragtning af de beskyttelsesforanstaltninger og det tilsyn, der skal fremme finansiell integration af den finansielle sektor, bør den nuværende ordning imidlertid bibeholdes for aktiebeholdninger i andre institutter i den samme koncern eller for institutter, som er omfattet af den samme institutionelle beskyttelsesordning. For at forstærke private og offentlige initiativer med henblik på at skaffe langsigtede egenkapitalinvesteringer til EU's virksomheder, hvad enten de er børsnoterede eller ej, bør investeringer desuden ikke betragtes som spekulative, når instituttets øverste ledelse har foretaget dem med den faste hensigt at opretholde dem i tre år eller derover.
- (9) For at fremme visse sektorer i økonomien foreskriver Basel III-standarderne en tilsynsmæssig skønsbeføjelse, som skal sætte institutter i stand til inden for visse begrænsninger at lade aktiebeholdninger omfatte af særbehandling, når de er erhvervet i henhold til "lovgivningsprogrammer", som indebærer væsentlige støttemidler til investering og involverer statslig kontrol med og restriktioner for egenkapitalinvesteringerne. Gennemførelsen af nævnte skønsbeføjelse i Unionen bør også bidrage til at fremme langsigtede egenkapitalinvesteringer.
- (10) Udlån til virksomheder i Unionen ydes fortrinsvist af institutter, som anvender de interne ratingbaserede metoder ("IRB-metoderne") for kreditrisiko til at beregne deres kapitalkrav. Med gennemførelsen af outputgulvet vil nævnte institutter også skulle anvende SA-CR, der beror på kreditvurderinger, som er foretaget af eksterne kreditvurderingsinstitutter ("ECAI'er"), for at bestemme den låntagende virksomheds kreditkvalitet. Kortlægningen af eksterne kreditvurderinger og de tilknyttede risikovægte, som finder anvendelse på kreditvurderede virksomheder, bør have en højere detaljeringsgrad, således at en sådan kortlægning bringes i overensstemmelse med de internationale standarder på området.
- (11) Det fleste virksomheder i EU søger dog ikke at opnå eksterne kreditvurderinger, navnlig af omkostningsmæssige hensyn. For at undgå forstyrrende virkninger for bankernes udlån til ikkekreditvurderede virksomheder og for at give tilstrækkelig tid til at etablere offentlige eller private initiativer, som skal udvide eksterne kreditvurderingers dækning, er det nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode for en sådan udvidelse af dækningen. I nævnte overgangsperiode bør institutter, som anvender IRB-metoder, have mulighed for at anvende en gunstig behandling, når de beregner deres outputgulv for investment grade-eksponeringer mod ikkekreditvurderede virksomheder, samtidig med at der bør etableres initiativer, som skal fremme en udbredt anvendelse af kreditvurderinger. Denne overgangsordning bør kobles sammen med en rapport, som udarbejdes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA). Efter overgangsperioden bør institutter have mulighed for at henvise til kreditvurderinger, som er foretaget af ECAI'er, med henblik på at beregne kapitalkravene for de fleste af deres erhvervseksponeringer. For at præge

eventuelle fremtidige initiativer vedrørende oprettelse af offentlige eller private kreditvurderingsordninger bør de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) anmodes om at udarbejde en rapport om hindringer for adgangen til eksterne kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, navnlig for virksomheder, og om mulige foranstaltninger til at afhjælpe disse hindringer. I mellemtiden er Europa-Kommissionen rede til at yde teknisk bistand til medlemsstaterne gennem dens instrument for teknisk støtte på dette område, f.eks. for at udforme strategier vedrørende deres ikkebørsnoterede virksomheders indtrængningsevne baseret på kreditvurdering eller for at udforske bedste praksis for oprettelse af enheder, som kan levere kreditvurderinger eller rådgive virksomheder i forbindelse hermed.

- (12) For eksponeringer, der er sikret ved både beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme har Baselkomitéen udviklet mere risikofølsomme metoder for bedre at afspejle de forskellige finansieringsmodeller og -faser i opførelsesprocessen.
- (13) Finanskrisen i 2008-2009 afslørede en række mangler i den nuværende standardbehandling af eksponeringer, der er sikret ved fast ejendom. Der er taget højde for disse mangler i Basel III-standarderne. Faktisk blev der med Basel III-standarderne indført eksponeringer, der er sikret ved indkomstgenererende ejendom ("IPRE-eksponeringer") som en ny underkategori i den erhvervseksponeringsklasse, der er underlagt en særlig risikovægtning, for mere nøjagtigt at afspejle den risiko, der er forbundet med disse eksponeringer, men også for at forbedre overensstemmelsen med behandlingen af IPRE-eksponeringer efter den interne ratingbaserede metode ("IRB-metoden"), som er omhandlet i kapitel 3, afsnit II, afdeling III, i forordning (EU) nr. 575/2013.
- (14) For almindelige eksponeringer, der er sikret ved beboelsesejendomme og erhvervsejendomme bør lånopdelingsmetoden i forordningens artikel 124-126 bibeholdes, da nævnte metode er følsom over for typen af låntager og afspejler de risikobegrænsende virkninger af sikkerheden i fast ejendom for de gældende risikovægte, selv i tilfælde af høje belåningsgrader. Kalibreringen af denne metode bør justeres i overensstemmelse med Basel III-standarderne, da det er blevet konstateret, at den er for konservativ til realkreditlån med meget lave belåningsgrader.
- (15) For at sikre, at virkningerne af outputgulvet ved ydelse af realkreditlån med lav risiko fra institutter, som anvender IRB-metoder, spredes over en tilstrækkeligt lang periode, og at det dermed forhindres er der opstår forstyrrelser i denne type långivning, som kan skyldes pludselige stigninger i kapitalgrundlagskrav, er det nødvendigt at fastsætte en specifik overgangsordning. Så længe denne overgangsperiode varer, bør IRB-institutter, når de beregner outputgulvet, have mulighed for at anvende en lavere risikovægt på den del af deres eksponeringer over for realkreditlån, der betragtes som sikret ved beboelsesejendomme efter den reviderede SA-CR. For at sikre, at overgangsordningen kun er tilgængelig for eksponeringer over for realkreditlån med lav risiko, bør der fastsættes anerkendelseskriterier baseret på fastlagte begreber, som anvendes efter SA-CR. Overensstemmelsen med nævnte kriterier bør kontrolleres af kompetente myndigheder. Fordi markederne for beboelsesejendomme kan være forskellige fra én medlemsstat til en anden, bør det være op til de enkelte medlemsstater at afgøre, om overgangsordningen skal aktiveres. Anvendelsen af overgangsordningen bør overvåges af EBA.
- (16) Som følge af manglen på klarhed og risikofølsomhed i den nuværende behandling af spekulativ finansiering af fast ejendom, anses kapitalkravene for disse eksponeringer ofte for at være for høje eller for lave. Nævnte behandling bør derfor udskiftes med en

særlig behandling for ADC-eksponeringer, som omfatter udlån til virksomheder eller enheder med særligt formål, som finansierer erhvervelse af jord med henblik på byggemodning og opførelse eller byggemodning og opførelse af beboelsesejendomme eller erhvervsjendomme.

- (17) Det er vigtigt at reducere indvirkningen af cykliske effekter på værdiansættelsen af ejendom, der tjener som sikkerhed for et lån, og at sørge for, at kapitalkravene for realkreditlån er mere stabile. En ejendomsværdi, som er godkendt i tilsynsøjemed, bør derfor ikke overstige gennemsnitværdien af en tilsvarende ejendom, som er målt over en tilstrækkeligt lang overvågningsperiode, medmindre ændringer af nævnte ejendom klart øger dens værdi. For at undgå utilsigtede konsekvenser for den måde, hvorpå markederne for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer fungerer, kan kompetente myndigheder give institutter mulighed for at foretage regelmæssig værdiansættelse af fast ejendom uden at anvende disse grænser for værdistigninger. Ændringer, som forbedrer bygningers og boligens energieffektivitet, bør betragtes som en værdistigning.
- (18) Specialiseret långivningsvirksomhed udøves af enheder med særligt formål, der typisk tjener som låntagende enheder, for hvilke investeringsafkastet er den primære kilde til tilbagebetaling af den opnåede finansiering. Ved de kontraktlige ordninger for modellen med specialiseret långivning indrømmes långiver en væsentlig grad af kontrol over aktiverne, og den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen er den indkomst, som de finansierede aktiver genererer. For at afspejle den tilknyttede risiko mere nøjagtigt bør disse kontraktlige ordninger derfor være underlagt specifikke kapitalkrav vedrørende kreditrisiko. I overensstemmelse med de internationalt anerkendte Basel III-standarde om tildeling af risikovægte til specialiseret långivning bør der indføres en særlig klasse for specialiseret långivning under SA-CR, hvorved overensstemmelsen med den allerede eksisterende specifikke behandling af specialiseret långivning efter IRB-metoderne forbedres. En specifik behandling for specialiseret långivning bør indføres, i henhold til hvilken der skelnes mellem "projektfinansiering", "objektfinansiering" og "råvarefinansiering" for bedre at afspejle de iboende risici, der er forbundet med disse underkategorier, i klassen for specialiseret långivning. Lige som det er tilfældet for eksponeringer mod virksomheder bør der gennemføres to metoder til tildeling af risikovægte; én for jurisdiktioner, som tillader anvendelse af eksterne kreditvurderinger i reguleringsøjemed, og én for jurisdiktioner, som ikke tillader dette.
- (19) Mens den nye standardbehandling af ikkekreditvurderet specialiseret långivning, som er fastlagt i Basel III-standarde, har en højere detaljeringsgrad end den nuværende standardbehandling af eksponeringer mod virksomheder i henhold til denne forordning, er førstnævnte ikke tilstrækkeligt risikofølsom til at afspejle effekterne af omfattende sikkerhedspakker og kreditbeskyttelse, der sædvanligvis er forbundet med disse eksponeringer i Unionen, og som gør det muligt for långivere at kontrollere de fremtidige pengestrømme, der genereres i løbet af projektets eller aktivets levetid. På grund af eksterne kreditvurderingers manglende dækning af specialiseret långivning i Unionen, kan behandlingen af ikkekreditvurderet specialiseret långivning, jf. Basel III-standarde, også skabe incitament for institutter til at ophøre med at finansiere bestemte projekter eller acceptere større risici i forbindelse med eksponeringer, som har andre risikoprofiler, men som derudover behandles på samme måde. I betragtning af at specialiseret långivning først og fremmest finansieres af institutter, som anvender IRB-metoden, og som har indført interne modeller for disse eksponeringer, kan indvirkningen være særligt stor i tilfælde af "objektfinansieringseksponeringer", hvor

der kan være risiko for, at aktiviteterne bringes til ophør, navnlig i forbindelse med anvendelse af outputgulvet. For at undgå utilsigtede konsekvenser af den manglende følsomhed i Baselbehandlingen for ikkekreditvurderede objektfinansieringseksponeringer, bør objektfinansieringseksponeringer, der opfylder en række kriterier, som kan sænke deres risikoprofil, således at den svarer til standarder af "høj kvalitet", som er forenelige med forsvarlig og konservativ styring af finansielle risici, bør tildeles en reduceret risikovægt. EBA får til opgave at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de betingelser, under hvilke institutter kan lade specialiseret långivning i form af objektfinansieringseksponeringer omfatte af kategorien "høj kvalitet" med en risikovægt, der svarer til projektfinsieringseksponeringer af "høj kvalitet" i henhold til SA-CR. Institutter, der er etableret i jurisdiktioner, som tillader brugen af eksterne kreditvurderinger, bør tildele deres specialiserede långivning de risikovægte, der udelukkende er fastlagt ved hjælp af emnespecifikke eksterne kreditvurderinger, som fastsat i Basel III-regelsættet.

- (20) Klassificeringen af detaileksponeringer efter SA-CR og IRB-metoderne bør tilpasses yderligere for at sikre en konsekvent anvendelse af de tilsvarende risikovægte på det samme sæt eksponeringer. I tråd med Basel III-standarderne bør der indføres regler for en differentieret behandling af revolverende detaileksponeringer, som opfylder en række kriterier til tilbagebetaling eller anvendelse, der kan sænke deres risikoprofil. Nævnte eksponeringer skal defineres som "transaktionseksponeringer". Eksponeringer mod en eller flere fysiske personer, som ikke opfylder alle betingelserne for at blive betragtet som detaileksponeringer, bør tildeles en risikovægt på 100 % efter SA-CR.
- (21) Basel III-standarderne indfører en kreditkonverteringsfaktor på 10 % for tilsagn, der kan opsiges uden betingelser, i SA-CR. Det er sandsynligt, at dette vil få en væsentlig indvirkning på låntagere, som forlader sig på den fleksible karakter af tilsagn, der kan opsiges uden betingelser, for at finansiere deres aktiviteter, når de håndterer sæsonrelaterede udsving i deres aktiviteter, eller når de håndterer uventede kortsigtede ændringer i behovene for arbejdskapital, navnlig i forbindelse med genopretningen efter covid-19-pandemien. Det er dermed passende at fastsætte en overgangsperiode, i løbet af hvilken institutter fortsat vil anvende en nul-kreditkonverteringsfaktor på deres tilsagn, som kan opsiges uden betingelser, og efterfølgende for at vurdere, hvorvidt en potentiel gradvis forøgelse af den gældende kreditkonverteringsfaktor er berettiget, således at institutter kan tilpasse deres operationelle praksis og produkter uden at hæmme kreditmulighederne for institutternes låntagere. Denne overgangsordning bør kobles sammen med en rapport, som udarbejdes af EBA.
- (22) Finanskrisen i 2008-2009 afslørede, at kreditinstitutter i visse tilfælde også har anvendt IRB-metoder på porteføljer, som er uegnede til modellering på grund af utilstrækkelige data, hvilket havde negative konsekvenser for resultaternes robusthed og dermed for den finansielle stabilitet. Derfor bør institutter ikke forpligtes til at anvende IRB-metoderne på alle deres eksponeringer og at anvende kravet om trinvis implementering i de enkelte eksponeringsklasser. Det er også passende at begrænse anvendelsen af IRB-metoder på eksponeringsklasser, hvor robust modellering er mere vanskelig, med henblik på at gøre kapitalkrav vedrørende kreditrisiko efter IRB-metoderne mere sammenlignelige og robuste.
- (23) Institutters eksponeringer mod andre institutter, andre enheder i den finansielle sektor og store virksomheder indebærer typisk lave niveauer af misligholdelsesrisiko. For sådanne porteføljer med en lav misligholdelsesrisiko er det påvist, at det er vanskeligt for institutter at indhente pålidelige estimater af et nøglerisikoparameter efter IRB-metoden, dvs. tabet givet misligholdelse ("LGD"), på grund af et utilstrækkeligt antal

konstaterede misligholdelsesrisici i nævnte porteføljer. Denne vanskelighed har resulteret i et ikkeønskværdigt spredningsniveau blandt kreditinstitutter med hensyn til den anslåede risiko. Institutter bør derfor anvende lovpligtige LGD-værdier snarere end interne LGD-estimer for sådanne porteføljer med en lav misligholdelsesrisiko.

- (24) Institutter, der anvender interne modeller til at foretage estimer af deres kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko, som hidrører fra aktieeksponeringer, baserer typisk deres risikovurdering på offentligt tilgængelige data, til hvilke det kan antages, at alle institutter har samme adgang. Under disse omstændigheder er forskelle i kapitalgrundlagskrav ikke berettigede. Dertil kommer, at aktieeksponeringer, som indgår i bankbogen, udgør en meget lille komponent i institutters balance. For at gøre det nemmere at sammenligne institutters kapitalgrundlagskrav og for at forenkle regelsættet bør institutter derfor beregne deres kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko, som hidrører fra aktieeksponeringer ved at anvende SA-CR, og IRB-metoden bør ikke længere være tilladt til dette formål.
- (25) Det bør sikres, at estimerne af sandsynligheden for misligholdelse ("PD"), LGD og kreditkonverteringsfaktorerne ("CCF") i forbindelse med individuelle eksponeringer af institutter, der har tilladelse til at anvende interne modeller til at beregne kapitalkrav vedrørende kreditrisiko, ikke falder til u hensigtsmæssigt lave niveauer. Der bør derfor indføres minimumsværdier for egne estimer, og institutter bør forpligtes til at anvende det højeste af deres egne estimer af risikoparametre og nævnte minimumsværdier. De nedre grænser for input ("inputgulve") for sådanne parametre bør udgøre en beskyttelsesforanstaltning, som sikrer at kapitalkrav ikke falder til under forsvarlige niveauer. Desuden bør de afbøde modelrisici, som skyldes ukorrekte modelspecifikationer, målingsfejl og databegrænsninger. De vil også gøre det nemmere at sammenligne kapitalprocenter på tværs af institutter. For at nå disse resultater bør inputgulvene kalibreres på en tilstrækkeligt konservativ måde.
- (26) Gulve for risikoparametre, der kalibreres alt for konservativt, kan dog afholde institutter fra at indføre IRB-metoderne og de tilknyttede standarder for risikostyring. Institutter kan også gives incitament til at udskifte deres porteføljer med eksponeringer med højere risiko for at undgå de begrænsninger, som gulvene for risikoparametre medfører. For at undgå sådanne utilsigtede konsekvenser bør gulvene for risikoparametre på passende vis afspejle bestemte risikokarakteristika ved de underliggende eksponeringer, navnlig ved at der accepteres forskellige værdier for forskellige typer af eksponeringer, når det er relevant.
- (27) Specialiseret långivning har risikokarakteristika, som er forskellige fra almindelige erhvervseksponeringers risikokarakteristika. Der bør derfor fastsættes en overgangsperiode, i løbet af hvilken inputgulvet for LGD, som kan anvendes på specialiseret långivning, reduceres.
- (28) I overensstemmelse med Basel III-standarderne bør IRB-metoden for eksponeringsklassen for eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker i store træk forblive uændret på grund af dens særlige karakter og risici forbundet med de underliggende låntagere. Navnlig eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker bør ikke være underlagt inputgulvene for risikoparametre.
- (29) For at sikre en konsekvent metode for alle eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder og offentlige enheder ("RGLA-PSE-eksponeringer") bør der indføres en eksponeringsklasse for RGLA-PSE-eksponeringer, uafhængigt af eksponeringsklasserne for både statsobligationer og institutter, og som alle bør være underlagt de inputgulve, der fastsættes ved de nye regler.

- (30) Det bør præciseres, hvordan effekten af en garanti kan indregnes for en garanteret eksponering, hvis den underliggende eksponering behandles efter IRB-metoden, i henhold til hvilken modellering med henblik på PD og LGD er tilladt, men hvor garantistiller henhører under en type eksponeringer, for hvilke modellering af PD eller LGD eller IRB-metoden ikke er tilladt. Navnlig anvendelsen af substitutionsmetoden, efter hvilken risikoparametrene for de underliggende eksponeringer udskiftes med risikoparametrene for garantistiller eller med en metode, efter hvilken PD eller LGD for den underliggende låntager justeres ved hjælp af en specifik modelleringsmetode for at tage hensyn til garantiens effekt, bør ikke føre til en justeret risikovægt, der er lavere end den risikovægt, der finder anvendelse på en direkte sammenlignelig eksponering mod garantistiller. Når garantistiller behandles efter SA-CR bør anerkendelse af garantien efter IRB-metoden derfor føre til, at garantistillers risikovægt i henhold til SA-CR tildeles den garanterede eksponering.
- (31) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876⁵⁰ ændrede forordning (EU) nr. 575/2013 for at gennemføre de endelige FRTB-standarder udelukkende til indberetningsformål. Indførelsen af bindende kapitalkrav baseret på disse standarder blev overladt til et separat almindeligt lovgivningsinitiativ efter vurdering af deres virkninger for Unionens banker.
- (32) Med henblik på at fuldføre reformdagsordenen, som blev indført efter finanskrisen i 2008-2009, og for at afhjælpe manglerne i den nuværende markedsrisikoramme bør der i EU-retten gennemføres bindende kapitalkrav for markedsrisiko baseret på de endelige FRTB-standarder. De seneste estimater af de endelige FRTB-standarders indvirkning på Unionens banker har vist, at gennemførelsen af disse standarder i Unionen vil føre til en stor stigning i kapitalgrundlagskravene for markedsrisici for visse handelsområder og market making-aktiviteter, som er vigtige for EU's økonomi. For at afbøde denne indvirkning og for at sikre, at de finansielle markeder i Unionen fortsat er velfungerende bør der indføres målrettede justeringer af gennemførelsen af de endelige FRTB-standarder i EU-retten.
- (33) Som krævet i henhold til forordning (EU) 2019/876 bør Kommissionen tage hensyn til proportionalitetsprincippet ved beregning af kapitalkravene for markedsrisiko for institutter med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter og kalibrere disse krav i overensstemmelse hermed. Derfor bør institutter med mellemstore handelsbeholdninger have mulighed for at anvende en forenklet standardmetode til at beregne kapitalgrundlagskrav for markedsrisici i overensstemmelse med de internationalt vedtagne standarder. Endvidere bør anerkendelseskriterierne til identifikation af institutter med mellemstore handelsbeholdninger fortsat være i overensstemmelse med kriterierne i forordning (EU) 2019/876 med henblik på at undtage sådanne institutter fra nævnte forordnings FRTB-indberetningskrav.
- (34) Institutters handelsaktiviteter på engrosmarkeder kan nemt udøves på tværs af grænserne, herunder mellem medlemsstater og tredjelande. Gennemførelsen af de endelige FRTB-standarder bør derfor så vidt muligt samordnes på tværs af jurisdiktioner, både med hensyn til indhold og tidsplaner. Hvis dette ikke gøres, vil det være umuligt at sikre lige vilkår på internationalt plan for disse aktiviteter.

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

Kommissionen bør derfor overvåge gennemførelsen af disse standarder i andre BCBS-medlemmers jurisdiktioner og om nødvendigt træffe foranstaltninger til at afhjælpe potentielle forvridninger af disse regler.

- (35) BCBS har revideret den internationale standard for operationel risiko for at afhjælpe svagheder, som opstod i kølvandet på finanskrisen i 2008-2009. Foruden en mangel på risikofølsomhed i standardmetoderne, blev der konstateret en mangel på sammenlignelighed, som skyldes de mange forskellige former for intern modelleringspraksis. Derfor og med henblik på at forenkle rammen for operationel risiko blev alle eksisterende metoder til estimering af kapitalkrav vedrørende operationel risiko udskiftet med én ikkemodelbaseret metode. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses de reviderede Baselstandarder for at sikre lige vilkår på internationalt plan for institutter, der er etableret i Unionen, men som også driver virksomhed uden for Unionen, og for at sikre, at rammen for operationel risiko på EU-plan fortsat er effektiv.
- (36) I den nye standardmetode for operationel risiko, som blev indført af BCBS, kombineres en indikator, der beror på omfanget af et instituts aktiviteter, med en indikator, der tager hensyn til dette instituts tabshistorik. I de reviderede Baselstandarder påtænkes en række skønsbeføjelser, som vedrører den måde, hvorpå den indikator, der tager hensyn til et instituts tabshistorik, kan gennemføres. Jurisdiktioner kan se bort fra historiske tab ved beregningen af kapital vedrørende operationel risiko for alle relevante institutter eller de kan tage hensyn til historiske tab, selv for institutter med aktiviteter under en vis størrelsesorden. For at sikre lige vilkår i Unionen og for at forenkle beregningen af kapital vedrørende operationel risiko bør disse skønsbeføjelser udøves på en harmoniseret måde for minimumskravene til kapitalgrundlaget, idet der ses bort fra historiske operationelle tab for alle institutter.
- (37) Små og ikkekomplekse institutter og andre ikkebørsnoterede kreditinstitutter bør ligeledes fremlægge oplysninger om værdien og kvaliteten af ikke-nødlidende og nødlidende eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser samt en aldersfordelingsanalyse af forfaldne eksponeringer. Dette oplysningskrav skaber ikke nogen ekstra byrde for disse kreditinstitutter, da fremlæggelsen af et sådant begrænset sæt oplysninger allerede blev indført af EBA på grundlag af Rådets handlingsplan om misligholdte lån (NPL'er) fra 2017⁵¹, hvori EBA blev opfordret til at gennemføre skærpede oplysningskrav vedrørende aktivernes kvalitet og misligholdte lån, der skal gælde for alle kreditinstitutter. Dette er også i fuld overensstemmelse med meddelelsen om håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien⁵².
- (38) Det er nødvendigt at mindske regelbyrden i forbindelse med oplysningsformål og at gøre det nemmere at sammenligne fremlagte oplysninger. EBA bør derfor oprette en centraliseret webbaseret platform, hvor oplysninger og data fra institutter kan fremlægges. Denne centraliserede platform bør tjene som fælles adgangspunkt til institutters fremlagte oplysninger, samtidig med at ejerskabet til oplysningerne og dataene samt ansvaret for deres nøjagtighed fortsat bør ligge hos de institutter, som udarbejder dem. Centraliseringen af offentliggørelsen af oplysninger bør være i fuld

⁵¹ Økofinrådet, "Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa", juli 2017. [Rådets konklusioner om Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa — Consilium \(europa.eu\)](#)

⁵² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank, "Håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien", COM(2020) 822 final.

overensstemmelse med handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen og udgør endnu et skidt hen imod udviklingen af et fælles EU-adgangspunkt til virksomheders finansielle oplysninger og oplysninger om bæredygtig investering.

- (39) For at muliggøre en bedre integration af indberetning med henblik på tilsyn og fremlæggelse af oplysninger bør EBA offentliggøre institutters oplysninger på en centraliseret måde, samtidig med at alle institutters ret selv at offentliggøre sådanne data og oplysninger respekteres. Sådanne centraliserede fremlæggelser af oplysninger bør give EBA mulighed for at offentliggøre oplysninger fra små og ikkekomplekse institutter, som er baseret på de oplysninger, som disse institutter har indberettet til kompetente myndigheder, og bør dermed i væsentlig grad mindske den administrative byrde, som disse små og ikkekomplekse institutter pålægges. På samme tid bør centraliseringen af fremlæggelsen af oplysninger ikke medføre omkostninger for andre institutter, og den bør øge gennemsigtigheden og reducere omkostningerne for markedsdeltagere i forbindelse med at opnå adgang til tilsynsoplysninger. En sådan øget gennemsigtighed bør gøre det nemmere at sammenligne data på tværs af institutter og fremme markedsdisciplin.
- (40) For at sikre konvergens i hele Unionen og en fælles forståelse af de miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer og risici bør der fastsættes generelle definitioner. Eksponeringen for ESG-risici står ikke nødvendigvis i rimeligt forhold til et instituts størrelse og kompleksitet. Eksponeringsniveauet er også ret forskelligt i hele Unionen, idet der i nogle lande konstateres potentielle lette virkninger af omstillingen og i andre konstateres potentielle tungtvejende virkninger af omstillingen for eksponeringer, som er tilknyttet aktiviteter, der har en væsentlig negativ indvirkning på miljøet. De gennemsigtighedskrav, som institutter er underlagt, og de krav til bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i andre gældende EU-retsakter, vil om få år sikre data med en højere detaljeringsgrad. For at sikre en korrekt vurdering af de ESG-risici, som institutter kan stå over for, er det imidlertid strengt nødvendigt at indhente passende data fra alle de enheder, der eksponeres for disse risici, uafhængigt af deres størrelse. For at sikre, at kompetente myndigheder råder over data med en høj detaljeringsgrad, som er fyldestgørende og kan sammenlignes med henblik på et effektivt tilsyn, bør oplysninger om ESG-risici indgå i institutters indberetning med henblik på tilsyn. Disse oplysningers omfang og detaljeringsgrad bør stemme overens med proportionalitetsprincippet, idet der tages hensyn til institutternes størrelse og kompleksitet.
- (41) Da omstillingen i EU's økonomi hen imod en bæredygtig økonomisk model er i fremdrift, bliver bæredygtighedsrisici mere fremtrædende og vil potentielt kræve yderligere overvejelser. Det er derfor nødvendigt med en fremrykning på to år af EBA's mandat til at vurdere og aflægge rapport om, hvorvidt en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer, som er forbundet med aktiver eller aktiviteter, der i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige eller sociale mål, vil være berettiget.
- (42) Det er yderst vigtigt for tilsynsmyndigheder at råde over de nødvendige beføjelser til på omfattende vis at vurdere og måle de risici, som en bankkoncern eksponeres for på konsolideret niveau, og at have fleksibilitet til at tilpasse deres tilsynsmetode til nye risikokilder. Det er vigtigt at undgå smuthuller mellem tilsynsmæssig og regnskabsmæssig konsolidering, som kan give anledning til transaktioner, som har til formål, at aktiver sættes uden for anvendelsesområdet for tilsynsmæssig konsolidering, selv om bankkoncernen stadig er eksponeret for risici. Manglen på sammenhæng i definitionen af begreberne "moderselskab", "datterselskab" og "kontrol" og manglen på klarhed i definitionen af "accessorisk servicevirksomhed",

"finansielt holdingselskab" og "finansieringsinstitut" gør det vanskeligere for tilsynsmyndigheder at anvende de gældende regler i Unionen og at opdage og i passende omfang afbøde risici på konsolideret niveau. Disse definitioner bør derfor ændres og præciseres nærmere. Det vurderes endvidere, at EBA yderligere bør undersøge, hvorvidt disse beføjelser for tilsynsmyndigheder på utilsigtet vis risikerer at blive hæmmet af eventuelle resterende uoverensstemmelser eller smuthuller i de lovgivningsmæssige bestemmelser eller i samspil med de gældende regnskabsregler.

- (43) Manglen på klarhed i forbindelse med visse aspekter af regelsættet vedrørende den nedre haircutgrænse for værdipapirfinansieringstransaktioner ("VFT'er"), som BCBS udarbejdede i 2017 som led i de endelige Basel III-reformer, samt betænkeligheder ved den økonomiske begrundelse for at anvende regelsættet på visse typer VFT'er har givet anledning til spørgsmålet om, hvorvidt de tilsynsmæssige mål i dette regelsæt kan nås uden at forårsage uønskede konsekvenser. Kommissionen bør derfor på ny vurdere gennemførelsen af den nedre haircutgrænse for VFT'er i EU-retten senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden]. For at give Kommissionen tilstrækkelig dokumentation bør EBA i tæt samarbejde med ESMA aflægge rapport til Kommissionen om dette regelsæts indvirkning og den bedst egnede tilgang til gennemførelsen heraf i EU-retten.
- (44) Kommissionen bør i EU-retten gennemføre de reviderede standarder for kapitalkravene for kreditværdijusteringsrisici, som blev offentliggjort af BCBS i juli 2020, da disse standarder overordnet set forbedrer beregningen af kapitalgrundlagskrav for kreditværdijusteringsrisici ved at løse flere tidligere konstaterede problematikker, navnlig det forhold, at det eksisterende regelsæt for kapitalkrav vedrørende kreditværdijustering ikke tager tilstrækkeligt højde for kreditværdijusteringsrisici.
- (45) I forbindelse med gennemførelsen af de oprindelige Basel III-reformer i EU-retten ved hjælp af CRR blev bestemte transaktioner undtaget fra beregningen af kapitalkrav til dækning af kreditværdijusteringsrisici. Disse undtagelser blev fastlagt for at forhindre en potentiel overdreven stigning i omkostningerne ved visse derivattransaktioner, som blev udløst af indførelsen af kapitalkravet vedrørende kreditværdijusteringsrisici, navnlig når banker ikke kunne afbøde kreditværdijusteringsrisici for bestemte kunder, som ikke kunne udveksle sikkerhedsstillelse. I henhold til de anslåede virkninger, som er beregnet af EBA, vil kapitalkravene til dækning af kreditværdijusteringsrisici fortsat være urimeligt høje for de transaktioner, der er omfattet af en undtagelse, med disse kunder. For at sikre, at bankernes kunder fortsat dækker deres finansielle risici ved hjælp af derivattransaktioner bør undtagelserne bibeholdes, når de reviderede Baselstandarder gennemføres.
- (46) De reelle kreditværdijusteringsrisici forbundet med de transaktioner, der er omfattet af en undtagelse, kan imidlertid udgøre en væsentlig risiko for banker, som anvender disse undtagelser. Hvis disse risici reelt opstår, kan de pågældende banker lide store tab. Som EBA fremhævede i sin rapport om kreditværdijustering fra februar 2015 giver kreditværdijusteringsrisici forbundet med de transaktioner, der er omfattet af en undtagelse, anledning til tilsynsmæssige bekymringer, som der ikke tages højde for i CRR. For at hjælpe tilsynsmyndighederne med at overvåge kreditværdijusteringsrisici, som hidrører fra de transaktioner, der er omfattet af en undtagelse, bør institutter indberette den beregning af kapitalkrav vedrørende kreditværdijusteringsrisici forbundet med de transaktioner, der er omfattet af en undtagelse, som ville være påkrævet, hvis nævnte transaktioner ikke var omfattet af en undtagelse. EBA bør desuden udarbejde retningslinjer for at hjælpe tilsynsmyndighederne med at

identificere urimeligt høje kreditværdijusteringsrisici og forbedre harmoniseringen af tilsynsmæssige tiltag i hele Unionen.

(47) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 4, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Nr. 15) og 16) affattes således:

"15) "moderselskab": en virksomhed, der som defineret i nr. 37) kontrollerer en eller flere virksomheder

16) "moderselskab": en virksomhed, der som defineret i nr. 37) er kontrolleret af en anden virksomhed".

b) Nr. 18) affattes således:

"18) "accessorisk servicevirksomhed": en virksomhed, hvis hovedaktivitet, uanset om den leveres til virksomheder i koncernen eller til kunder uden for koncernen, af den kompetente myndighed anses for at være en af følgende:

a) en direkte forlængelse af bankvirksomhed

b) operationel leasing, factoring, formueforvaltning, ejerskab over eller forvaltning af ejendom, levering af databehandlingsydelser eller enhver anden aktivitet, der er accessorisk i forhold til bankvirksomhed

c) enhver anden aktivitet, der af EBA anses for at svare til de aktiviteter, der er nævnt i litra a) og b)".

c) Nr. 20) affattes således:

"20) "finansielt holdingselskab": en virksomhed, der opfylder samtlige følgende betingelser:

a) virksomheden er et finansieringsinstitut

b) virksomheden er ikke et blandet finansielt holdingselskab

c) mindst ét datterselskab af denne virksomhed er et institut

d) mere end 50 % af en af følgende indikatorer er konstant forbundet med datterselskaber, der er institutter eller finansieringsinstitutter, og med aktiviteter, der udøves af selskabet selv, og som ikke vedrører erhvervelse af eller besiddelse af kapitalandele i datterselskaber, når disse aktiviteter er af samme art som dem, der udøves af institutter eller finansieringsinstitutter:

i) virksomhedens aktiekapital på grundlag af dens konsoliderede situation

ii) virksomhedens aktiver på grundlag af dens konsoliderede situation

- iii) virksomhedens indtjening på grundlag af dens konsoliderede situation
 - iv) virksomhedens personale på grundlag af dens konsoliderede situation
 - v) anden indikator, som anses for relevant af den kompetente myndighed".
- d) Følgende indsættes som nr. 20a):
- "20a) "investeringsholdingselskab": et investeringsholdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 23), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033⁵³".
- e) Nr. 26) affattes således:
- "26) "finansieringsinstitut": en virksomhed, der opfylder begge følgende betingelser:
- a) virksomheden er ikke et institut, et rent industrielt holdingselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f) og g), i direktiv 2009/138/EF
 - b) virksomheden opfylder en af følgende betingelser:
 - i) virksomhedens hovedaktivitet består i at erhverve eller eje kapitalandele eller i at udøve en eller flere af de aktiviteter, der er anført i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, eller i at udføre en eller flere af de tjenesteydelser eller aktiviteter, der er anført i afsnit 1 eller afsnit B i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU⁵⁴ i forbindelse med de finansielle instrumenter, der er anført i afsnit C i nævnte bilag til nævnte direktiv
 - ii) virksomheden er et investeringsselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et investeringsholdingselskab, en betalingstjenesteudbyder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366⁵⁵, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed".
- f) Følgende indsættes som nr. 26a):
- "26a) "rent industrielt holdingselskab": en virksomhed, der opfylder samtlige følgende betingelser:
- a) virksomhedens hovedaktivitet består i at erhverve eller eje kapitalandele

⁵³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1).

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

⁵⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

- b) hverken virksomheden eller nogen af de virksomheder, som den ejer kapitalinteresser i, er omhandlet i nr. 27), litra a), d), e), f), g), h), k) og l)
- c) hverken virksomheden eller nogen af de virksomheder, som den ejer kapitalinteresser i, udøver som hovedaktivitet nogen af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2013/36/EU, nogen af de aktiviteter, der er anført i afsnit A eller B i bilag I til direktiv 2014/65/EU i forbindelse med de finansielle instrumenter, der er anført i afsnit C i nævnte bilag til nævnte direktiv, eller er investeringsselskaber, betalingstjenesteudbydere som defineret i direktiv (EU) 2015/2366, porteføljeadministrationsselskaber eller accessoriske servicevirksomheder".
- g) Nr. 27, litra c), udgår.
- h) Nr. 28) affattes således:
"28) "moderinstitut i en medlemsstat": et institut i en medlemsstat, der som datterselskab har et institut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, og som ikke selv er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat".
- i) Følgende indsættes som nr. 33a) og 33b):
"33a) "selvstændigt institut i Unionen": et institut, der ikke er underlagt konsolideringsregler i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2, i Unionen, og som ikke har noget moderselskab i Unionen, der er underlagt sådanne konsolideringsregler
33b) "selvstændigt datterinstitut i en medlemsstat": et institut, der opfylder alle følgende kriterier:
- a) instituttet er et datterselskab af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen
- b) instituttet er beliggende i en anden medlemsstat end sit moderinstitut, finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab
- c) instituttet har ikke selv noget datterselskab og har ikke kapitalinteresser i et institut eller finansieringsinstitut".
- j) I nr. 37) ændres henvisningen til "artikel 1 i direktiv 83/349/EØF" til en henvisning til "artikel 22 i direktiv 2013/34/EU".
- k) Nr. 52) affattes således:
"52) "operationel risiko": risiko for tab som følge af mangelfulde eller svigtende interne procedurer, menneskelige fejl og systemfejl eller som følge af eksterne hændelser, herunder juridisk risiko, modelrisiko og IKT-risiko, men ikke strategisk og omdømmemæssig risiko".
- l) Følgende indsættes som nr. 52a)-52i):

"52a) "juridisk risiko": tab, herunder udgifter, bøder, sanktioner eller pønalt begrundet erstatning, som skyldes hændelser, der fører til retssager, herunder følgende:

- a) tilsynsmæssige foranstaltninger og private forlig
- b) en undladelse af at handle, hvor handling er nødvendig for at opfylde en retlig forpligtelse
- c) en handling, som har til formål at undgå at opfylde en retlig forpligtelse
- d) forsømmelseshændelser, som er hændelser, der skyldes en forsømmelse, som begås forsætlig eller uagtsomt, herunder uhensigtsmæssig levering af finansielle tjenesteydelser
- e) manglende opfyldelse af krav, der følger af nationale eller internationale forvaltnings- eller lovbestemmelser
- f) manglende opfyldelse af krav, der udspringer af kontraktlige aftaler, eller af interne regler og adfærdskodekser, som er i overensstemmelse med nationale og internationale normer og praksisser
- g) manglende overholdelse af etiske regler.

Juridisk risiko omfatter ikke refusioner til tredjepart eller ansatte samt betaling for goodwill som følge af forretningsmuligheder, hvis der ikke har fundet overtrædelse af regler eller etisk adfærd sted, og hvis instituttet rettidigt har opfyldt sine forpligtelser, og eksterne juridiske omkostninger, hvis den hændelse, der giver anledning til disse eksterne omkostninger, ikke er en hændelse knyttet til operationel risiko

52b) "modelrisiko": et instituts tab som konsekvens af beslutninger, der hovedsagelig baseres på output fra interne modeller, på grund af fejl i udviklingen, gennemførelsen eller anvendelsen af sådanne modeller, herunder følgende:

- a) ikke korrekt udformning af en valgt intern model og dens karakteristika
- b) utilstrækkelig kontrol af en valgt intern models egnethed til det finansielle instrument, der skal evalueres, eller det produkt, der skal prissættes, eller af den valgte interne models egnethed til de gældende markedsvilkår
- c) fejl i implementeringen af en valgt intern model
- d) ukorrekte værdiansættelser til markedsværdi og ukorrekt risikomåling som følge af fejl ved indlæggelsen af en handel i handelssystemet
- e) anvendelse af en valgt intern model eller af dens output til et formål, som modellen ikke var beregnet eller udformet til, herunder manipulation af modelparametrene
- f) utidig og ineffektiv overvågning af modellens funktion for at vurdere, om den valgte interne model fortsat er egnet til formålet

52c) "IKT-risiko": risiko for tab eller potentielle tab i forbindelse med brugen af netværksinformationssystemer eller kommunikationsteknologi, herunder brud på fortrolighed, systemfejl, manglende rådighed over data og systemer eller datas og systemers manglende integritet samt cyberrisiko

52d) "miljømæssig, social eller ledelsesmæssig risiko": risiko for tab på grund af negativ finansiel indvirkning på instituttet som følge af miljømæssige, sociale eller ledelsesmæssige faktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver

52e) "miljørisiko": risiko for tab på grund af negativ finansiel indvirkning på instituttet som følge af miljøfaktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver, herunder faktorer i forbindelse med omstillingen til følgende miljømål:

- a) modvirkning af klimaændringer
- b) tilpasning til klimaændringer
- c) bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer
- d) omstilling til en cirkulær økonomi
- e) forebyggelse og bekæmpelse af forurening
- f) beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer.

Miljørisiko omfatter både fysisk risiko og omstillingsrisiko

52f) "fysisk risiko": som del af den samlede miljørisiko, risikoen for tab på grund af negativ finansiel indvirkning på instituttet som følge af nuværende eller fremtidig indvirkning af miljøfaktorer fysiske virkninger på instituttets modparter eller investerede aktiver

52g) "omstillingsrisiko": som del af den samlede miljørisiko, risikoen for tab på grund af negativ finansiel indvirkning på instituttet som følge af nuværende eller fremtidig indvirkning af forretningsaktivitetens eller erhvervssektorens omstilling til en miljømæssig bæredygtig økonomi på instituttets modparter eller investerede aktiver

52h) "social risiko": risiko for tab på grund af negativ finansiel indvirkning på instituttet som følge af sociale faktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver

52i) "ledelsesmæssig risiko": risiko for tab på grund af negativ finansiel indvirkning på instituttet som følge af ledelsesmæssige faktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver".

m) Nr. 54), 55) og 56) affattes således:

"54) "sandsynlighed for misligholdelse" eller "PD": sandsynligheden for en låntagers misligholdelse over en etårig periode og, i forbindelse med udvandringsrisiko, sandsynligheden for udvandning over denne etårige periode

55) "tab givet misligholdelse" eller "LGD": det forventede forhold mellem tab ved en eksponering vedrørende en enkelt facilitet som følge af en låntagers eller facilitets misligholdelse og det udestående beløb ved misligholdelsen og, i forbindelse med udvandringsrisiko, tab givet udvandning, dvs. det forventede forhold mellem tabet ved en eksponering som følge af udvandning og det udestående beløb i henhold til de pantsatte eller erhvervede fordringer.

56) "konverteringsfaktor" eller "kreditkonverteringsfaktor" eller "CCF": det forventede forhold mellem det nuværende ikke trukne beløb på en forpligtelse fra en enkelt facilitet, som der kunne blive trukket på fra en enkelt facilitet inden misligholdelse, og som derfor ville blive et udestående tilgodehavende i

tilfælde af misligholdelse, og det nuværende ikketrukne beløb på en forpligtelse fra den pågældende facilitet, idet størrelsen af forpligtelsen bestemmes ud fra den meddelte grænse, medmindre den ikkemeddelte grænse er højere".

n) Følgende indsættes som nr. 56a):

"56a) "realiseret CCF": forholdet mellem det trukne beløb på en forpligtelse fra en enkelt facilitet, som ikke var blevet udnyttet på en given referencedato forud for misligholdelse, og som derfor er et udestående tilgodehavende i tilfælde af misligholdelse, og det ikketrukne beløb på forpligtelsen fra den pågældende facilitet på referencedatoen".

o) Nr. 58), 59) og 60) affattes således:

"58) "finansieret kreditrisikoafdækning eller "FCP": en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering er baseret på instituttets ret til – i tilfælde af låntagerens misligholdelse, eller hvis en af de øvrige nærmere angivne kredithændelser, der vedrører låntageren, indtræffer – at realisere eller overføre eller erhverve eller tilbageholde visse aktiver eller beløb eller at mindske eksponeringens størrelse til eller erstatte dette beløb med forskellen mellem eksponeringens størrelse og størrelsen af fordringen på instituttet

59) "ufinansieret kreditrisikoafdækning" eller "UFCP": en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering er baseret på tredjemands forpligtelse til at betale et beløb i tilfælde af låntagers misligholdelse eller andre nærmere angivne kredithændelser

60) "kontantlignende instrument": et indskudsbevis, en obligation, herunder en dækket obligation eller ethvert andet ikkeefterstillet instrument, der er udstedt af et långivende institut, og for hvilket det långivende institut allerede har modtaget fuld betaling, og som tilbagebetales uden betingelser af det långivende institut til dets nominelle værdi".

p) Følgende indsættes som nr. 60a):

"60a) "fysisk guld": guld i form af en råvare, herunder guldbarrer og -mønter, der er almindeligt accepteret af markedet for fysisk guld, hvor der findes likvide markeder for fysisk guld, og hvis værdi bestemmes af værdien af guldindholdet, defineret ved renhed og masse, snarere end af dets interesse for møntsamlere".

q) Følgende indsættes som nr. 74a):

"74a) "ejendomsværdi": værdien af en fast ejendom fastsat i overensstemmelse med artikel 229, stk. 1".

r) Nr. 75) affattes således:

"75) "beboelsesejendom": en af følgende:

a) en fast ejendom, der har karakter af en bolig og opfylder alle gældende love og bestemmelser, der gør det muligt at anvende ejendommen til boligformål

- b) en fast ejendom, der har karakter af en bolig, og som stadig er under opførelse, forudsat at der er en forventning om, at ejendommen vil opfylde alle gældende love og bestemmelser, der gør det muligt at anvende ejendommen til boligformål
 - c) retten til at bebo en lejlighed i en andelsboligforening beliggende i Sverige
 - d) jord, der knytter sig til en ejendom som omhandlet i litra a), b) eller c)".
- s) Følgende indsættes som nr. 75a)-75g):
- "75a) "erhvervsejendom": enhver fast ejendom, der ikke er beboelsesejendom, herunder anden jord end jord som omhandlet i nr. 75), litra d), og nr. 79)
- 75b) "eksponering, der er sikret ved indkomstgenererende fast ejendom" (IPRE-eksponering): en eksponering sikret ved en eller flere beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme, hvor opfyldelsen af gældsforpligtelserne i forbindelse med eksponeringen i væsentlig grad afhænger af de pengestrømme, der genereres af disse faste ejendomme, der sikrer denne eksponering, snarere end af låntagerens evne til at opfylde gældsforpligtelserne fra andre kilder
- 75c) "eksponering, der er sikret ved ikkeindkomstgenererende fast ejendom" (ikke-IPRE-eksponering): enhver eksponering sikret ved en eller flere beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme, som ikke er en IPRE-eksponering
- 75d) "ikke-ADC-eksponering": enhver eksponering sikret ved en eller flere beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme, som ikke er en ADC-eksponering
- 75e) "eksponering sikret ved beboelsesejendom" eller "eksponering sikret ved pant i beboelsesejendom" eller "eksponering sikret ved sikkerhed i beboelsesejendom" eller "eksponering sikret ved pant i fast ejendom til beboelse": en eksponering, der er sikret ved pant i beboelsesejendom eller sikret ved andre mekanismer end pant, men som økonomisk set svarer til pant og anerkendes som sikkerhed i beboelsesejendom i henhold til gældende national ret, der fastsætter betingelserne for etablering af disse mekanismer
- 75f) "eksponering sikret ved erhvervsejendom" eller "eksponering sikret ved pant i erhvervsejendom" eller "eksponering sikret ved sikkerhedsstillelse i erhvervsejendom": en eksponering, der er sikret ved pant i erhvervsejendom eller sikret ved andre mekanismer end pant, men som økonomisk set svarer til pant og anerkendes som sikkerhed i erhvervsejendom i henhold til gældende national ret, der fastsætter betingelserne for etablering af disse mekanismer
- 75f) "eksponering sikret ved fast ejendom" eller "eksponering sikret ved pant i fast ejendom" eller "eksponering sikret ved sikkerhed i fast ejendom": en eksponering, der er sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom eller sikret ved andre mekanismer end pant, men som økonomisk set svarer til pant og anerkendes som sikkerhed i fast ejendom i henhold til gældende national ret, der fastsætter betingelserne for etablering af disse mekanismer".
- t) Nr. 78) og 79) affattes således:

"78) "etårig misligholdelsesfrekvens": forholdet mellem antallet af misligholdelser i en periode, som begynder et år før observationsdatoen T, og antallet af låntagere eller antallet af faciliteter, hvor klassificeringen som misligholdt anvendes på facilitetsniveau i henhold til artikel 178, og som er klassificeret i denne risikogruppe eller pulje et år forud for observationsdatoen T

79) "ADC-eksponeringer" eller "eksponeringer vedrørende erhvervelse af, byggemodning af og opførelse på jord": eksponeringer mod selskaber eller enheder med særligt formål, der finansierer erhvervelse af jord med henblik på byggemodning og opførelse, eller som finansierer byggemodning og opførelse af beboelsesejendom eller erhvervsejendom".

u) Nr. 114) affattes således:

"114) "indirekte besiddelse": enhver eksponering mod en mellemliggende enhed, der er eksponeret mod kapitalinstrumenter udstedt af en enhed i den finansielle sektor eller mod passiver udstedt af et institut, hvor en eventuel permanent nedskrivning af de kapitalinstrumenter, der er udstedt af enheden i den finansielle sektor, eller de passiver, der er udstedt af instituttet, ville påføre instituttet et tab, der ikke ville være væsentligt forskelligt fra det tab, som instituttet ville lide i tilfælde af en direkte besiddelse af de kapitalinstrumenter, som er udstedt af enheden i den finansielle sektor, eller af de passiver, der er udstedt af instituttet".

v) Nr. 126) affattes således:

"126) "syntetisk besiddelse": et instituts investering i et finansielt instrument, hvis værdi er direkte knyttet til værdien af de kapitalinstrumenter, som er udstedt af en enhed i den finansielle sektor, eller til værdien af passiver, der er udstedt af et institut".

w) Nr. 144) affattes således:

"144) "handelsenhed": en velidentificeret gruppe af dealere, som instituttet har etableret til i fællesskab at forvalte en portefølje af positioner i handelsbeholdningen eller de positioner uden for handelsbeholdningen, der er omhandlet i artikel 104b, stk. 5 og 6, i overensstemmelse med en veldefineret og konsistent forretningsstrategi og under den samme risikostyringsstruktur".

x) I nr. 145) indsættes følgende afsnit:

"Med henblik på litra e) kan et institut udelukke derivatpositioner, som det har indgået med sine ikkefinansielle kunder, og de derivatpositioner, det anvender til at afdække disse positioner, forudsat at den kombinerede værdi af de udelukkede positioner beregnet i overensstemmelse med artikel 273a, stk. 3, ikke overstiger 10 % af instituttets samlede balanceførte og ikkebalanceførte aktiver". y) Følgende tilføjes som nr. 151) og 152):

"151) "revolverende eksponering": en eksponering, hvorved låntagerens udestående kan variere, alt efter hvor meget denne låntager vælger at låne og tilbagebetale, op til en aftalt grænse

152) "transaktionseksponering": en revolverende eksponering, som har en tilbagebetalingshistorik på mindst 12 måneder, og som er en af følgende:

- a) en eksponering, for hvilken den saldo, der skal tilbagebetales på den næste planlagte tilbagebetalingsdato, regelmæssigt og mindst hver 12. måned fastsættes som det trukne beløb på en forud fastsat referencedato med en planlagt tilbagebetalingsdato senest efter 12 måneder, forudsat at saldoen er tilbagebetalt fuldt ud på hver planlagt tilbagebetalingsdato i de foregående 12 måneder
- b) en overtræksfacilitet, hvor der ikke har været nogen kreditudnyttelse i løbet af de foregående 12 måneder."

(2) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 3) affattes således:

"3) "forventet tab" eller "EL": det beløb, vedrørende en enkelt facilitet, der forventes tabt i forbindelse med en eksponering som følge af en af følgende:

- i) en låntagers potentielle misligholdelse over en etårig periode i forhold til det udestående beløb ved misligholdelsen
- ii) en potentiel udvandingshændelse over en etårig periode i forhold til det udestående beløb på datoen for udvandingshændelsen."

b) Følgende tilføjes som nr. 4)-10):

"4) "gældsforpligtelse": enhver forpligtelse, der opstår som følge af en kreditaftale, herunder hovedstol, påløbne renter og gebyrer, som en låntager skylder et institut, eller, hvis instituttet fungerer som garantistiller, som en låntager skylder en tredjepart

5) "krediteksponering": enhver balanceført post, herunder ethvert beløb vedrørende hovedstol, påløbne renter og gebyrer, som låntager skylder instituttet, og enhver ikkebalanceført post, som medfører eller kan medføre en gældsforpligtelse

6) "facilitet": en krediteksponering, der opstår som følge af en aftale eller et sæt af aftaler mellem en låntager og et institut

7) "forsigtighedsmargen": et additivt eller multiplikativt tillæg, der indgår i risikoestimerer, og som er tilstrækkeligt forsigtigt til at tage højde for de estimeringsfejl, der må forventes, og som skyldes identificerede mangler i data, metoder, modeller og ændringer af kreditgivningspolitik, risikovillighed og inddrivelsespolitikker og enhver anden kilde til yderligere usikkerhed samt generelle estimeringsfejl

8) "små og mellemstore virksomheder" eller "SMV'er": selskaber, foretagender eller virksomheder, som ifølge det seneste konsoliderede regnskab har en årsomsætning på højst 50 000 000 EUR

9) "tilsagn": enhver kontraktlig ordning, som et institut tilbyder en kunde, og som den pågældende kunde accepterer, med henblik på at yde kredit, købe aktiver eller udstede kreditsubstitutter. Enhver ordning, som instituttet kan opsiges uden betingelser når som helst uden forudgående varsel af låntageren, eller enhver ordning, som instituttet kan opsiges, hvis låntageren ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i facilitetsdokumentationen, herunder betingelser, som låntageren skal opfylde forud for enhver indledende eller efterfølgende kreditudnyttelse i henhold til ordningen, er et tilsagn;

kontraktlige ordninger, der opfylder samtlige følgende betingelser, er ikke tilsagn:

- a) kontraktlige ordninger, hvor instituttet ikke modtager gebyrer eller provisioner for at fastlægge eller opretholde disse kontraktlige ordninger
- b) kontraktlige ordninger, hvor der stilles krav om, at kunden ansøger instituttet om den første og hver efterfølgende kreditudnyttelse i henhold til disse kontraktlige ordninger
- c) kontraktlige ordninger, hvor instituttet har fuld bemyndigelse til at gennemføre de enkelte kreditudnyttelser, uanset om kunden opfylder de betingelser, der er fastsat i dokumentationen for den kontraktlige ordning
- d) kontraktlige ordninger, hvor der stilles krav om, at instituttet vurderer kundens kreditværdighed, umiddelbart inden der træffes afgørelse om gennemførelsen af hver kreditudnyttelse
- e) kontraktlige ordninger, der tilbydes en virksomhedsenhed, herunder en SMV, som løbende overvåges nøje

10) "tilsagn, der kan opsiges uden betingelser": ethvert tilsagn, hvis vilkår sætter instituttet i stand til på et hvilket som helst tidspunkt uden forudgående varsel af låntageren at opsige dette tilsagn i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og lovgivning i tilknytning hertil, eller som effektivt sikrer automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed."

(3) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

"3. Et institut, der enten er et moderselskab eller et datterselskab, og et institut, der indgår i konsolideringen i henhold til artikel 18, er ikke forpligtet til på individuelt niveau at overholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 5 og 6, og ottende del."

(4) Artikel 10a, eneste stykke, affattes således:

"Med henblik på anvendelsen af dette kapitel betragtes investeringsselskaber og investeringsholdingselskaber som finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat eller finansielle moderholdingselskaber i Unionen, hvis sådanne investeringsselskaber eller investeringsholdingselskaber er moderselskab for et institut eller for et investeringsselskab i henhold til nærværende forordning, som der henvises til i artikel 1, stk. 2 eller 5, i forordning (EU) 2019/2033."

(5) Artikel 11, stk. 1, første punktum, affattes således:

"Moderinstitutter i en medlemsstat opfylder i det omfang og på den måde, der er fastsat i artikel 18, kravene i anden, tredje, fjerde og syvende del og del syv A på grundlag af deres konsoliderede situation, bortset fra artikel 92, stk. 3, litra a), og artikel 430, stk. 1, litra d)."

(6) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 7., første afsnit, første punktum, affattes således:

"Hvis et institut har et datterselskab, som er en anden virksomhed end et institut eller et finansieringsinstitut, eller har kapitalinteresser i en sådan

virksomhed, anvender det for dette datterselskab eller disse kapitalinteresser den indre værdis metode."

c) Følgende indsættes som stk. 10:

"10. EBA aflægger senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 år efter denne forordnings ikrafttræden] rapport til Kommissionen om fuldstændigheden og hensigtsmæssigheden af denne forordnings definitioner og bestemmelser vedrørende tilsyn med alle typer risici, som institutter er eksponeret for på konsolideret niveau. EBA vurderer navnlig eventuelle resterende uoverensstemmelser i disse definitioner og bestemmelser sammen med deres samspil med de gældende regnskabsregler og eventuelle resterende aspekter, der kan medføre utilsigtede begrænsninger for et konsolideret tilsyn, der er omfattende og kan tilpasses nye kilder eller typer af risici eller strukturer, som kan føre til regularbitrage. EBA ajourfører regelmæssigt sin rapport to gange om året.

I lyset af EBA's resultater kan Kommissionen, hvis det er relevant, vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at tilpasse de relevante definitioner eller anvendelsesområdet for konsolideringsregler."

(7) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) i forbindelse med ansøgningerne om de i artikel 143, stk. 1, artikel 151, stk. 4 og 9, artikel 283 og artikel 363 omhandlede tilladelser, der indgives af et moderinstitut i Unionen og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, og der skal træffes afgørelse om, hvorvidt den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsættes eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt".

ii) Tredje afsnit udgår.

b) Stk. 6 affattes således:

"6. Anvender et moderinstitut i Unionen og dets datterselskaber, datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen den i artikel 143 omhandlede IRB-metode på fælles grundlag, tillader de kompetente myndigheder, at moderselskabet og dets datterselskaber samlet set opfylder kriterierne i tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, på en måde, som er konsistent med koncernens struktur og dens risikostyringssystemer, -processer og -metoder."

(8) Artikel 27, stk. 1, litra a), nr. v) udgår.

(9) I artikel 34 tilføjes følgende stykker:

"Uanset denne artikels stk. 1 kan institutterne under særlige omstændigheder, hvis forekomst fastlægges ved en udtalelse fra EBA, reducere de samlede yderligere værdjusteringer ved beregningen af det samlede beløb, der skal fratrækkes den egentlige kernekapital.

Med henblik på at afgive den i stk. 2 omhandlede udtalelse overvåger EBA markedsvilkårene for at vurdere, om der foreligger usædvanlige omstændigheder, og underretter øjeblikkelig Kommissionen.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de indikatorer og betingelser, som EBA vil anvende til at fastlægge de særlige omstændigheder, der er omhandlet i stk. 2, og for at præcisere reduktionen af de samlede yderligere værdjusteringer, der er omhandlet i nævnte stykke.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 2 år efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i stk. 3 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(10) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra d), affattes således:

"d) for institutter, der beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringsbeløb ved hjælp af den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden), IRB-underskuddet, hvis det er relevant, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 159".

b) Stk. 1, litra k), nr. v), udgår.

(11) Artikel 46, stk. 1, litra a), nr. ii), affattes således:

"ii) de i artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii), iii) og iv), og litra l), m) og n), nævnte fradrag, undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle".

(12) I artikel 48, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a), nr. ii), affattes således:

"ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii), iii) og iv), og litra l), m) og n), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle".

b) Litra b), nr. ii), affattes således:

"ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii), iii) og iv), og litra l), m) og n), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle."

(13) Artikel 49, stk. 4, affattes således:

"4. De besiddelser, der ikke er fratrukket i overensstemmelse med stk. 1 kvalificeres som eksponeringer og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2.

De besiddelser, der ikke er fratrukket i overensstemmelse med stk. 2 eller 3, kvalificeres som eksponeringer og risikovægtes med 100 %."

(14) Artikel 60, stk. 1, litra a), nr. ii), affattes således:

"ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii), iii) og iv), og litra l), m) og n), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle".

(15) Artikel 62, første afsnit, litra d), affattes således:

"d) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringsbeløb efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 3, IRB-overskuddet, hvis det er relevant, før indregning af skatteeffekten, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 159, på op til 0,6 % af de risikovægtede eksponeringsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 3."

(16) Artikel 70, stk. 1, litra a), nr. ii), affattes således:

"ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii), iii) og iv), og litra l), m) og n), undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle".

(17) Artikel 72, stk. 3, første afsnit, indledningen, affattes således:

Ud over passiverne, jf. nærværende artikels stk. 2, kan afviklingsmyndigheden tillade, at passiver betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter op til et samlet beløb, som ikke overstiger 3,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, såfremt:".

(18) Artikel 72i, stk. 1, litra a), nr. ii), affattes således:

"ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii), iii), og litra k), nr. iv), og litra l), m) og n), undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle".

(19) Artikel 84, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) datterselskabets egentlige kernekapital minus den laveste værdi af følgende:

- i) værdien af datterselskabets egentlige kernekapital, som kræves for at opfylde følgende:
 - hvis datterselskabet er et institut, summen af det i artikel 92, stk. 1, litra a), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i nævnte direktiv eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital, alt efter hvad der er relevant
 - hvis datterselskabet er et investeringsselskab, summen af det i artikel 11 i forordning (EU) 2019/2033 fastsatte krav, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a), i direktiv (EU) 2019/2034 eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital, alt efter hvad der er relevant
- ii) værdien af den konsoliderede egentlige kernekapital, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra a), fastsatte krav, kravene i artikel

458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i nævnte direktiv".

(20) Artikel 85, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) datterselskabets kernekapital minus den laveste af følgende værdier:

- i) værdien af datterselskabets kernekapital, som kræves for at opfylde følgende:
 - hvis datterselskabet er et institut, summen af det i artikel 92, stk. 1, litra b), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i nævnte direktiv eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital, alt efter hvad der er relevant
 - hvis datterselskabet er et investeringsselskab, summen af det i artikel 11 i forordning (EU) 2019/2033 fastsatte krav, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a), i direktiv (EU) 2019/2034 eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital, alt efter hvad der er relevant
- ii) værdien af den konsoliderede kernekapital, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra b), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i nævnte direktiv".

(21) Følgende indsættes som artikel 88b:

"Artikel 88b

Virksomheder i tredjelande

I dette afsnit II forstås ved betegnelserne "investeringsselskab" og "institut" også virksomheder, der er etableret i tredjelande, og som, hvis de havde været etableret i Unionen, ville være omfattet af definitionerne af disse betegnelser i artikel 4, stk. 1, nr. 2) og 3)."

(22) Artikel 89, stk. 1, affattes således:

"1. En kvalificerende kapitalandel, som udgør over 15 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, i en virksomhed, som ikke er en enhed i den finansielle sektor, er omfattet af bestemmelserne i stk. 3."

(23) I artikel 92 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Den samlede risikoeksponering beregnes på følgende måde:

- a) et selvstændigt institut i Unionen og, med henblik på at overholde bestemmelserne i denne forordning på grundlag af dets konsoliderede situation i overensstemmelse med første del, afsnit II, kapitel 2, et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen og

et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen beregner det samlede risikoeksponeringsbeløb på følgende måde:

$$\text{TREA} = \max \{U\text{-TREA}; x \cdot S\text{-TREA}\}$$

hvor:

TREA = enhedens samlede risikoeksponeringsbeløb

U-TREA = enhedens samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med stk. 4

S-TREA = enhedens standardiserede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med stk. 5

$x = 72,5 \%$

- b) med henblik på formålene i nr. i) og ii) beregnes det samlede risikoeksponeringsbeløb i overensstemmelse med stk. 6:
- i) hvis der er tale om et selvstændigt datterinstitut i en medlemsstat, med henblik på at opfylde forpligtelserne i denne forordning på dets individuelle grundlag
 - ii) hvis der er tale om et moderinstitut i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, med henblik på at opfylde forpligtelserne i denne forordning på grundlag af dets konsoliderede situation
- c) med henblik på at opfylde forpligtelserne i denne forordning på individuelt grundlag er det samlede risikoeksponeringsbeløb for et institut, som hverken er et selvstændigt institut i Unionen eller et selvstændigt datterinstitut i en medlemsstat, det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med stk. 4.
4. Det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnes som summen af litra a)-f) i nærværende stykke, efter at der er taget hensyn til stk. 7:
- a) de risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko, herunder modpartsrisiko, og udvandringsrisiko beregnet efter bestemmelserne i afsnit II og artikel 379 for så vidt angår alle instituttets forretningsaktiviteter, undtagen risikovægtede eksponeringsbeløb for modpartsrisiko i instituttets handelsbeholdningsaktiviteter
 - b) kapitalgrundlagskravene vedrørende et instituts handelsbeholdningsaktiviteter for så vidt angår følgende:
 - i) markedsrisiko beregnet i overensstemmelse med afsnit IV i nærværende del
 - ii) store eksponeringer, der overstiger de i artikel 395-401 fastsatte grænser, i det omfang et institut har fået tilladelse til at overskride disse grænser, som fastsat i henhold til fjerde del
 - c) kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet i overensstemmelse med afsnit IV i nærværende del for alle forretningsaktiviteter, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko

- ca) kapitalgrundlagskravene vedrørende afviklingsrisiko beregnet i overensstemmelse med afsnit V i nærværende del med undtagelse af artikel 379
- d) kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisiko beregnet i overensstemmelse med afsnit VI i nærværende del
- e) kapitalgrundlagskravene vedrørende operationel risiko beregnet i overensstemmelse med afsnit III i nærværende del
- f) de risikovægtede eksponeringsbeløb for den modpartsrisiko, der opstår i forbindelse med instituttets handelsbeholdningsaktiviteter vedrørende følgende typer transaktioner og aftaler, beregnet i overensstemmelse med afsnit II i nærværende del:
 - i) de i bilag II omhandlede kontrakter og kreditderivater
 - ii) genkøbstransaktioner og udlåns- eller indskudstransaktioner baseret på værdipapirer eller råvarer
 - iii) margenudlånstransaktioner baseret på værdipapirer eller råvarer
 - iv) terminsforretninger."

b) Følgende tilføjes som stk. 5, 6 og 7:

"5. Det standardiserede samlede risikoeksponeringsbeløb beregnes som summen af stk. 4, litra a)-f), efter at der er taget hensyn til stk. 7 og følgende krav:

- a) de risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko og udvandringsrisiko som omhandlet i stk. 4, litra a), og for modpartsrisici, der opstår i forbindelse med handelsbeholdningsaktiviteter som omhandlet i nævnte stykkes litra f), beregnes uden anvendelse af følgende metoder:
 - i) metoden med interne modeller i forbindelse med rammeaftaler om netting, jf. artikel 221
 - ii) den interne ratingbaserede metode, jf. kapitel 3
 - iii) den interne ratingbaserede metode for securitisering (SEC-IRBA), jf. artikel 258-260, og den interne vurderingsmetode (IAA), jf. artikel 265
 - iv) den metode, der er fastsat i denne del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 6
- b) kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for de handelsbeholdningsaktiviteter, der er omhandlet i stk. 3, litra b), nr. i), og for alle forretningsaktiviteter, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko som omhandlet i nævnte stykkes litra c), beregnes uden anvendelse af den alternative metode med interne modeller, der er fastsat i tredje del, afsnit IV, kapitel 1b.

6. Det samlede risikoeksponeringsbeløb vedrørende enhed "i" med henblik på stk. 3, litra b), beregnes på følgende måde:

$$TREA_i = U-TREA_i + DI^{conso} * Contrib_i^{conso}$$

hvor:

i i = indekset for enheden

$TREA_i$ = enhed i's samlede risikoeksponeringsbeløb

$U-TREA_i$ = enhed i's samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med stk. 4

DI^{conso} = enhver positiv forskel mellem det samlede risikoeksponeringsbeløb og det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv for den konsoliderede situation for moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen for den koncern, som enhed i er en del af, beregnet på følgende måde:

$$DI^{conso} = TREA - U-TREA$$

hvor:

$U-TREA$ = det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med stk. 4 for det pågældende moderinstitut i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen på grundlag af dets konsoliderede situation

$TREA$ = det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med stk. 3, litra a), for det pågældende moderinstitut i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen på grundlag af dets konsoliderede situation.

$Contrib^{conso}_i$ = enhed i's bidrag beregnet på følgende måde:

$$Contrib_i^{conso} = \begin{cases} \frac{(F-TREA_i - U-TREA_i)}{\sum_j (F-TREA_j - U-TREA_j)}, & \text{if } \sum_j (F-TREA_j - U-TREA_j) > 0 \\ 0, & \text{otherwise} \end{cases}$$

hvor:

j = indekset for alle enheder, der er en del af den samme koncern som enhed i , for den konsoliderede situation for moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen

$U-TREA_j$ = det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet af enhed j i overensstemmelse med stk. 4 på grundlag af dens konsoliderede situation eller, hvis enhed j er et selvstændigt datterinstitut i en medlemsstat, på individuelt niveau

$F-TREA_j$ = det samlede risikoeksponeringsbeløb med gulv for enhed j beregnet på grundlag af dens konsoliderede situation på følgende måde:

$$F-TREA_j = \max \{U-TREA_j ; x \cdot S-TREA_j\}$$

hvor:

$F-TREA_j$ = det samlede risikoeksponeringsbeløb med gulv beregnet af enhed j på grundlag af dens konsoliderede situation eller, hvis enhed j er et selvstændigt datterinstitut i en medlemsstat, på individuelt niveau

$S-TREA_j$ = det standardiserede samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet af enhed j i overensstemmelse med stk. 5 på grundlag af dens konsoliderede situation eller, hvis enhed j er et selvstændigt datterinstitut i en medlemsstat, på individuelt niveau

x = 72,5 %.

7. Følgende bestemmelser finder anvendelse på beregningerne af det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv, der er omhandlet i stk. 4, og af den standardiserede risikoeksponering, der er omhandlet i stk. 5:

- a) De kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i stk. 4, litra c), ca), d) og e), omfatter de krav, der opstår i forbindelse med alle et instituts forretningsaktiviteter.
- b) Institutterne skal gange kapitalgrundlagskravene i stk. 4, litra b)-e), med 12,5."

(24) Artikel 92a, stk. 1, litra a), affattes således:

a) en risikobaseret sats på 18 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3".

(25) Artikel 102, stk. 4, affattes således:

"4. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter metoden i artikel 325, stk. 1, litra b), henregnes positioner i handelsbeholdningen til handelsenheder, som er etableret i henhold til artikel 104b."

(26) Artikel 104 affattes således:

"Artikel 104

Indregning i handelsbeholdningen

1. Et institut skal have klart definerede politikker og procedurer ved fastlæggelsen af, hvilke positioner der skal indregnes i handelsbeholdningen med henblik på beregningen af dets kapitalgrundlagskrav, i overensstemmelse med artikel 102 og under hensyntagen til instituttets risikoforvaltningskapacitet og -praksis. Institutet dokumenterer i fuldt omfang, at disse politikker og procedurer overholdes, og underkaster dem en intern revision mindst en gang om året og stiller resultaterne af denne revision til rådighed for de kompetente myndigheder.

2. Institutterne medtager positioner i følgende instrumenter i handelsbeholdningen:

- a) instrumenter, der opfylder kriterierne i artikel 325, stk. 6, 7 og 8, for indregning i den alternative korrelationshandelsportefølje ("ACTP")
- b) instrumenter, der ville give anledning til en kort nettokredit- eller nettoaktieposition uden for handelsbeholdningen, med undtagelse af instituttets egne passiver, medmindre sådanne positioner opfylder kriterierne i stk. 2, litra e)
- c) instrumenter, der følger af tegningstilsagn for værdipapirer, når disse tegningstilsagn kun vedrører værdipapirer, som instituttet faktisk forventes at købe på afviklingsdatoen
- d) finansielle aktiver eller passiver, der utvetydigt klassificeres som havende et handelsformål i henhold til de regnskabsregler, der gælder for instituttet

- e) instrumenter, der følger af market making-aktiviteter
- f) kollektive investeringsordninger, der besiddes med handelshensigt, forudsat at disse kollektive investeringsordninger opfylder mindst en af betingelserne i stk. 7
- g) noterede aktier
- h) handelsrelaterede værdipapirfinansieringstransaktioner
- i) optioner eller andre derivater, der er indbygget i instituttets egne passiver, eller fra andre instrumenter uden for handelsbeholdningen, som vedrører kredit- eller aktierisici.

Med henblik på litra b) skal et institut have en kort nettoaktieposition, hvor et fald i aktiekursen giver instituttet en gevinst. Et institut skal have en kort nettokreditposition, hvis stigningen i kreditspændet eller forringelsen af kreditværdigheden for udstederen eller gruppen af udstedere giver instituttet en gevinst. Institutterne foretager løbende overvågning, hvis instrumenter giver anledning til en kort nettokredit- eller aktieposition uden for handelsbeholdningen.

Med henblik på litra i) adskiller et institut den indbyggede option fra sit eget passiv eller fra det andet instrument uden for handelsbeholdningen, der vedrører kredit- eller aktierisici, og lader sit eget passiv eller det andet instrument indgå i handelsbeholdningen eller uden for handelsbeholdningen, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med denne artikel.

3. Institutterne lader ikke positioner i følgende instrumenter indgå i handelsbeholdningen:

- a) instrumenter udpeget til securitiseringswarehousing
- b) instrumenter vedrørende besiddelse af fast ejendom
- c) unoterede aktier
- d) detail- og SMV-kreditrelaterede instrumenter
- e) andre kollektive investeringsordninger end dem, der er anført i stk. 2, litra f)
- f) derivatkontrakter og kollektive investeringsordninger med et eller flere af de underliggende instrumenter, der er omhandlet i litra a)-d)
- g) instrumenter, der besiddes med henblik på at afdække en bestemt risiko tilknyttet en eller flere positioner i et instrument, der er omhandlet i litra a)-f)
- h) instituttets egne passiver, medmindre sådanne instrumenter opfylder kriterierne i stk. 2, litra e).

4. Uanset stk. 2 kan et institut lade en position i et instrument omhandlet i litra d)-i) i nævnte stykke indgå uden for handelsbeholdningen med forbehold af dets kompetente myndigheds godkendelse. Den kompetente myndighed giver sin godkendelse, hvis instituttet over for myndigheden har godtgjort, at positionen ikke besiddes med handelshensigt eller ikke afdækker positioner, der besiddes med handelshensigt.

5. Hvis et institut har ladet en position i et andet instrument end de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) eller c), indgå i handelsbeholdningen, kan instituttets kompetente myndighed anmode instituttet om at fremlægge dokumentation for dette. Hvis instituttet ikke fremlægger passende dokumentation, kan dets kompetente

myndighed kræve, at instituttet omplacerer positionen til uden for handelsbeholdningen.

6. Hvis et institut har ladet en position i et andet instrument end de instrumenter, der er omhandlet i stk. 3, indgå uden for handelsbeholdningen, kan instituttets kompetente myndighed anmode instituttet om at fremlægge dokumentation for dette. Hvis instituttet ikke fremlægger passende dokumentation, kan dets kompetente myndighed kræve, at instituttet omplacerer positionen til handelsbeholdningen.

7. Et institut skal lades en position i en kollektiv investeringsordning, som besiddes med handelshensigt, indgå i handelsbeholdningen, hvis instituttet opfylder en af følgende betingelser:

- a) instituttet kan indhente tilstrækkelige oplysninger om CIU'ens enkelte underliggende eksponeringer
- b) instituttet kan ikke indhente tilstrækkelige oplysninger om CIU'ens enkelte underliggende eksponeringer, men instituttet har kendskab til indholdet af CIU'ens mandat og kan opnå daglige prisnoteringer for CIU'en.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere den proces, som institutterne skal anvende til at beregne og overvåge korte nettokredit- eller aktiepositioner uden for handelsbeholdningen, jf. stk. 2, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(27) I artikel 104a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"EBA overvåger omfanget af tilsynspraksisser og udsteder senest den 28. juni 2024 retningslinjer for, hvad særlige omstændigheder indebærer, med henblik på stk. 5, første afsnit. Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Indtil EBA udsteder disse retningslinjer, underretter de kompetente myndigheder EBA om og begrundes deres afgørelser om, hvorvidt et institut tillades at omklassificere en position, jf. nærværende artikels stk. 2."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Omklassificeringen af en position i henhold til denne artikel er uigenkaldelig, undtagen under de særlige omstændigheder, der er omhandlet i stk. 1."

c) Følgende tilføjes som stk. 6:

"6. Uanset stk. 1 kan et institut omklassificere en position uden for handelsbeholdningen til en position i handelsbeholdningen i overensstemmelse med artikel 104, stk. 2, litra d), uden at anmode om tilladelse fra dets kompetente myndighed. I så fald finder kravene i stk. 3 og 4 fortsat anvendelse

på instituttet. Instituttet underretter øjeblikkelig sin kompetente myndighed, hvis en sådan omklassificering har fundet sted."

(28) I artikel 104b foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter den metode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra b), etablerer institutterne handelsenheder og henregner hver af deres positioner i handelsbeholdningen og deres positioner uden for handelsbeholdningen som omhandlet i stk. 5 og 6 til en af disse handelsenheder. Positioner i handelsbeholdningen henføres kun til samme handelsenhed, hvis disse positioner overholder den fastlagte forretningsstrategi for denne handelsenhed og løbende forvaltes og overvåges i henhold til nærværende artikels stk. 2."

b) Følgende tilføjes som stk. 5 og 6:

"5. For at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko henregner institutterne hver af deres positioner uden for handelsbeholdningen, som er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, til handelsenheder, der er oprettet i overensstemmelse med stk. 1, og som forvalter risici, der svarer til disse positioner.

6. Uanset stk. 5 kan institutterne ved beregningen af deres kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko etablere en eller flere handelsenheder, til hvilke de udelukkende henregner de positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko. Disse handelsenheder er ikke omfattet af kravene i stk. 1, 2 og 3."

(29) Følgende indsættes som artikel 104c:

"Artikel 104c

Behandling af valutakursrisikoafdækninger af kapitalprocenter

1. Et institut, der bevidst har taget en risikoposition for i det mindste delvist at afdække sine kapitalprocenter mod negative bevægelser i valutakurserne, jf. artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), kan med de kompetente myndigheders tilladelse udelukke denne risikoposition fra kapitalgrundlagskravene vedrørende valutarisiko, jf. artikel 325, stk. 1, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Maksimumsbeløbet for den risikoposition, der er udelukket fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, er begrænset til det risikopositionsbeløb, der neutraliserer kapitalprocenternes følsomhed over for de negative bevægelser i valutakurserne.
- b) Risikopositionen er udelukket fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i mindst 6 måneder.
- c) Instituttet har etableret en passende risikostyringsramme til afdækning af dets kapitalprocenter mod de negative bevægelser i valutakurserne, herunder en klar risikoafdækningsstrategi og ledelsesstruktur.
- d) Instituttet har forelagt de kompetente myndigheder en begrundelse for at udelukke en risikoposition fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, de nærmere detaljer om denne risikoposition og det beløb, der skal udelukkes fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.

2. Enhver udelukkelse af risikopositioner fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med stk. 1 anvendes konsistent.
3. De kompetente myndigheder godkender instituttets eventuelle ændringer af den risikostyringsramme, der er omhandlet i stk. 1, litra c), og af de nærmere detaljer om de risikopositioner, der er omhandlet i stk. 1, litra d).
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
 - a) hvilke risikopositioner et institut bevidst kan tage for i det mindste delvist at afdække et instituts kapitalprocenter mod de negative bevægelser i valutakurserne, jf. stk. 1, første afsnit
 - b) hvordan det maksimumsbeløb, der er omhandlet i stk. 1, litra a), fastsættes, og hvordan et institut skal udelukke dette beløb for hver af de metoder, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1
 - c) hvilke kriterier et instituts risikostyringsramme, jf. stk. 1, litra c), skal opfylde for at blive anset for hensigtsmæssig med henblik på denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 2 år efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(30) I artikel 106 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 3, sidste afsnit, affattes således:

"Både en intern afdækning anerkendt i henhold til første afsnit og kreditderivatet indgået med den eksterne udbyder medtages i handelsbeholdningen for at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko. For at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved hjælp af metoden i artikel 325, stk. 1, litra b), henføres begge positioner til den samme handelsenhed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 104b, stk. 1, og som forvalter lignende risici."
- b) Stk. 4, sidste afsnit, affattes således:

"Både en intern afdækning anerkendt i henhold til første afsnit og aktiederivatet indgået med den anerkendte eksterne udbyder af risikoafdækning medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisici ved hjælp af metoden i artikel 325, stk. 1, litra b), henføres begge positioner til den samme handelsenhed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 104b, stk. 1, og som forvalter lignende risici."
- c) Stk. 5 affattes således:

"5. "Hvis et institut afdækker en renterisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med en renterisikoposition, der indgår i handelsbeholdningen, anses denne renterisikoposition for at være en intern afdækning med henblik på at vurdere den renterisiko, der følger af positioner

uden for handelsbeholdningen i henhold til artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) for at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved hjælp af de metoder, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra a), b) og c), er renterisikopositionen blevet henregnet til en separat portefølje i forhold til de andre positioner i handelsbeholdningen, hvis forretningsstrategi udelukkende har til formål at styre og afbøde markedsrisikoen ved interne afdækninger af renterisikoeksponering, med henblik herpå,
 - b) med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved hjælp af de metoder, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra b), er positionen blevet henregnet til en handelsenhed, som er etableret i henhold til artikel 104b, hvis forretningsstrategi udelukkende har til formål at styre og afbøde markedsrisikoen ved interne afdækninger af renterisikoeksponering
 - c) instituttet har udførligt dokumenteret, hvordan positionen afbøder den renterisiko, der følger af positioner uden for handelsbeholdningen, med henblik på kravene i artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU."
- d) Følgende indsættes som stk. 5a og 5b:

"5a. "Med henblik på stk. 5, litra a), kan instituttet henregne andre renterisikopositioner indgået med eksterne udbydere eller med dets egen handelsbeholdning til denne portefølje, såfremt instituttet dækker hele markedsrisikoen forbundet med disse renterisikopositioner, der er indgået med dets egen handelsbeholdning, ved at indgå modsatrettede renterisikopositioner med eksterne udbydere.

5b. Følgende krav gælder for den handelsenhed, der er omhandlet i stk. 5, litra b):

- a) Den pågældende handelsenhed kan omfatte andre renterisikopositioner indgået med tredjeparter eller med instituttets andre handelsenheder, såfremt disse positioner opfylder kravene for indregning i handelsbeholdningen, jf. artikel 104, og disse andre handelsenheder fuldt ud udligner markedsrisikoen ved disse andre renterisikopositioner ved at indgå modsatrettede renterisikopositioner med tredjeparter.
 - b) Den pågældende handelsenhed henregnes ikke til andre positioner i handelsbeholdningen end dem, der er omhandlet i litra a).
 - c) Uanset artikel 104b er disse handelsenheder ikke omfattet af kravene i nævnte artikels stk. 1, 2 og 3."
- e) Stk. 6 og 7 affattes således:

"6. Kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle de positioner, der er henført til den separate portefølje, der er omhandlet i stk. 5, litra a), eller til handelsenheden, der er omhandlet i nævnte stykkes litra b), beregnes særskilt som tillæg til kapitalgrundlagskravene vedrørende de øvrige positioner i handelsbeholdningen.

7. Hvis et institut afdækker en kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af et afledt instrument, der er indgået med dets handelsbeholdning, indregnes positionen i

dette derivatinstrument som en intern afdækning af kreditværdijusteringsrisikoeksponeringen med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med metoderne i artikel 383 eller 384, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) derivatpositionen indregnes som afdækning, der kan indregnes, i overensstemmelse med artikel 386
- b) hvis derivatpositionen er omfattet af et af kravene i artikel 325c, stk. 2, litra b) eller c), eller i artikel 325e, stk. 1, litra c), dækker instituttet hele markedsrisikoen forbundet med denne derivatposition ved at indgå modsatrettede positioner med tredjeparter.

Den modsatrettede position i handelsbeholdningen for den interne afdækning, der er indregnet i overensstemmelse med første afsnit, indregnes i instituttets handelsbeholdning med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko."

(31) Artikel 107, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

"1. Institutterne anvender enten standardmetoden, der er omhandlet i kapitel 2, eller, hvis det tillades af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 143, den interne ratingbaserede metode, der er omhandlet i kapitel 3, til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a) og f).

2. For så vidt angår handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til en central modpart anvender institutterne behandlingen i kapitel 6, afdeling 9, til at beregne deres risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a) og f). For så vidt angår alle andre typer eksponeringer mod en central modpart behandler institutterne sådanne eksponeringer som følger:

- a) som eksponeringer mod et institut for så vidt angår andre typer eksponeringer mod en kvalificerende CCP
- b) som eksponeringer mod et selskab for så vidt angår andre typer eksponeringer mod en ikkekvalificerende CCP.

3. Med henblik på denne forordning behandles eksponeringer mod investeringsselskaber i tredjelande og eksponeringer mod kreditinstitutter i tredjelande og eksponeringer mod clearinginstitutter og børser i tredjelande samt eksponeringer mod finansieringsinstitutter i tredjelande, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af tredjelandsmyndigheder, og som med hensyn til soliditet er omfattet af tilsynsmæssige krav, der svarer til dem, som gælder for institutter, kun som eksponeringer mod et institut, hvis tredjelandet anvender tilsynsmæssige krav til en sådan enhed, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen."

(32) Artikel 108 affattes således:

"Artikel 108

Anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker efter standardmetoden og IRB-metoden til kreditrisiko og udvandringsrisiko

1. Et institut, der til en eksponering anvender standardmetoden i kapitel 2 eller IRB-metoden i kapitel 3, men ikke anvender sine egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) i henhold til artikel 143, kan tage hensyn til virkningen af FCP

i overensstemmelse med kapitel 4 ved beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a) og f), eller, hvis det er relevant, værdi af forventede tab (EL) med henblik på den i artikel 36, stk. 1, litra d), og artikel 62, litra c), omhandlede beregning.

2. Et institut, der til en eksponering, anvender IRB-metoden ved at anvende sine egne estimater af LGD i henhold til artikel 143, kan tage hensyn til virkningen af FCP i risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab i overensstemmelse med kapitel 3.

2a. Hvis et institut anvender IRB-metoden ved at anvende sine egne estimater af LGD i henhold til artikel 143 til både oprindelig eksponering og sammenlignelige direkte eksponeringer mod udstederen af kreditrisikoafdækning, kan det tage hensyn til virkningen af UFCP i risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab i overensstemmelse med kapitel 3. I alle andre tilfælde kan instituttet tage hensyn til virkningen af UFCP i risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab i overensstemmelse med kapitel 4.

3. Med forbehold af betingelserne i stk. 4 kan detailkreditter betragtes som eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom i stedet for at blive behandlet som garanterede eksponeringer med henblik på tredje del, afsnit II, kapitel 2, 3 og 4, alt efter hvad der er relevant, hvis følgende betingelser for disse detailkreditter er opfyldt i en medlemsstat:

- a) Størstedelen af lånene til fysiske personer til køb af beboelsesejendomme i den pågældende medlemsstat ydes ikke som pant i retlig form.
- b) Størstedelen af lån til enkeltpersoner til køb af beboelsesejendomme i den pågældende medlemsstat er garanteret af en garantistiller med en kreditvurdering fra et udpeget ECAI svarende til kreditkvalitetstrin 1 eller 2, som skal tilbagebetale instituttet fuldt ud, hvis den oprindelige låntager misligholder sine forpligtelser.
- c) Institutet har ret til at optage pant i beboelsesejendommen, i tilfælde af at den i litra b) omhandlede garantistiller undlader at betale forfaldne beløb.

De kompetente myndigheder underretter EBA, hvis betingelserne i litra a), b) og c) er opfyldt i deres jurisdiktioners nationale områder, og oplyser navnene på garantistillere, der er anerkendt med henblik på denne behandling, og som opfylder betingelserne i nærværende stykke og stk. 4.

EBA offentliggør listen over alle sådanne anerkendte garantistillere på sit websted og ajourfører listen hvert år.

4. Med henblik på stk. 3 kan de lån, der er omhandlet i nævnte stykke, behandles som eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom i stedet for at blive behandlet som garanterede eksponeringer, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) For en eksponering, der behandles efter standardmetoden, opfylder eksponeringen alle krav for at blive henført til eksponeringsklassen "eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom" efter standardmetoden i henhold til artikel 124 og 125 med den undtagelse, at det institut, der yder lånet, ikke har pant i beboelsesejendommen.
- b) For en eksponering, der behandles efter IRB-metoden, opfylder eksponeringen alle krav for at blive henført til IRB-eksponeringsklassen "eksponeringer sikret

ved beboelsesejendom" omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra d), nr. ii), med den undtagelse, at det institut, der yder lånet, ikke har pant i ejendommen.

- c) Der er ikke stiftet pant i beboelsesejendommen, når lånet ydes, og låntager er forpligtet ved kontrakt til ikke at indrømme sådanne panterettigheder uden samtykke fra det institut, der oprindeligt ydede lånet.
- d) Garantistilleren er anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 201, og garantistilleren har en kreditvurdering fra et ECAI svarende til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.
- e) Garantistilleren er et institut eller en enhed i den finansielle sektor, der er underlagt kapitalkrav, der mindst svarer til de kapitalkrav, der gælder for institutter eller forsikringselskaber.
- f) Garantistilleren har oprettet en fuldt finansieret gensidig garantifond eller tilsvarende beskyttelse for forsikringselskaber til at dække kreditrisikotab, hvis kalibrering regelmæssigt tages op til overvejelse af den kompetente myndighed og underkastes en årlig stresstest.
- g) Det er kontraktligt og retligt muligt for instituttet at optage pant i beboelsesejendommen, i tilfælde af at garantistiller ikke opfylder sine forpligtelser.
- h) Det institut, der beslutter at gøre brug af muligheden i stk. 3 for en given anerkendt garantistiller i henhold til den i stk. 3 omhandlede mekanisme, skal gøre dette for alle sine detaileksponeringer, som garanteres af den pågældende garantistiller i henhold til denne mekanisme."

(33) Følgende indsættes som artikel 110a:

"Artikel 110a

Overvågning af kontraktlige ordninger, der ikke er tilsagn

Institutterne overvåger kontraktlige ordninger, der opfylder alle betingelserne i artikel 5, nr. 9), andet afsnit, litra a)-e), og dokumenterer til deres kompetente myndigheders tilfredshed, at de opfylder alle disse betingelser."

(34) Artikel 111 affattes således:

"Artikel 111

Eksponeringsværdi

"1. En aktivposts eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifikke kreditrisikjusteringer i overensstemmelse med artikel 110, yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 vedrørende instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen, beløb fradraget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med aktivposten.

2. Eksponeringsværdien af en ikkebalanceført post opført i bilag I er følgende procentdel af postens nominelle værdi efter fradrag af specifikke kreditrisikjusteringer i overensstemmelse med artikel 110 og beløb fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m):

- a) 100 % for poster i undergruppe 1
- b) 50 % for poster i undergruppe 2
- c) 40 % for poster i undergruppe 3

- d) 20 % for poster i undergruppe 4
 - e) 10 % for poster i undergruppe 5.
3. Eksponeringsværdien af et tilsagn vedrørende en ikkebalanceført post som omhandlet i stk. 2 er den laveste af følgende procentdele af tilsagnets nominelle værdi efter fradrag af specifikke kreditrisikojusteringer og beløb fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m):
- a) den procentdel, der er omhandlet i stk. 2, og som finder anvendelse på den post, som tilsagnet vedrører
 - b) den procentdel, der er omhandlet i stk. 2, og som finder anvendelse på typen af tilsagn.
4. For kontraktlige ordninger, som tilbydes af et institut, men som endnu ikke er accepteret af kunden, og som ville blive tilsagn, hvis de blev accepteret af kunden, og kontraktlige ordninger, der ville kunne betragtes som tilsagn, men som opfylder betingelserne for ikke at blive behandlet som tilsagn, skal den procentdel, der finder anvendelse på denne type kontraktlige ordninger, være den, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 2.
5. Anvender et institut den udvidede metode for finansiel sikkerhedsstillelse ("Financial Collateral Comprehensive Method"), der er omhandlet i artikel 223, øges eksponeringsværdien af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med en genkøbstransaktion eller en transaktion vedrørende udlån eller indskud i værdipapirer eller råvarer og margenlånetransaktioner, med den volatilitetsjustering, der anvendes for sådanne værdipapirer eller råvarer i overensstemmelse med artikel 223 og 224.
6. Eksponeringsværdien af et derivatinstrument opført i bilag II fastsættes i overensstemmelse med kapitel 6, idet der tages højde for virkningen af kontrakter om nyordning og andre nettingaftaler som anført i nævnte kapitel. Eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende udlån eller indskud i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlånetransaktioner kan fastsættes enten i overensstemmelse med kapitel 4 eller kapitel 6.
7. Er en eksponering dækket af en finansieret kreditrisikoafdækning, kan eksponeringsværdien ændres i overensstemmelse med kapitel 4.
8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
- a) hvilke kriterier institutterne skal anvende til at henhøre ikkebalanceførte poster, med undtagelse af poster, der allerede er opført i bilag I, til undergruppe 1-5 som omhandlet i bilag I
 - b) hvilke faktorer der kan begrænse institutternes mulighed for at opsiges de i bilag I omhandlede tilsagn, der kan opsiges uden betingelser
 - c) proceduren for underretning af EBA om institutternes klassificering af andre ikkebalanceførte poster med tilsvarende risici som dem, der er omhandlet i bilag I.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 år efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(35) Artikel 112, litra k), affattes således:

"k) eksponeringer mod efterstillet gæld".

(36) I artikel 113 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Ved beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb anvendes risikovægte for alle eksponeringer, medmindre disse eksponeringer er blevet fratrukket i kapitalgrundlaget, i overensstemmelse med afdeling 2, baseret på den eksponeringsklasse, som disse eksponeringer henføres til, og i det omfang, der er angivet i afdeling 2, baseret på disse eksponeringers kreditkvalitet. Kreditkvaliteten kan bestemmes ud fra kreditvurderinger fra ECAI'er eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer efter bestemmelserne i afdeling 3. Med undtagelse af eksponeringer, der henføres til de eksponeringsklasser, der er fastsat i artikel 112, litra a), b), c) og e), anvender instituttet, hvis vurderingen i henhold til artikel 79, litra b), i direktiv 2013/36/EU afspejler højere risikokarakteristika end dem, der følger af det udpegede ECAI's eller eksportkreditinstitutets kreditvurdering, en risikovægt, der er mindst ét kreditkvalitetstrin højere end den risikovægt, der følger af det udpegede ECAI's eller eksportkreditinstitutets kreditvurdering."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Er en eksponering genstand for en kreditrisikoafdækning, kan eksponeringsværdien eller den gældende risikovægt for denne eksponering, alt efter hvad der er relevant, ændres i overensstemmelse med nærværende kapitel og kapitel 4."

(37) Artikel 119, stk. 2 og 3, udgår.

(38) Artikel 120, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Eksponeringer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 3, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Eksponeringer med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, og eksponeringer, der skyldes varebevægelser på tværs af nationale grænser, med en oprindelig løbetid på højst seks måneder, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i overensstemmelse med tabel 4, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
---------------------	---	---	---	---	---	---

Risikovægt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %".
------------	------	------	------	------	------	---------

(39) Artikel 121 affattes således:

"Artikel 121

Eksponeringer mod institutter, der ikke er kreditvurderet

1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, henføres til en af følgende klasser:

- a) Hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt, henføres eksponeringer mod institutter til klasse A:
 - i) Instituttet har tilstrækkelig kapacitet til rettidigt at opfylde sine finansielle forpligtelser, herunder afdrag på hovedstol og tilbagebetalinger af renter, i aktivernes eller eksponeringernes forventede levetid og uanset konjunkturudvikling og forretningsbetingelser.
 - ii) Instituttet opfylder eller overstiger det krav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, de specifikke kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav, som er defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, og eventuelle tilsvarende eller supplerende lokale tilsyns- eller reguleringskrav i tredjelande, for så vidt disse krav offentliggøres og skal opfyldes med egentlig kernekapital, kernekapital eller kapitalgrundlag.
 - iii) Oplysninger om de krav, der er omhandlet i nr. ii), offentliggøres eller gøres tilgængelige på anden måde.
 - iv) Vurderingen i overensstemmelse med artikel 79 i direktiv 2013/36/EU har ikke afsløret, at instituttet ikke opfylder betingelserne i nr. i) og ii).
- b) Hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt, og mindst en af betingelserne i litra a) ikke er opfyldt, henføres eksponeringer mod institutter til klasse B:
 - i) Instituttet er udsat for en betydelig kreditrisiko, herunder tilbagebetalingskapacitet, der er afhængig af stabile eller gunstige økonomiske eller forretningsmæssige betingelser.
 - ii) Instituttet opfylder eller overstiger det krav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, de krav, der er omhandlet i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og eventuelle tilsvarende eller supplerende lokale tilsyns- eller reguleringskrav i tredjelande, for så vidt disse krav offentliggøres og skal opfyldes med egentlig kernekapital, kernekapital og kapitalgrundlag.
 - iii) Oplysninger om de krav, der er omhandlet i nr. ii), offentliggøres eller gøres tilgængelige på anden måde.
 - iv) Den vurdering, der foretages i overensstemmelse med artikel 79 i direktiv 2013/36/EU, har ikke afsløret, at instituttet ikke opfylder betingelserne i nr. i) og ii).

Med henblik på nr. ii) omfatter tilsvarende eller supplerende lokale tilsyns- eller reguleringskrav ikke kapitalbuffer svarende til dem, der er defineret i artikel 128 i direktiv 2013/36/EU.

- c) Hvis betingelserne for henførelse til klasse A eller B ikke er opfyldt, eller hvis en af følgende betingelser er opfyldt, henføres eksponeringer mod institutter til klasse C:
- i) Instituttet har væsentlige misligholdelsesrisici og begrænsede sikkerhedsmargener.
 - ii) Ugunstige forretningsmæssige, finansielle eller økonomiske betingelser kan med stor sandsynlighed føre til eller har ført til, at instituttet ikke er i stand til at opfylde sine finansielle forpligtelser.
 - iii) Hvis der i henhold til lovgivningen kræves reviderede regnskaber for instituttet, har den eksterne revisor afgivet en negativ revisionserklæring eller har i regnskaberne eller de reviderede beretninger inden for de foregående 12 måneder udtrykt væsentlig tvivl om instituttets evne til at fortsætte som et institut i fortsat drift (going concern).

2. Eksponeringer henført til klasse A, B eller C i henhold til stk. 1 tildeles en risikovægt på følgende måde:

- a) Eksponeringer henført til klasse A, B eller C, som opfylder en af følgende betingelser, tildeles en risikovægt for kortfristede eksponeringer i overensstemmelse med tabel 5:
 - i) Eksponeringen har en oprindelig løbetid på højst tre måneder.
 - ii) Eksponeringen har en oprindelig løbetid på højst seks måneder og skyldes varebevægelser på tværs af nationale grænser.
- b) Eksponeringer henført til klasse A, som ikke er kortfristede, tildeles en risikovægt på 30 %, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - i) Eksponeringen opfylder ikke nogen af betingelserne i litra a).
 - ii) Instituttets egentlige kernekapitalprocent er lig med eller højere end 14 %.
 - iii) Instituttets gearingsgrad er højere end 5 %.
- c) Eksponeringer henført til klasse A, B eller C, som ikke opfylder betingelserne i litra a) eller b), tildeles en risikovægt i overensstemmelse med tabel 5.

Hvis en eksponering mod et institut ikke er denomineret i den nationale valuta i den jurisdiktion, hvor instituttet er stiftet, eller hvis instituttet har bogført gældsforpligtelsen i en filial i en anden jurisdiktion, og eksponeringen ikke er i den nationale valuta i den jurisdiktion, hvor filialen driver virksomhed, må den risikovægt, der i overensstemmelse med litra a), b) eller c), tildeles andre eksponeringer end eksponeringer med en løbetid på højst et år, der stammer fra selvlikviderende handelsrelaterede eventualposter, som skyldes varebevægelser på tværs af nationale grænser, ikke være lavere end risikovægten for en eksponering mod centralregeringen i det land, hvor instituttet er stiftet.

Tabel 5

Vurdering af kreditrisiko	Klasse A	Klasse B	Klasse C
Risikovægt for kortfristede eksponeringer	20 %	50 %	75 %
Risikovægt	40 %	75 %	150 %

".

(40) I artikel 122 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes tabel 6 således:

"Tabel 6

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

".

b) Stk. 2 affattes således:

"Eksponeringer, for hvilke der ikke foreligger en sådan kreditvurdering, tildeles en risikovægt på 100 %."

(41) Følgende indsættes som artikel 122a:

"Artikel 122a

Specialiseret långivning

1. Inden for den erhvervseksponeringsklasse, som er fastlagt i artikel 112, litra g), skal institutter separat identificere eksponeringer med følgende karakteristika som specialiseret långivning:

- Eksponeringen er mod en enhed, som er oprettet specifikt for at finansiere eller drive fysiske aktiver eller er en eksponering, der økonomisk set er sammenlignelig med en sådan eksponering.
- Eksponeringen er ikke sikret ved fast ejendom eller på anden måde knyttet til finansiering af fast ejendom.
- De kontraktlige ordninger for forpligtelsen vedrørende eksponeringen giver instituttet en betydelig kontrol over aktiverne og den indkomst, som de genererer.
- Den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen vedrørende eksponeringen er indkomsten fra de finansierede aktiver og ikke en bredere erhvervsmæssig virksomheds separate tilbagebetalingsevne.

2. Specialiseret långivning, for hvilken der foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i overensstemmelse med tabel 6aa:

Tabel 6aa

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5
Risikovægt	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %

3. Specialiseret långivning, for hvilken der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering, risikovægtes som følger:

- Hvis formålet med en specialiseret långivning er at finansiere erhvervsløst af fysiske aktiver, herunder skibe, luftfartøjer, satellitter, motorvogne og flåder/bilparker, og den indkomst, der skal genereres af disse aktiver, har form af pengestrømme, der genereres af de specifikke fysiske aktiver, der er blevet

finansieret og pantsat eller overført til långiveren af en eller flere tredjeparter ("objektfinansieringseksponeringer"), anvender institutterne følgende risikovægte:

- i) 80 %, hvis eksponeringen anses for at være af høj kvalitet under hensyntagen til alle følgende kriterier:
 - låntageren kan opfylde sine finansielle forpligtelser selv i situationer med alvorlig stress som følge af tilstedeværelsen af alle følgende forhold:
 - hensigtsmæssig eksponering i forhold til værdi for eksponeringen
 - konservativ tilbagebetalingsprofil for eksponeringen
 - passende resterende levetid for aktiverne efter fuld udbetaling af eksponeringen eller alternativt anvendelse af en udbyder af kreditrisikoafdækning med høj kreditværdighed
 - refinansieringsrisikoen for eksponeringen er lav for låntageren eller denne risiko er tilstrækkeligt afbødet af en passende restværdi af aktiverne eller anvendelse af en udbyder af kreditrisikoafdækning med høj kreditværdighed
 - låntageren har kontraktmæssige begrænsninger i forhold til sin aktivitet og finansieringsstruktur
 - låntageren anvender kun derivater med henblik på risikoreduktion
 - betydelige driftsrisici styres forsvarligt
 - de kontraktlige ordninger for aktiverne sikrer långiverne en høj beskyttelse, herunder følgende:
 - långiverne har en juridisk bindende førsteret til de finansierede aktiver og, hvor det er relevant, til den indkomst, de genererer
 - der er kontraktmæssige begrænsninger på låntagerens mulighed for at ændre noget ved aktivet, som ville have en negativ indvirkning på dets værdi
 - hvis aktivet er under opførelse, har långiverne en juridisk bindende førsteret til aktiverne og de underliggende entreprisekontrakter
 - de finansierede aktiver opfylder alle følgende standarder for at kunne fungere på en forsvarlig og effektiv måde:
 - aktivets teknologi og design er gennemprøvet
 - alle nødvendige tilladelser og godkendelser for driften af aktiverne er blevet indhentet
 - hvis aktivet er under opførelse, har låntageren indført passende beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til de specifikationer, det budget eller den afslutningsdato, der er

aftalt for aktivet, herunder stærke garantier for gennemførelse eller inddragelse af en erfaren entreprenør og passende kontraktlige bestemmelser om konventionalbod

- ii) 100 %, hvis eksponeringen ikke anses for at være af høj kvalitet som omhandlet i nr. i).
- b) Hvis formålet med en specialiseret långivning er at sikre kortfristet finansiering af reserver, lagre eller tilgodehavender i forbindelse med børshandlede råvarer, herunder råolie, metaller eller afgrøder, og den indkomst, der genereres af disse reserver, lagre eller tilgodehavender, er provenuet fra salget af råvaren ("råvarefinansieringseksponeringer"), anvender institutterne en risikovægt på 100 %.
- c) Hvis formålet med en specialiseret långivning er at finansiere et projekt til udvikling eller erhvervelse af store, komplekse og dyre anlæg, herunder kraftværker, kemiske forarbejdningsanlæg, miner, transportinfrastrukturer eller miljø og telekommunikationsinfrastruktur, og den indkomst, der skal genereres af projektet, er de penge, der genereres af kontrakterne for anlæggets output fra en eller flere parter, som ikke er under det organiserende instituts ledelseskontrol ("projektfinansieringseksponeringer"), anvender institutterne følgende risikovægte:
- i) 130 %, hvis det projekt, som eksponeringen vedrører, endnu ikke er i driftsfasen
 - ii) forudsat at justeringen af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditrisiko, jf. artikel 501a, ikke finder anvendelse, 80 %, hvis det projekt, som eksponeringen vedrører, er i driftsfasen, og eksponeringen opfylder alle følgende kriterier:
 - der er kontraktmæssige begrænsninger på låntagerens muligheder for at udføre aktiviteter, der kan skade långiverne, herunder begrænsninger, som indebærer, at der ikke kan optages ny gæld uden de eksisterende långiveres tilladelse
 - låntageren har tilstrækkelige reserver, der er fuldt finansieret med likvide midler eller andre finansielle ordninger med garantistillere med høj kreditvurdering, til at dække kravene til nødfinansiering og arbejdskapital i levetiden for det finansierede projekt
 - låntageren genererer pengestrømme, der er forudsigelige og dækker alle fremtidige afdrag på lån
 - kilden til tilbagebetaling af forpligtelsen afhænger af én hovedmodpart, og denne hovedmodpart er en af følgende:
 - en centralbank, en centralregering, en regional myndighed eller en lokal myndighed, forudsat at de er tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 114 og 115 eller er tildelt et ECAI-kreditkvalitetstrin på mindst 3
 - en offentlig enhed, forudsat at den er tildelt en risikovægt på 20 % eller derunder i henhold til artikel 116 eller er tildelt et ECAI-kreditkvalitetstrin på mindst 3

- en virksomhedsenhed, som er tildelt et ECAI-kreditkvalitetstrin på mindst 3
 - de kontraktlige bestemmelser, der regulerer eksponeringen mod låntageren, sikrer en høj grad af beskyttelse af det långivende institut i tilfælde af låntagerens misligholdelse
 - de kontraktlige bestemmelser beskytter effektivt det långivende institut mod tab som følge af, at projektet bringes til ophør
 - alle aktiver og kontrakter, der er nødvendige for at drive projektet, er pantsat til det långivende institut i det omfang, det er tilladt i henhold til gældende ret
 - det långivende institut har sikkerhed i egenkapital, så det kan overtage kontrollen med den låntagende enhed i tilfælde af misligholdelse
- iii) 100 %, hvis det projekt, som eksponeringen vedrører, er operationelt, og eksponeringen ikke opfylder betingelserne i nr. ii) i dette afsnit.
- d) Med henblik på litra c), nr. ii), tredje led, anses de genererede pengestrømme ikke for forudsigelige, medmindre en betydelig del af indtægterne opfylder en eller flere af følgende betingelser:
- i) indtægterne er baseret på tilgængelighed
 - ii) indtægterne er underlagt afkastregulering
 - iii) indtægterne er underlagt en take-or-pay-kontrakt.
- e) Med henblik på litra c) forstås ved driftsfasen den fase, hvor den enhed, der specifikt blev oprettet til at finansiere projektet, opfylder begge følgende betingelser:
- i) enheden har en positiv nettopengestrøm, der er tilstrækkelig til at dække eventuelle resterende kontraktlige forpligtelser
 - ii) enheden har en faldende langfristet gæld.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, under hvilke betingelser kriterierne i stk. 3, litra a), nr. i), og litra c), nr. ii), er opfyldt.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 år efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(42) Artikel 123 affattes således:

"Artikel 123
Detaleksponeringer

1. Eksponeringer, der opfylder alle følgende kriterier, betragtes som detaileksponeringer:

- a) Eksponeringen er en af følgende:

- i) en eksponering mod en eller flere fysiske personer
 - ii) en eksponering mod en SMV som omhandlet i artikel 5, nr. 8), hvor det samlede beløb, som en låntager eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder skylder instituttet, dets moderselskaber og datterselskaber, herunder misligholdte eksponeringer, men med undtagelse af eksponeringer sikret ved beboelsejendom op til ejendomsværdien, ikke overstiger 1 mio. EUR, så vidt det er instituttet bekendt, og instituttet tager rimelige skridt til at få bekræftet situationen.
- b) Eksponeringen repræsenterer en af mange eksponeringer med ensartede karakteristika, således at risiciene i tilknytning til en sådan eksponering er væsentlig reduceret.
 - c) Det pågældende institut behandler eksponeringen i sin risikostyringsramme og forvalter eksponeringen internt som en detaileksponering på en måde, som er konsistent over tid, og som svarer til instituttets behandling af andre detaileksponeringer.

Den aktuelle værdi af minimumsbetalinger på detailleasingmarkedet kan godkendes til detaileksponeringsklassen.

EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer med henblik på at præcisere forholdsmæssigt afpassede diversificeringsmetoder, hvorefter en eksponering skal betragtes som en af et betydeligt antal lignende eksponeringer, jf. litra b), senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 år efter denne forordnings ikrafttræden].

2. Følgende eksponeringer betragtes ikke som detaileksponeringer:

- a) ikkegældsbaseede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst
- b) gældsbaseede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske substans svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a)
- c) alle andre eksponeringer i form af værdipapirer.

3. Detaileksponeringer som omhandlet i stk. 1 tildeles en risikovægt på 75 % med undtagelse af transaktionseksponeringer, som tildeles en risikovægt på 45 %.

4. Uanset stk. 3 tildeles eksponeringer som følge af lån, der ydes af et institut til pensionister eller arbejdstagere med en tidsbegrænset kontrakt mod ubetinget overførsel af en del af låntagerens pension eller løn til det pågældende institut, en risikovægt på 35 %, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) for at tilbagebetale lånet giver låntageren pensionskassen eller arbejdsgiveren ubetinget beføjelse til at foretage direkte betalinger til instituttet ved at trække de månedlige afdrag på lånet fra låntagers månedlige pension eller løn
- b) låntagerens risici for død, uarbejdsdygtighed, arbejdsløshed eller reduktion af den månedlige nettopension eller nettoløn er tilstrækkeligt dækket via en forsikringspolice til fordel for instituttet
- c) de månedlige betalinger, som låntageren skal foretage på alle lån, der opfylder betingelserne i litra a) og b), overstiger ikke tilsammen 20 % af låntagerens månedlige nettopension eller nettoløn

d) lånets maksimale oprindelige løbetid er lig med eller mindre end ti år."

(43) Følgende indsættes som artikel 123a:

"Artikel 123a

Eksponeringer med valutamismatch

1. For eksponeringer mod fysiske personer, der henføres til en af de eksponeringsklasser, der er fastsat i artikel 112, litra h) eller i), multipliceres den risikovægt, der tildeles i henhold til kapitel 2, med en faktor på 1,5, hvorved den resulterende risikovægt ikke må være højere end 150 %, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) eksponeringen skyldes et lån, der er denomineret i en anden valuta end valutaen for låntagerens indtægtskilde
- b) låntageren har ikke en afdækning for sin betalingsrisiko som følge af valutamismatch, hverken gennem et finansielt instrument eller indkomst i udenlandsk valuta, der er den samme som eksponeringens valuta, eller det samlede beløb af sådanne afdækninger, som låntageren har til rådighed, dækker mindre end 90 % af en rate for denne eksponering.

Hvis et institut ikke er i stand til at udskille disse eksponeringer med valutamismatch, finder risikovægten på 1,5 anvendelse på alle ikkeafdækkede eksponeringer, hvis eksponeringernes valuta er forskellig fra den nationale valuta i det land, hvor låntageren har hjemsted.

2. Med henblik på denne artikel forstås ved indtægtskilde enhver kilde, der genererer pengestrømme til låntageren, herunder fra pengeoverførsler, lejeindtægter eller løn, med undtagelse af provenu fra salg af aktiver eller anvendelse af lignende regresforanstaltninger fra instituttets side."

(44) Artikel 124 affattes således:

"Artikel 124

Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

1. En ikke-ADC-eksponering, der ikke opfylder alle betingelserne i stk. 3, behandles på følgende måde:

- a) En ikke-IPRE-eksponering behandles som en eksponering, der ikke er sikret ved den pågældende faste ejendom.
- b) En IPRE-eksponering risikovægtes med 150 %.

2. En ikke-ADC-eksponering sikret ved fast ejendom, hvor alle betingelserne i stk. 3 er opfyldt, behandles på følgende måde:

- a) Hvis eksponeringen er sikret ved pant i beboelsesejendom, betragtes eksponeringen ikke som en IPRE-eksponering og behandles i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, hvis eksponeringen opfylder en af følgende betingelser:
 - i) Den faste ejendom, der sikrer eksponeringen, er låntagerens primære bopæl, enten hvis den faste ejendom som helhed udgør en enkelt boligenhed, eller hvis den faste ejendom, der sikrer eksponeringen, er en boligenhed, der er en separat del af en fast ejendom.
 - ii) Eksponeringen er mod en person og er sikret ved en indkomstgenererende boligenhed, enten hvis den faste ejendom som helhed udgør en enkelt

boligheden, eller hvis boligheden er en separat del af den faste ejendom, og instituttets samlede eksponeringer mod denne person ikke er sikret ved mere end fire faste ejendomme, herunder dem, der ikke er beboelsesejendomme, eller som ikke opfylder nogen af kriterierne i dette litra, eller separate boligheder inden for fast ejendom

- iii) Den eksponering, der er sikret ved beboelsesejendom, er mod foreninger eller kooperativer af enkeltpersoner, der er reguleret ved lov, og som udelukkende eksisterer for at give deres medlemmer ret til at benytte en primær bolig i den ejendom, der sikrer lånene.
 - iv) Den eksponering, der er sikret ved beboelsesejendom, er mod offentlige boligselskaber eller almennyttige foreninger, der er reguleret ved lov og eksisterer for at tjene sociale formål og for at tilbyde lejere boliger til langtidsleje.
- b) Hvis eksponeringen er sikret ved beboelsesejendom, og eksponeringen ikke opfylder nogen af betingelserne i litra a), nr. i) -iv), behandles eksponeringen i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2.
- c) Hvis eksponeringen er sikret ved erhvervsejendom, behandles eksponeringen på følgende måde:
- i) en ikke-IPRE-eksponering behandles i overensstemmelse med artikel 126, stk. 1
 - ii) en IPRE-eksponering behandles i overensstemmelse med artikel 126, stk. 2.

3. For at være anerkendt med hensyn til den behandling, der er fastsat i stk. 2, skal en eksponering, der er sikret ved fast ejendom, opfylde samtlige følgende betingelser:

- a) Den faste ejendom, der sikrer eksponeringen, opfylder en af følgende betingelser:
- i) Den faste ejendom er fuldt ud færdigopført.
 - ii) Den faste ejendom er skov eller landbrugsjord.
 - iii) Den faste ejendom er en beboelsesejendom under opførelse eller jord, hvorpå en beboelsesejendom planlægges opført, hvor planen er godkendt af alle berørte myndigheder, og hvor en af følgende betingelser er opfyldt:
 - Ejendommen har højst fire boligheder og vil være låntagerens primære bopæl, og långivningen til enkeltpersonen finansierer ikke indirekte ADC-eksponeringer.
 - En centralregering eller en regional eller lokal myndighed eller en offentlig enhed, mod hvilke eksponeringer behandles i overensstemmelse med henholdsvis artikel 115, stk. 2, og artikel 116, stk. 4, har retlige beføjelser til og muligheder for at sikre, at den ejendom, der er under opførelse, vil blive færdiggjort inden for en rimelig tidsfrist, og skal gøre eller har forpligtet sig til på retlig bindende vis at gøre dette, hvis opførelsen ellers ikke ville være afsluttet inden for en rimelig tidsfrist.

- b) Eksponeringen er sikret ved en første panterrettighed, som instituttet har i den faste ejendom, eller instituttet har en første panterrettighed og alle sekventielt lavere rangordnede panterrettigheder for så vidt angår den pågældende ejendom.
- c) Ejendommens værdi er ikke i væsentlig grad afhængig af låntagerens kreditværdighed.
- d) Alle de oplysninger, der kræves ved eksponeringens indgåelse og med henblik på overvågning, er behørigt dokumenteret, herunder oplysninger om låntagerens tilbagebetalingsevne og om værdiansættelsen af ejendommen.
- e) Kravene i artikel 208 er opfyldt, og værdiansættelsesreglerne i artikel 229, stk. 1, er overholdt.

Med henblik på litra c) kan institutterne udelukke situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne.

4. Uanset stk. 3, litra b), gælder det, at i jurisdiktioner, hvor efterstillede panterrettigheder giver indehaveren en fordring, der kan håndhæves juridisk og udgør en effektiv kreditrisikoreduktion, kan efterstillede panterrettigheder, som indehaves af et andet institut end det, der er indehaver af de foranstillede panterrettigheder, også indregnes, herunder når instituttet ikke er indehaver af den foranstillede panterrettighed eller ikke har en panterrettighed, der i rangorden ligger mellem en mere foranstillet panterrettighed og en mere efterstillet panterrettighed, som begge indehaves af instituttet.

Med henblik på første afsnit sikrer reglerne for panterrettigheder følgende:

- a) Hvert institut, der er indehaver af en panterrettighed i en ejendom, kan indlede salget af ejendommen uafhængigt af andre enheder, der har en panterrettighed i ejendommen.
- b) Hvis salget af ejendommen ikke finder sted ved offentlig auktion, tager enheder, der er indehaver af en foranstillet panterrettighed, rimelige skridt til at opnå en rimelig markedsværdi eller den bedste pris, der kan opnås under de givne omstændigheder, når de udøver en beføjelse til salg på egen hånd.

5. Med henblik på artikel 125, stk. 2, og artikel 126, stk. 2, beregnes eksponering i forhold til værdi ("ETV") ved at dividere bruttoeksponeringsbeløbet med ejendomsværdien på følgende betingelser:

- a) Bruttoeksponeringsbeløbet beregnes som det udestående beløb af gældsforpligtelsen i forbindelse med den eksponering, der er sikret ved den faste ejendom, og eventuelle ikketrukne, men forpligtede beløb, som, når de er trukket, vil øge eksponeringsværdien af den eksponering, der er sikret ved den faste ejendom.
- b) Bruttoeksponeringsbeløbet beregnes uden hensyntagen til kreditrisikjusteringer og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen eller enhver form for finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra pantsatte indskudskonti i det långivende institut, som opfylder alle krav til balanceført netting, enten i henhold til rammeaftaler om netting i overensstemmelse med artikel 196 og 206 eller i henhold til andre balanceførte nettingaftaler i overensstemmelse med artikel 195 og 205, og som er blevet betingelsesløst og uigenkaldeligt pantsat alene

med henblik på at opfylde den gældsforpligtelse, der er knyttet til den eksponering, der er sikret ved den faste ejendom.

- c) For eksponeringer, der skal behandles i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2, eller artikel 126, stk. 2, hvor en anden part end instituttet er indehaver af en foranstillet panterrettighed, og en efterstillet panterrettighed, som indehaves af instituttet, indregnes i henhold til stk. 4, beregnes bruttoeksponeringsbeløbet som summen af bruttoeksponeringsbeløbet for instituttets panterrettighed og bruttoeksponeringsbeløbet for alle andre panterrettigheder med samme prioritet som eller højere prioritet end instituttets panterrettighed. Hvis der ikke er tilstrækkelige oplysninger til at fastslå de andre panterrettigheders rangorden, bør instituttet behandle disse panterrettigheder som sidestillede med den efterstillede panterrettighed, der indehaves af instituttet. Instituttet fastsætter først risikovægten i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2, eller artikel 126, stk. 2 ("basisrisikovægt"), alt efter hvad der er relevant. Det justerer derefter denne risikovægt med en multiplikator på 1,25 med henblik på beregning af de risikovægtede beløb for efterstillede panterrettigheder. Hvis basisrisikovægten svarer til den laveste ETV-undergruppe, anvendes multiplikatoren ikke. Den risikovægt, der fremkommer ved at multiplicere basisrisikovægten med 1,25, begrænses til den risikovægt, der ville blive anvendt på eksponeringen, hvis kravene i stk. 3 ikke var opfyldt.

Med henblik på litra a) gælder det, at hvis et institut har mere end én eksponering sikret ved den samme faste ejendom, og disse eksponeringer er sikret ved panterrettigheder i denne faste ejendom, som er sekventielle med hensyn til rangorden, uden at panterrettigheder, som indehaves af en tredjepart, er rangordnet derimellem, behandles eksponeringerne som en enkelt kombineret eksponering, og bruttoeksponeringsbeløbene for de enkelte eksponeringer summeres med henblik på at beregne bruttoeksponeringsbeløbet for den enkelte kombinerede eksponering.

6. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som skal være ansvarlig for anvendelsen af stk. 7. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

Hvis den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på anvendelse af denne artikel, er den kompetente myndighed, sørger den for, at de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat, underrettes behørigt om, at den kompetente myndighed har til hensigt at gøre brug af denne artikel, og inddrages på passende vis i vurderingen af bekymringer om den finansielle stabilitet i dens medlemsstat, jf. stk. 6.

Hvis den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på anvendelse af denne artikel, ikke er den kompetente myndighed, vedtager medlemsstaten de nødvendige bestemmelser for at sikre passende koordinering og udveksling af oplysninger mellem den kompetente myndighed og den udpegede myndighed med henblik på korrekt anvendelse af denne artikel. Myndighederne skal navnlig pålægges at arbejde tæt sammen og udveksle alle de oplysninger, der kan være nødvendige for en fyldestgørende udførelse af de opgaver, der er pålagt den udpegede myndighed i henhold til denne artikel. Dette samarbejde skal sigte mod at undgå enhver form for overlappende eller inkonsistente handlinger mellem den kompetente myndighed og den udpegede myndighed samt at sikre, at samspillet med andre foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, som er truffet i henhold til artikel

458 i denne forordning og artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, tages behørigt i betragtning.

7. På grundlag af de data, der er indsamlet i henhold til artikel 430a, om andre relevante indikatorer, vurderer den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 6, regelmæssigt og mindst en gang om året, om de vægte, der er fastsat i artikel 125 og artikel 126 for eksponeringer sikret ved fast ejendom beliggende på deres område, er passende ud fra:

- a) tabserfaringer for eksponeringer sikret ved fast ejendom
- b) fremadrettet markedsudvikling for fast ejendom.

Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med første afsnit, på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, konkluderer, at de risikovægte, der er omhandlet i artikel 125 eller artikel 126, ikke i tilstrækkelig grad afspejler den reelle risiko, der er forbundet med et eller flere ejendomssegmenter af eksponeringer, som er sikret ved pant i beboelsesejendom eller i erhvervsejendom beliggende i en eller flere dele af den relevante myndigheds medlemsstats område, og hvis den mener, at utilstrækkeligheden af risikovægtene kan indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet i dens medlemsstat, kan den øge risikovægtene for disse eksponeringer inden for de intervaller, der er fastsat i nærværende stykkes fjerde afsnit, eller indføre strengere kriterier end dem, der er fastsat i denne artikels stk. 3.

Den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 6, underretter EBA og ESRB om eventuelle tilpasninger af de risikovægte og kriterier, der anvendes i henhold til dette stykke. Inden for en måned fra modtagelsen af denne underretning afgiver EBA og ESRB udtalelse til den pågældende medlemsstat. EBA og ESRB offentliggør risikovægtene og kriterierne for de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 125 og 126 og artikel 199, stk. 1, litra a), som gennemført af den relevante myndighed.

Med henblik på dette stykkes andet afsnit kan den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 6, forhøje de risikovægte, der er fastsat i artikel 125, stk. 1, litra a), eller artikel 126, stk. 1, litra a). Myndigheden må ikke forhøje disse til mere end 150 %.

8. Hvis den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 6, fastsætter højere risikovægte eller strengere kriterier i henhold til stk. 2, andet afsnit, har institutterne har en overgangsperiode på seks måneder til at anvende dem.

9. EBA udarbejder i tæt samarbejde med ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke type faktorer der skal tages hensyn til ved vurdering af hensigtsmæssigheden af de risikovægte, der er omhandlet i stk. 7.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2024.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. ESRB kan i form af henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i tæt samarbejde med EBA give de myndigheder, der er

udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 6, vejledning om begge følgende:

- a) faktorer, der kan "indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet", jf. stk. 7, andet afsnit
- b) vejledende benchmarks, som den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 6, skal tage hensyn til ved fastsættelsen af højere risikovægte.

11. Institutter, der er etableret i en medlemsstat, anvender de risikovægte og kriterier, som en anden medlemsstats myndigheder har fastsat i overensstemmelse med stk. 7, på alle deres hertil svarende eksponeringer sikret ved pant i beboelsejendom eller erhvervsejendom og beliggende i en eller flere dele af denne medlemsstat."

(45) Artikel 125 affattes således:

"Artikel 125

Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom til beboelse

1. Eksponeringer, der er sikret ved en beboelsejendom, og som opfylder en af betingelserne i artikel 124, stk. 2, litra a), nr. i) -iv), behandles på følgende måde:

- a) Den del af eksponeringen på op til 55 % af ejendomsværdien, der resterer efter fradrag af foranstillede eller sidestillede panterettigheder, der ikke indehaves af instituttet, tildeles en risikovægt på 20 %.

Med henblik på dette litra gælder det, at hvis den kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med artikel 124, stk. 7, har fastsat en højere risikovægt eller en lavere procentdel af ejendomsværdien end dem, der er omhandlet i dette litra, anvender institutterne den risikovægt og procentdel, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 124, stk. 7.

- b) Den eventuelle resterende del af eksponeringen behandles som en eksponering, der ikke er sikret ved beboelsejendom.

2. En eksponering, der er sikret ved en beboelsejendom, som ikke opfylder nogen af betingelserne i artikel 124, stk. 2, litra a), nr. i) -iv), tildeles den højeste af den risikovægt, der er fastsat i overensstemmelse med følgende tabel 6aaa, og den risikovægt, der er fastsat i henhold til artikel 124, stk. 7:

Tabel 6aaa

ETV	$ETV \leq 50\%$	$50\% < ETV < 60\%$	$60\% < ETV < 80\%$	$80\% < ETV < 90\%$	$90\% < ETV < 100\%$	$ETV > 100\%$
Risiko vægt	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

Uanset dette stykkes første afsnit kan institutterne anvende den behandling, der er omhandlet i stk. 1, på eksponeringer sikret ved beboelsejendom, som er beliggende på en medlemsstats område, hvis tabsprocenterne for sådanne eksponeringer offentliggjort af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 430a, stk. 3, ikke overstiger en af følgende grænser for tab, der er aggregeret for alle institutter med sådanne eksponeringer i det foregående år:

- a) Tabene på den del af eksponeringerne, der er på op til 55 % af ejendomsværdien, overstiger ikke 0,3 % af det samlede beløb, for alle disse eksponeringer, for udestående gældsforpligtelser, i det pågældende år.

Med henblik på dette litra gælder det, at hvis den kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med artikel 124, stk. 7, har fastsat en lavere procentdel af ejendomsværdien end den, der er omhandlet i dette litra, anvender institutterne den procentdel, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 124, stk. 7.

- b) Tabene på den del af eksponeringerne, der er på op til 100 % af ejendomsværdien, overstiger ikke 0,5 % af det samlede beløb, for alle disse eksponeringer, for udestående gældsforpligtelser i det pågældende år."

(46) Artikel 126 affattes således:

"Artikel 126

Eksponeringer sikret ved pant i erhvervsjendom

1. En eksponering som omhandlet i artikel 124, stk. 2, litra c), nr. i), behandles på følgende måde:

- a) Den del af eksponeringen, der er på op til 55 % af ejendomsværdien minus eventuelle foranstillede eller sidestillede panterettigheder, der ikke besiddes af instituttet, tildeles en risikovægt på 60 %, medmindre denne del af eksponeringen tildeles en højere risikovægt eller en lavere procentdel af ejendomsværdien, hvis dette beslutes i overensstemmelse med artikel 124, stk. 7.
- b) Den eventuelle resterende del af eksponeringen behandles som en eksponering, der ikke er sikret ved denne faste ejendom.

2. En eksponering som omhandlet i artikel 124, stk. 2, litra c), nr. ii), tildeles den højeste af den risikovægt, der er fastsat i overensstemmelse med tabel 6c, og den risikovægt, der er fastsat i henhold til artikel 124, stk. 7:

Tabel 6c

	$ETV \leq 60 \%$	$60 \% < ETV \leq 80 \%$	$ETV > 80 \%$
Risikovægt	70 %	90 %	110 %

Uanset dette stykkes første afsnit kan institutterne anvende den behandling, der er omhandlet i stk. 1, på en eksponering sikret ved en erhvervsjendom, som er beliggende i en medlemsstats område, hvis tabsprocenterne for sådanne eksponeringer offentliggjort af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 430a, stk. 3, ikke overstiger en af følgende grænser for tab, der er aggregeret for alle sådanne eksponeringer i det foregående år:

- a) Tabene på den del af eksponeringerne, der er på op til 55 % af ejendomsværdien, overstiger ikke 0,3 % af det samlede beløb for alle udestående gældsforpligtelser, i det pågældende år.

Med henblik på dette litra gælder det, at hvis den kompetente eller udpegede myndighed, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med artikel 124, stk. 7, har fastsat en lavere procentdel af ejendomsværdien end den, der er omhandlet i dette litra, anvender institutterne den procentdel, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 124, stk. 7.

- b) Tabene på den del af eksponeringerne, der er på op til 100 % af ejendomsværdien, overstiger ikke 0,5 % af det samlede beløb for alle udestående gældsforpligtelser, i det pågældende år.

(47) Følgende indsættes som artikel 126a:

"Artikel 126a

Eksposering vedrørende erhvervelse af, byggemodning af og opførelse på jord

1. En ADC-eksponering tildeles en risikovægt på 150 %.
2. ADC-eksponeringer mod beboelsejendom kan dog risikovægtes med 100 %, forudsat at instituttet, hvor det er relevant, anvender forsvarlige standarder for indgåelse og overvågning, der opfylder kravene i artikel 74 og 79 i direktiv 2013/36/EU, og hvor mindst en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) retligt bindende kontrakter om forhåndssalg eller -leje, for hvilke køberen eller lejeren har indbetalt et betydeligt kontantindskud, som fortabes, hvis kontrakten opsiges, udgør en betydelig del af de samlede kontrakter
 - b) låntageren har en betydelig risikoeksponeret egenkapital, der er repræsenteret ved en passende egenkapital indskudt af låntager i forhold til beboelsejendommens skønsmæssige værdi efter færdiggørelsen.
3. EBA udsteder senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 år efter denne forordnings ikrafttræden] retningslinjer, der præciserer udtrykkene "betydelige kontantindskud", "passende egenkapital indskudt af låntager", "betydelig del af de samlede kontrakter" og "betydelig risikoeksponeret egenkapital".

Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(48) I artikel 127 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Med henblik på beregning af summen af justeringerne af den specifikke kreditrisiko, der er omhandlet i dette stykke, medtager institutterne enhver positiv difference mellem på den ene side det beløb, som låntageren skylder på eksponeringen, og på den anden side summen af:

 - i) reduktionen af det yderligere kapitalgrundlag, hvis eksponeringen blev afskrevet fuldt ud og
 - ii) allerede eksisterende reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med denne eksponering."
- b) Stk. 2 affattes således:

"2. Med henblik på at fastlægge den sikrede del af en misligholdt eksponering, anvendes sikkerhedsstillelse og garanti til reduktion af kreditrisiko i overensstemmelse med kapitel 4."
- c) Stk. 3 affattes således:

"3. Den resterende eksponeringsværdi efter justeringerne af den specifikke kreditrisiko for ikke-IPRE-eksponeringer, som er sikret ved beboelsejendom eller erhvervsejendom i overensstemmelse med henholdsvis artikel 125 og 126, risikovægtes med 100 %, hvis der foreligger misligholdelse i henhold til artikel 178."

d) Stk. 4 udgår.

(49) Artikel 128 affattes således:

"Artikel 128

Eksponeringer mod efterstillet gæld

1. Følgende eksponeringer betragtes som eksponeringer mod efterstillet gæld:

- a) gældsbaseerede eksponeringer, der er efterstillet en anden kreditors fordringer
- b) kapitalgrundlagsinstrumenter, i det omfang disse instrumenter ikke betragtes som aktieeksponeringer i overensstemmelse med artikel 133, stk. 1 og
- c) passivinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72b.

2. Eksponeringer mod efterstillet gæld tildeles en risikovægt på 150 %, medmindre disse eksponeringer mod efterstillet gæld skal fratrækkes i henhold til denne forordnings anden del."

(50) I artikel 129, stk. 3, indsættes følgende afsnit:

"Uanset første afsnit kan de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/2162, med henblik på vurdering af fast ejendom tillade, at denne faste ejendom værdiansættes til eller under markedsværdien, eller i de medlemsstater, der i love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, den pågældende ejendoms belåningsværdi uden at anvende de grænser, der er fastsat i artikel 208, stk. 3, litra b)."

(51) Tabel 7 i artikel 131 affattes således:

"Tabel 7

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

".

(52) Artikel 133 affattes således:

"Artikel 133

Aktieeksponeringer

1. Alle følgende klassificeres som aktieeksponeringer:

- a) Enhver eksponering, der opfylder samtlige følgende betingelser:
 - i) eksponeringen kan ikke indfries i den forstand, at afkastet af investerede midler kun kan opnås ved salg af investeringen eller salg af rettighederne til investeringen eller ved udstederens likvidation
 - ii) eksponeringen indebærer ikke en forpligtelse for udstederen og

- iii) eksponeringen udgør en restfordring på udstederens aktiver eller indkomst.
- b) Instrumenter, der betragtes som kernekapitalposter, hvis de er udstedt af et institut.
- c) Instrumenter, der indebærer en forpligtelse for udstederen, og som opfylder en af følgende betingelser:
 - i) udsteder kan udskyde afviklingen af forpligtelsen på ubestemt tid
 - ii) forpligtelsen kræver eller tillader, efter udstederens skøn, afvikling ved udstedelse af et fast antal af udsteders aktier
 - iii) forpligtelsen kræver eller tillader, efter udstederens skøn, afvikling ved udstedelse af et variabelt antal af udsteders aktier, og alt andet lige gælder for enhver ændring i forpligtelsens værdi, at den kan tilskrives, sammenlignes med, og at den går i samme retning som ændringen i værdien af et fast antal af udstederens aktier
 - iv) indehaveren af instrumentet har mulighed for at kræve, at forpligtelsen afvikles med aktier, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:
 - hvis der er tale om et handlet instrument, har instituttet over for den kompetente myndighed godtgjort, at instrumentet i højere grad handles på markedet som udstederens gæld end som udstederens egenkapital
 - hvis der er tale om ikke-handlede instrumenter, har instituttet over for den kompetente myndighed godtgjort, at instrumentet bør behandles som en gældsposition.

Med henblik på litra c), nr. iii), medtages forpligtelser, der kræver eller tillader afvikling ved udstedelse af et variabelt antal af udsteders aktier, for hvilke ændringen i forpligtelsens pengeværdi svarer til ændringen i dagsværdien af et fast antal aktier multipliceret med en bestemt faktor, hvor både faktoren og det omhandlede antal aktier er faste.

Med henblik på nr. iv) kan instituttet, hvis en af betingelserne i nævnte litra er opfyldt, foretage en opdeling af risiciene i reguleringsøjemed med forbehold af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed.

- d) Gældsforpligtelser og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, der er struktureret på en sådan måde, at den økonomiske substans svarer til de eksponeringer, der er omhandlet i litra a), b) og c), herunder passiver, fra hvilke afkastet er knyttet til afkastet af aktier.
- e) Aktieeksponeringer, der registreres som et lån, men hidrører fra en gælds-/aktieswap, der er indgået som led i en velordnet realisering eller omstrukturering af gælden.

2. Egenkapitalinvesteringer behandles ikke som aktieeksponeringer i følgende tilfælde:

- a) Egenkapitalinvesteringerne er struktureret på en sådan måde, at deres økonomiske substans svarer til den økonomiske substans i gældsbeholdninger, som ikke opfylder kriterierne i nogen af punkterne i stk. 1.
- b) Egenkapitalinvesteringerne udgør securitiseringseksponeringer.

3. Andre aktieeksponeringer end dem, der er omhandlet i stk. 4-7, tildeles en risikovægt på 250 %, medmindre disse eksponeringer skal fratrækkes eller risikovægtes i overensstemmelse med anden del.

4. Følgende aktieeksponeringer mod unoterede selskaber tildeles en risikovægt på 400 %, medmindre disse eksponeringer skal fratrækkes eller risikovægtes i overensstemmelse med anden del:

- a) investeringer med henblik på videresalg på kort sigt
- b) investeringer i venturekapitalselskaber eller lignende investeringer, der erhverves i forventning om betydelige kapitalgevinster på kort sigt.

Uanset første afsnit tildeles langsigtede egenkapitalinvesteringer, herunder investeringer i aktier tilhørende erhvervskunder, som instituttet har eller har til hensigt at etablere en langsigtet forretningsforbindelse med, samt venturekapitalselskaber og gælds-/aktieswap med henblik på virksomhedsomstrukturering en risikovægt i overensstemmelse med stk. 3 eller 5, alt efter hvad der er relevant. Med henblik på denne artikel forstås ved en langsigtet egenkapitalinvestering en egenkapitalinvestering, der besiddes i mindst tre år eller længere, eller som er foretaget med henblik på besiddelse i mindst tre år som godkendt af instituttets øverste ledelse.

5. Institutter, der har fået forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder, kan tildele aktieeksponeringer, der er indgået i henhold til lovgivningsprogrammer til fremme af bestemte sektorer i økonomien, en risikovægt på 100 %, hvis programmerne opfylder samtlige følgende betingelser:

- (a) lovgivningsprogrammerne tilvejebringer betydelige støttemidler, herunder i form af garantier fra multilaterale udviklingsbanker, offentlige udviklingskreditinstitutter som defineret i artikel 429a, stk. 2, eller internationale organisationer, til investeringen i instituttet
- (b) lovgivningsprogrammerne omfatter en form for statslig kontrol
- (c) sådanne aktieeksponeringer overstiger tilsammen ikke 10 % af institutternes kapitalgrundlag.

6. Aktieeksponeringer mod centralbanker tildeles en risikovægt på 100 %.

7. Aktieeksponeringer, der registreres som et lån, men hidrører fra en gælds-/aktieswap, der er indgået som led i en velordnet realisering eller omstrukturering af gælden, tildeles ikke en risikovægt, der er lavere end den risikovægt, der ville finde anvendelse, hvis aktiebeholdningen forblev i gældsporteføljen."

(53) I artikel 134 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 3 affattes således:

"3. Indgående likvide midler tildeles en risikovægt på 20 %. Likvide midler, der ejes og besiddes af instituttet eller er i transit, og tilsvarende kontante poster tildeles en risikovægt på 0 %."

- b) Følgende tilføjes som stk. 8:

"8. Eksponeringsværdien af enhver anden post, for hvilken der ikke er fastsat nogen risikovægt i henhold til kapitel 2, tildeles en risikovægt på 100 %."

(54) I artikel 135 tilføjes følgende som stk. 3:

"3. EBA, EIOPA og ESMA udarbejder senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 år efter denne forordnings ikrafttræden] en rapport om hindringerne for adgangen til kreditvurderinger foretaget af ECAI, navnlig for virksomheder, og om mulige foranstaltninger til at afhjælpe disse hindringer under hensyntagen til forskelle mellem økonomiske sektorer og geografiske områder."

(55) I artikel 138 foretages følgende ændringer:

a) Følgende tilføjes som litra g):

"g) Et institut må ikke anvende en ECAI-kreditvurdering i forbindelse med et institut, der indeholder antagelser om implicit statsstøtte, medmindre den pågældende ECAI-kreditvurdering vedrører et institut, der ejes af eller er oprettet og støttes af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder."

b) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra g) behandles eksponeringer mod institutter bortset fra institutter, der ejes af eller er oprettet og støttes af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, for hvilke der kun foreligger ECAI-kreditvurderinger, som indeholder antagelser om implicit statsstøtte, som eksponeringer mod institutter, der ikke er kreditvurderet i overensstemmelse med artikel 121.

Ved implicit statslig støtte forstås, at centralregeringen, den regionale eller lokale myndighed skal træffe foranstaltninger for at forhindre instituttets kreditorer i at lide tab i tilfælde af instituttets misligholdelse, eller hvis det kommer i vanskeligheder."

(56) Artikel 139, stk. 2, litra a) og b), affattes således:

"a) kreditvurderingen resulterer i en højere risikovægt, end der ville opnås, når eksponeringen behandles som ikke-kreditvurderet, og den pågældende eksponering:

- i) er ikke en specialiseret långivning
- ii) rangerer i alle henseender på samme niveau eller lavere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens privilegerede usikrede eksponeringer

b) kreditvurderingen resulterer i en lavere risikovægt og eksponeringen:

- i) er ikke en specialiseret långivning
- ii) rangerer i alle henseender på samme niveau eller højere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens privilegerede usikrede eksponeringer."

(57) Artikel 141 affattes således:

"Artikel 141

Poster i national og udenlandsk valuta

1. En kreditvurdering, som vedrører en post, der er denomineret i låntagers nationale valuta, må ikke anvendes til beregning af en risikovægt for en eksponering mod samme låntager, når denne eksponering er denomineret i udenlandsk valuta.

2. Uanset stk. 1 gælder det, at hvis en eksponering opstår som følge af et instituts deltagelse i et lån, som er bevilget eller er blevet garanteret mod konvertibilitets- og overførselsrisici af en multilateral udviklingsbank opført i artikel 117, stk. 2, der har

status af privilegeret kreditor på markedet, kan kreditvurderingen af låntagerens post i national valuta anvendes til at udlede en risikovægt for en eksponering mod samme låntager, som er denomineret i en udenlandsk valuta.

Hvis eksponeringen, der er denomineret i en fremmed valuta, er garanteret mod konvertibilitets- og overførselsrisici, kan kreditvurderingen af låntagerens post i national valuta med henblik på første afsnit kun anvendes til risikovægtning af den garanterede del af eksponeringen. Den del af eksponeringen, der ikke er garanteret, risikovægtes på grundlag af en kreditvurdering af låntageren, som vedrører en post, der er denomineret i den pågældende udenlandske valuta."

(58) Artikel 142, stk. 1, ændres således:

a) Følgende indsættes som nr. 1a)-1e):

"1a) "eksponeringsklasse": en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a), litra a1), nr. i) og ii), litra b), litra c), nr. i), ii) og iii), litra d), nr. i), ii), iii) og iv), litra e), litra e1), litra f) og litra g)

1b) "erhvervseksponeringsklasse": en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. i), ii) og iii)

1c) "erhvervseksponering": enhver eksponering, der henføres til de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. i), ii) og iii)

1d) "detaileksponeringsklasse": en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra d), nr. i), ii), iii) og iv)

1e) "detaileksponeringsklasse": enhver eksponering, der henføres til de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra d), nr. i), ii), iii) og iv)".

b) Nr. 2) affattes således:

"2)"eksponeringstype": en gruppe homogent forvaltede eksponeringer inden for en eksponeringsklasse, som kan være begrænset til en enkelt enhed eller en enkelt undergruppe af enheder inden for en koncern, såfremt den samme eksponeringstype forvaltes forskelligt i andre af koncernens enheder".

c) Nr. 4) og 5) affattes således:

"4) "stor reguleret enhed i den finansielle sektor": en enhed i den finansielle sektor, der opfylder alle følgende betingelser:

a) enhedens samlede aktiver eller dens moderselskabs samlede aktiver beregnet på individuelt eller konsolideret grundlag har en værdi, der er højere end eller lig med 70 mia. EUR, når det seneste reviderede årsregnskab eller konsoliderede årsregnskab anvendes til at opgøre aktivernes størrelse

b) enheden er underlagt tilsynskrav direkte på individuelt eller konsolideret grundlag eller indirekte fra konsolideringsreglerne for dens moderselskab i overensstemmelse med denne forordning, forordning (EU) 2019/2033, direktiv 2009/138/EF eller et tredjelandets retlige tilsynsmæssige krav, der mindst svarer til disse EU-retsakter

5) "ureguleret enhed i den finansielle sektor": en enhed i den finansielle sektor, som ikke opfylder betingelsen i nr. 4), litra b)".

- d) Følgende indsættes som nr. 5a):
- "5a) "stort selskab": en virksomhed, der har et konsolideret årligt salg på over 500 mio. EUR, eller som tilhører en koncern, hvor den konsoliderede koncerns samlede årlige salg overstiger 500 mio. EUR."
- e) Følgende tilføjes som nr. 8)-12):
- "8) "PD/LGD-modelleringsjusteringsmetode": modellering af en justering af LGD eller modellering af en justering af både PD og LGD for den underliggende eksponering i overensstemmelse med artikel 183, stk. 1a
- 9) "RW-gulv for udbyder af kreditrisikoafdækning": den risikovægt, der finder anvendelse på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning
- 10) "indregnet" ufinansieret kreditrisikoafdækning: for en eksponering, som et institut anvender IRB-metoden på ved at anvende sine egne estimater af LGD i henhold til artikel 143, en ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis virkning på beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb eller værdi af forventede tab på den underliggende eksponering tages i betragtning ved hjælp af en af følgende metoder i overensstemmelse med artikel 108, stk. 2a:
- a) PD/LGD-modelleringsjusteringsmetoden
- b) metoden med substitution af risikoparametre i henhold til A-IRB i overensstemmelse med artikel 192, nr. 8)
- 11) "SA-CCF": den procentdel, der finder anvendelse i henhold til kapitel 2, hvormed en ikkebalanceført posts nominelle værdi multipliceres for at beregne dens eksponeringsværdi i overensstemmelse med artikel 111, stk. 2
- 12) "IRB-CCF": egne estimater af CCF."

(59) I artikel 143 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2 affattes således:
- "2. Der kræves forudgående tilladelse til at anvende IRB-metoden, herunder egne estimater af LGD'er og CCF'er, for hver eksponeringsklasse og for hvert ratingsystem og for hver metode til estimering af de anvendte LGD'er og CCF'er."
- b) Stk. 3, første afsnit, litra a) og b), affattes således:
- "a) væsentlige ændringer i anvendelsesområde for et ratingsystem, som instituttet har fået tilladelse til at anvende
- b) væsentlige ændringer i et ratingsystem, som instituttet har fået tilladelse til at anvende."
- c) Stk. 4 og 5 affattes således:
- "4. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle ændringer i ratingsystemer.
5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for at vurdere væsentligheden af anvendelse af et eksisterende ratingsystem på yderligere eksponeringer, der ikke allerede er omfattet af dette ratingsystem, og ændringer i ratingsystemerne efter IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(60) I artikel 144, stk. 1, første afsnit, foretages følgende ændringer:

a) Litra f) affattes således:

"f) instituttet har valideret hvert ratingsystem i en passende periode forud for tilladelsen til at anvende dette ratingsystem, har i denne periode vurderet, om ratingsystemet er egnet til anvendelsesområdet for ratingsystemet, og har foretaget de nødvendige ændringer af disse ratingsystemer, som følger af denne vurdering".

b) Litra h) affattes således:

"h) instituttet har fordelt og fortsætter med at fordele hver eksponering i anvendelsesområdet for et ratingsystem i en ratingklasse eller -pulje i dette ratingsystem."

c) Stk. 2 affattes således:

"2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal følge, når de vurderer, om et institut overholder kravene om at anvende IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(61) I artikel 147 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Hver eksponering fordeles i en af følgende eksponeringsklasser:

a) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker

a1) eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder ("RGLA-PSE"), som opdeles i følgende eksponeringsklasser:

i) eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder ("RGLA'er")

ii) eksponeringer mod offentlige enheder ("PSE'er")

b) eksponeringer mod institutter

c) eksponeringer mod selskaber, som opdeles i følgende eksponeringsklasser:

i) almindelige erhvervseksponeringer

ii) specialiseret långivning ("SL")

iii) erhvervede erhvervsfordringer

- d) detaileksponeringer, som opdeles i følgende eksponeringsklasser:
 - i) kvalificerede revolverende detaileksponeringer ("QRRE'er")
 - ii) detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom
 - iii) erhvervede detailfordringer
 - iv) andre detaileksponeringer
 - e) aktieeksponeringer
 - e1) eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU
 - f) poster, der repræsenterer securitiseringspositioner
 - g) andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser."
- b) Stk. 3, litra a), udgår.
- c) Følgende indsættes som stk. 3a:
"3a. Eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder eller offentlige enheder henføres alle til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i stk. 2, litra a1), uanset hvordan sådanne eksponeringer behandles i henhold til artikel 115 eller 116."
- d) Stk. 4, litra a) og b), udgår.
- e) I stk. 5 foretages følgende ændringer:
- i) Litra a), nr. ii), affattes således:
 - "ii) eksponeringer mod en SMV, jf. artikel 5, nr. 8), forudsat – i det tilfælde – at det samlede beløb, som låntager eller en gruppe af indbyrdes forbundne låntagere skylder instituttet og moderselskaber og dets datterselskaber, herunder misligholdte eksponeringer, men med undtagelse af eksponeringer sikret ved beboelsesejendom op til ejendomsværdien, ikke overstiger 1 mio. EUR, så vidt det er instituttet bekendt, og instituttet har taget rimelige skridt til at kontrollere eksponeringens størrelse
 - iii) eksponeringer sikret ved beboelsesejendom, herunder første og efterfølgende panterettigheder, terminslån, revolverende kreditfaciliteter i friværdien i fast ejendom og eksponeringer som omhandlet i artikel 108, stk. 3 og 4, uanset eksponeringens størrelse, forudsat at eksponeringen er en af følgende:
 - en eksponering mod en fysisk person
 - en eksponering mod foreninger eller kooperativer af enkeltpersoner, der er reguleret i henhold til national ret, og som eksisterer med det eneste formål at give deres medlemmer ret til at benytte en primær bolig i den ejendom, der sikrer lånet".
 - ii) Følgende afsnit tilføjes:
"Eksponeringer, der opfylder alle betingelserne i litra a), nr. iii), og litra b), c) og d), henføres til eksponeringsklassen "detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom" som omhandlet i stk. 2, litra d), nr. ii).

Uanset tredje afsnit kan de kompetente myndigheder udelukke "detaileksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom" som omhandlet i stk. 2, litra d), nr. ii), lån til fysiske personer, der har pantsat mere end fire ejendomme eller boligenheder, fra eksponeringsklassen, og henføre disse lån til erhvervseksponeringsklassen."

iii) Følgende indsættes som stk. 5a:

"5a. Detaileksponeringer, der tilhører en type eksponeringer, der opfylder alle følgende betingelser, kan henføres til QRRE-eksponeringsklassen:

- a) eksponeringerne af den pågældende eksponeringstype er rettet mod enkeltpersoner
- b) eksponeringerne af den pågældende eksponeringstype er revolverende og usikrede, og de kan opsiges af instituttet, såfremt de ikke udnyttes straks og uden betingelser
- c) den maksimale eksponering af den pågældende eksponeringstype mod en enkelt person er højst 100 000 EUR
- d) tabsraterne for den pågældende eksponeringstype har udvist lav volatilitet sammenlignet med dens gennemsnitlige tabsrater, især inden for små PD-intervaller
- e) behandlingen som en kvalificeret revolverende detaileksponering er konsistent med de underliggende risikokarakteristika for den eksponeringstype, som den tilhører.

Uanset litra b) finder kravet om, at eksponeringen skal være usikret, ikke anvendelse, når det drejer sig om sikrede kreditfaciliteter i tilknytning til en lønkonto. I så fald medregnes de beløb, der stammer fra sikkerheden, ikke i LGD-estimatet.

Institutter skal inden for QRRE-eksponeringsklassen identificere transaktionseksponeringer ("QRRE-transaktionseksponeringer") som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 152), og eksponeringer, der ikke er transaktionseksponeringer, ("QRRE-revolverende eksponeringer"). Navnlig skal QRRE'er med en tilbagebetalingshistorik på under 12 måneder identificeres som QRRE-revolverende eksponeringer."

f) Stk. 6 og 7 affattes således:

"6. Medmindre de henføres til eksponeringsklassen i stk. 2, litra e1), henføres de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 1, til aktieeksponeringsklassen i stk. 2, litra e).

7. Enhver kreditforpligtelse, der ikke er henført til eksponeringsklasserne i stk. 2, litra a), a1), b), d), e) og f), henføres til en de eksponeringsklasser, der er omhandlet i stk. 2, litra c)."

g) I stk. 8 tilføjes følgende afsnit:

"Disse eksponeringer henføres til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i stk. 2, litra c), nr. ii), og fordeles i følgende kategorier: "projektfinansiering" (PF), "objektfinansiering" (OF), "råvarefinansiering" (CF) og "indkomstgenerende fast ejendom" (IPRE).

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) kategoriseringen af PF, OF og SF i overensstemmelse med definitionerne i kapitel 2
- b) fastlæggelsen af IPRE-kategorien, navnlig med hensyn til hvilke ADC-eksponeringer og eksponeringer sikret ved fast ejendom der kan eller skal kategoriseres som IPRE, hvis disse eksponeringer ikke i væsentlig grad afhænger af pengestrømme genereret af ejendommen med henblik på deres tilbagebetaling.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

- h) Følgende tilføjes som stk. 11:

"11. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der yderligere præciserer de klasser, der er omhandlet i stk. 2, hvis det er nødvendigt, og betingelserne og kriterierne for at henføre eksponeringer til disse klasser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

- (62) I artikel 148 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Et institut, der har tilladelse til at anvende IRB-metoden i overensstemmelse med artikel 107, stk. 1, skal sammen med et moderselskab og dets datterselskaber implementere IRB-metoden for mindst en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a), litra a1), nr. i) og ii), litra b), litra c), nr. i), ii) og iii), litra d), nr. i), ii), iii) og iv), litra e1), litra f) og litra g) Når et institut implementerer IRB-metoden for en af disse eksponeringsklasser, skal dette gøres for alle eksponeringer i den pågældende eksponeringsklasse, medmindre det har fået tilladelse fra de kompetente myndigheder til permanent at anvende standardmetoden i overensstemmelse med artikel 150.

Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse kan IRB-metoden implementeres trinvist for de forskellige eksponeringstyper inden for samme eksponeringsklasse og inden for samme forretningsenhed og for de forskellige forretningsenheder i samme koncern eller med henblik på anvendelse af egne estimater af LGD'er eller IRB-CCF'er.

2. De kompetente myndigheder fastsætter en frist, inden for hvilken et institut og et eventuelt moderselskab og dets datterselskaber skal implementere IRB-metoden for alle eksponeringer inden for en eksponeringsklasse for de forskellige forretningsenheder i samme koncern eller med henblik på anvendelse af egne estimater af LGD'er eller IRB-CCF'er. De kompetente myndigheder fastsætter en

frist, som de anser for passende på grundlag af arten og omfanget af de berørte institutters eller et eventuelt moderselskabs og dets datterselskabers aktiviteter samt antallet og arten af de ratingsystemer, der skal implementeres."

b) Stk. 4, 5 og 6 udgår.

(63) I artikel 150 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutterne anvender standardmetoden på alle følgende eksponeringer:

- a) eksponeringer henført til den aktieeksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e)
- b) eksponeringer henført til eksponeringsklasser, for hvilke institutterne har besluttet ikke at implementere IRB-metoden til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab
- c) eksponeringer, for hvilke institutterne ikke på forhånd har fået tilladelse fra de kompetente myndigheder til at anvende IRB-metoden til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab.

Et institut, der har tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab for en given eksponeringsklasse, kan med forbehold af den kompetente myndigheds forudgående tilladelse anvende standardmetoden på visse eksponeringstyper i den pågældende eksponeringsklasse, hvis disse eksponeringstyper er uden større betydning med hensyn til størrelse og opfattet risikoprofil.

Et institut, der kun har tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringsbeløb for visse eksponeringstyper inden for en eksponeringsklasse, anvender standardmetoden for de resterende eksponeringstyper i den pågældende eksponeringsklasse."

b) Stk. 2, 3 og 4 udgår.

(64) I artikel 151 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 udgår.

b) Stk. 7, 8 og 9 affattes således:

"7. For detaileksponeringer anvender institutterne egne estimater af LGD'er og IRB-CCF, hvor det er relevant i henhold til artikel 166, stk. 8 og 8b, i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6. Institutterne anvender SA-CCF, hvis artikel 166, stk. 8 og 8b, ikke giver mulighed for anvendelse af IRB-CCF.

8. For følgende eksponeringer anvender institutterne LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, og SA-CCF i overensstemmelse med artikel 166, stk. 8, 8a og 8b:

- a) eksponeringer henført til eksponeringsklassen "eksponeringer mod institutter", der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra b)
- b) eksponeringer mod enheder den finansielle sektor
- c) eksponeringer mod store selskaber.

For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra a), a1) og c), med undtagelse af de eksponeringer, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, anvender institutterne LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, og SA-CCF'en i overensstemmelse med artikel 166, stk. 8, 8a og 8b, medmindre de har fået tilladelse til at anvende deres egne estimater af LGD'er og CCF'er for disse eksponeringer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 9.

9. For eksponeringer, der er omhandlet i stk. 8, andet afsnit, tillader den kompetente myndighed, at institutterne anvender egne estimater af LGD'er og IRB-CCF, hvor det er relevant i henhold til artikel 166, stk. 8 og 8b, i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6."

c) Følgende tilføjes som stk. 11, 12 og 13:

"11. Institutterne anvender de krav, der er fastsat for eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen "almindelige erhvervseksponeringer", der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. i), på eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen "RGLA-PSE", der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a1). Med henblik på dette stykke finder den tærskel, der er fastsat i definitionen af store selskaber, og de bestemmelser, der finder anvendelse på store selskaber i stk. 8, første afsnit, litra c), ikke anvendelse, og behandlingen i artikel 501 finder ikke anvendelse.

12. For eksponeringer i form af aktier eller andele i en CIU, der tilhører eksponeringsklassen omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e1), anvender institutterne den behandling, der er fastsat i artikel 152.

13. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den behandling, der finder anvendelse på eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen "erhvervede erhvervsfordringer", som er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. iii), og eksponeringsklassen "erhvervede detailfordringer", som er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra d), nr. iii), med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for misligholdelsesrisikoen og udvandringsrisikoen ved disse eksponeringer, herunder med henblik på anerkendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(65) Artikel 152, stk. 4, affattes således:

"4. Institutter, der anvender transparensmetoden i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, og som ikke anvender metoderne fastsat i dette kapitel eller i kapitel 5, alt efter hvad der relevant, for alle eller dele af CIU'ens underliggende eksponeringer, beregner risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab i overensstemmelse med følgende principper:

a) for underliggende eksponeringer, der ville blive henført til den aktieeksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e), anvender institutterne standardmetoden i kapitel 2

- b) for eksponeringer, som er henført til poster, der repræsenterer de securitiseringspositioner, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra f), anvender institutterne den behandling, der er fastsat i artikel 254, som om disse eksponeringer var disse institutters direkte besiddelser
- c) for alle andre underliggende eksponeringer anvender institutterne standardmetoden omhandlet i kapitel 2."

(66) I artikel 153 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, nr. iii), affattes således:

"iii) hvis $0 < PD < 1$, er:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

hvor:

N = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel dvs. $N(x)$ er lig med sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x

G = den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel dvs. hvis $x = G(z)$, er x den værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$.

R = korrelationskoefficienten, der defineres som:

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = løbetidsfaktoren, der defineres som:

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD)]^2$$

M = løbetiden og udtrykkes i år og beregnes i overensstemmelse med artikel 162."

- b) Stk. 2 affattes således:

"2. For så vidt angår eksponeringer mod store regulerede enheder i den finansielle sektor og uregulerede enheder i den finansielle sektor multipliceres korrelationskoefficienten R i stk. 1, nr. iii), eller stk. 4, alt efter hvad der er relevant, med 1,25 ved beregning af risikovægtene for disse eksponeringer."

- c) Stk. 3 udgår.

- d) Stk. 9 affattes således:

"9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutterne skal tage højde for de faktorer, som er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, når de tildeler specialiseret långivning risikovægte.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(67) I artikel 154 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, nr. ii), affattes således:

"ii) hvis $PD < 1$, er:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

hvor:

N = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel dvs. $N(x)$ er lig med sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x

G = den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel dvs. hvis $x = G(z)$, er x den værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$.

R = korrelationskoefficienten, der defineres som:

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

".

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3 affattes således:

"3. For detaileksponeringer, som ikke er misligholdt og er helt eller delvist sikret ved beboelsesejendom, anvendes en korrelationskoefficient R på 0,15 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationskoefficientformlen i stk. 1.

Den risikovægt, der finder anvendelse i henhold til stk. 1, nr. ii), på eksponeringer, der er delvist sikret ved beboelsesejendom, finder også anvendelse på den usikrede del af den underliggende eksponering."

d) Stk. 4 affattes således:

"4. For QRRE'er, som ikke er misligholdt, anvendes en korrelationskoefficient R på 0,04 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationskoefficientformlen i stk. 1.

De kompetente myndigheder undersøger den relative volatilitet i tabsprocenterne for QRRE'er, der tilhører samme eksponeringstype, samt for den aggregerede QRRE-eksponeringsklasse og udveksler oplysninger om typiske karakteristika for tabsprocenter for kvalificerede revolverende detaileksponeringer med de øvrige medlemsstater og med EBA."

(68) Artikel 155 udgår.

(69) I artikel 157 tilføjes følgende som stk. 6:

"6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) metoden til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandringsrisiko ved erhvervede fordringer, herunder anerkendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker i overensstemmelse med artikel 160, stk. 4, og betingelserne for anvendelse af egne estimater og fallbackparametre
- b) vurderingen af ubetydelighedskriteriet for den eksponeringstype, der er omhandlet i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(70) I artikel 158 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 5, sidste afsnit, udgår.
- b) Stk. 7, 8 og 9 udgår.

(71) Artikel 159 affattes således:

"Artikel 159

Behandling af værdien af de forventede tab, IRB-underskud og IRB-overskud

Institutterne trækker værdien af de forventede tab på de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 158, stk. 5, 6 og 10, fra summen af følgende:

- a) de generelle og specifikke kreditrisikjusteringer i forbindelse med disse eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 110
- b) yderligere værdijusteringer i forbindelse med instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen fastsat i overensstemmelse med artikel 34 vedrørende disse eksponeringer
- c) andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med disse eksponeringer bortset fra fradrag foretaget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m).

Hvis den beregning, der er foretaget i overensstemmelse med første afsnit, resulterer i et positivt beløb, kaldes det fremkomne beløb "IRB-overskud". Hvis den beregning, der er foretaget i overensstemmelse med første afsnit resulterer i et negativt beløb, kaldes det fremkomne beløb "IRB-underskud".

Med henblik på den beregning, der er omhandlet i første afsnit, behandler institutter nedslag eller præmier fastsat i overensstemmelse med artikel 166, stk. 1, i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som misligholdte eksponeringer, på samme måde som specifikke kreditrisikjusteringer. Nedslag eller præmier i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som ikke-misligholdte eksponeringer, medtages ikke i beregningen af IRB-underskuddet og IRB-overskuddet. Specifikke kreditrisikjusteringer for misligholdte eksponeringer må ikke anvendes til at dække værdien af forventede tab på andre eksponeringer. Værdien af de forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer og de

generelle og specifikke kreditrisikjusteringer, der foretages for disse eksponeringer, indgår ikke i beregningen af IRB-underskuddet og IRB-overskuddet."

(72) I afdeling 4 indsættes følgende som underafdeling 0:

"Underafdeling 0

Eksponeringer, der dækkes af garantier stillet af medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker eller ECB

Artikel 159a

Ikke-anvendelse af PD- og LGD-inputgulve

Med henblik på kapitel 3 og navnlig med hensyn til artikel 160, stk. 1, artikel 161, stk. 4, artikel 164, stk. 4, og artikel 166, stk. 8c, gælder det, at hvis en eksponering er dækket af en garanti, der kan indregnes, stillet af en medlemsstats centralregering eller centralbank eller af ECB, finder PD-, LGD- og CCF-inputgulvene ikke anvendelse på den del af eksponeringen, der er dækket af garantien. Den del af eksponeringen, der ikke er dækket af garantien, er dog underlagt de pågældende PD-, LGD- og CCF-inputgulve."

(73) I artikel 160 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. For eksponeringer, der er henført til eksponeringsklassen "eksponeringer mod institutter" som omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra b), eller "eksponeringer mod selskaber" som omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), udelukkende med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab på disse eksponeringer, navnlig med henblik på artikel 153, artikel 157, artikel 158, stk. 1, 5 og 10, må de PD-værdier, der anvendes i inputtet i formlerne for risikovægte og forventet tab, ikke være mindre end følgende værdi: 0,05 % ("PD- inputgulv")."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. For en eksponering, der er dækket af en UFCP, kan et institut, der anvender sine egne LGD-estimer i henhold til artikel 143 for både den oprindelige eksponering og direkte sammenlignelige eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, anerkende den ufinansierede kreditrisikoafdækning i PD i overensstemmelse med artikel 183."

c) Stk. 5 udgår.

d) Stk. 6 affattes således:

"6. I forbindelse med udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer fastsættes PD, så den svarer til instituttets estimat af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at anvende sine egne LGD-estimer for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimer af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer i PD og LGD, kan instituttet anvende det PD-estimat, der er resultatet af nævnte opdeling. Institutterne kan anerkende finansieret og ufinansieret kreditrisikoafdækning vedrørende PD i overensstemmelse med kapitel 4."

e) Stk. 7 affattes således:

"7. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at anvende sine egne LGD-estimer vedrørende udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer, kan det indregne ufinansieret kreditrisikoafdækning ved at justere PD, jf. dog artikel 161, stk. 3."

(74) I artikel 161 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) privilegerede eksponeringer uden FCP mod centralregeringer og centralbanker og enheder i den finansielle sektor: 45 %".

ii) Følgende indsættes som litra aa):

"aa) privilegerede eksponeringer uden FCP mod selskaber, der ikke er enheder i den finansielle sektor: 40 %".

iii) Litra c) udgår.

iv) Litra e) affattes således:

"e) for privilegerede eksponeringer vedrørende erhvervede erhvervsfordringer, hvor instituttet ikke kan estimere PD, eller hvor instituttets PD-estimer ikke opfylder kravene i afdeling 6: 40 %".

v) Litra g) affattes således:

"g) for udvandringsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer: 100 %".

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. For en eksponering, der er dækket af en ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan et institut, der anvender sine egne LGD-estimer i henhold til artikel 143 for både den oprindelige eksponering og direkte sammenlignelige eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, indregne den ufinansierede kreditrisikoafdækning i LGD i overensstemmelse med artikel 183.

4. For eksponeringer, der er henført til eksponeringsklassen "erhvervseksponeringsklasse", som er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), og udelukkende med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab og navnlig med henblik på artikel 153, stk. 1, nr. iii), artikel 157 og artikel 158, stk. 1, 5 og 10, må de LGD-værdier, der anvendes i forbindelse med input i formler for risikovægt og forventet tab, hvis der anvendes egne LGD-estimer, ikke være mindre end følgende inputgulv for LGD-værdier, og beregnet i overensstemmelse med stk. 5:

Tabel 2a

LGD-inputgulve (LGD_{floor}) for eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen "eksponering mod selskaber"	
eksponering uden FCP ($LGD_{U-floor}$)	eksponering fuldt ud sikret ved FCP ($LGD_{S-floor}$)

25 %	finansiell sikkerhed	0 %
	fordringer	10 %
	beboelsesejendom eller erhvervsejendom	10 %
	anden fysisk sikkerhed	15 %

".

- c) Følgende tilføjes som stk. 5 og 6:

"5. Med henblik på stk. 4 finder LGD-inputgulvene i tabel 2a i nævnte stykke anvendelse for eksponeringer, der er fuldt ud sikret ved FCP, når værdien af FCP, efter anvendelsen af de berørte volatilitetsjusteringer H_c og H_{fx} i overensstemmelse med artikel 230, svarer til eller er større end værdien af den underliggende eksponering. Desuden finder disse værdier anvendelse på FCP, der er indregnet i henhold til dette kapitel.

Det LGD- inputgulv (LGD_{floor}), der kan anvendes for en eksponering, som er delvist sikret ved FCP, beregnes som det vægtede gennemsnit af $LGD_{U-floor}$ for eksponeringsdelen uden FCP og $LGD_{S-floor}$ for den fuldt ud sikrede del på følgende måde:

$$LGD_{floor} = LGD_{U-floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S-floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

hvor:

$LGD_{U-floor}$ og $LGD_{S-floor}$ er de relevante gulvværdier i tabel 1

E , E_S , E_U og H_E bestemmes som angivet i artikel 230.

6. Hvis et institut, der anvender egne LGD-estimer for en given type usikrede erhvervseksponeringer, ikke kan tage hensyn til virkningen af FCP'en, der sikrer en af eksponeringerne af denne eksponeringstype i sine egne LGD-estimer, har instituttet tilladelse til at anvende formlen i artikel 230, bortset fra at værdien LGD_U i denne formel er instituttets eget LGD-estimat. I så fald indregnes FCP'en i overensstemmelse med kapitel 4, og instituttets eget LGD-estimat, der anvendes som værdien LGD_U , beregnes på grundlag af underliggende tabsdata, undtagen eventuelle inddrivelses som følge af denne FCP."

- (75) I artikel 162 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 affattes således:

"1. For eksponeringer, for hvilke et institut ikke har fået tilladelse af den kompetente myndighed til at anvende egne estimer af LGD, er løbetiden ("M") 2,5 år, undtagen for eksponeringer i tilknytning til værdipapirfinansieringstransaktioner, hvor løbetiden er på 0,5 år.

Alternativt kan de kompetente myndigheder som led i den tilladelse, der er omhandlet i artikel 143, beslutte, om instituttet skal anvende løbetiden som

fastsat i stk. 2 for alle disse eksponeringer eller for en undergruppe af disse eksponeringer."

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) I stk. 2 affattes indledningen således:

"For eksponeringer, for hvilke et institut anvender egne estimater af LGD, beregnes løbetiden ("M") ved hjælp af perioder udtrykt i år som fastsat i dette stykke og med forbehold af denne artikels stk. 3-5. Løbetiden må ikke overstige 5 år undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 384, stk. 1, hvor løbetiden som angivet deri anvendes: Løbetiden beregnes som følger i hvert af følgende tilfælde:"

ii) Følgende indsættes som litra da) og db):

"da) For sikrede udlånstransaktioner, der er omfattet af en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid, hvor løbetiden skal være på mindst 20 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den notionelle værdi af hver transaktion.

"db) For en rammeaftale om netting, der omfatter mere end én transaktionstype svarende til litra c), d) eller da), er løbetiden den vægtede gennemsnitlige restløbetid for transaktionerne, hvor løbetiden skal være mindst den længste ihændehaverperiode (udtrykt i år) for sådanne transaktioner som fastsat i artikel 224, stk. 2 (enten 10 dage eller 20 dage, afhængigt af tilfældet). Løbetiden vægtes i forhold til den notionelle værdi af hver transaktion."

iii) Litra f) affattes således:

"f) For andre instrumenter end dem, der er nævnt i dette stykke, eller hvis instituttet ikke er i stand til at beregne løbetiden som anført i litra a), fastsættes løbetiden til den maksimale resterende periode (målt i år), som låntageren har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser (hovedstol, renter og gebyrer), hvor løbetiden skal være på mindst et år".

iv) Litra i) affattes således:

"i) For institutter, der anvender de metoder, der er omhandlet i artikel 382a, stk. 1, litra a) eller b), til beregning af kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditværdijusteringsrisici i forbindelse med transaktioner med en given modpart, må løbetiden ikke overstige 1 i den formel, der er fastsat i artikel 153, stk. 1, med henblik på beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb for modpartsrisiko for de samme transaktioner, jf. artikel 92, stk. 4, litra a) eller f), alt efter hvad der er relevant".

v) Litra j) affattes således:

"j) For revolverende eksponeringer bestemmes løbetiden ved anvendelse af facilitetens maksimale kontraktlige udløbsdato. Institutterne må ikke anvende tilbagebetalingsdatoen for det aktuelle træk, hvis denne dato ikke er facilitetens maksimale udløbsdato."

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, indledningen, affattes således:

"Såfremt dokumentationen indeholder krav om daglig fastsættelse af margin og daglig værdiansættelse og indeholder bestemmelser, der giver mulighed for øjeblikkelig realisering eller modregning af sikkerhedsstillelse i tilfælde af misligholdelse eller manglende fastsættelse af margin, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid, og løbetiden fastsættes til mindst én dag for:".

ii) I andet afsnit foretages følgende ændringer:

– Litra b) affattes således:

"b) selvlikviderende kortfristede handelsfinansieringstransaktioner i tilknytning til udveksling af varer eller tjenesteydelser, herunder erhvervede erhvervsfordringer, med en restløbetid på op til et år som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 80)".

– Følgende tilføjes som litra e):

"e) udstedte og bekræftede remburs, som er kortfristede, dvs. med en løbetid på under et år, og selvlikviderende."

d) Stk. 4 affattes således:

"4. For så vidt angår eksponeringer mod selskaber, der er etableret i Unionen, og som ikke er store selskaber, kan institutterne vælge at fastsætte løbetiden for alle sådanne eksponeringer som fastsat i stk. 1 i stedet for at anvende stk. 2."

e) Følgende tilføjes som stk. 6:

"6. Med henblik på at udtrykke det minimumsantal af dage, der er omhandlet i stk. 2, litra c)-db), og stk. 3, i år, divideres minimumsantallet af dage med 365,25."

(76) I artikel 163 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Udelukkende med henblik på beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab i forbindelse med disse eksponeringer, og navnlig med henblik på artikel 154, artikel 157 og artikel 158, stk. 1, 5 og 10, må de PD-værdier, der anvendes som input i formlerne for risikovægt og forventet tab, ikke være mindre end følgende:

a) 0,1 % for QRRE-revolverende eksponeringer

b) 0,05 % for detaileksponeringer, som ikke er QREE-revolverende eksponeringer."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. For en eksponering, der er dækket af en ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan et institut, der anvender sine egne LGD-estimer i henhold til artikel 143 for direkte sammenlignelige eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, anerkende den ufinansierede kreditrisikoafdækning i PD'en i overensstemmelse med artikel 183."

(77) I artikel 164 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Institutterne skal foretage deres egne estimater af LGD'er, forudsat at kravene i afdeling 6 i dette kapitel er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, jf. artikel 143. For udvandringsrisici vedrørende erhvervede fordringer fastsættes en LGD-værdi på 100 %. Hvis et institut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer i PD'er og LGD'er, kan instituttet anvende sit eget LGD-estimat.

2. Institutter, der anvender sine egne LGD-estimater i henhold til artikel 143 for direkte sammenlignelige eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan indregne den ufinansierede kreditrisikoafdækning i LGD'en i overensstemmelse med artikel 183."

b) Stk. 3 udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Med henblik på beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab i forbindelse med detaileksponeringer, og navnlig med henblik på artikel 154 stk. 1, artikel 157 og artikel 158, stk. 1 og 10, må det LGD, der anvendes som input i formlerne for risikovægt og forventet tab, ikke være mindre end de LGD-inputgulvværdier, der er fastsat i tabel 2aa og i overensstemmelse med stk. 4a og 4b:

Tabel 2aa

LGD-inputgulve (LGD_{floor}) for detaileksponeringer			
eksponering uden FCP ($LGD_{U-floor}$)		eksponering sikret ved FCP ($LGD_{S-floor}$)	
Detaileksponering sikret ved beboelsesejendom	ikke relevant	Detaileksponering sikret ved beboelsesejendom	5 %
QRRE	50 %	QRRE	ikke relevant
Anden detaileksponering	30 %	Anden detaileksponering, for hvilken der er stillet finansiell sikkerhed	0 %
		Anden detaileksponering sikret ved fordringer	10 %
		Anden detaileksponering sikret ved beboelsesejendom eller erhvervsejendom	10 %

		Anden detaileksponering, for hvilken der er stillet anden fysisk sikkerhed	15 %

".

d) Følgende indsættes som stk. 4a og 4b:

"4a. Med henblik på stk. 4 gælder følgende:

- a) LGD-inputgulve i stk. 4, tabel 2aa, finder anvendelse på eksponeringer sikret ved FCP, når FCP er indregnet i henhold til dette kapitel
- b) med undtagelse af detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom finder LGD-inputgulvene i stk. 4, tabel 2aa, anvendelse på eksponeringer, der er fuldt ud sikret ved FCP, hvis værdien af FCP efter anvendelse af de relevante volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med artikel 230 svarer til eller overstiger værdien af den underliggende eksponering
- c) med undtagelse af detaileksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom beregnes det gældende LGD-inputgulv for en eksponering, der er delvist sikret ved FCP, i overensstemmelse med formlen i artikel 161, stk. 5
- d) for detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom fastsættes det gældende LGD-inputgulv til 5 % uanset niveauet for den sikkerhed, der stilles i form af beboelsesejendommen.

4b. Hvis et institut ikke kan medtage virkningerne af FCP'en, der sikrer en af eksponeringerne af denne eksponeringstype i sine egne LGD-estimer, har instituttet tilladelse til at anvende formlen i artikel 230, bortset fra at værdien LGDU i denne formel er instituttets eget LGD-estimat. I så fald indregnes FCP'en i overensstemmelse med kapitel 4, og instituttets eget LGD-estimat, der anvendes som værdien LGDU, beregnes på grundlag af underliggende tabsdata, undtagen eventuelle inddrivelses som følge af denne FCP."

(78) Tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 4, underafdeling 3 udgår.

(79) I artikel 166 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 8 affattes således:

"8. Eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, som ikke er kontrakter som anført i bilag II, beregnes enten ved hjælp af IRB-CCF eller SA-CCF i overensstemmelse med stk. 8a og 8b og artikel 151, stk. 8.

Hvis de udnyttede saldi for revolverende faciliteter er blevet securitiseret, sikrer institutterne, at de fortsat besidder det krævede kapitalgrundlag i forhold til de uudnyttede saldi, der er knyttet til securitiseringen.

Et institut, der ikke anvender IRB-CCF, beregner eksponeringsværdien som det forpligtede, men ikketrukne beløb multipliceret med den pågældende SA-CCF.

Et institut, der ikke anvender IRB-CCF, beregner eksponeringsværdien for uudnyttede lånetilsagn som det ikketrukne beløb multipliceret med den pågældende IRB-CCF."

b) Følgende indsættes som stk. 8a, 8b og 8c:

"8a. For en eksponering, for hvilken IRB-CCF ikke anvendes, er den gældende CCF den SA-CCF, der er foreskrevet i kapitel 2 for de samme typer poster som fastsat i artikel 111. Det beløb, som SA-CCF'en skal anvendes på, er den laveste af værdien af den uudnyttede bevilgede kreditlinje og den værdi, der afspejler en eventuel begrænsning af facilitetens tilgængelighed, herunder forekomsten af en øvre grænse for det potentielle lånebeløb, som er knyttet til låntagerens indberettede pengestrømme. Hvis en facilitet er begrænset på denne måde, skal instituttet have tilstrækkelige procedurer for overvågning og forvaltning af kreditlinjen til støtte for forekomsten af denne begrænsning.

8b. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse anvender institutter, der opfylder kravene for anvendelse af IRB-CCF som anført i afdeling 6, IRB-CCF for eksponeringer, der opstår som følge af uudnyttede revolverende tilsagn, der behandles efter IRB-metoden, forudsat at disse eksponeringer ikke ville være underlagt en SA-CCF på 100 % efter standardmetoden. SA-CCF anvendes til:

- a) alle andre ikkebalanceførte poster, navnlig uudnyttede ikkerevolverende tilsagn
- b) eksponeringer, hvor minimumskravene til beregning af IRB-CCF som anført i afdeling 6 ikke er opfyldt af instituttet, eller hvor den kompetente myndighed ikke har tilladt anvendelsen af IRB-CCF'er.

Med henblik på denne artikel anses et tilsagn for at være "revolverende", hvis det giver en låntager mulighed for at opnå et lån, hvor låntageren har fleksibilitet til at beslutte, hvor ofte der skal hæves midler fra lånet, og med hvilke tidsintervaller, således at låntageren kan trække på, tilbagebetale og på ny trække på lån, der er ydet til vedkommende. Kontraktlige ordninger, der tillader tilbagebetalinger og efterfølgende fornyet træk på disse tilbagebetalinger, betragtes som revolverende.

8c. Udelukkende med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdi af forventede tab i forbindelse med eksponeringer, der opstår som følge af revolverende tilsagn, hvor IRB-CCF anvendes, navnlig i henhold til artikel 153, stk. 1, artikel 157, artikel 158, stk. 1, 5 og 10, må den eksponeringsværdi, der anvendes som input i formlerne for det risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab ikke være mindre end summen af:

- a) det trukne beløb på det revolverende tilsagn
- b) 50 % af den ikkebalanceførte eksponering for den resterende uudnyttede del af det revolverende tilsagn beregnet ved hjælp af den gældende SA-CCF, jf. artikel 111.

Summen af litra a) og b) benævnes "CCF-inputgulvet".

c) Stk. 10 udgår.

(80) Artikel 167 udgår.

- (81) I artikel 169, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:
"EBA udsteder retningslinjer for, hvordan kravene til modeldesign, risikokvantificering, validering og anvendelse af risikoparametre anvendes i praksis ved hjælp af kontinuerlige eller meget detaljerede ratingskalaer for hver risikoparameter. Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010."
- (82) Artikel 170, stk. 4, litra b), affattes således:
"b) transaktionernes risikokarakteristika, herunder med hensyn til produkter og finansieret kreditrisikoafdækning, indregnet ufinansieret kreditrisikoafdækning, belåningsmål, sæsoneffekter og rangorden. Institutterne tager eksplicit stilling til tilfælde, hvor flere eksponeringer er omfattet af samme sikkerhedsstillelse. For hver pulje, hvor instituttet vurderer PD og LGD, analyserer instituttet repræsentativiteten af faciliteternes alder med hensyn til den tid, der er gået siden indgåelsen, for PD, og den tid, der er gået siden misligholdelsesdatoen, for LGD i de data, der er anvendt til at udlede estimerne af instituttets faktiske faciliteter".
- (83) I artikel 171 tilføjes følgende som stk. 3:
"3. Ratingsystemerne udformes på en sådan måde, at idiosynkratiske eller branchespecifikke ændringer er en faktor for migreringer fra en ratingklasse til en anden. Desuden skal virkningerne af konjunkturudviklinger tages i betragtning som en faktor for migrering af låntagere og faciliteter fra en ratingklasse eller pulje til en anden."
- (84) I artikel 172, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- a) Indledningen affattes således:
"For så vidt angår eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker foretages fordelingen af eksponeringer i overensstemmelse med følgende kriterier:".
 - b) Litra d) affattes således:
"d) Alle juridiske enheder, som instituttet er eksponeret mod, skal kreditvurderes særskilt."
 - c) Følgende afsnit tilføjes:
"Med henblik på litra d) skal instituttet have en passende politik for behandling af individuelle låntagerkunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder. Disse politikker skal indeholde en proces til identifikation af specifikke "wrong way"-risici for hver juridisk enhed, som instituttet er eksponeret for. Transaktioner med modparter, hvor der er identificeret en specifik "wrong way"-risiko, behandles forskelligt ved beregningen af deres eksponeringsværdi."
- (85) I artikel 173 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 affattes indledningen således:
"For så vidt angår eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker skal ratingprocessen opfylde følgende kriterier:".
 - b) Stk. 3 affattes således:

"3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af de kompetente myndigheders metoder til vurdering af ratingprocessens integritet og den regelmæssige og uafhængige vurdering af risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(86) I artikel 174 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

Institutter, der anvender statistiske eller andre matematiske metoder ("modeller") til fordeling af eksponeringer i låntager- eller facilitetsratingklasser eller -puljer, skal opfylde følgende krav:"

b) Litra a) affattes således:

"a) Modellen skal gøre det muligt at opstille præcise prognoser, og den må ikke fordreje kapitalkravene."

c) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra a) skal inputvariablerne udgøre et hensigtsmæssigt og effektivt grundlag for de prognoser, der frembringes. Modellen må ikke være behæftet med alvorlige systematiske fejl ("bias"). Der skal være en funktionel forbindelse mellem modellens input og output, som kan fastsættes ved ekspertvurdering, hvor det er relevant."

(87) I artikel 176 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 affattes indledningen således:

"For så vidt angår eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker skal institutterne indsamle og opbevare:"

b) Stk. 3 affattes således:

"3. For så vidt angår eksponeringer, for hvilke dette kapitel gør det muligt at beregne egne estimater af LGD'er eller IRB-CCF'er, men for hvilke institutterne ikke anvender egne estimater af LGD'er eller IRB-CCF'er, skal institutterne indsamle og opbevare data om sammenligninger mellem realiserede LGD'er og værdierne i artikel 161, stk. 1, og mellem realiserede CCF'er og SA-CCF'er som fastsat i artikel 166, stk. 8a."

(88) Artikel 177, stk. 3, udgår.

(89) I artikel 178 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Låntageres eller faciliteters misligholdelse

b) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) Låntageren har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber."

c) Stk. 3, litra d), affattes således:

"d) Instituttet indvilliger i en krisebetinget omlægning af gældsforpligtelsen, hvor en sådan omlægning ventes at formindske den finansielle forpligtelse som følge af væsentlig eftergivelse eller udsættelse af afdrag, renter eller i givet fald gebyrer. En krisebetinget omlægning anses for at have fundet sted, når kreditlempelser som omhandlet i artikel 47b er blevet udvidet til at omfatte låntageren."

(90) I artikel 180 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"Institutterne skal opfylde følgende særlige krav vedrørende PD-estimerer for eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller -puljer:"

ii) Litra h) affattes således:

"h) Uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde."

iii) Følgende tilføjes som litra i):

"i) uanset hvilken metode der anvendes til at estimere PD, skal institutterne estimere en PD for hver ratingklasse baseret på den observerede historiske gennemsnitlige etårige misligholdelsesfrekvens, som er et simpelt gennemsnit baseret på antal låntagere (antalsvægtet), og andre metoder, herunder eksponeringsvægtede gennemsnit, er ikke tilladt."

iv) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra h), og hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Dataene skal omfatte en repræsentativ blanding af gode og dårlige år, der er relevante for eksponeringstypen. Institutter, som ikke har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte egne estimerer for tab givet misligholdelse (LGD) eller konverteringsfaktorer, kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de implementerer IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år."

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) Institutterne estimerer PD'er for hver låntager- eller facilitetsratingklasse eller -pulje på baggrund af langsigtede gennemsnit

af etårige misligholdelsesfrekvenser, og misligholdelsesfrekvenser beregnes kun på facilitetsniveau, hvis definitionen af misligholdelse anvendes på niveauet for individuelle kreditfaciliteter i henhold til artikel 178, stk. 1, andet afsnit."

ii) Litra e) affattes således:

"e) Uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af PD, skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde."

iii) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra e), og hvis den omhandlede observation strækker sig over længere tid for en kilde, og hvis de pågældende data er relevante, anvendes en sådan lang periode. Dataene skal indeholde en repræsentativ blanding af gode og dårlige år i konjunkturcyklussen, der er relevante for eksponeringstypen. PD baseres på den observerede historiske gennemsnitlige etårige misligholdelsesfrekvens. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de implementerer IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år."

c) Stk. 3 affattes således:

"EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de metoder, i overensstemmelse med hvilke de kompetente myndigheder skal vurdere et instituts metode til estimering af PD i overensstemmelse med artikel 143.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(91) I artikel 181 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c)-g) affattes således:

"c) Et institut skal undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem på den ene side den risiko, der er forbundet med låntageren, og på den anden side den risikoen, der er forbundet med finansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, eller dens udbyder.

d) Manglende valutamatch mellem den underliggende forpligtelse og den finansierede kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, behandles konservativt i forbindelse med instituttets vurdering af LGD.

e) I det omfang LGD-estimerer tager højde for finansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og

balanceført netting af lån og indskud, må disse estimater ikke udelukkende baseres på den anslåede markedsværdi af den finansierede kreditrisikoafdækning.

f) I det omfang LGD-estimer tager højde for finansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, fastsætter institutterne interne krav for forvaltning, retssikkerhed og risikostyring i forbindelse med denne finansierede kreditrisikoafdækning, og disse krav skal generelt være i overensstemmelse med kravene i kapitel 4, afdeling 3.

g) I det omfang et institut anerkender finansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, i forbindelse med fastsættelse af eksponeringsværdien for modpartsrisiko i overensstemmelse med kapitel 6, afdeling 5 eller 6, skal de beløb, som denne finansierede kreditrisikoafdækning ventes at indbringe, ikke medregnes i LGD-estimerne."

ii) Litra i) affattes således:

"i) I det omfang instituttet har kapitaliseret gebyrer for forsinkede betalinger, som pålægges låntageren inden tidspunktet for misligholdelsen, i sit driftsregnskab, skal disse gebyrer indgå i dets opgørelse af eksponeringer og tab."

iii) Følgende litra tilføjes som litra k):

"k) yderligere træk efter misligholdelse medregnes i LGD."

iv) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra a) tager institutterne behørigt hensyn til inddrivelsesprocesser, der er realiseret i løbet af de relevante inddrivelsesprocesser, fra alle former for FCP og fra UFCP, der ikke er omfattet af definitionen i artikel 142, nr. 10).

Med henblik på litra c) skal de tilfælde, hvor der er en klar sammenhæng, behandles konservativt.

Med henblik på litra e) skal LGD-estimer tage hensyn til, hvilken betydning det har, hvis institutterne ikke er i stand til hurtigt at overtage kontrollen med den sikkerhed, som de har stillet, og realisere den."

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra b), udgår.

ii) Andet afsnit affattes således:

"Estimer af LGD skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de implementerer IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de pågældende data dækker en periode på fem år."

c) Følgende tilføjes som stk. 4:

"4. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for at præcisere behandlingen af alle former for

finansieret og ufinansieret kreditrisikoafdækning med henblik på stk. 1, litra a), og med henblik på anvendelsen af LGD-parametrene."

(92) I artikel 182 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

"c) Institutternes IRB-CCF skal afspejle muligheden for, at låntageren foretager yderligere træk op til det tidspunkt, hvor den begivenhed, der udløser en misligholdelse, indtræder. IRB-CCF skal omfatte en større forsigtighedsmargen, hvis der er grund til at forvente en stærkere positiv korrelation mellem misligholdelsesraten og konverteringsfaktorens størrelse."

ii) Følgende tilføjes som litra g) og h):

"g) Institutternes IRB-CCF skal udvikles på grundlag af en fast tidshorizont på 12 måneder. Med henblik herpå skal misligholdelsesresultaterne for hver observation i referencedatasættet kædes sammen med relevante låntager- og facilitetskaraktistika på en fast referencedato, der defineres som 12 måneder før misligholdelsesdagen.

h) Institutternes IRB-CCF skal være baseret på referencedata, der afspejler karakteristika ved låntagerens, facilitetens og bankforvaltningens praksis for de eksponeringer, som estimerne anvendes på."

iii) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra c) skal IRB-CCF omfatte en større forsigtighedsmargen, hvis der er grund til at forvente en stærkere positiv korrelation mellem misligholdelsesraten og konverteringsfaktorens størrelse.

Med henblik på litra g) skal misligholdelsesresultaterne for hver observation i referencedatasættet kædes sammen med relevante låntager- og facilitetskaraktistika på en fast referencedato, der skal fastsættes som 12 måneder før misligholdelsesdagen.

Med henblik på litra h) baseres IRB-CCF, der anvendes på bestemte eksponeringer, ikke på data, der sammenblander virkningerne af forskellige karakteristika, eller data fra eksponeringer, der udviser forskellige risikokarakteristika. IRB-CCF skal være baseret på passende homogene segmenter. Med henblik herpå er følgende praksisser ikke tilladt:

- a) anvendelse af underliggende data for SMV/midtmarked på større selskabslåntagere
- b) anvendelser af data fra tilsagn, hvor der er "lille" uudnyttet grænse til rådighed, på faciliteter, hvor der er "stor" uudnyttet grænse til rådighed
- c) anvendelse af data fra låntagere, der overtræder kontraktvilkårene, eller er blokerede med hensyn til yderligere kreditudnyttelse, på

låntagere uden kendt overtrædelse af kontraktvilkårene eller relevante begrænsninger

- d) anvendelse af data, der er påvirket af ændringer i låntagernes miks af lån og andre kreditrelaterede produkter i observationsperioden, medmindre disse data er blevet effektivt justeret ved at fjerne virkningerne af ændringerne i produktmikset.

Med henblik på fjerde afsnit, litra d), skal institutterne over for de kompetente myndigheder godtgøre, at de har en indgående forståelse af virkningen af ændringer i kunder produktmiks på eksponeringernes referencedatasæt og tilknyttede CCF-estimer, og at virkningen er ubetydelig eller er blevet effektivt afbødet i deres estimeringsproces. I den forbindelse anses følgende ikke for hensigtsmæssigt:

- a) fastsættelse af gulve for CCF eller for observationer af eksponeringsværdier
- b) anvendelse af skøn på låntagniveau, som ikke fuldt ud dækker de relevante produkttransformationsmuligheder, eller som på en uhensigtsmæssig måde kombinerer produkter med meget forskellige karakteristika
- c) justering af kun væsentlige observationer, der påvirkes af produkttransformation
- d) udelukkelse af observationer, der påvirkes af transformation af produktprofiler."

b) Stk. 3, første afsnit, udgår.

c) Følgende tilføjes som stk. 5:

"5. EBA udarbejder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer med henblik på at præcisere, hvilken metode institutter skal anvende til at estimere IRD-CCF.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(93) I artikel 183 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Krav vedrørende vurdering af ufinansieret kreditafdæknings virkning i forbindelse med eksponeringer mod selskaber, centralregeringer og centralbanker, hvor egne LGD-estimer anvendes, samt i forbindelse med detaileksponeringer".

b) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

"c) Garantien skal foreligge på skrift, den må ikke kunne opsiges eller ændres af garantistilleren, den skal gælde, indtil forpligtelsen er fuldt indfriet i forhold til garantibeløbet og garantiens restløbetid, og den skal

kunne håndhæves retligt over for garantistilleren i et land, hvor det er muligt at gøre udlæg i garantistillerens aktiver og fuldbyrde en dom."

ii) Følgende indsættes som litra d) og e):

"d) Garantien skal være ubetinget.

e) "First-to-default"-kreditderivater kan indregnes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, men "second-to-default"-kreditderivater eller mere generelt "nth-to-default"-kreditderivater må ikke indregnes som ufinansieret kreditrisikoafdækning."

iii) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra d) forstås ved" ubetinget garanti" en garanti, hvor kreditaftalens indhold ikke indeholder bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for det långivende instituts direkte kontrol, og som kan forhindre, at garantistilleren forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb. En bestemmelse i kreditaftalen, der fastsætter, at det långivende instituts manglende rettidige omhu eller svig ophæver eller reducerer omfanget af den garanti, som garantistilleren tilbyder, udelukker ikke, at garantien betragtes som ubetinget. Enhver kreditaftale, som i tilfælde af debtors svig kan opsiges, eller hvor omfanget af kreditaftalens indhold kan forringes, betragtes ikke som ubetinget.

Garantier, hvor garantistillerens betaling er betinget af, at det långivende institut først skal retsforfølge låntageren, og som kun dækker de tab, der er tilbage, efter at institutterne har afsluttet gældsopløsningsprocessen, betragtes som ubetingede."

c) Følgende indsættes som stk. 1a:

"1a. Institutterne kan anerkende ufinansieret kreditrisikoafdækning ved at anvende enten PD/LGD-modelleringsmetoden i overensstemmelse med denne artikel og med forbehold af kravet i stk. 4 eller metoden med substitution af risikoparametre i henhold til A-IRB, jf. artikel 236a, og med forbehold af anerkendelseskravene i kapitel 4. Institutterne bør have klare politikker for vurdering af virkningerne af ufinansieret kreditrisikoafdækning for risikoparametre. Institutternes politikker skal være i overensstemmelse med deres interne risikostyringspraksis og skal afspejle kravene i denne artikel. Disse politikker skal klart angive, hvilke af de specifikke metoder beskrevet i dette afsnit der anvendes for hvert ratingsystem, og institutterne skal anvende disse politikker konsekvent over tid."

d) Stk. 4 affattes således:

"4. Hvis institutterne indregner ufinansieret kreditrisikoafdækning efter PD/LGD-modelleringsmetoden, tildeles den dækkede del af den underliggende eksponering ikke en risikovægt, som ville være lavere end RW-gulvet for udbyderen af kreditrisikoafdækning. Med henblik herpå beregnes RW-gulvet for udbyderen af kreditrisikoafdækning ved hjælp af samme PD, samme LGD og samme risikovægtningfunktion som dem, der anvendes for sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 236a."

- e) Stk. 6 udgår.
- (94) Tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, underafdeling 4 udgår.
- (95) I artikel 192 tilføjes følgende som nr. 5)-8):
- "5) "metode med substitution af risikovægt i henhold til SA": substitution i overensstemmelse med artikel 235 af den underliggende eksponerings risikovægt med den risikovægt, der efter standardmetoden anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning
- 6) "metode med substitution af risikovægt i henhold til IRB": substitution i overensstemmelse med artikel 235a af den underliggende eksponerings risikovægt med den risikovægt, der efter standardmetoden anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning
- "7) "metode med substitution af risikoparametre i henhold til F-IRB": substitution i overensstemmelse med artikel 236 af den underliggende eksponerings PD- og LGD-risikoparametre med de tilsvarende PD'er og LGD'er, der uden anvendelse af egne LGD-estimer efter IRB-metoden ville blive tildelt en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning
- "8) "metode med substitution af risikoparametre i henhold til A-IRB": substitution i overensstemmelse med artikel 236a af den underliggende eksponerings PD- og LGD-risikoparametre med de tilsvarende PD'er og LGD'er, der med anvendelse af egne LGD-estimer efter IRB-metoden ville blive tildelt en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning."
- (96) I artikel 193 tilføjes følgende som stk. 7:
- "7. Sikkerhed, der opfylder alle indregningskravene i dette kapitel, kan indregnes som sådan, selv for eksponeringer i forbindelse med uudnyttede faciliteter. Hvis træk på faciliteten er betinget af forudgående eller samtidig køb eller modtagelse af sikkerhed i et omfang svarende til instituttets interesse i sikkerheden, når der trækkes på faciliteten, således at instituttet ikke har nogen interesse i sikkerheden, i det omfang der ikke trækkes på faciliteten, kan en sådan sikkerhed indregnes for den eksponering, der opstår som følge af den uudnyttede facilitet."
- (97) Artikel 194, stk. 10, udgår.
- (98) I artikel 197, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- a) Litra b)-e) affattes således:
- "b) gældsinstrumenter, der opfylder samtlige følgende betingelser:
- i) gældsinstrumenterne er udstedt af centralregeringer eller centralbanker
- ii) der foreligger en kreditvurdering for gældsinstrumenterne, der er foretaget af et ECAI eller et eksportkreditagentur, som:
- er blevet anerkendt med henblik på kapitel 2
 - af EBA er blevet henført til kreditkvalitetstrin 1, 2, 3 eller 4 i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker
- c) gældsinstrumenter, der opfylder samtlige følgende betingelser:
- i) disse gældsinstrumenter er udstedt af institutter

- ii) der foreligger en kreditvurdering for disse gældsinstrumenter, der er foretaget af et ECAI, som:
 - er blevet anerkendt med henblik på kapitel 2
 - af EBA er blevet henført til kreditkvalitetstrin 1, 2, eller 3 i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber

d) gældsinstrumenter, der opfylder samtlige følgende betingelser:

- i) disse gældsinstrumenter er udstedt af andre institutter
- ii) der foreligger en kreditvurdering for disse gældsinstrumenter, der er foretaget af et ECAI, og som opfylder samtlige følgende betingelser:
 - ECAI'et er blevet anerkendt med henblik på kapitel 2
 - ECAI'et er af EBA blevet henført til kreditkvalitetstrin 1, 2, eller 3 i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod institutter

e) gældsinstrumenter, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering, der er foretaget af et ECAI, og som opfylder samtlige følgende betingelser:

- i) ECAI'et er blevet anerkendt med henblik på kapitel 2 og
- ii) ECAI'et er af EBA blevet henført til kreditkvalitetstrin 1, 2, eller 3 i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af kortfristede eksponeringer mod institutter".

b) Litra g) affattes således:

"g) fysisk guld".

(99) I artikel 199 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Medmindre andet følger af artikel 124, stk. 7, kan institutterne anvende beboelsesejendom, som er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller af den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, og erhvervsjendomme, dvs. kontor- og andre forretningsejendomme, som anerkendt sikkerhed, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

- a) Ejendommens værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagerens kreditværdighed.
- b) Risikoen ved låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis, og indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.

Med henblik på litra a) kan institutterne udelukke situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne. "

b) Stk. 3, litra a), affattes således:

"a) Tab i forbindelse med lån med sikkerhed i beboelsesejendom op til 55 % af værdien fastsat i overensstemmelse med artikel 229, jf. dog artikel 124, stk. 7, må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i beboelsesejendom inden for et givet år."

c) Stk. 4, litra a), affattes således:

"a) Tab i forbindelse med lån med sikkerhed i erhvervsejendom op til 55 % af værdien fastsat i overensstemmelse med artikel 229, jf. dog artikel 124, stk. 7, må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom inden for et givet år."

d) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis et offentligt udviklingskreditinstitut som defineret i artikel 429a, stk. 2, udsteder et støttelån som defineret i artikel 429a, stk. 3, til et andet institut eller et finansieringsinstitut, der har tilladelse til at udføre aktiviteter som omhandlet i punkt 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, og som opfylder betingelserne i henhold til artikel 119, stk. 5, i denne forordning, og hvis dette andet institut eller finansieringsinstitut direkte eller indirekte videregiver dette støttelån til en ultimativ låntager og cederer fordringen fra det modtagne støttelån som sikkerhed til det offentlige udviklingskreditinstitut, kan det offentlige udviklingskreditinstitut anvende den cederede fordring som sikkerhed, der kan indregnes, uanset den cederede fordrings oprindelige løbetid."

e) Stk. 6, første afsnit, litra d), affattes således:

"d) instituttet påviser, at indtægterne fra sikkerhed ikke er under 70 % af sikkerhedens værdi i mindst 90 % af alle realiseringer for en given type sikkerhed. Hvis der er væsentlig volatilitet i markedspriserne, godtgør instituttet til de kompetente myndigheders tilfredshed, at dets vurdering af sikkerheden er tilstrækkeligt konservativ."

(100) I artikel 201 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra d) affattes således:

"d) internationale organisationer, der tildeles en risikovægt på 0 % i overensstemmelse med artikel 118".

ii) Følgende indsættes som litra fa):

"fa) regulerede enheder i den finansielle sektor".

iii) Litra g) affattes således:

"g) hvis kreditrisikoafdækningen ikke ydes til en securitiseringseksponering, andre virksomheder, der har en kreditvurdering fra et ECAI, herunder låntagerens moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede enheder, hvis disse moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede enheder har en lavere risikovægt end låntagerens risikovægt".

iv) Følgende indsættes som litra ga):

"ga) hvis kreditrisikoafdækningen ydes til en securitiseringseksponering, andre virksomheder, der har en kreditvurdering fra et ECAI på

kreditkvalitetstrin 1, 2 eller 3, og som havde en kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 1 eller 2 på det tidspunkt, hvor kreditrisikoafdækningen blev ydet, herunder låntagerens moderselskaber, datterselskaber og tilknyttede enheder, hvis disse moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede enheder har en lavere risikovægt end låntagerens risikovægt".

v) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra fa) forstås ved "reguleret enhed i den finansielle sektor "en enhed i den finansielle sektor, der opfylder betingelsen i artikel 142, stk. 1, nr. 4), litra b)."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Ud over de udbydere af kreditrisikoafdækning, der er anført i stk. 1, er selskaber, for hvilke der foreligger en intern rating i overensstemmelse med kapitel 3, afdeling 6, anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis instituttet behandler disse selskaber efter IRB-metoden."

(101) Artikel 202 udgår.

(102) I artikel 204 tilføjes følgende som stk. 3:

"3. "First-to-default"-kreditderivater og alle andre "nth-to-default"-kreditderivater må ikke være former for ufinansieret kreditrisikoafdækning, der kan indregnes, i henhold til dette kapitel.

Risikovægtede eksponeringsbeløb beregnes for "first-to-default"-kreditderivater. Med henblik herpå aggregeres risikovægtene for de underliggende aktiver i kurven op til højst 1250 % og multipliceres med den nominelle værdi af den afdækning, der ydes af kreditderivatet, for at nå frem til det risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringen i forbindelse med det pågældende derivat.

For så vidt angår "second to default"-kreditderivater er behandlingen identisk, bortset fra at ved aggregeringen af risikovægtene medtages det underliggende aktiv med det laveste risikovægtede eksponeringsbeløb ikke i beregningen. En sådan behandling finder også anvendelse på "nth-to-default"-kreditderivater, hvor n-1-aktiver med de laveste risikovægtede eksponeringer udelukkes fra beregningen."

(103) I artikel 208 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) I litra b) tilføjes følgende punktummer:

"Ejendommens værdi må ikke overstige den gennemsnitlige værdi, der er målt for den pågældende ejendom eller for en sammenlignelig ejendom i de seneste tre år, når det drejer sig om erhvervsejendom, og i de sidste seks år, når det drejer sig om beboelseejendom. Ændringer af ejendommen, som forbedrer bygningens eller boligenhedens energieffektivitet, betragtes som ændringer, der uden tvivl forøger dens værdi."

ii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende indsættes som stk. 3a:

"3a. I overensstemmelse med stk. 3 og med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kan institutterne foretage værdiansættelsen og den fornyede værdiansættelse af ejendomsværdien ved hjælp af avancerede statistiske eller andre matematiske metoder ("modeller"), der er udviklet uafhængigt af kreditbeslutningsprocessen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) Institutterne fastsætter i deres politikker og procedurer kriterierne for anvendelse af modeller til vurdering, fornyet vurdering og overvågning af sikkerhedens værdi. Disse politikker og procedurer tager hensyn til sådanne modellers dokumenterede resultater, de ejendomsspecifikke variabler, der er taget i betragtning, anvendelsen af tilgængelige og nøjagtige minimumsoplysninger og modellernes usikkerhed.
 - b) Institutterne sikrer, at de anvendte modeller er:
 - i) ejendoms- og lokalitetsspecifikke med en tilstrækkelig detaljeringsgrad
 - ii) gyldige og nøjagtige og underlagt en robust og regelmæssig "back-testing" i forhold til de faktiske observerede transaktionspriser
 - iii) baseret på en tilstrækkelig stor og repræsentativ stikprøve baseret på observerede transaktionspriser
 - iv) baseret på ajourførte data af høj kvalitet.
 - c) Institutterne er i sidste ende ansvarlige for modellernes hensigtsmæssighed og resultater, vurderingsmanden, jf. stk. 3, litra b), er ansvarlig for den værdiansættelse, der foretages ved hjælp af modellerne, og institutterne forstår de anvendte modellers metodologi, inputdata og antagelser.
 - d) Institutterne sikrer, at dokumentationen for modellerne er ajourført.
 - e) Institutterne råder over hensigtsmæssige IT-processer, -systemer og -kapacitet og over tilstrækkelige og nøjagtige data til en modelbaseret værdiansættelse eller fornyet værdiansættelse af sikkerheden.
 - f) Estimerne af modeller valideres uafhængigt, og valideringsprocessen er generelt i overensstemmelse med principperne i artikel 185, og den uafhængige vurderingsmand, der er omhandlet i stk. 3, litra b), er ansvarlig for de endelige værdier, som instituttet anvender med henblik på dette kapitel."
- c) Stk. 5 affattes således:
- "5. Den faste ejendom, der anvendes som kreditrisikoafdækning, skal være tilstrækkeligt forsikret mod skader, og institutterne skal råde over procedurer til overvågning af, om forsikringen er hensigtsmæssig."

(104) I artikel 210, tilføjes følgende afsnit:

"Hvis generelle aftaler om sikkerhed eller andre former for flydende pant giver det långivende institut en registreret fordring på et selskabs aktiver, og hvis fordringen både omfatter aktiver, der ikke kan indregnes som sikkerhed efter IRB-metoden, og aktiver, der kan indregnes som sikkerhed efter IRB-metoden, kan instituttet indregne disse sidstnævnte aktiver som finansieret kreditrisikoafdækning, der kan indregnes. I

så fald er denne indregning betinget af, at disse aktiver opfylder kravene til, at sikkerhed kan indregnes efter IRB-metoden som fastsat i dette kapitel."

(105) Artikel 213, stk. 1, affattes således:

"1. Med forbehold af artikel 214, stk. 1, kan kreditrisikoafdækning fra en garanti eller et kreditderivat som ufinansieret kreditrisikoafdækning indregnes, hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

- a) Kreditrisikoafdækningen er direkte.
- b) Omfanget af kreditrisikoafdækningen er klart fastsat og uomtvisteligt.
- c) Kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen indeholder ikke bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for det långivende instituts direkte kontrol, og som:
 - i) vil give udbyderen mulighed for ensidigt at ophæve eller ændre kreditrisikoafdækningen
 - ii) vil øge de reelle omkostninger ved kreditrisikoafdækningen som følge af forringet kreditkvalitet for den afdækkede eksponering
 - iii) kan forhindre, at udbyderen forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb, eller hvis lejekontrakten er udløbet i forbindelse med anerkendelse af en garanteret restværdi i henhold til artikel 134, stk. 7, og artikel 166, stk. 4
 - iv) kan give udbyderen mulighed for at afkorte kreditrisikoafdækningens løbetid.
- d) Kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante jurisdiktioner på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.

Med henblik på litra c) udelukker en bestemmelse i kreditrisikoafdækningsaftalen, der fastsætter, at det långivende instituts manglende rettidige omhu eller svig ophæver eller reducerer omfanget af den kreditrisikoafdækning, som garantistilleren tilbyder, ikke, at kreditrisikoafdækningen betragtes som anerkendt. Enhver kreditrisikoafdækningsaftale, som i tilfælde af debtors svig kan opsiges, eller hvor omfanget af kreditrisikoafdækningen kan forringes, betragtes som en kreditrisikoafdækning, der ikke opfylder disse krav.

Med henblik på litra c) kan udbyderen af kreditrisikoafdækning betale et engangsbetrag for alle skyldige beløb under fordringen eller påtage sig låntagerens fremtidige betalingsforpligtelser, der er omfattet af kreditaftækningsaftalen."

(106) I artikel 215 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:
 - i) Litra a) affattes således:

"a) Hvis låntageren misligholder aftalen eller undlader at betale, har det långivende kreditinstitut ret til i tide at retsforfølge garantistilleren for alle skyldige beløb under fordringen, for hvilken der er stillet sikkerhed."
 - ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Garantistillerens betaling må ikke være betinget af, at det långivende institut først er nødt til at retsforfølge låntager."

I tilfælde af ufinansieret kreditafdækning for realkreditlån skal kravene i artikel 213, stk. 1, litra c), nr. iii), og i første afsnit i nærværende litra blot opfyldes inden for en periode på 24 måneder."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. For så vidt angår garantier, som ydes i forbindelse med gensidige garantiordninger, eller som udstedes eller regaranteres af de enheder, der er opstillet i artikel 214, stk. 2, anses kravene i stk. 1, litra a) i nærværende artikel og i artikel 213, stk. 1, litra c), nr. iii), for at være opfyldt, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) I tilfælde af låntagers misligholdelse eller i tilfælde af, at den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb, har det långivende institut ret til en rettidig foreløbig betaling fra garantistilleren, som opfylder begge følgende betingelser:
 - i) Den foreløbige betaling beregnes som et rimeligt skøn over det tab, som det långivende institut forventeligt vil blive påført, herunder tab, der skyldes manglende betaling af renter og andre typer betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage.
 - ii) Den foreløbige betaling står i forhold til garantidækningen.
- b) Det långivende institut kan til de kompetente myndigheders tilfredshed godtgøre, at virkningerne af garantien, der også omfatter tab som følge af manglende betaling af renter og andre typer betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, berettiger til en sådan behandling."

(107) I artikel 216 tilføjes følgende som stk. 3:

"3. Uanset stk. 1 er det for en erhvervseksponeering, der er dækket af et kreditderivat, ikke nødvendigt at angive den kreditbegivenhed, der er omhandlet i nævnte stykkes litra a), nr. iii), i derivatkontrakten, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der kræves en afstemning, hvor 100 % af de afgivne stemmer er for at ændre status med hensyn til løbetid, hovedstol, kuponrente, valuta eller rangorden for den underliggende erhvervseksponeering.
- b) det juridiske hjemsted, hvor erhvervseksponeeringer er reguleret, har en veletableret konkurslov, der gør det muligt for et selskab at omorganisere og omstrukturere, og sikrer en velordnet afvikling af kreditorers fordringer.

Hvis betingelserne i litra a) og b) ikke er opfyldt, kan kreditrisikoafdækningen alligevel indregnes, på betingelse af at der foretages en nedskrivning af værdien som fastsat i artikel 233, stk. 2."

(108) Artikel 217 udgår.

(109) Artikel 219 affattes således:

"Artikel 219

Balanceført netting

Lån til og indskud hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting, skal af dette institut behandles som kontant sikkerhed i forbindelse med beregning af

virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning for de lån og indskud hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting."

(110) I artikel 220 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

"Brug af tabelmetoden af volatilitetsjusteringer i forbindelse med rammeaftaler om netting".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutter, der beregner den "fuldt justerede eksponeringsværdi" (E^*) for eksponeringer, der er omfattet af en anerkendt rammeaftale om netting, der dækker værdipapirfinansieringstransaktioner eller andre kapitalmarkedstransaktioner, skal beregne de volatilitetsjusteringer, som de skal anvende, enten ved brug af tabelmetoden af volatilitetsjusteringer, jf. artikel 223-227 for den udbyggede metode for finansielle sikkerheder."

c) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) anvende værdien af volatilitetsjusteringen eller, hvis det er relevant, den volatilitetsjustering for absolut værdi, der er relevant for en given gruppe værdipapirer eller for en given type råvarer, på den absolutte værdi af den positive eller negative nettoposition i værdipapirerne i den pågældende gruppe af værdipapirer eller på råvarer af den pågældende type råvarer".

d) Stk. 3 affattes således:

"3. Institutterne beregner E^* efter følgende formel:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0,4 \cdot E_{\text{net}} + 0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

hvor:

i = indekset for alle separate værdipapirer, råvarer eller kontantpositioner i henhold til aftalen, som enten udlånes, sælges med en genkøbsaftale eller stilles af instituttet over for modparten

j = indekset for alle separate værdipapirer, råvarer eller kontantpositioner i henhold til aftalen, som enten lånes, købes med en gensalgsaftale eller besiddes af instituttet

k = indekset for alle separate valutaer, hvori værdipapirer, råvarer eller kontantpositioner i henhold til aftalen er denomineret

E_i = eksponeringsværdien af et givet værdipapir, en given råvare eller en given kontantposition i , som enten udlånes, sælges med en genkøbsaftale eller stilles over for modparten i henhold til den aftale, der ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning, når institutterne beregner de risikovægtede eksponeringsbeløb i overensstemmelse med kapitel 2 eller kapitel 3, alt efter hvad der er relevant

C_j = værdien af et givet værdipapir, en given råvare eller en given kontantposition i , som enten lånes, købes med en gensalgsaftale eller besiddes af instituttet i henhold til aftalen

E_k^{fx} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given valuta k bortset fra afregningsvalutaen for aftalen som beregnet i overensstemmelse med stk. 2, litra b)

H_k^{fx} = volatilitetsjusteringen for valutakursrisici for valuta k .

E_{net} = aftalens nettoeksponering beregnet som følger:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

hvor:

l = indekset for alle forskellige grupper af samme værdipapirer og alle forskellige typer af samme råvarer i henhold til aftalen

E_l^{sec} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given gruppe værdipapirer l eller en given type råvarer l i henhold til aftalen, beregnet i overensstemmelse med stk. 2, litra a)

H_l^{sec} = den volatilitetsjustering, der anvendes for en given gruppe værdipapirer l eller en given type råvarer l , bestemt i overensstemmelse med stk. 2, litra c) Fortegnet for H_l^{sec} bestemmes som følger:

- a) Den skal have et positivt fortegn, når gruppen af værdipapirer l udlånes, sælges med en genkøbsaftale eller indgår i en transaktion på en måde, der svarer til enten udlån af værdipapirer eller en genkøbsaftale.
- b) Den skal have et negativ fortegn, når gruppen af værdipapirer l lånes, købes med en gensalgsaftale eller indgår i en transaktion på en måde, der svarer til enten lån af værdipapirer eller en omvendt genkøbsaftale.

N = det samlede antal forskellige grupper af samme værdipapirer og forskellige typer af samme råvarer i henhold til aftalen; med henblik på denne beregning medregnes ikke de grupper og typer E_l^{sec} , for hvilke $|E_l^{sec}|$ er mindre end $\frac{1}{10} \max_l(|E_l^{sec}|)$

E_{gross} = aftalens bruttoeksponering beregnet som følger:

$$E_{gross} = \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}|.$$

(111) I artikel 221 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

"1. Med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab for værdipapirfinansieringstransaktioner eller andre kapitalmarkedstransaktioner, bortset fra derivattransaktioner, der er omfattet af en anerkendt rammeaftale om netting, som opfylder kravene i kapitel 6, afdeling 7, kan et institut beregne aftalens fuldt justerede eksponeringsværdi (E^*) ved hjælp af metoden med interne modeller, forudsat at instituttet opfylder betingelserne i stk. 2.

2. Et institut kan anvende metoden med interne modeller, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet anvender kun denne metode for eksponeringer, for hvilke de risikovægtede eksponeringer beregnes efter IRB-metoden, jf. kapitel 3.

b) Institutet har fået tilladelse til at anvende denne metode af dets kompetente myndigheder.

3. Et institut, der anvender metoden med interne modeller, skal gøre dette for alle modparter og værdipapirer, med undtagelse af immaterielle porteføljer, for hvilke det kan anvende tabelmetoden af volatilitetsjusteringer, jf. artikel 220."

b) Stk. 8 udgår.

(112) I artikel 223 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4, litra b), affattes således:

"b) For ikkebalanceførte poster, bortset fra derivater, der behandles efter IRB-metoden, beregner institutterne deres eksponeringsværdier ved hjælp af CCF'er på 100 % i stedet for de SA-CCF'er eller IRB-CCF'er, der er omhandlet i artikel 166, stk. 8, 8a og 8b."

b) Stk. 6 affattes således:

"6. Institutterne beregner volatilitetsjusteringer ved brug af tabelmetoden af volatilitetsjusteringer, der er omhandlet i artikel 224-227."

(113) Artikel 224, stk. 1, tabe- 1-4, affattes således:

"Tabel 1

Kredittkvalitetstrin, som kreditvurderingen af gældsinstrumentet er henført til	Restløbetid (må udtrykkes i år)	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra b), omhandlede enheder			Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder			Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterierne i artikel 197, stk. 1, litra h)		
		20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
1	$m \leq 1$	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	$1 < m$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657

	≤ 3									
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2-3	$m \leq 1$	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	$3 < m \leq 5$	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	$5 < m \leq 10$	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	$m > 10$	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	alle	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR

Tabel 2

Kredittkvalitetstrin, som kreditvurderingen af et gældi	Restløbetid (m) udtrykt i år	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra b), omhandlede enheder med kreditvurderinger med kort løbetid	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder med kreditvurderinger med kort løbetid	Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterierne i artikel 197, stk. 1, litra h), med kreditvurderinger med kort løbetid
---	------------------------------	--	--	--

Instrument med kort løbetid er henført til									
	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabel 3

Andre typer sikkerheder eller eksponeringer

	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
Aktier mv. i hovedindekser, konvertible obligationer i hovedindekser	28,284	20	14,142
Andre aktier mv. eller konvertible obligationer noteret på en anerkendt børs	42,426	30	21,213
Kontanter	0	0	0
Fysisk guld	28,284	20	14,142

Tabel 4

Volatilitetsjustering for valutamismatch (H_{fx})

20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
11,314	8	5,657

".

- (114) Artikel 225 udgår.
(115) Artikel 226 affattes således:

"Artikel 226

Opskalering af volatilitetsjusteringer i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

De volatilitetsjusteringer, der beskrives i artikel 224, er de volatilitetsjusteringer, et institut skal bruge, når der anvendes daglige værdiansættelser. Hvis værdiansættelsen sker mindre hyppigt end daglig, skal institutterne anvende større volatilitetsjusteringer. Institutterne beregner dem ved at opskalere den daglige værdiansættelse af volatilitetsjusteringerne ved hjælp af følgende formel for kvadratroden af tiden:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

hvor:

H = den volatilitetsjustering, der skal anvendes

H_M = volatilitetsjusteringen, når der anvendes daglig værdiansættelse

N_R = det faktiske antal arbejdsdage mellem værdiansættelserne

T_M = likvidationsperioden for den pågældende transaktionstype."

- (116) Artikel 227, stk. 1, affattes således:

"1. Institutter, der anvender tabelmetoden af volatilitetsjusteringer, jf. artikel 224, kan for genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer anvende en volatilitetsjustering på 0 % i stedet for de volatilitetsjusteringer, der er beregnet i henhold til 224-226, forudsat at betingelserne i stk. 2, litra a)-h), er opfyldt. Institutter, som anvender den i artikel 221 omhandlede metode med interne modeller, anvender ikke den behandling, der er beskrevet i denne artikel."

- (117) I artikel 228 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

"Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb efter den udbyggede metode for finansielle sikkerheder for eksponeringer efter standardmetoden".

b) Stk. 2 udgår.

- (118) I artikel 229 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

"Værdiansættelsesprincipper for andre anerkendte sikkerheder end finansiel sikkerheder".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. Værdiansættelsen af fast ejendom skal opfylde samtlige følgende krav:

a) Værdien vurderes uafhængigt af et instituts procedure for långivning, behandling af lån og låneafgørelse af en uafhængig vurderingsmand, der

har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaringer til at foretage en værdiansættelse.

- b) Værdien vurderes ud fra forsigtigt konservative værdiansættelseskriterier, som opfylder samtlige følgende krav:
- i) Værdien omfatter ikke forventninger til prisstigninger.
 - ii) Værdien justeres for at tage højde for muligheden for, at den aktuelle markedspris ligger betydeligt over den værdi, der ville være bæredygtig i lånets løbetid.
- c) Værdien er ikke højere end markedsværdien for den faste ejendom, hvis en sådan markedsværdi kan fastsættes.

Værdien af sikkerheden skal afspejle resultaterne af den overvågning, der kræves i henhold til artikel 208, stk. 3, samt tage hensyn til eventuelle foranstående krav på den faste ejendom."

(119) Artikel 230 affattes således:

"Artikel 230

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab for en eksponering med en anerkendt FCP efter IRB-metoden

1. Efter IRB-metoden anvender institutterne — undtagen for de eksponeringer, der er omfattet af artikel 220 — det faktiske LGD (LGD*) som LGD med henblik på kapitel 3 til at indregne finansieret kreditrisikoafdækning, der er anerkendt i henhold til nærværende kapitel. Institutterne beregner LGD* som følger:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

hvor:

E = eksponeringsværdien, inden der tages hensyn til virkningen af den finansierede kreditrisikoafdækning. For eksponeringer, for hvilke der er stillet finansiell sikkerhed, der er anerkendt i overensstemmelse med dette kapitel, beregnes dette beløb i overensstemmelse med artikel 223, stk. 3. For så vidt angår udlånte eller stillede værdipapirer skal dette beløb svare til de udlånte kontante eller udlånte eller stillede værdipapirer. For udlånte eller stillede værdipapirer forhøjes eksponeringsværdien ved anvendelse af volatilitetsjusteringen (H_E) i overensstemmelse med artikel 223-227

E_S = den aktuelle værdi af den modtagne finansierede kreditrisikoafdækning efter anvendelse af den volatilitetsjustering, der gælder for den type finansieret kreditrisikoafdækning (H_C), og anvendelse af volatilitetsjusteringen for valutamismatches (H_{fx}) mellem eksponeringen og den finansierede kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med stk. 2 og 2a. E_S begrænses til følgende værdi: $E \cdot (1 + H_E)$

$$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S$$

LGD_U = det gældende LGD for en usikret eksponering, jf. artikel 161, stk. 1

LGD_S = det gældende LGD for eksponeringer sikret ved den type anerkendt FCP, der anvendes i transaktionen, jf. stk. 2, tabel 2aaa.

2. I tabel 2aaa angives de værdier af LGD_S og H_c , der anvendes i den formel, der er fastsat i stk. 1.

Tabel 2aaa

Type FCP	LGD _S	Volatilitetsjustering (H_c)
Finansiell sikkerhed	0 %	Volatilitetsjustering H_c , jf. artikel 224-227.
Fordringer	20 %	40 %
Beboelsesejendomme/ erhvervsejendomme	20 %	40 %
Anden fysisk sikkerhed	25 %	40 %
Ikke anerkendt FCP	Ikke relevant	100 %

2a. Hvis en anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning er denomineret i en anden valuta end eksponeringen, skal volatilitetsjusteringen for valutamismatch (H_{fx}) være den samme som den, der gælder i henhold til artikel 224-227.

3. Som et alternativ til behandlingen i henhold til stk. 1 og 2 og med forbehold af artikel 124, stk. 7, kan institutterne anvende en risikovægtning på 50 % på den del af eksponeringen, der inden for de i henholdsvis artikel 125, stk. 1, litra a), og artikel 126, stk. 1, litra a), fastsatte grænser er sikret fuldt ud med pant i beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme, der er beliggende på en medlemsstats område, hvis alle betingelserne i artikel 199, stk. 3 eller 4, er opfyldt.

4. Til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab vedrørende IRB-eksponeringer, der er omfattet af artikel 220, anvender institutterne E^* i overensstemmelse med artikel 220, stk. 4, og anvender LGD for usikrede eksponeringer, jf. artikel 161, stk. 1, litra a), aa) og b)."

(120) Artikel 231 affattes således:

"Artikel 231

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab ved puljer af anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning for en eksponering efter IRB-metoden

Institutter, der har opnået flere typer finansieret kreditrisikoafdækning, kan for eksponeringer, der behandles efter IRB-metoden, anvende formlen i artikel 230 sekventielt for hver enkelt type sikkerhed. I det øjemed reducerer de pågældende institutter efter hvert trin med indregning af én individuel type FCP den resterende værdi af den usikrede eksponering (E_U) med den justerede værdi af den sikkerhed (E_S), der anerkendes på det pågældende trin. I overensstemmelse med artikel 230, stk. 1, begrænses den samlede E_S på tværs af alle typer finansieret kreditrisikoafdækning til værdien $E \cdot (1 + H_E)$, hvilket resulterer i følgende formel:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

hvor:

$LGD_{S,i}$ = det LGD, der finder anvendelse på FCP i , jf. artikel 230, stk. 2

$E_{S,i}$ = den aktuelle værdi af modtaget FCP i efter anvendelse af den volatilitetsjustering, der gælder for den type FCP (H_c) i henhold til artikel 230, stk. 2."

(121) Artikel 232, stk. 1, affattes således:

"1. Hvis betingelserne i artikel 212, stk. 1, er opfyldt, kan indskud i kontanter eller kontantlignende instrumenter, der er placeret i et tredjepartsinstitut, uden at der foreligger en depotaftale, og som er pantsat til det långivende institut, behandles som en garanti stillet af tredjepartsinstituttet."

(122) Artikel 233, stk. 4, affattes således:

"4. Institutterne baserer de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes i tilfælde af valutamismatch, på en likvidationsperiode svarende til 10 arbejdsdage, under forudsætning af daglige værdiansættelser, og beregner de pågældende justeringer efter tabelmetoden af volatilitetsjusteringer, jf. artikel 224. Institutterne skal opskalere volatilitetsjusteringerne i overensstemmelse med artikel 226."

(123) I artikel 235 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb efter substitutionsmetoden, når den garanterede eksponering behandles efter standardmetoden".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. Med henblik på artikel 113, stk. 3, beregner institutterne de risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer med ufinansieret kreditrisikoafdækning, som disse institutter anvender standardmetoden på, uanset hvordan sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles, efter følgende formel:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

hvor:

E = den eksponeringsværdi, der beregnes i overensstemmelse med artikel 111. I denne forbindelse ansættes værdien af eksponeringen for en ikkebalanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi frem for den værdi af eksponeringen, der fremgår af artikel 111, stk. 1

G_A = værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til artikel 233, stk. 3, (G^*) og videre justeret for manglende løbetidsmismatch som angivet i afdeling 5

r = risikovægten for eksponeringer mod låntageren som angivet i kapitel 2

g = risikovægten for eksponeringer mod udbyderen som angivet i kapitel 2."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Institutterne kan udvide særbehandlingen i henhold til artikel 114, stk. 4 og 7, til at omfatte eksponeringer eller dele af eksponeringer, der garanteres af centralregeringen eller centralbanken, som om disse eksponeringer var direkte eksponeringer mod centralregeringen eller centralbanken, forudsat at betingelserne i artikel 114, stk. 4 eller 7, alt efter hvad der er relevant, er opfyldt for sådanne direkte eksponeringer."

(124) Følgende indsættes som artikel 235a:

"Artikel 235a

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab efter substitutionsmetoden, når den garanterede eksponering behandles efter IRB-metoden, og sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter standardmetoden

1. For eksponeringer med ufinansieret kreditrisikoafdækning, som et institut anvender IRB-metoden til som omhandlet i kapitel 3, og hvis sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter standardmetoden, beregner institutterne de risikovægtede eksponeringsbeløb efter følgende formel:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

hvor:

E = eksponeringens værdi i henhold til kapitel 3, afdeling 5. I denne forbindelse beregner institutterne eksponeringsværdien for ikkebalanceførte poster, bortset fra derivater, der behandles efter IRB-metoden, ved hjælp af CCF'er på 100 % i stedet for de SA-CCF'er eller IRB-CCF'er, der er omhandlet i artikel 166, stk. 8, 8a og 8b

G_A = værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i overensstemmelse med artikel 233, stk. 3, (G^*) og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i kapitel 3, afdeling 5

r = risikovægten for eksponeringer mod låntageren som angivet i kapitel 3

g = risikovægten for eksponeringer mod udbyderen som angivet i kapitel 2.

2. Når det afdækkede beløb (G_A) er lavere end eksponeringens værdi (E), må institutterne kun anvende den formel, der er omhandlet i stk. 1, hvis de afdækkede og ikkeafdækkede dele har samme prioritet.

3. Institutterne kan udvide særbehandlingen i henhold til artikel 114, stk. 4 og 7, til at omfatte eksponeringer eller dele af eksponeringer, der garanteres af centralregeringen eller centralbanken, som om disse eksponeringer var direkte eksponeringer mod centralregeringen eller centralbanken, forudsat at betingelserne i artikel 114, stk. 4 eller 7, alt efter hvad der er relevant, er opfyldt for sådanne direkte eksponeringer.

4. Det forventede tab for den dækkede del af eksponeringsværdien er nul.

5. For eventuelle ikkeafdækkede dele af eksponeringens værdi (E) skal instituttet anvende den risikovægt og det forventede tab, der svarer til den underliggende eksponering. Med henblik på den i artikel 159 omhandlede beregning henfører institutterne eventuelle generelle eller specifikke kreditrisikojusteringer eller yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 vedrørende instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen eller andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen til den udækkede del af eksponeringsværdien."

(125) I artikel 236 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

"Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af forventede tab efter substitutionsmetoden, når den garanterede eksponering behandles efter IRB-metoden, og en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter IRB-metoden".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. For en eksponering med ufinansieret kreditrisikoafdækning, som et institut anvender IRB-metoden til som omhandlet i kapitel 3, men uden at anvende sine egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD), og hvis sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter IRB-metoden som omhandlet i kapitel 3, fastsætter institutterne den dækkede del af eksponeringen til at være den laveste af eksponeringsværdien E og den justerede værdi af den ufinansierede kreditrisikoafdækning G_A ."

c) Følgende indsættes som stk. 1a-1d:

"1a. Et institut, der anvender IRB-metoden til sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning ved at anvende egne estimater af PD, beregner størrelsen af den risikovægtede eksponering og det forventede tab for den dækkede del af eksponeringsværdien ved at anvende PD fra udbyderen af kreditrisikoafdækning og det LGD, der anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 161, stk. 1, i overensstemmelse med stk. 1b. For efterstillede eksponeringer og ikke-efterstillet ufinansieret kreditrisikoafdækning er det LGD, som institutterne skal anvende på den dækkede del af eksponeringsværdien, det LGD, der er knyttet til foranstående fordringer, og som kan regnes for en sikkerhedsstillelse for den underliggende eksponering i overensstemmelse med dette kapitel.

1b. Institutterne beregner risikovægten og det forventede tab for den dækkede del af den underliggende eksponering ved at anvende PD, LGD som angivet i stk. 1a og samme risikovægtningfunktion som dem, der anvendes for en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, og anvender, hvis det er relevant, løbetiden M for den underliggende eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 162.

1c. Institutter, der anvender IRB-metoden på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning ved at anvende metoden i artikel 153, stk. 5, anvender den risikovægt og det forventede tab, der anvendes på den dækkede del af eksponeringen, som svarer til dem, der er fastsat i artikel 153, stk. 5, og artikel 158, stk. 6.

1d. Uanset stk. 1c beregner institutter, der anvender IRB-metoden på garanterede eksponeringer ved at anvende metoden i artikel 153, stk. 5, den risikovægt og det forventede tab, der anvendes på den dækkede del af eksponeringen ved at anvende PD, det LGD, der anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 161, stk. 1, i overensstemmelse med stk. 1b, og samme risikovægtningfunktion som dem, der anvendes for en sammenlignelig direkte

eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, og anvender, hvis det er relevant, løbetiden for den underliggende eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 162. For efterstillede eksponeringer og ikke-efterstillet ufinansieret kreditrisikoafdækning er det LGD, som institutterne skal anvende på den dækkede del af eksponeringsværdien, det LGD, der er knyttet til foranstående fordringer, og som kan regnes for en sikkerhedsstillelse for den underliggende eksponering i overensstemmelse med dette kapitel."

d) Stk. 2 affattes således:

"2. For eventuelle ikkeafdækkede dele af eksponeringens værdi (E) skal institutterne anvende den risikovægt og det forventede tab, der svarer til den underliggende eksponering. Med henblik på den i artikel 159 omhandlede beregning henfører institutterne eventuelle generelle og specifikke kreditrisikjusteringer, yderligere værdijusteringer i forbindelse med instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen, jf. artikel 34, og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen bortset fra de fradrag, der er foretaget i henhold til artikel 36, stk. 1, litra m), til den udækkede del af eksponeringsværdien."

(126) Følgende indsættes som artikel 236a:

"Artikel 236a

"Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb efter substitutionsmetoden, når den garanterede eksponering behandles efter IRB-metoden, ved anvendelse af egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter IRB-metoden

1. For en eksponering med ufinansieret kreditrisikoafdækning, som et institut anvender IRB-metoden til som omhandlet i kapitel 3 ved at anvende sine egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD), og hvis sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter IRB-metoden som omhandlet i kapitel 3, fastsætter institutterne den dækkede del af eksponeringen til at være den laveste af eksponeringsværdien E og den justerede værdi af den ufinansierede kreditrisikoafdækning G_A . Størrelsen af risikovægtede eksponeringer og forventede tab for den dækkede del af eksponeringen beregnes ved at anvende PD og LGD og samme risikovægtningfunktion som dem, der anvendes for en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, og anvender, hvis det er relevant, løbetiden M for den underliggende eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 162.

2. Institutter, der anvender IRB-metoden som omhandlet i kapitel 3, men uden at anvende deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, fastsætter LGD i overensstemmelse med artikel 161. For efterstillede eksponeringer og ikke-efterstillet ufinansieret kreditrisikoafdækning er det LGD, som institutterne skal anvende på den dækkede del af eksponeringsværdien, det LGD, der er knyttet til foranstående fordringer, og som kan regnes for en sikkerhedsstillelse for den underliggende eksponering i overensstemmelse med dette kapitel.

3. Institutter, der anvender IRB-metoden som omhandlet i kapitel 3, ved at anvende deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, beregner risikovægten og det forventede tab for den dækkede del af den underliggende eksponering ved at

anvende PD, LGD og samme risikovægtningfunktion som dem, der anvendes for en sådan sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, og anvender løbetiden M for den underliggende eksponering beregnet, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 162.

4. Institutter, der anvender IRB-metoden på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning ved at anvende metoden i artikel 153, stk. 5, anvender den risikovægt og det forventede tab, der anvendes på den dækkede del af eksponeringen, som svarer til dem, der er fastsat i artikel 153, stk. 5, og artikel 158, stk. 6.

5. For eventuelle ikkeafdækkede dele af eksponeringens værdi (E) skal institutterne anvende den risikovægt og det forventede tab, der svarer til den underliggende eksponering. Med henblik på den i artikel 159 omhandlede beregning henfører institutterne eventuelle generelle og specifikke kreditrisikjusteringer, yderligere værdijusteringer i forbindelse med instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen, jf. artikel 34, og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen bortset fra de fradrag, der er foretaget i henhold til artikel 36, stk. 1, litra m), til den udækkede del af eksponeringsværdien."

(127) Tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 6, udgår.

(128) Artikel 273, stk. 3, litra b), affattes således:

"b) artikel 183, hvis der er givet tilladelse i overensstemmelse med artikel 143."

(129) I artikel 273b foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

"Artikel 273b

Manglende overholdelse af betingelserne for anvendelse af forenkede metoder til beregning af eksponeringsværdien af derivater og den forenkede metode til beregning af kapitalgrundlagskravet i forbindelse med kreditværdijusteringsrisiko".

b) Stk. 2, indledningen, affattes således:

Et institut ophører med at beregne eksponeringsværdierne af sine derivatpositioner i overensstemmelse med afdeling 4 eller 5 og med at beregne kapitalgrundlagskravet i forbindelse med kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 385, alt efter hvad der er relevant, senest tre måneder efter en af følgende:"

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Institutter, der er ophørt med at beregne eksponeringsværdierne af deres derivatpositioner i overensstemmelse med afdeling 4 eller 5 og med at beregne kapitalgrundlagskravet i forbindelse med kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 385, alt efter hvad der er relevant, må kun genoptage beregningen af eksponeringsværdierne af deres derivatpositioner som fastsat i afdeling 4 eller 5 og af kapitalgrundlagskravet i forbindelse med kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 385, hvis de over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i artikel 273a, stk. 1 eller 2, er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på et år."

(130) I artikel 274 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Hvis flere margenaftaler finder anvendelse på den samme nettinggruppe, eller den samme nettinggruppe omfatter både transaktioner, der er omfattet af en margenaftale, og transaktioner, der ikke er omfattet af en margenaftale, beregner et institut eksponeringsværdien på følgende måde:

- a) Instituttet fastlægger de pågældende hypotetiske undernettinggrupper bestående af transaktioner, der indgår i nettinggruppen, på følgende måde:
 - i) Alle transaktioner, der er omfattet af en margenaftale og den samme marginrisikoperiode som fastsat i overensstemmelse med artikel 285, stk. 2-5, henføres til samme undernettinggruppe.
 - ii) Alle transaktioner, der ikke er omfattet af en margenaftale, henføres til den samme undernettinggruppe, som adskiller sig fra de undernettinggrupper, der er fastsat i overensstemmelse med nr. i).
- b) Instituttet beregner genanskaffelsesomkostningerne for den nettinggruppe, der er omhandlet i indledningen til dette stykke, i overensstemmelse med artikel 275, stk. 2, under hensyntagen til alle transaktioner inden for nettinggruppen, uanset om de er omfattet af en margenaftale eller ej, og anvender samtlige følgende:
 - i) CMV beregnes for alle transaktioner i en nettinggruppe uden indregning af eventuel modtaget eller stillet sikkerhed, hvor CMV beregnes ud fra såvel positive som negative markedsværdier.
 - ii) NICA, VM, TH og MTA beregnes, hvor det er relevant, særskilt som summen på tværs af de samme input, der gælder for hver enkelt margenaftale for nettinggruppen.
- c) Instituttet beregner den potentielle fremtidige eksponering for den nettinggruppe, der er omhandlet i artikel 278, ved at anvende samtlige følgende:
 - i) Den multiplikator, der er omhandlet i artikel 278, stk. 1, baseres på inputtene CMV, NICA og VM, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med litra b) i nærværende stykke.
 - ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ beregnes i overensstemmelse med artikel 278 særskilt for hver hypotetisk undernettinggruppe som omhandlet i litra a)."

- b) I stk. 6 tilføjes følgende afsnit:

"Uanset første afsnit erstatter institutterne en digital vanilla-option, hvis strike svarer til K, med den relevante collar-kombination af to solgte og købte vanilla-call- eller put-optioner, der opfylder følgende krav:

- a) De to optioner i collar-kombinationen skal have:
 - i) samme udløbsdato og samme spot- eller terminskurs for det underliggende instrument som den digitale vanilla-option
 - ii) strikes svarende til henholdsvis $0,95 \cdot K$ og $1,05 \cdot K$.

- b) Collar-kombinationen svarer nøjagtigt til den digitale vanilla-options afkast uden for intervallet mellem de to strikes, der er omhandlet i litra a).

Risikopositionen for de to optioner i collar-kombinationen beregnes særskilt i overensstemmelse med artikel 279."

(131) Tredje del, afsnit III, affattes således:

"AFSNIT III KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL OPERATIONEL RISIKO

Artikel 311a **Definitioner**

I dette afsnit forstås ved:

- a) "hændelse knyttet til operationel risiko": enhver hændelse, der er knyttet til en operationel risiko, og som medfører et eller flere tab inden for et eller flere regnskabsår
- b) "aggregeret bruttotab": summen af alle bruttotab, der har forbindelse til den samme hændelse knyttet til operationel risiko i løbet af et eller flere regnskabsår
- c) "aggregeret nettotab": summen af alle nettotab, der har forbindelse til den samme hændelse knyttet til operationel risiko i løbet af et eller flere regnskabsår.

KAPITEL 1 Beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko

Artikel 312 **Kapitalgrundlagskrav**

Kapitalgrundlagskravet i relation til operationel risiko er forretningsindikator-komponenten beregnet i overensstemmelse med artikel 313.

Artikel 313 **Forretningsindikator-komponent**

Institutterne beregner deres forretningsindikator-komponent efter følgende formel:

$$BIC = \begin{cases} 0.12 \cdot BI, & \text{where } BI \leq 1 \\ 0.12 + 0.15 \cdot (BI - 1), & \text{where } 1 < BI \leq 30 \\ 4.47 + 0.18 \cdot (BI - 30), & \text{where } BI > 30 \end{cases}$$

hvor:

BIC = forretningsindikator-komponenten

BI = forretningsindikatoren, udtrykt i milliarder euro, beregnet i overensstemmelse med artikel 314.

Artikel 314

Forretningsindikator

1. Institutterne beregner deres forretningsindikator efter følgende formel:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

hvor:

BI = forretningsindikatoren, udtrykt i milliarder euro

ILDC = rente-, leasing- og udbyttekomponenten, udtrykt i milliarder euro og beregnet i overensstemmelse med stk. 2

SC = tjenesteydelseskomponenten, udtrykt i milliarder euro og beregnet i overensstemmelse med stk. 3

FC = finanskomponenten, udtrykt i milliarder euro og beregnet i overensstemmelse med stk. 4.

2. Med henblik på stk. 1 beregnes rente-, leasing- og udbyttekomponenten efter følgende formel:

$$ILDC = \min(IC, 0.0225 * AC) + DC$$

hvor:

ILDC = rente-, leasing- og udbyttekomponenten

IC = rentekomponenten, som er instituttets renteindtægter fra alle finansielle aktiver og andre renteindtægter, herunder finansielle indtægter fra finansiell leasing og operationel leasing og overskud fra leasede aktiver, minus instituttets renteudgifter fra alle finansielle forpligtelser og andre renteudgifter, herunder renteudgifter fra finansiell og operationel leasing, afskrivninger og værdiforringelse af og tab fra operationelle leasingaktiver, beregnet som det årlige gennemsnit af den absolutte værdi af forskellen i de foregående tre regnskabsår

AC = aktivkomponenten, som er summen af instituttets samlede udestående bruttolån, forskud, rentebærende værdipapirer, herunder statsobligationer, og leasingaktiver, beregnet som det årlige gennemsnit over de foregående tre regnskabsår på grundlag af beløbene ved udgangen af hvert af de respektive regnskabsår

DC = udbyttekomponenten, som er instituttets udbytteindtægter fra investeringer i aktier og fonde, der ikke er konsolideret i instituttets regnskab, herunder udbytteindtægter fra ikkekonsoliderede datterselskaber, associerede virksomheder og joint ventures, beregnet som det årlige gennemsnit over de foregående tre regnskabsår.

3. Med henblik på stk. 1 beregnes tjenesteydelseskomponenten efter følgende formel:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

hvor:

SC = tjenesteydelseskomponenten

OI = de øvrige driftsindtægter, som er det årlige gennemsnit over de foregående tre regnskabsår af instituttets indtægter fra almindelige banktransaktioner, der ikke indgår i andre poster i forretningsindikatoren, men som er af lignende art

OE = de øvrige driftsudgifter, som er det årlige gennemsnit over de foregående tre regnskabsår af instituttets udgifter og tab fra almindelige banktransaktioner, der ikke indgår i andre poster i forretningsindikatoren, men som er af lignende art, og fra hændelser knyttet til operationel risiko

FI = gebyr- og provisionsindkomstkomponten, som er det årlige gennemsnit over de foregående tre regnskabsår af instituttets indtægter fra levering af rådgivning og tjenesteydelser, herunder indtægter modtaget af instituttet som outsourcer af finansielle tjenesteydelser

FE = gebyr- og provisionsudgiftskomponenten, som er det årlige gennemsnit over de foregående tre regnskabsår af instituttets udgifter til modtagelse af rådgivning og tjenesteydelser, herunder outsourcinggebyrer betalt af instituttet for levering af finansielle tjenesteydelser, men eksklusive outsourcinggebyrer, der betales for levering af ikke-finansielle tjenesteydelser.

4. Med henblik på stk. 1 beregnes finanskomponenten efter følgende formel:

$$FC = TC + BC$$

hvor:

FC = finanskomponenten

TC = handelsbeholdningskomponenten, som er det årlige gennemsnit af de absolutte værdier over de foregående tre regnskabsår af nettooverskud eller -tab, alt efter hvad der er relevant, af instituttets handelsbeholdning, herunder af aktiver og passiver i handelsbeholdningen, fra regnskabsmæssig sikring og fra valutakursforskelle

BC = komponenten uden for handelsbeholdningen, som er det årlige gennemsnit af de absolutte værdier over de foregående tre regnskabsår af nettooverskud eller -tab, alt efter hvad der er relevant, af instituttets portefølje uden for handelsbeholdningen, herunder af finansielle aktiver og passiver målt til dagsværdi gennem overskud og tab, fra regnskabsmæssig sikring, fra valutakursforskelle og realiserede gevinster og tab på finansielle aktiver og passiver, der ikke måles til dagsværdi gennem overskud og tab.

5. Institutterne må ikke anvende nogen af følgende elementer ved beregningen af deres forretningsindikator:

- a) indtægter og udgifter fra forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed
- b) betalte præmier og modtagne betalinger fra købte forsikrings- eller genforsikringspolicer
- c) administrative udgifter, herunder personaleudgifter, outsourcinggebyrer, der betales for levering af ikke-finansielle tjenesteydelser, og andre administrationsomkostninger
- d) inddrivelse af administrative udgifter, herunder inddrivelse af betalinger på vegne af kunder
- e) udgifter til lokaler og anlægsaktiver, medmindre disse udgifter hidrører fra begivenheder knyttet til operationelle tab
- f) afskrivninger på materielle aktiver og amortisering af immaterielle aktiver, undtagen afskrivninger i forbindelse med operationelt leasede aktiver, som skal medregnes i udgifter vedrørende finansiell og operationel leasing

- g) hensættelser og tilbageførsel af hensættelser, medmindre disse hensættelser vedrører begivenheder knyttet til operationelle tab
- h) udgifter til aktiekapital, der er tilbagebetalingspligtig på anfordring
- i) værdiforringelse og tilbageførsel af værdiforringelse
- j) ændringer af goodwill indregnet i resultatopgørelsen
- k) selskabsskat.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) komponenterne i forretningsindikatoren ved at udarbejde en liste over typiske underposter under hensyntagen til internationale reguleringsmæssige standarder
- b) de elementer, der er anført i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere posterne i forretningsindikatoren ved at sammenkoble disse poster med de pågældende indberetningsfelter, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451^{*5}.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 315

Justeringer af forretningsindikatoren

1. Institutterne medtager forretningsindikatorposter for fusionerede eller overtagne enheder eller aktiviteter i beregningen af deres forretningsindikator fra tidspunktet for fusionen eller overtagelsen, alt efter hvad der er relevant, og skal dække de foregående tre regnskabsår.

2. Institutterne kan anmode om tilladelse fra den kompetente myndighed til at udelukke forretningsindikatorposter vedrørende afhændede enheder eller aktiviteter fra beregningen af deres forretningsindikator.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) hvordan institutterne skal fastsætte justeringerne af den forretningsindikator, der er omhandlet i stk. 1 og 2

- b) på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan give den tilladelse, der er omhandlet i stk. 2
- c) tidsplanen for de justeringer, der er omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 2

Dataindsamling og -styring

Artikel 316

Beregning af det årlige tab som følge af operationelle risici

1. Institutter med en forretningsindikator på 750 mio. EUR eller derover beregner årlige tab som følge af operationel risiko som summen af alle nettotab i et givet regnskabsår beregnet i overensstemmelse med artikel 318, stk. 1, som er lig med eller overstiger tabsdatatærskler, der er fastsat i henholdsvis artikel 319, stk. 1 eller 2.

Uanset første afsnit kan de kompetente myndigheder indrømme en undtagelse fra kravet om beregning af et årligt tab som følge af operationel risiko til institutter med en forretningsindikator, der ikke overstiger 1 mia. EUR, forudsat at instituttet over for den kompetente myndighed har godtgjort, at det ville være urimeligt byrdefuldt for instituttet at anvende første afsnit.

2. Med henblik på stk. 1 er den relevante forretningsindikator den højeste værdi af den forretningsindikator, som instituttet har indberettet på de seneste otte referencedatoer for indberetning. Et institut, der endnu ikke har indberettet sin forretningsindikator, anvender sin seneste forretningsindikator.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelsen om "urimeligt byrdefuldt" med henblik på første afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 317

Tabsdatasæt

1. Institutter, der beregner årlige tab som følge af operationel risiko i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1, skal have indført ordninger, procedurer og mekanismer til løbende at informere og ajourføre et tabsdatasæt, der for hver registreret hændelse knyttet til operationel risiko samler bruttotabsbeløb, tabsgenopretning fra andet end forsikring, tabsgenopretning fra forsikring, referencedato og grupperede tab, herunder tab som følge af forsømmelseshændelser.

2. Instituttets tabsdatasæt skal omfatte alle hændelser knyttet til operationel risiko, der hidrører fra alle de enheder, der er omfattet af konsolideringer i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2.

3. Med henblik på stk. 1 skal institutterne:

- a) i tabsdatasættet medtage hver hændelse knyttet til operationel risiko, der er registreret i løbet af et eller flere regnskabsår
- b) anvende en dato, der ikke ligger senere end bogføringsdatoen for tab i forbindelse med hændelser knyttet til operationel risiko i tabsdatasættet
- c) henføre tab og dertil knyttede inddrivelser, der er bogført over flere år, til de tilsvarende regnskabsår for tabsdatasættet i overensstemmelse med deres bogføringsmæssige behandling.

4. Institutterne indsamler også:

- a) oplysninger om referencedatoerne for hændelser knyttet til operationel risiko, herunder:
 - i) den dato, hvor hændelsen knyttet til operationel risiko fandt sted eller først begyndte ("hændelsesdato"), hvis en sådan foreligger
 - ii) den dato, hvor instituttet blev bekendt med hændelsen knyttet til operationel risiko ("konstateringsdato")
 - iii) den eller de datoer, hvor en hændelse knyttet til operationel risiko medfører et tab eller en reserve eller hensættelse til dækning af et tab, der er indregnet i instituttets resultatopgørelse ("bogføringsdato")
- b) oplysninger om eventuelle inddrivelser af bruttotab samt beskrivende oplysninger om drivkræfterne bag eller årsagerne til tabshændelserne.

Detaljeringsgraden af eventuelle beskrivende oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til bruttotabets størrelse.

5. Et institut må i tabsdatasættet ikke medtage hændelser knyttet til operationel risiko vedrørende kreditrisiko, som der er taget højde for i det risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko. Hændelser knyttet til operationel risiko, der vedrører kreditrisiko, men som ikke er indregnet i det risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko, medtages i tabsdatasættet.

6. Hændelser knyttet til operationel risiko vedrørende markedsrisiko behandles som operationelle risici og medtages i tabsdatasættet.

7. Et institut skal efter anmodning fra den kompetente myndighed kunne sammenkoble sine historiske data om interne tab med hændelsestypen.

8. Med henblik på denne artikel sikrer institutterne, at den IT-infrastruktur, der er nødvendig for at vedligeholde og ajourføre tabsdatasættet, er sikker, robust og velfungerende, ved at bekræfte samtlige følgende:

- a) at instituttets IT-systemer og -infrastruktur med henblik på denne artikel er sikre og modstandsdygtige, og at denne sikkerhed og modstandsdygtighed løbende kan opretholdes
- b) at den IT-infrastruktur i instituttet, der er implementeret med henblik på denne artikel, er underlagt konfigurationsstyrings-, forandringsledelses- og frigivelsesstyringsprocesser

- c) at hvis instituttet outsourcer dele af vedligeholdelsen af den IT-infrastruktur, der er implementeret med henblik på denne artikel, at IT-infrastrukturens sikkerhed, robusthed og ydeevne sikres, ved at som minimum følgende bekræftes:
- i) at instituttets IT-systemer og -infrastruktur med henblik på denne artikel er sikre og modstandsdygtige, og at disse egenskaber løbende kan opretholdes
 - ii) at processen for planlægning, udformning, afprøvning og implementering af IT-infrastrukturen med henblik på denne artikel er forsvarlig og korrekt med hensyn til projektstyring, risikostyring og ledelse, teknik, kvalitetssikring og testplanlægning, systemmodellering og -udvikling, kvalitetssikring i alle aktiviteter, herunder kodegennemgang og, hvor det er relevant, kodeverifikation og afprøvning, herunder brugeraccept
 - iii) at IT-infrastrukturen i instituttet med henblik på denne artikel, er underlagt konfigurationsstyrings-, forandringsledelses- og frigivelsesstyringsprocesser
 - iv) at processen for planlægning, udformning, afprøvning og implementering af IT-infrastrukturen og beredskabsplaner med henblik på denne artikel godkendes af instituttets ledelsesorgan eller øverste ledelse, og at ledelsesorganet og den øverste ledelse regelmæssigt orienteres om IT-infrastrukturens ydeevne med henblik på denne artikel.

9. Med henblik på denne artikels stk. 6 har EBA mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastlægger en risikoklassificering for operationelle risici og en metode til på grundlag af denne risikoklassificering for operationelle risici at klassificere de tabshændelser, der er medtaget i tabsdatasættet.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. Med henblik på stk. 7 udarbejder EBA retningslinjer, der forklarer de tekniske elementer, der er nødvendige for at sikre sikkerhed, robusthed og ydeevne af ledelsesordninger til vedligeholdelse af tabsdatasættet, med særligt fokus på IT-systemer og -infrastrukturer.

Disse retningslinjer udstedes i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 318

Beregning af nettotab og bruttotab

1. Med henblik på artikel 316, stk. 1, beregner institutterne for hver hændelse knyttet til operationel risiko et nettotab på følgende måde:

$$\text{Nettotab} = \text{bruttotab} - \text{inddrivelse}$$

hvor:

bruttotab = et tab knyttet til en hændelse knyttet til operationel risiko før inddrivelse af en hvilken som helst type

inddrivelse = en eller flere uafhængige hændelser i tilknytning til den oprindelige hændelse knyttet til operationel risiko, adskilt i tid, hvor midler eller tilgang af økonomiske fordele modtages fra en tredjepart.

Institutterne skal løbende opretholde en ajourført beregning af nettotabet for hver specifik hændelse knyttet til operationel risiko. I det øjemed ajourfører institutterne beregningen af nettotab på grundlag af de observerede eller estimerede variationer i bruttotabet og inddrivelsen for hvert af de seneste ti regnskabsår. Hvis tab i forbindelse med den samme hændelse knyttet til operationel risiko konstateres i flere regnskabsår inden for dette tiårige tidsrum, beregner og ajourfører instituttet:

- a) nettotabet, bruttotabet og inddrivelsen for hvert af de regnskabsår i det tiårige tidsrum, hvor nettotabet, bruttotabet og inddrivelsen blev registreret
- b) det aggregerede nettotab, det aggregerede bruttotab og den aggregerede inddrivelse for alle de relevante regnskabsår i tiårsintervallet.

2. Med henblik på stk. 1 medtages følgende poster i beregningen af bruttotab:

- a) direkte omkostninger, herunder værdiforringelser, afviklingsomkostninger, beløb betalt for at råde bod på skader, bøder, morarenter og juridiske omkostninger, for instituttets resultatopgørelse og nedskrivninger som følge af hændelsen knyttet til operationel risiko, herunder:
 - i) hvis hændelsen knyttet til operationel risiko er relateret til markedsrisiko, omkostningerne til lukning af markedspositioner i det inddrevne tab på posterne vedrørende operationel risiko
 - ii) hvis betalinger vedrører instituttets fejl eller mangelfulde processer, bøder, renteudgifter, morarenter og juridiske omkostninger og, med undtagelse af det oprindeligt skyldige skattebeløb, skat
- b) påløbne omkostninger som følge af hændelsen knyttet til operationel risiko, herunder eksterne udgifter med direkte tilknytning til hændelsen knyttet til operationel risiko og reparations- eller udskiftningsomkostninger til genetablering af den position, der var gældende, før hændelsen knyttet til operationel risiko indtraf
- c) hensættelser eller reserver indregnet i resultatopgørelsen til mulige virkninger af operationelle tab, herunder som følge af forsømmelseshændelser
- d) tab som følge af hændelser knyttet til operationel risiko med en endelig finansiel virkning, som midlertidigt er bogført på overgangs- eller interimskonti, og som endnu ikke afspejles i resultatopgørelsen ("afventende tab")
- e) negative økonomiske virkninger, der er bogført i et regnskabsår, og som skyldes hændelser knyttet til operationel risiko, der påvirker pengestrømme eller årsregnskaber fra tidligere regnskabsår ("tidsforskudt tab").

Med henblik på litra d) skal væsentlige afventende tab indgå i tabsdatasættet inden for en tidsramme, der står i et rimeligt forhold til størrelsen og alderen af den afventende post.

Med henblik på litra e) medtager instituttet i tabsdatasættet væsentlige tidsforskudte tab, hvis disse tab skyldes hændelser knyttet til operationel risiko, der spænder over mere end et regnskabsår og giver anledning til juridisk risiko. Institutterne skal i det registrerede tab på posten vedrørende operationel risiko i et regnskabsår medtage tab, der skyldes korrektion af bogføringsfejl, der er opstået i et tidligere regnskabsår, også selv om disse tab ikke direkte berører tredjeparter. Hvis der er væsentlige tidsforskudte tab, og hændelsen knyttet til operationel risiko direkte berører tredjeparter, herunder instituttets kunder, leverandører og ansatte, skal instituttet også medtage den officielle tilpasning af tidligere offentliggjorte regnskaber.

3. Med henblik på stk. 1 udelukke følgende poster fra beregningen af bruttotab:

- a) omkostninger til generelle vedligeholdelseskontrakter vedrørende materielle anlægsaktiver
- b) interne eller eksterne udgifter til fremme af forretningsaktiviteterne efter tab som følge af operationel risiko, bl.a. opgraderinger, forbedringer, risikovurderingsinitiativer og udvidelser
- c) forsikringspræmier.

4. Med henblik på stk. 1 anvendes inddrivelser kun til at reducere bruttotab, hvis instituttet har modtaget betaling. Fordringer betragtes ikke som inddrivelser.

Efter anmodning fra den kompetente myndighed fremlægger instituttet al den dokumentation, der er nødvendig til kontrol af de betalinger, der er modtaget og taget i betragtning ved beregningen af nettotabet i forbindelse med en hændelse knyttet til operationel risiko.

Artikel 319

Tabsdatatærskler

1. Med henblik på at beregne et årligt tab som følge af operationel risiko som krævet i artikel 316, stk. 1, medregner institutterne fra tabsdatasættet hændelser knyttet til operationel risiko med et nettotab beregnet i overensstemmelse med artikel 318, som er lig med eller over 20 000 EUR.

2. Uden at stk. 1 derved tilsidesættes, og med henblik på artikel 446, skal institutterne også beregne det årlige tab som følge af operationel risiko, jf. artikel 316, stk. 1, idet de fra tabsdatasættet medregner hændelser knyttet til operationel risiko med et nettotab beregnet i overensstemmelse med artikel 318, som er lig med eller over 100 000 EUR.

3. I tilfælde af en hændelse knyttet til operationel risiko, der medfører tab i mere end et regnskabsår, jf. artikel 318, stk. 1, andet afsnit, er det nettotab, der skal medregnes med henblik på de tærskler, der er omhandlet i stk. 1 og 2, det aggregerede nettotab.

Artikel 320

Udelukkelse af tab

1. De kompetente myndigheder kan tillade et institut at udelukke ekstraordinære hændelser knyttet til operationel risiko, der ikke længere er relevante for instituttets risikoprofil, fra beregningen af instituttets årlige tab som følge af operationel risiko, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet kan over for den kompetente myndighed godtgøre, at den hændelse knyttet til operationel risiko, der ligger til grund for disse tab som følge af operationel risiko, ikke vil opstå igen.
- b) Tabet som følge af operationel risiko er et af følgende:
 - i) lig med eller over 15 % af instituttets gennemsnitlige årlige tab som følge af operationel risiko beregnet på grundlag af den tærskel, der er omhandlet i artikel 319, stk. 1, hvis hændelse med tab knyttet til operationel risiko vedrører aktiviteter, der stadig er en del af forretningsindikatoren
 - ii) over 0 % af instituttets gennemsnitlige årlige tab som følge af operationel risiko beregnet på grundlag af den tærskel, der er omhandlet i artikel 319, stk. 1, hvis hændelsen med tab knyttet til operationel risiko vedrører aktiviteter, der er afhændet og ikke indgår i forretningsindikatoren, jf. artikel 315, stk. 2.
- c) Tabet som følge af operationel risiko har været med i tabsdatasættet i en periode på mindst 1 år, medmindre tabet som følge af operationel risiko vedrører aktiviteter, der er afhændet og ikke indgår i forretningsindikatoren, jf. artikel 315, stk. 2.

Med henblik på litra c) begynder minimumsperioden på 1 år fra den dato, hvor den hændelse knyttet til operationel risiko, der indgår i tabsdatasættet, første gang blev større end den væsentlighedstærskel, der er omhandlet i artikel 319, stk. 1.

2. Et institut, der anmoder om tilladelsen omhandlet i stk. 1, skal give den kompetente myndighed dokumenterede begrundelser for at udelukke et ekstraordinært tab, herunder:

- a) en beskrivelse af den hændelse knyttet til operationel risiko, der er forelagt med henblik på udelukkelse
- b) dokumentation for, at tabet som følge af hændelsen knyttet til operationel risiko ligger over væsentlighedstærsklen for udelukkelse af tab, jf. stk. 1, litra b), herunder den dato, hvor hændelsen knyttet til operationel risiko blev større end væsentlighedstærsklen
- c) den dato, fra hvilken den pågældende hændelse knyttet til operationel risiko ville blive udelukket, under hensyntagen til den minimumsopbevaringsperiode, der er fastsat i stk. 1, litra c)
- d) årsagen til, at hændelsen knyttet til operationel risiko ikke længere anses for at være relevant for instituttets risikoprofil
- e) påvisning af, at der ikke er nogen lignende eller resterende juridisk eksponering, og at den hændelse knyttet til operationel risiko, der skal udelukkes, ikke har nogen relevans for andre aktiviteter eller produkter
- f) rapporter om instituttets uafhængige gennemgang eller validering, der bekræfter, at hændelsen knyttet til operationel risiko ikke længere er relevant, og at der ikke findes lignende eller resterende juridiske eksponeringer
- g) dokumentation for, at instituttets kompetente organer via institutionens godkendelsesprocesser har godkendt anmodningen om udelukkelse af hændelsen knyttet til operationel risiko, og datoen for en sådan godkendelse

- h) virkningen af udelukkelsen af hændelsen knyttet til operationel risiko for det årlige tab som følge af operationel risiko.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, som den kompetente myndighed skal vurdere i henhold til stk. 1, herunder hvordan det gennemsnitlige årlige tab som følge af operationel risiko skal beregnes, og specifikationerne for de oplysninger, der skal indsamles i henhold til stk. 2, eller eventuelle yderligere oplysninger, som anses for nødvendige for, vurderingen kan foretages.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 321

Medtagelse af tab fra fusionerede eller overtagne enheder eller aktiviteter

1. Tab hidrørende fra fusionerede eller overtagne enheder eller aktiviteter medtages i tabsdatasættet, så snart forretningsindikatorposterne vedrørende disse enheder eller aktiviteter medtages i instituttets beregning af forretningsindikatoren i overensstemmelse med artikel 315, stk. 1. I det øjemed medtager institutterne tab, der er konstateret i en tiårsperiode forud for overtagelsen eller fusionen.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutterne skal fastsætte justeringerne af deres tabsdatasæt efter medtagelsen af tab fra fusionerede eller overtagne enheder eller aktiviteter som omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 322

Gennemgang af fuldstændigheden, nøjagtigheden og kvaliteten af tabsdataene

1. Institutterne skal have etableret organisation og procedurer til uafhængig gennemgang af fuldstændigheden, nøjagtigheden og kvaliteten af tabsdataene.

2. De kompetente myndigheder gennemgår regelmæssigt kvaliteten af tabsdataene fra et institut, der beregner årlige tab som følge af operationel risiko i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1. De kompetente myndigheder foretager en sådan gennemgang mindst hvert tredje år for et institut med en forretningsindikator på over 1 mia. EUR.

Rammer for styring af operationel risiko

1. Institutterne skal have etableret:

- a) et veldokumenteret vurderings- og styringssystem for operationel risiko, som er nøje integreret i de daglige risikostyringsprocesser, udgør en integreret del af overvågningen og kontrollen af instituttets profil med hensyn til operationel risiko, og for hvilket der er tildelt klare ansvarsområder. Vurderings- og styringssystemet for operationel risiko skal identificere instituttets eksponeringer mod operationelle risici og spore relevante data om operationel risiko, herunder data om væsentlige tab
- b) en styringsfunktion for operationel risiko, der er uafhængig af instituttets forretningsaktiviteter og operationelle enheder
- c) et system for rapportering til den øverste ledelse, der sikrer rapportering vedrørende operationel risiko til de relevante funktioner inden for instituttet
- d) et system for regelmæssig overvågning og rapportering vedrørende erfaringer med eksponering og tab i forbindelse med operationel risiko og have procedurer for at træffe passende korrigerende foranstaltninger som opfølgning på disse erfaringer
- e) rutiner til sikring af overholdelsen af bestemmelserne og politikker vedrørende håndtering af manglende overholdelse
- f) regelmæssig gennemgang af instituttets processer og systemer for vurdering og styring af operationel risiko, der varetages af interne eller eksterne revisorer, som har den nødvendige viden til at foretage en sådan gennemgang
- g) interne valideringsprocedurer, som fungerer pålideligt og effektivt
- h) gennemsigtige og tilgængelige datastrømme og processer i forbindelse med systemet for vurdering af operationel risiko.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere forpligtelserne i henhold til stk. 1, litra a)-h), under hensyntagen til institutternes størrelse og kompleksitet.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*5 Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 (EUT L 97 af 19.3.2021, s. 1)."

(132) I artikel 325 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1-5 affattes således:

"1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle sine positioner i handelsbeholdningen og alle sine positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, ved hjælp af følgende metoder:

- a) den alternative standardmetode, der er beskrevet i kapitel 1a
- b) den alternative metode med interne modeller, der er beskrevet i kapitel 1b, for de positioner, der henregnes til handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at anvende denne alternative metode, jf. artikel 325az, stk. 1
- c) den forenklede standardmetode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, forudsat at instituttet opfylder betingelserne i artikel 325a, stk. 1.

Uanset første afsnit beregner et institut ikke et kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko for positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko, hvis disse positioner fratrækkes instituttets kapitalgrundlag.

2. Kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet i overensstemmelse med den forenklede standardmetode skal være lig med summen af følgende kapitalgrundlagskrav, alt efter hvad der er relevant:

- a) kapitalgrundlagskravene vedrørende positionsrisiko omhandlet i kapitel 2 multipliceret med:
 - i) 1,3, for de generelle og specifikke risici ved positioner i gældsinstrumenter, undtagen securitiseringsinstrumenter som omhandlet i artikel 337
 - ii) 3,5, for de generelle og specifikke risici ved positioner i aktieinstrumenter
- b) kapitalgrundlagskravene vedrørende valutakursrisiko omhandlet i kapitel 3 multipliceret med 1,2
- c) kapitalgrundlagskravene vedrørende råvarerisiko omhandlet i kapitel 4 multipliceret med 1,9
- d) kapitalgrundlagskravene vedrørende securitiseringsinstrumenter som omhandlet i artikel 337.

3. Et institut, der anvender den alternative metode med interne modeller, der er omhandlet i stk. 1, litra b), til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i forbindelse med positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, indberetter den månedlige beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko til de kompetente myndigheder ved hjælp af den alternative standardmetode, der er omhandlet i stk. 1, litra a), for hver handelsenhed, som disse positioner henregnes til i overensstemmelse med artikel 104b.

4. Et institut kan permanent inden for en koncern anvende en kombination af de alternative standardmetoder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og den alternative metode med interne modeller, der er omhandlet i stk. 1, litra b). Instituttet må ikke anvende nogen af disse metoder i kombination med den forenklede standardmetode, der er omhandlet i stk. 1, litra c).

5. Et institut må ikke anvende den alternative metode med interne modeller, som er beskrevet i stk. 1, litra b), for instrumenter i deres handelsbeholdning, der er securitiseringspositioner eller positioner i den alternative korrelationshandelsportefølje (ACTP'en) som fastsat i stk. 6, 7 og 8."

b) Stk. 9 affattes således:

"9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutterne skal beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, efter de metoder, der er beskrevet i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), under hensyntagen til kravene i artikel 104b, stk. 5 og 6, hvor det er relevant.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 9 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(133) I artikel 325a foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

"Betingelser for anvendelse af den forenklede standardmetode".

b) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Et institut kan beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved at anvende den forenklede standardmetode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra c), såfremt omfanget af instituttets balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, er lig med eller under begge følgende tærskler på grundlag af en månedlig vurdering ved anvendelse af oplysninger fra den sidste dag i måneden:"

c) Stk. 2, litra b), affattes således:

"b) alle positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, medtages, undtagen positioner, der ikke indgår i beregningen af kapitalgrundlagskrav vedrørende valutarisiko i henhold til artikel 104c, eller som fratrækkes instituttets kapitalgrundlag".

d) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

"5. Institutterne ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter metoden i artikel 325, stk. 1, litra c), inden for tre måneder i et af følgende tilfælde:"

e) Stk. 6 affattes således:

"6. Hvis et institut er ophørt med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved at anvende artikel 325, stk. 1, litra c), må det kun begynde at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved at anvende nævnte metode, når det over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i stk. 1 er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på et år."

(134) I artikel 325b tilføjes følgende som stk. 4:

"4. Har en kompetent myndighed ikke givet et institut tilladelsen omhandlet i stk. 2 til mindst ét institut eller selskab i koncernen, finder følgende krav anvendelse ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko på konsolideret grundlag i overensstemmelse med dette afsnit:

- a) Institutet beregner nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med dette afsnit for alle positioner i institutter eller selskaber i den koncern, for hvilke instituttet har fået tilladelse som omhandlet i stk. 2, ved at anvende behandlingen omhandlet i stk. 1.
- b) Institutet beregner nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med dette afsnit individuelt for alle positioner i hvert institut eller selskab i den koncern, for hvilke instituttet ikke har fået tilladelse som omhandlet i stk. 2.
- c) Institutet beregner de samlede kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med dette afsnit på konsolideret grundlag ved at tilføje de beløb, der er beregnet i dette stykkes litra a) og b).

Med henblik på beregningen omhandlet i litra a) og b) anvender institutter og selskaber som omhandlet i litra a) og b) samme indberetningsvaluta som den indberetningsvaluta, der anvendes til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, i overensstemmelse med dette afsnit på konsolideret grundlag for koncernen."

(135) I artikel 325c foretages følgende ændringer:

- a) Titlen affattes således:

"Den alternative standardmetodes anvendelsesområde, struktur og kvalitetskrav".

- b) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutterne skal have indført et dokumenteret sæt interne politikker, procedurer og kontrolforanstaltninger med henblik på at overvåge og sikre overholdelse af kravene i dette kapitel og gøre det tilgængeligt for de kompetente myndigheder. Eventuelle ændringer af disse politikker, procedurer og kontrolforanstaltninger meddeles de kompetente myndigheder i rette tid."

- c) Som stk. 3-6 indsættes følgende:

"3. Institutterne skal have en risikokontrolfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse. Denne risikokontrolfunktion skal være ansvarlig for udformningen og implementeringen af den alternative standardmetode. Den udarbejder og analyserer månedlige rapporter om resultatet af den alternative standardmetode samt hensigtsmæssigheden af instituttets handelsbegrænsninger.

4. Institutterne foretager en uafhængig gennemgang af den alternative standardmetode, som de anvender med henblik på dette kapitel, på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, enten som led i deres regelmæssige interne revisionsproces eller ved at give en tredjepart mandat til at foretage denne gennemgang.

Med henblik på første afsnit er en tredjepart en virksomhed, som leverer revisions- og konsulenttjenester til institutterne, og som råder over

medarbejdere, der har tilstrækkelige færdigheder og kompetencer på området for markedsrisiko.

5. Gennemgangen af den alternative standardmetode, der er omhandlet i stk. 4, skal omfatte både handlenhedernes og den uafhængige risikokontrolfunktionens aktiviteter og vurdere samtlige følgende:

- a) de interne politikker, procedurer og kontroller med henblik på overvågning og sikring af overholdelsen af de krav, der er omhandlet i stk. 1
- b) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processer samt organisationen af risikokontrolfunktionen, der er omhandlet i stk. 2, er fyldestgørende
- c) nøjagtigheden af følsomhedsberegninger og af den proces, der anvendes til at udlede disse beregninger fra instituttets værdiansættelsesmodeller, der tjener som basis for indberetning af overskud og tab til den øverste ledelse, jf. artikel 325t
- d) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved anvendelse af den alternative standardmetode, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige.

Et institut foretager gennemgangen omhandlet i stk. 1 mindst én gang om året eller mindre hyppigt efter godkendelse fra de kompetente myndigheder."

(136) I artikel 325j foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for en position i en CIU ved hjælp af en af følgende metoder:

- a) et institut, der opfylder betingelsen i artikel 104, stk. 7, litra a), beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for denne position ved hver måned at se på CIU'ens underliggende positioner, som om instituttet besad disse positioner direkte
- b) hvis et institut opfylder betingelsen i artikel 104, stk. 7, litra b), beregner instituttet kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for denne position ved at anvende en af følgende metoder:
 - i) det beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende markedsrisiko for CIU'en ved at betragte positionen i CIU'en som en enkelt aktieposition, der er allokeret til undergruppen "Andre sektorer" i artikel 325ap, stk. 1, tabel 8
 - ii) det beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende markedsrisiko for CIU'en i overensstemmelse med de grænser, der er fastsat i CIU'ens mandat og den relevante lovgivning.

Med henblik på den beregning, der er omhandlet i nr. i), betragter instituttet positionen i CIU'en som en enkelt ikke-ratet aktieposition allokeret til undergruppen "Ikkerated" i artikel 325y, stk. 1, tabel 2.

Med henblik på den beregning, der er omhandlet i nr. ii), kan instituttet beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende modpartsrisiko og kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisiko for derivatpositioner i CIU'en ved at anvende den forenkledede metode i artikel 132a, stk. 3."

- b) Følgende indsættes som stk. 1a:

"1a. Med henblik på de metoder, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. i) og ii), skal instituttet:

- a) anvende kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko i afdeling 5 og tillægget for restrisiko i afdeling 4 på en position i en CIU, hvis den pågældende CIU's mandat giver den mulighed for at investere i eksponeringer, der er omfattet af disse kapitalgrundlagskrav
- b) for alle positioner i samme CIU anvende samme metode blandt de metoder, der er omhandlet i stk. 1, litra b), til at beregne kapitalgrundlagskravene særskilt som en separat portefølje."

- c) Stk. 4 affattes således:

"4. Med henblik på stk. 1, litra b), nr. ii), bestemmer et institut beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved at bestemme den hypotetiske portefølje, der ville tiltrække de højeste kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 325c, stk. 2, litra a), på basis af CIU'ens mandat eller relevant lovgivning, idet der tages hensyn til gearing i videst muligt omfang, hvor det er relevant.

Instituttet anvender den samme hypotetiske portefølje som den, der er omhandlet i første afsnit, til, hvor det er relevant, at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko i afdeling 5 og tillægget for restrisiko i afdeling 4 for en position i en CIU.

Den metode, som instituttet har udarbejdet til bestemmelse af de hypotetiske porteføljer for alle positioner i CIU'er, for hvilke beregningerne omhandlet i første afsnit anvendes, skal godkendes af dets kompetente myndighed."

- d) Følgende tilføjes som stk. 6 og 7:

"6. Institutter, som ikke har tilstrækkelige data eller oplysninger til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for en CIU-position i overensstemmelse med metoden omhandlet i stk. 1, litra a), kan benytte beregninger udført af en tredjepart, såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) tredjeparten er en af følgende:
 - i) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut
 - ii) for CIU'er, som ikke er omfattet af nr. i), CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a)

- b) tredjeparten forsyner instituttet med de data eller oplysninger, der er nødvendige for at beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende markedsrisiko for CIU'ens position i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i stk. 1, litra a)
- c) en ekstern revisor for instituttet har bekræftet, at tredjepartens data eller oplysninger som omhandlet i litra b) er tilstrækkelige, og instituttets kompetente myndighed har ubegrænset adgang til disse data og oplysninger efter anmodning.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de tekniske elementer i metoden til bestemmelse af hypotetiske porteføljer med henblik på metoden omhandlet i stk. 4, herunder den måde, hvorpå institutterne i videst muligt omfang skal tage hensyn til gearingsmetoden i metodologien.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(137) Artikel 325q, stk. 2, affattes således:

"2. De vegavalutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for valutarisici, er de implicitte volatiliteter for valutakurser mellem valutapar. Disse implicitte volatiliteter fordeles til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiderne for de tilsvarende optioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år, ti år."

(138) I artikel 325s, stk. 1, affattes formlen s_k således:

$$"s_k = \frac{V_i(0,01+vol_k,x,y)-V_i(vol_k,x,y)}{0,01} \cdot vol_k "$$

(139) I artikel 325t foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Uanset første afsnit kan de kompetente myndigheder kræve, at et institut, som har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller, jf. kapitel 1b, anvender værdiansættelsesfunktionerne i risikomålingssystemet under deres metode med interne modeller til beregning af følsomheder i henhold til dette kapitel med henblik på beregnings- og indberetningskravene i artikel 325, stk. 3."

b) Stk. 5, litra a), affattes således:

"a) disse alternative definitioner anvendes med henblik på intern risikostyring eller til indberetning af overskud og tab til den øverste ledelse af en uafhængig risikokontrolenhed i instituttet".

c) Stk. 6, litra a), affattes således:

"a) disse alternative definitioner anvendes med henblik på intern risikostyring eller til indberetning af overskud og tab til den øverste ledelse af en uafhængig risikokontrolenhed i instituttet".

- (140) I artikel 325v tilføjes følgende som stk. 3:
"3. For handlede kredit- og aktiederivater, der ikke er securitiseringer, bestemmes JTD-beløbene for de enkelte dele ved hjælp af transparensmetoden."
- (141) I artikel 325y tilføjes følgende som stk. 6:
"6. Med henblik på denne artikel henføres en eksponering til den kreditkvalitetskategori, der svarer til den kreditkvalitetskategori, som den ville blive henført til efter standardmetoden for kreditrisiko i afsnit II, kapitel 2."
- (142) Artikel 325ab, stk. 2, udgår.
- (143) Artikel 325ae, stk. 3, affattes således:
"3. Risikovægtene for risikofaktorer baseret på de valutaer, der indgår i underkategorien mest likvide valutaer omhandlet i artikel 325bd, stk. 7, litra b), og instituttets nationale valuta er følgende:
a) for den risikofrie rentes risikofaktorer: de risikovægte, der er anført i stk. 1, tabel 3, divideret med $\sqrt{2}$
b) for inflationsrisikofaktoren og valutabasisrisikofaktorer: de risikovægte, der er anført i stk. 2 divideret med $\sqrt{2}$."
- (144) I artikel 325ah foretages følgende ændringer:
a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:
i) I tabel 4 affattes sektorundergruppe nr. 13 således:
Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, støttelångivere og dækkede obligationer".
ii) Følgende afsnit tilføjes:
"Med henblik på denne artikel henføres en eksponering til den kreditkvalitetskategori, der svarer til den kreditkvalitetskategori, som den ville blive henført efter standardmetoden for kreditrisiko i afsnit II, kapitel 2."
b) Følgende tilføjes som stk. 3:
"3. Uanset stk. 2 kan institutter henføre en risikoeksponering vedrørende en ikke-ratet dækket obligation til undergruppe nr. 4, hvis det institut, der udstedte den dækkede obligation, har et kreditkvalitetstrin 1-3."
- (145) I artikel 325ai, stk. 1, affattes definitionen af ρ_{kl} (navn) således:
" ρ_{kl} (navn) er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske; den er lig med 35 %, når de to navne på følsomhederne k og l er i undergruppe nr. 1-18 i artikel 325ah, stk. 1, tabel 4, og ellers 80 %".
- (146) I artikel 325aj affattes definitionen af γ_{bc} (rating) således:
" γ_{bc} (rating) er lig med:
a) 1, når undergruppe b og c er undergruppe nr. 1-17, og begge undergrupper er i samme kreditkvalitetskategori (enten "kreditkvalitetstrin 1-3" eller "kreditkvalitetstrin 4-6"), og ellers er det lig med 50 %; med henblik på denne

beregning anses undergruppe nr. 1 for at tilhøre den samme kreditkvalitetskategori som undergrupper, der er tildelt kreditkvalitetstrin 1-3

- b) 1, når enten undergruppe b eller c er undergruppe nr. 18
- c) 1, når undergruppe b eller c er undergruppe nr. 19, og den anden undergruppe har kreditkvalitetstrin 1-3, og ellers er det lig med 50 %
- d) 1, når undergruppe b eller c er undergruppe nr. 20, og den anden undergruppe har kreditkvalitetstrin 4-6, og ellers er det lig med 50 %".

(147) I artikel 325ak foretages følgende ændringer:

Stk. 1, a) I tabel 6 affattes sektorundergruppe nr. 13 således:

"Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, støttelångivere og dækkede obligationer".

b) Følgende stykker tilføjes:

"Med henblik på denne artikel henføres en eksponering til den kreditkvalitetskategori, der svarer til den kreditkvalitetskategori, som den ville blive henført til efter standardmetoden for kreditrisiko i afsnit II, kapitel 2.

Uanset stk. 2 kan institutter henføre en risikoeksponering vedrørende en ikke-ratet dækket obligation til undergruppe nr. 4, hvis det institut, der udstedte den dækkede obligation, har et kreditkvalitetstrin 1-3."

(148) I artikel 325am indsættes følgende som stk. 3:

"3. Med henblik på denne artikel henføres en eksponering til den kreditkvalitetskategori, der svarer til den kreditkvalitetskategori, som den ville blive henført til efter standardmetoden for kreditrisiko i afsnit II, kapitel 2."

(149) Artikel 325as, tabel 9, ændres således:

a) Undergruppenavnet på undergruppe nr. 3 affattes således:

"Energi — elektricitet".

b) Følgende række indsættes:

3a	Energi — kulstofhandel	40 %
----	------------------------	------

".

(150) I artikel 325ax foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Undergrupper for vegarisikofaktorer skal svare til de undergrupper, der er fastsat for deltarisikofaktorer i overensstemmelse med dette kapitel, afdeling 3, underafdeling 1.

2. Risikovægte for følsomheder over for vegarisikofaktorer tildeles i overensstemmelse med risikofaktorenes risikoklasse således:

Tabel 11

Risikoklasse	Risikovægte
--------------	-------------

GIRR	100 %
CSR (ikke securitiseringer)	100 %
CSR securitiseringer (ACTP)	100 %
CSR securitiseringer (uden for ACTP'en)	100 %
Aktie (large cap og indekser)	77,78 %
Aktie (small cap og anden sektor)	100 %
Råvare	100 %
Valuta	100 %

b) Stk. 3 udgår.

(151) I artikel 325az foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut kan anvende den alternative metode med interne modeller til at beregne sine kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko, forudsat at instituttet opfylder alle kravene i dette kapitel."

c) Stk. 2, første afsnit, ændres således:

i) Litra c) og d) affattes således:

"c) handelsenhederne har opfyldt de "backtesting"-krav, der er omhandlet i artikel 325bf, stk. 3

d) handelsenhederne har opfyldt kravene vedrørende fordeling af overskud og tab ("P&L attribution"), der er omhandlet i artikel 325bg".

ii) Følgende tilføjes som litra g):

"g) der er ikke tildelt positioner i CIU'er, der opfylder betingelsen i artikel 104, stk. 7, litra b), til handelsenhederne."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller, skal også opfylde indberetningskravene i artikel 325, stk. 3."

d) Stk. 9, første afsnit, ændres således:

i) Litra b) affattes således:

"b) til at begrænse beregningen af tillægget til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under "backtesting" af hypotetiske ændringer som omhandlet i artikel 325bf, stk. 6".

ii) Følgende indsættes som litra c):

"c) til at udelukke overskridelser, der fremgår af "backtesting" af hypotetiske eller faktiske ændringer, fra beregningen af tillægget som omhandlet i artikel 325bf, stk. 6."

(152) I artikel 325ba tilføjes følgende som stk. 3:

"3. Et institut, der anvender en alternativ intern model, beregner de samlede kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko for alle positioner i handelsbeholdningen og alle positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutakursrisici eller råvarerisici, ved hjælp af følgende formel:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{allportfolio}) + \max(AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

hvor:

AIMA = summen af kapitalgrundlagskravene omhandlet i stk. 1 og 2

PLA_{addon} = kravet om yderligere kapitalgrundlag omhandlet i artikel 325bg, stk. 2

ASA_{all portfolio} = kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet efter den alternative standardmetode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra a), for porteføljen af alle positioner i handelsbeholdningen og alle positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutakurs- eller råvarerisici

ASA_{non-aima} = kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet efter den alternative standardmetode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra a), for porteføljen af positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutakurs- eller råvarerisici, og for hvilke instituttet har anvendt den samme metode til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko

AS = kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet efter den alternative standardmetode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra a), for porteføljen af positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutakurs- eller råvarerisici, og for hvilke instituttet har anvendt den metode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra b), til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko."

(153) I artikel 325bc tilføjes følgende som stk. 6:

"6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for anvendelse af datainput i den risikomålingsmodel, der er omhandlet i denne artikel, herunder kriterier for dataenes nøjagtighed og kriterier for kalibrering af datainput, hvis markedsdataene er utilstrækkelige.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [ni måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(154) I artikel 325be foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Med henblik på den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, kan de kompetente myndigheder tillade institutter at anvende markedsdata fra tredjepartsleverandører."

b) Følgende indsættes som stk. 1a:

"1a. De kompetente myndigheder kan kræve, at et institut anser en risikofaktor, der er blevet vurderet som modellerbar af instituttet i overensstemmelse med stk. 1, for ikke at være modellerbar, hvis de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige støds scenarier, der anvendes på risikofaktoren, efter de kompetente myndigheders opfattelse ikke i tilstrækkelig grad opfylder kravene i artikel 325bc, stk. 6."

c) Følgende indsættes som stk. 2a:

"2a. Under ekstraordinære omstændigheder, der forekommer i perioder med væsentlig reduktion af visse handelsaktiviteter på tværs af finansielle markeder, kan de kompetente myndigheder tillade alle institutter, der anvender metoden i dette kapitel, at anse visse risikofaktorer, som disse institutter har vurderet som ikke modellerbare i overensstemmelse med stk. 1, for at være modellerbare, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) De risikofaktorer, der er omfattet af behandlingen, svarer til de handelsaktiviteter, der er væsentligt reduceret på tværs af finansielle markeder.
- b) Behandlingen anvendes midlertidigt og højst i seks måneder inden for ét regnskabsår.
- c) Den behandling, der er omhandlet i første afsnit, reducerer ikke væsentligt de samlede kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko for de institutter, der anvender den.
- d) De kompetente myndigheder underretter straks EBA om enhver afgørelse om at give institutter tilladelse til at anvende metoden i dette kapitel til at anse visse risikofaktorer, der er blevet vurderet som ikke-modellerbare, for at være modellerbare samt om de pågældende handelsaktiviteter og begrundet denne afgørelse."

d) Stk. 3 affattes således:

"3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for vurdering af, om modellerbarheden af risikofaktorerne er i overensstemmelse med stk. 1, herunder når der anvendes markedsdata som omhandlet i stk. 2b, og hyppigheden af denne vurdering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 9 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(155) I artikel 325bf foretages følgende ændringer:

a) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, indledningen affattes således:

"Multiplikationsfaktoren (mc) er lig med som minimum summen af 1,5 og et tillæg, der bestemmes i overensstemmelse med tabel 3. For den portefølje, der er omhandlet i stk. 5, beregnes dette tillæg ud fra antallet af overskridelser i de seneste 250 arbejdsdage ifølge instituttets "backtesting" af value-at-risk-værdien beregnet i henhold til dette afsnits litra a). Beregningen af tillægget er omfattet af følgende krav:"

ii) Sidste afsnit affattes således:

"Under ekstraordinære omstændigheder kan de kompetente myndigheder tillade, at et institut:

- a) begrænser tillægget til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under "backtesting" af hypotetiske ændringer, hvis antallet af overskridelser under "backtesting" af de faktiske ændringer ikke fremkommer ved mangler i instituttets alternative interne model
- b) udelukke overskridelser, der fremgår af "backtesting" af hypotetiske eller faktiske ændringer, fra beregningen af tillægget, hvis disse overskridelser ikke skyldes mangler i instituttets alternative interne model."

iii) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på første afsnit kan de kompetente myndigheder forhøje værdien af mc over det beløb, der er omhandlet i nævnte afsnit, hvis et instituts alternative interne model udviser mangler til på passende vis at måle kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko."

b) Stk. 8 affattes således:

"8. Uanset denne artikels stk. 2 og 6 kan de kompetente myndigheder give et institut tilladelse til ikke at tælle en overskridelse, hvis en endagsændring i værdien af dets portefølje, der overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af det pågældende instituts interne model, skyldes en ikkemodellerbar risikofaktor."

c) Følgende tilføjes som stk. 10:

"10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne og kriterierne for, at et institut kan få tilladelse til ikke at tælle en overskridelse, hvis endagsændringen i værdien af dets portefølje, der overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af det pågældende instituts interne model, skyldes en ikkemodellerbar risikofaktor.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(156) I artikel 325bg foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-3 affattes således:

"1. Et instituts handelsenhed opfylder kravene vedrørende fordeling af overskud og tab, hvis de teoretiske ændringer i værdien af den pågældende handelsenheds portefølje på grundlag af instituttets risikomålingsmodel ligger enten tæt på eller tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af den pågældende handelsenheds portefølje baseret på instituttets prisfastsættelsesmodel.

2. Uanset stk. 1 skal instituttet, hvis de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje på grundlag af instituttets risikomålingsmodel ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af den pågældende handelsenheds portefølje baseret på instituttets prisfastsættelsesmodel, beregne et yderligere kapitalgrundlagskrav i forhold til kapitalgrundlagskravene i artikel 325ba, stk. 1 og 2, for alle de positioner, der er tildelt den pågældende handelsenhed.

3. For hver position i en given handelsenhed skal et instituts opfyldelse af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab, jf. stk. 1, føre til opstilling af en præcis liste over risikofaktorer, som anses for at være hensigtsmæssige til at bekræfte instituttets opfyldelse af det "backtesting"-krav, der er omhandlet i artikel 325bf."

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) og b) affattes således:

"a) de kriterier, der under hensyntagen til udviklingen i internationale reguleringsmæssige standarder præciserer, om de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje ligger tæt på eller tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af handelsenhedens portefølje med henblik på stk. 1

b) kravet om yderligere kapitalgrundlag som omhandlet i stk. 2".

ii) Litra e) udgår.

iii) De sidste to afsnit affattes således:

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [ni måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(157) I artikel 325bh foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende som litra i):

"i) For positioner i CIU'er skal institutterne undersøge CIU'ernes underliggende positioner mindst én gang om ugen for at beregne deres kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med dette kapitel; institutter, som ikke har tilstrækkelige data eller oplysninger til at beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende markedsrisiko for en CIU-position i overensstemmelse med transparensmetoden, kan benytte en tredjepart til at tilvejebringe sådanne data eller oplysninger, såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- i) tredjeparten er en af følgende:
 - depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut
 - for CIU'er, som ikke er omfattet af dette nummers første led, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a)
- ii) tredjeparten forsyner instituttet med de relevante data eller oplysninger til beregning af kapitalgrundlagskravet vedrørende markedsrisiko for CIU'ens position i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i første afsnit
- iii) en ekstern revisor for instituttet har bekræftet, at tredjepartens data eller oplysninger som omhandlet i nr. ii) er tilstrækkelige, og instituttets kompetente myndighed har ubegrænset adgang til disse data og oplysninger efter anmodning."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Et institut må kun anvende empiriske korrelationer inden for brede risikofaktorkategorier og, med henblik på at beregne målet for unconstrained expected shortfall UES_t, jf. artikel 325bb, stk. 1, på tværs af brede risikofaktorkategorier, hvis instituttets metode til måling af disse korrelationer er pålidelig, er forenelig med enten de relevante likviditetshorisonter, eller, på en for instituttets kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, med basistidshorisonen på 10 dage, jf. artikel 325bc, stk. 1, og anvendes forsvarligt."

c) Stk. 3 udgår.

(158) Artikel 325bi, stk. 1, litra b), ændres således:

b) Et institut skal have en risikokontrolfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse. Risikokontrolfunktionen skal:

- i) være ansvarlig for udformningen og implementeringen af interne risikomålingsmodeller, der anvendes i den alternative metode med interne modeller med henblik på dette kapitel
- ii) være ansvarlig for det overordnede risikostyringssystem
- iii) dagligt udarbejde og analysere rapporter om resultaterne fra interne modeller til beregning af kapitalkrav vedrørende markedsrisiko og rapporter om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende handelsbegrænsninger.

En valideringsenhed, der er adskilt fra risikokontrolfunktionen, foretager den indledende og løbende validering af interne risikomålingsmodeller, der anvendes i den alternative metode med interne modeller med henblik på dette kapitel."

(159) I artikel 325bp foretages følgende ændringer:

a) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

- i) Litra d) og e) affattes således:

"d) et institut, som har fået tilladelse til at estimere sandsynligheden for misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, for eksponeringsklassen og det ratingsystem, der svarer til en given udsteder, anvender den metode, der er fastsat deri, til at beregne sandsynligheden for misligholdelse for den pågældende udsteder, forudsat at der foreligger data til brug for et sådant estimat

e) et institut, som ikke har fået tilladelse til at estimere sandsynligheden for misligholdelse som omhandlet i litra d), udvikler en intern metode eller anvender eksterne kilder til at estimere denne sandsynlighed for misligholdelse i overensstemmelse med de krav, der gælder for estimater af sandsynligheden for misligholdelse i henhold til denne artikel."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra d) foreligger de data, der skal anvendes til estimering af sandsynligheden for misligholdelse for en given udsteder af en position i handelsbeholdningen, hvis instituttet på beregningsdatoen har en position uden for handelsbeholdningen på den samme låntager, for hvilken det estimerer sandsynligheden for misligholdelse i overensstemmelse med afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i nævnte kapitel."

b) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) og d) affattes således:

"c) et institut, som har fået tilladelse til at estimere tab givet misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, for eksponeringsklassen og det ratingsystem, der svarer til en given eksponering, anvender den metode, der er fastsat deri, til at beregne det estimerede tab givet misligholdelse for den pågældende udsteder, forudsat at der foreligger data til brug for et sådant estimat

d) et institut, som ikke har fået tilladelse til at estimere tab givet misligholdelse som omhandlet i litra c), udvikler en intern metode eller anvender eksterne kilder til at estimere tab givet misligholdelse i overensstemmelse med de krav, der gælder for estimater af tab givet misligholdelse i henhold til denne artikel."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på litra c) foreligger de data, der skal anvendes til estimering af tab givet misligholdelse for en given udsteder af en position i handelsbeholdningen, hvis instituttet på beregningsdatoen har en position uden for handelsbeholdningen på den samme eksponering, for hvilken det estimerer tab givet misligholdelse i overensstemmelse med afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i nævnte kapitel."

(160) Artikel 337, stk. 2, affattes således:

"2. Ved fastsættelse af risikovægte med henblik på stk. 1 anvender institutterne udelukkende den metode, der er beskrevet i afsnit II, kapitel 5, afdeling 3."

(161) Artikel 338, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Med henblik på denne artikel fastsætter et institut sin korrelationshandelsportefølje i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 325, stk. 6, 7 og 8.

2. Et institut fastsætter kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljen som det højeste af følgende beløb:

- a) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens lange nettopositioner alene
- b) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens korte nettopositioner alene."

(162) Artikel 352, stk. 2, udgår.

(163) Artikel 361, litra c) og sidste stykke udgår

(164) Tredje del, afsnit IV, kapitel 5, udgår.

(165) I artikel 381 tilføjes følgende stykke:

"I dette afsnit forstås ved "kreditværdijusteringsrisiko" eller "CVA-risiko" risikoen for tab som følge af ændringer i kreditværdijusteringen beregnet for porteføljen af transaktioner med en modpart som omhandlet i første afsnit som følge af bevægelser i en modparts kreditspændrisikofaktorer og andre risikofaktorer, der er indbygget i porteføljen af transaktioner."

(166) I artikel 382 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Et institut skal ved beregningen af kapitalgrundlagskravene, jf. stk. 1, indregne værdipapirfinansieringstransaktioner til deres dagsværdi i henhold til de regnskabsregler, der gælder for instituttet, hvis instituttets kreditværdijusteringsrisiko som følge af disse transaktioner er væsentlig."

b) Følgende indsættes som stk. 4a og 4b:

"4a. Uanset stk. 4 kan et institut vælge at beregne et kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af en af de relevante metoder, der er omhandlet i artikel 382a, for de transaktioner, der er udelukket i henhold til stk. 4, hvis instituttet anvender afdækning, der kan indregnes, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 386, til at mindske kreditværdijusteringsrisikoen ved disse transaktioner. Institutterne indfører politikker med henblik på at præcisere, hvor de vælger at opfylde deres kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko i forbindelse med sådanne transaktioner.

4b. Institutterne indberetter resultaterne af beregningerne af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for alle de transaktioner, der er omhandlet i stk. 4, til deres kompetente myndigheder. Med henblik på dette indberetningskrav beregner institutterne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af de relevante metoder i artikel 382a, stk. 1, som de ville have anvendt til at opfylde et kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko, hvis disse transaktioner ikke var udelukket fra anvendelsesområdet i henhold til stk. 4."

c) Følgende tilføjes som stk. 6:

"6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser og kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende til at vurdere, om kreditværdijusteringsrisikoeksponeringerne i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner til dagsværdi er væsentlige, samt hyppigheden af denne vurdering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 2 år efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(167) Følgende indsættes som artikel 382a:

"Artikel 382a

Metoder til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for alle de transaktioner, der er omhandlet i artikel 382, efter følgende metoder:
 - a) standardmetoden i artikel 383, hvis instituttet har fået tilladelse til at anvende denne metode af de kompetente myndigheder
 - b) basismetoden i artikel 384
 - c) den forenklede metode i artikel 385, forudsat at instituttet opfylder betingelserne i stk. 1 i nævnte artikel.
2. Et institut må ikke anvende den metode, der er omhandlet i stk. 1, litra c), i kombination med de metoder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) eller b).
3. Et institut kan anvende en kombination af de metoder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), til permanent at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i følgende situationer:
 - a) for forskellige modparter
 - b) for forskellige anerkendte nettinggrupper med samme modpart
 - c) for forskellige transaktioner i samme anerkendte nettinggruppe, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) Institutet skal opdele nettinggruppen i to hypotetiske nettinggrupper og henføre alle transaktioner, der er omfattet af metoden i stk. 1, litra a), til samme hypotetiske nettinggruppe og alle transaktioner, der er omfattet af metoden i stk. 1, litra b), til den anden hypotetiske nettinggruppe for at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.
 - ii) Den opdeling, der er omhandlet i litra a), skal stemme overens med den måde, hvorpå instituttet fastlægger den retlige netting af kreditværdijusteringen beregnet i regnskabsmæssig henseende.
 - iii) Den tilladelse, som de kompetente myndigheder giver til at anvende den metode, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er begrænset til den hypotetiske

nettinggruppe, for hvilken instituttet anvender den metode, der er omhandlet i stk. 1, litra a), til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

Institutterne fastlægger politikker for at forklare, hvordan de anvender en kombination af de metoder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), og som fastsat i dette stykke, til permanent at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko."

(168) Artikel 383 affattes således:

"Artikel 383
Standardmetoden

1. De kompetente myndigheder giver et institut tilladelse til at beregne sine kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko for en portefølje af transaktioner med en eller flere modparter ved hjælp af standardmetoden i henhold til stk. 3 efter at have vurderet, om instituttet opfylder følgende krav:

- a) Instituttet har oprettet en særskilt enhed, som er ansvarlig for instituttets overordnede risikostyring og afdækning af kreditværdijusteringsrisiko.
- b) For hver berørt modpart har instituttet udarbejdet en reguleringsmæssig CVA-model til beregning af den pågældende modparts kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 383a.
- c) For hver berørt modpart er instituttet i stand til mindst en gang om måneden at beregne dens kreditværdijusterings følsomheder over for de pågældende risikofaktorer som fastsat i overensstemmelse med artikel 383b.
- d) For alle positioner i afdækninger, der kan indregnes, og som er indregnet i henhold til artikel 386 med henblik på beregning af instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af standardmetoden, er instituttet i stand til mindst en gang om måneden at beregne disse positioners følsomheder over for de relevante risikofaktorer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 383b.

Med henblik på litra c) forstås ved modpartens kreditværdijusterings følsomhed over for en risikofaktor den relative ændring i værdien af den pågældende kreditværdijustering som følge af en ændring i værdien af en af de relevante risikofaktorer for den pågældende kreditværdijustering beregnet ved hjælp af instituttets reguleringsmæssige CVA-model i overensstemmelse med artikel 383i-383j.

Med henblik på litra d) forstås ved følsomheden for en position i en afdækning, der kan indregnes, over for en risikofaktor den relative ændring i værdien af den pågældende position som følge af en ændring i værdien af en af de relevante risikofaktorer for den pågældende kreditværdijustering beregnet ved hjælp af instituttets prisfastsættelsesmodel i overensstemmelse med artikel 383i-383j.

2. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko forstås ved:

- a) "risikoklasse": en af følgende kategorier:
 - i) renterisiko
 - ii) modpartskreditspændsrisiko

- iii) referencekreditspændsrisiko
 - iv) aktierisiko
 - v) råvarerisiko
 - vi) valutakursrisiko
- b) "CVA-portefølje": porteføljen bestående af den samlede kreditværdijustering og alle de afdækninger, der kan indregnes, og som er omhandlet i stk. 1, litra d)
- c) "samlet kreditværdijustering": summen af kreditværdijusteringer beregnet ved hjælp af den reguleringsmæssige CVA-model for alle modparter, jf. stk. 1, første afsnit.

3. Institutterne fastlægger kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter standardmetoden som summen af følgende to kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til artikel 383b:

- a) kapitalgrundlagskravene vedrørende deltarisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instituts CVA-portefølje som følge af bevægelser i de relevante ikkevolatilitetsrelaterede risikofaktorer
- b) kapitalgrundlagskravene vedrørende vegarisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instituts CVA-portefølje som følge af bevægelser i de relevante volatilitetsrelaterede risikofaktorer."

(169) Følgende indsættes som artikel 383a-383w:

"Artikel 383a

Reguleringsmæssig CVA-model

1. En reguleringsmæssig CVA-model, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 384, skal være pålidelige, anvendes forsvarligt og opfylde samtlige følgende krav:

- a) Den reguleringsmæssige CVA-model skal kunne modelberegne en given modparts kreditværdijustering ved at indregne netting- og margenaftaler på nettinggruppeniveau, hvis det er relevant, i overensstemmelse med denne artikel.
- b) Instituttet foretager estimater af modpartens sandsynlighed for misligholdelse, jf. litra a), fra modpartens kreditspænd og tab i henhold til markedskonventionsrelaterede tab givet misligholdelse for den pågældende modpart.
- c) Det forventede tab givet misligholdelse, jf. litra a), er det samme som markedskonventionsrelaterede tab givet misligholdelse, jf. litra b), medmindre instituttet kan dokumentere, at rangordenen af porteføljen af transaktioner med den pågældende modpart afviger fra rangordenen af privilegerede usikrede obligationer udstedt af den pågældende modpart.
- d) På hvert fremtidigt tidspunkt beregnes den simulerede diskonterede fremtidige eksponering for porteføljen af transaktioner med en modpart ved hjælp af en eksponeringsmodel ved at revurdere prisansættelsen for alle transaktioner i porteføljen på grundlag af de simulerede fælles ændringer af markedsrisikofaktorerne, som er væsentlige for disse transaktioner, ved hjælp

af et passende antal scenarier, og diskontere priserne indtil beregningsdatoen ved anvendelse af risikofrie renter.

- d) Den reguleringsmæssige CVA-model skal kunne modelberegne en betydelig afhængighed mellem den simulerede diskonterede fremtidige eksponering for porteføljen af transaktioner med modpartens kreditspænd.
- e) Hvis porteføljens transaktioner indgår i en nettinggruppe, der er omfattet af en margenaftale og daglig værdiansættelse til markedsværdi, indregnes den stillede og modtagne sikkerhed som en del af denne aftale som en risikobegrænsende faktor i den simulerede diskonterede fremtidige eksponering, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - i) Instituttet fastsætter den relevante marginrisikoperiode, der er relevant for den pågældende nettinggruppe, i overensstemmelse med kravene i artikel 285, stk. 2 og 5, og afspejler denne marginperiode ved beregningen af den simulerede diskonterede fremtidige eksponering.
 - ii) Alle de relevante elementer i margenaftalen, herunder hyppigheden af margin calls, typen af kontraktmæssigt anerkendt sikkerhed, tærskelværdierne, minimumsoverførselsbeløbene, de uafhængige beløb og initialmarginerne for både instituttet og modparten, afspejles på passende vis i beregningen af den simulerede diskonterede fremtidige eksponering.
 - iii) Instituttet har oprettet en sikkerhedsstyringsenhed, der opfylder kravene i artikel 287, for al sikkerhedsstillelse, der er anerkendt til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af standardmetoden.

Med henblik på litra a) skal kreditværdijusteringen have et positivt fortegn og beregnes som en funktion af modpartens forventede tab givet misligholdelse, et passende sæt af modpartens sandsynlighed for misligholdelse på fremtidige tidspunkter og et passende sæt simulerede diskonterede fremtidige eksponeringer for porteføljen af transaktioner med den pågældende modpart på fremtidige tidspunkter indtil den dato, hvor den transaktion i den pågældende portefølje, der har den længste løbetid, forfalder.

Med henblik på litra b) skal et institut anvende modpartens credit default swap spreads, hvis disse spreads kan observeres på markedet. Hvis der ikke foreligger sådanne credit default swap spreads, skal instituttet anvende en af følgende metoder:

- i) kreditspænd fra andre instrumenter, der er udstedt af modparten, og som afspejler de aktuelle markedsforhold
- ii) tilnærmede spænd, der er relevante i forhold til modpartens rating, branche og region.

Med henblik på den begrundelse, der er omhandlet i litra d), må sikkerhedsstillelse modtaget fra modparten ikke ændre eksponeringens rangorden.

Med henblik på litra f), nr. iii), er instituttet, hvis instituttet allerede har oprettet en sådan enhed til anvendelse af metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 283, ikke forpligtet til at oprette en yderligere sikkerhedsstyringsenhed, hvis instituttet over for sine kompetente myndigheder

godtgør, at en sådan enhed opfylder kravene i artikel 287 for al sikkerhedsstillelse, der er anerkendt til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af standardmetoden.

2. Et institut, der anvender en reguleringsmæssig CVA-model, skal opfylde samtlige følgende kvalitative krav:

- a) Eksponeringsmodellen omhandlet i stk. 1, litra d), er en del af instituttets interne kreditværdijusteringsrisikostyringssystem, der omfatter identifikation, måling, styring, godkendelse og intern rapportering af kreditværdijustering og kreditværdijusteringsrisiko i regnskabsmæssig henseende.
- b) Institutet skal have indført en procedure til sikring af overholdelse af et dokumenteret sæt interne politikker, kontroller, vurdering af modelresultater og procedurer vedrørende eksponeringsmodellen omhandlet i stk. 1, litra d).
- c) Institutet skal have en uafhængig kontrolenhed, som er ansvarlig for en effektiv indledende og løbende validering af eksponeringsmodellen omhandlet i stk. 1, litra d). Denne enhed skal være uafhængig af erhvervslån og af handlenheder, herunder den enhed, der er omhandlet i artikel 383, stk. 1, litra a), og skal rapportere direkte til den øverste ledelse; Den skal have et tilstrækkeligt antal medarbejdere med et tilstrækkeligt kompetenceniveau, der er egnet til at opfylde dette formål.
- d) Institutets øverste ledelse skal deltage aktivt i risikostyringsprocessen og betragte kreditværdijusteringsrisikostyring som et væsentligt aspekt af virksomheden, som det er nødvendigt at afsætte passende ressourcer til.
- e) Institutet skal dokumentere processen for indledende og løbende validering af sin eksponeringsmodel, jf. stk. 1, litra d), i en detaljeringsgrad, der gør det muligt for en tredjepart at forstå, hvordan modellerne fungerer, deres begrænsninger og deres vigtigste forudsætninger, og genskabe analysen. Denne dokumentation skal angive den minimumshyppighed, hvormed den igangværende validering vil blive gennemført, samt andre omstændigheder (f.eks. en pludselig ændring i markedsadfærden), hvorunder der skal foretages yderligere validering; den skal beskrive, hvordan valideringen udføres med hensyn til datastrømme og porteføljer, hvilke analyser der anvendes, og hvordan repræsentative modpartsporteføljer er opbygget.
- f) De prisfastsættelsesmodeller, der anvendes i eksponeringsmodellen omhandlet i stk. 1, litra a), for et givet scenario med simulerede markedsrisikofaktorer, skal testes i forhold til relevante uafhængige benchmarks for en lang række markedstilstande som led i den indledende og løbende modelvalideringsproces. Modeller til prisfastsættelse af optioner skal tage højde for, at optionernes værdi med hensyn til markedsrisikofaktorer har en ikkelinear karakter.
- g) Institutets interne kreditværdijusteringsrisikostyringssystemer, jf. litra a), skal regelmæssigt underkastes en uafhængig gennemgang af instituttets interne revisionsproces. Denne gennemgang bør omfatte såvel aktiviteterne i den enhed, der er omhandlet i artikel 383, stk. 1, litra a), som aktiviteterne i den uafhængige risikokontrolenhed, der er omhandlet i dette stykkes litra c).
- h) Den model, som instituttet anvender til beregning af den simulerede diskonterede fremtidige eksponering, jf. stk. 1, litra a), skal afspejle transaktionsvilkår og -specifikationer og marginordninger på en aktuel, fyldestgørende og konservativ måde. Nævnte vilkår og specifikationer skal

opbevares i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision. Overførslen af data om transaktionsvilkår og -specifikationer og marginordninger til eksponeringsmodellen skal også være underlagt intern revision, og der skal være indført formelle afstemningsprocesser mellem den interne model og kildedatasystemerne for løbende at verificere, at transaktionsvilkår og -specifikationer og marginordninger afspejles korrekt eller i det mindste konservativt i eksponeringssystemet.

- i) De aktuelle og historiske markedsdata, der anvendes i den model, som instituttet anvender til beregning af den simulerede diskonterede fremtidige eksponering, jf. stk. 1, litra a), skal erhverves uafhængigt af forretningsområderne. De skal indgå i den model, som instituttet anvender til at beregne den simulerede diskonterede fremtidige eksponering, jf. stk. 1, litra a), på en aktuell og fyldestgørende måde og vedligeholdes i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision. Et institut skal have en veludviklet dataintegritetsproces til håndtering af u hensigtsmæssige dataobservationer. Hvis modellen er baseret på markedsdata i form af indikatorer, skal instituttet udforme interne politikker med henblik på at identificere egnede indikatorer og løbende påvise empirisk, at indikatorerne giver en konservativ fremstilling af den underliggende risiko.
- j) Eksponeringsmodellen skal omfatte transaktionsspecifikke og kontraktlige oplysninger, der gør det muligt at aggregere de eksponeringer, der indgår i nettinggruppen. Instituttet skal sikre sig, at transaktionerne henføres til den relevante nettinggruppe inden for modellen.

Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko som omhandlet i litra a) kan eksponeringsmodellen have forskellige specifikationer og antagelser med henblik på at opfylde alle kravene i artikel 383a, bortset fra at dens markedsdata og netting skal forblive de samme som dem, der anvendes i regnskabsmæssig henseende.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan de tilnærmede spreads, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. ii), skal fastsættes af instituttet med henblik på beregning af sandsynligheden for misligholdelse.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) yderligere tekniske elementer, som instituttet skal tage hensyn til ved beregningen af modpartens forventede tab givet misligholdelse, modpartens sandsynlighed for misligholdelse og den simulerede diskonterede fremtidige eksponering for porteføljen af transaktioner med den pågældende modpart og kreditværdijustering, jf. stk. 1, litra a)
- b) hvilke andre instrumenter som omhandlet i stk. 1, litra b), nr. i), der er egnede til at estimere modpartens sandsynlighed for misligholdelse, og hvordan institutterne skal foretage dette skøn.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i stk. 3 og 4 for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) betingelserne for vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af anvendelsen af standardmetoden, jf. artikel 383, stk. 3
- b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder anvender til at verificere, at et institut efterlever kravene i artikel 383 og 383a.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [36 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

Artikel 383b

Kapitalgrundlagskrav vedrørende delta- og vegarisici

1. Institutterne anvender de delta- og vegarisikofaktorer, som er beskrevet i artikel 383c-383h, og den procedure, der er fastsat i stk. 2-8, til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende delta- og vegarisici.

2. For hver risikoklasse omhandlet i artikel 383, stk. 2, beregnes følsomheden af de samlede kreditværdijusteringer og følsomheden af alle positioner i alle afdækninger, der kan indregnes, som er omfattet af kapitalgrundlagskravene vedrørende delta- eller vegarisici, for hver af de gældende delta- eller vegarisikofaktorer, som er omfattet af den pågældende risikoklasse efter de tilsvarende formler i artikel 383i-383j. Hvis et instruments værdi afhænger af flere risikofaktorer, fastlægges følsomheden særskilt for hver risikofaktor.

Ved beregningen af vegarisikofølsomhederne for de samlede kreditværdijusteringer medtages følsomheder både over for volatiliteter, der anvendes i eksponeringsmodellen til simulering af risikofaktorer, og over for volatiliteter, der anvendes til at revurdere optionstransaktioner i porteføljen med modparten.

Uanset stk. 1 kan et institut med de kompetente myndigheders tilladelse anvende alternative definitioner af delta- og vegarisikofølsomheder ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende en position i handelsbeholdningen i henhold til dette kapitel, forudsat at instituttet opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) disse alternative definitioner anvendes med henblik på intern risikostyring og til indberetning af overskud og tab til den øverste ledelse af en uafhængig risikokontolenhed i instituttet
- b) instituttet dokumenterer, at disse alternative definitioner er mere hensigtsmæssige til at opfange positionens følsomheder end de formler, der er fastsat i artikel 383i og 383j, og at de deraf følgende følsomheder ikke i væsentlig grad afviger fra disse formler.

3. Hvis en afdækning, der kan indregnes, er et indeksinstrument, beregner institutterne følsomhederne for denne afdækning, der kan indregnes, for alle

relevante risikofaktorer ved at anvende skiftet af en af de relevante risikofaktorer på hver af indekselementerne.

4. Et institut kan indføre yderligere risikoklasser ud over dem, der er omhandlet i artikel 383, stk. 2, som svarer til kvalificerede indeksinstrumenter. For så vidt angår deltarisici anses et indeksinstrument for at være kvalificeret, hvis det opfylder betingelserne i artikel 325i, stk. 3. For så vidt angår vegarisici anses alle indeksinstrumenter for at være kvalificerede.

Et institut beregner delta- og vegafølsomheder over for en kvalificeret indeksrisikofaktor som én enkelt følsomhed over for det underliggende kvalificerede indeks. Hvis 75 % af elementerne i et kvalificeret indeks er henført til den samme sektor, jf. artikel 383o, 383r og 383t, skal instituttet henføre det kvalificerede indeks til den samme sektor. I modsat fald skal instituttet henføre følsomheden til den relevante kvalificerede indeksundergruppe.

5. De vægtede følsomheder hos den samlede kreditværdijustering og hos markedsværdien af alle afdækninger, der kan indregnes, over for hver risikofaktor beregnes ved at multiplicere de respektive nettofølsomheder med den tilsvarende risikovægt i overensstemmelse med følgende formler:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

hvor:

k = indekset for risikofaktor k

RW_k = den risikovægt, der finder anvendelse på risikofaktor k

WS_k^{CVA} = den samlede kreditværdijusterings vægtede følsomhed over for risikofaktor k

S_k^{CVA} = den samlede kreditværdijusterings nettofølsomhed over for risikofaktor k

WS_k^{hedges} = den vægtede følsomhed hos markedsværdien af alle afdækninger, der kan indregnes, i kreditværdijusteringsporteføljen over for risikofaktor k

S_k^{hedges} = nettofølsomheden hos markedsværdien af alle afdækninger, der kan indregnes, i kreditværdijusteringsporteføljen over for risikofaktor k .

6. Institutterne beregner kreditværdijusteringsporteføljens nettovægtede følsomhed WS_k over for risikofaktor k ved hjælp af følgende formel:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. De nettovægtede følsomheder i samme undergruppe aggregeres i overensstemmelse med følgende formel ved hjælp af de tilsvarende korrelationer ρ_{kl} for vægtede følsomheder i den samme undergruppe, jf. artikel 383l, 383s og 383p, der giver anledning til den undergruppespecifikke følsomhed K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} ((WS_k^{hedges})^2)}$$

hvor:

K_b = undergruppe b 's undergruppespecifikke følsomhed

ρ_{kl} = de tilsvarende korrelationsparametre inden for undergruppen

R = parameteren for afkald på afdækning svarende til 0,01

WS_k = de nettovægtede følsomheder.

8. Den undergruppesspecifikke følsomhed beregnes i overensstemmelse med stk. 5, 6 og 7 for hver undergruppe inden for en risikoklasse. Når den undergruppesspecifikke følsomhed er blevet beregnet for alle undergrupper, aggregeres vægtede følsomheder for alle risikofaktorer på tværs af undergrupper efter følgende formel ved hjælp af de tilsvarende korrelationer γ_{bc} for vægtede følsomheder i forskellige undergrupper, som er fastsat i artikel 383l, 383 og 383q, for at få de risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav for delta- eller vegarisiko:

Risk – classspecificownfundsrequirementfordeltaorvegarisk

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

hvor:

m_{CVA} = en multiplikatorfaktor, der er lig med 1; de kompetente myndigheder kan forhøje værdien af m_{CVA} , hvis instituttets reguleringsmæssige CVA-mode udviser mangler med hensyn til passende måling af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko

K_b = undergruppe b's undergruppesspecifikke følsomhed

γ_{bc} = korrelationsparameteren mellem undergruppe b og c

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ for alle risikofaktorer i undergruppe b

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_c)\}$ for alle risikofaktorer i undergruppe c.

Artikel 383c

Renterisikofaktorer

1. For deltarenterisikofaktorer, herunder inflationsraterisiko, er der én undergruppe pr. valuta, hvor hver undergruppe indeholder forskellige typer risikofaktorer.

De deltarenterisikofaktorer, der finder anvendelse på rentefølsomme instrumenter i kreditværdijusteringsporteføljen, er de risikofrie satser for hver berørt valuta og for hver af følgende løbetider: 1 år, 2 år, 5 år, 10 år og 30 år.

De deltarenterisikofaktorer, der finder anvendelse på inflationsfølsomme instrumenter i kreditværdijusteringsporteføljen, er inflationsraterne for hver berørt valuta og for hver af følgende løbetider: 1 år, 2 år, 5 år, 10 år og 30 år.

2. De valutaer, som et institut skal anvende deltarenterisikofaktorerne på i overensstemmelse med stk. 1, er USD, EUR, GBP, AUD, CAD, SEK, JPY og instituttets indberetningsvaluta.

3. For valutaer, der ikke er anført i stk. 2, er deltarenterisikofaktorerne den absolutte ændring i inflationsraten og parallelforskydningen af hele den risikofrie kurve for en given valuta.

4. Institutterne indhenter de risikofrie satser for hver valuta fra pengemarkedsinstrumenter i deres handelsbeholdning, som har den laveste kreditrisiko, herunder overnight index swaps.

5. Kan institutterne ikke anvende metoden i stk. 4, baseres de risikofrie satser på en eller flere markedsbestemte swapkurver, som institutterne anvender til at opgøre positioner til markedsværdi, f.eks. swapkurverne for interbankrenten.

Foreligger der ikke tilstrækkelige data om de markedsbestemte swapkurver, der er beskrevet i dette stykkes første afsnit, kan de risikofrie satser udledes af den mest hensigtsmæssige statsobligationskurve for en given valuta.

Artikel 383d

Valutakursrisikofaktorer

1. De deltavalutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i den kreditværdijusteringsportefølje, der er følsom over for valutapotkurser, er valutapotkurserne mellem den valuta, som et instrument er denomineret i, og instituttets indberetningsvaluta. Der er en undergruppe for hvert valutapar, som indeholder en enkelt risikofaktor og en enkelt nettofølsomhed.

2. De vegavalutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i den kreditværdijusteringsportefølje, der er følsomme over for valutavolatilitet, er de implicite volatiliteter for valutakurser mellem valutaparrerne omhandlet i stk. 1. Der er en undergruppe for alle valutapar og løbetider, som indeholder alle vegavalutakursrisikofaktorerne og en enkelt nettofølsomhed.

3. Institutterne skal ikke sondre mellem onshore- og offshorevarianter af en valuta for delta-, og vegakursrisikofaktorer.

Artikel 383e

Modpartskreditspændsrisikofaktorer

1. Den deltamodpartskreditspændsrisikofaktor, der finder anvendelse på modpartskreditspændfølsomme instrumenter i kreditværdijusteringsporteføljen, er kreditspændene for individuelle modparter og referencenavne og kvalificerede indeks for følgende løbetider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år og 10 år.

2. Den deltarenterisikofaktor, der finder anvendelse på inflationsfølsomme instrumenter i kreditværdijusteringsporteføljen, er de relevante inflationsrater for hver valuta og for hver af følgende løbetider: 1 år, 2 år, 5 år, 10 år og 30 år.

Artikel 383f

Referencekreditspændsrisikofaktorer

1. Den deltareferencekreditspændsrisikofaktor, der finder anvendelse på referencekreditspændfølsomme instrumenter i kreditværdijusteringsporteføljen, er kreditspændene for alle løbetider for alle referencenavne inden for en undergruppe. Der beregnes en enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.

2. Den vegareferencekreditspændsrisikofaktor, der finder anvendelse på instrumenter i kreditværdijusteringsporteføljen, der er følsomme over for referencekreditspændsvolatilitet, er alle restløbetiders kreditspændsvolatilitet for alle referencenavne inden for en undergruppe. Der beregnes en enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.

Artikel 383g

Aktierisikofaktorer

1. Undergrupperne for alle aktierisikofaktorer er de undergrupper, der er omhandlet i artikel 383s.
2. De deltaaktierisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i den kreditværdijusteringsportefølje, der er følsomme over for aktiesportkurser, er spotkurserne for alle aktier, der henføres til samme undergruppe som omhandlet i stk. 1. Der beregnes en enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.
3. De vegaaktierisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i den kreditværdijusteringsportefølje, der er følsomme over for aktievolatilitet, er de implicite volatiliteter for alle aktier, der henføres til samme undergruppe som omhandlet i stk. 1. Der beregnes en enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.

Artikel 383h

Råvarerisikofaktorer

1. Undergrupperne for alle råvarerisikofaktorer er de sektorbestemte undergrupper, der er omhandlet i artikel 383v.
2. De deltaråvarerisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i den kreditværdijusteringsportefølje, der er følsomme over for råvaresportkurser, er spotkurserne for alle råvarer, der henføres til samme sektorbestemte undergruppe som omhandlet i stk. 1. Der beregnes en enkelt nettofølsomhed for hver sektorbestemt undergruppe.
3. De vegaråvarerisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i den kreditværdijusteringsportefølje, der er følsomme over for råvareprisvolatilitet, er de implicite volatiliteter for alle råvarer, der henføres til samme sektorbestemte undergruppe som omhandlet i stk. 1. Der beregnes en enkelt nettofølsomhed for hver sektorbestemt undergruppe.

Artikel 383i

Deltarisikofølsomheder

1. Institutterne beregner deltafølsomheder bestående af renterisikofaktorer således:
 - a) Den samlede kreditværdijusterings deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af risikofrie satser og af en afdækning, der kan indregnes, i forhold til disse risikofaktorer, beregnes således:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

hvor:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = den samlede kreditværdijusterings følsomheder over for en risikofaktor, der består af risikofrie satser

r_{kt} = værdien af risikofaktor k, der består af risikofrie satser, med løbetid t

V_{CVA} = den samlede kreditværdijustering beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end r_{kt} i V_{CVA}

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = følsomheder hos afdækning i , der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af risikofrie satser

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end r_{kt} værdiansættelsesfunktionen V_i .

b) Deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af inflationsrater og af en afdækning, der kan indregnes, i forhold til disse risikofaktorer, beregnes således:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

hvor:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = den samlede kreditværdijusterings følsomheder over for en inflationsraterisikofaktor

$infl_{kt}$ = værdien af inflationsraterisikofaktor k med løbetid t

V_{CVA} = den samlede kreditværdijustering beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end $infl_{kt}$ i V_{CVA}

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = følsomheder hos afdækning i , der kan indregnes, over for en inflationsraterisikofaktor

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end $infl_{kt}$ værdiansættelsesfunktionen V_i .

2. Institutterne beregner den samlede kreditværdijusterings deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af valutaspotkurser og af en afdækning, der kan indregnes, i forhold til disse risikofaktorer, således:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0.01}$$

hvor:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = den samlede kreditværdijusterings følsomheder over for en risikofaktor, der består af valutaspotkurser

FX_k = værdien af risikofaktor k , der består af valutaspotkurser

V_{CVA} = den samlede kreditværdijustering beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end FX_k i V_{CVA}

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = følsomheder hos afdækning i , der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af valutaspotkurser

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i, der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end FX_k værdiansættelsesfunktionen V_i .

3. Institutterne beregner den samlede kreditværdijusterings deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af modpartskreditspændssatser og af en afdækning, der kan indregnes, i forhold til disse risikofaktorer, således:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0.01}$$

hvor:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = den samlede kreditværdijusterings følsomheder over for en risikofaktor, der består af modpartskreditspændssatser

ccs_{kt} = værdien af risikofaktor k, der består af modpartskreditspændssatser, ved løbetid t

V_{CVA} = den samlede kreditværdijustering beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end ccs_{kt} i V_{CVA}

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = følsomheder hos afdækning i, der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af modpartskreditspændssatser

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i, der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end ccs_{kt} værdiansættelsesfunktionen V_i .

4. Institutterne beregner den samlede kreditværdijusterings deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af referencekreditspændssatser og af en afdækning, der kan indregnes, i forhold til disse risikofaktorer, således:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

hvor:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = den samlede kreditværdijusterings følsomheder over for en risikofaktor, der består af referencekreditspændssatser

rcs_{kt} = værdien af risikofaktor k, der består af referencekreditspændssatser, ved løbetid t

V_{CVA} = den samlede kreditværdijustering beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end ccs_{kt} i V_{CVA}

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = følsomheder hos afdækning i, der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af referencekreditspændssatser

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i, der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end ccs_{kt} værdiansættelsesfunktionen V_i .

5. Institutterne beregner den samlede kreditværdijusterings deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af aktiespotkurser og af en afdækning, der kan indregnes, i forhold til disse risikofaktorer, således:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ + 0.01, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0.01}$$

hvor:

S_{EQ}^{CVA} = den samlede kreditværdijusterings følsomheder over for en aktiespotkursrisikofaktor

EQ = værdien af aktiespotkursen

V_{CVA} = den samlede kreditværdijustering beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end EQ i V_{CVA}

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = følsomheder hos afdækning i , der kan indregnes, over for en aktiespotkursrisikofaktor

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end EQ værdiansættelsesfunktionen V_i .

6. Institutterne beregner den samlede kreditværdijusterings deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af råvarespotkurser og af en afdækning, der kan indregnes, i forhold til disse risikofaktorer, således:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1.01CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1.01CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0.01}$$

hvor:

S_{CTY}^{CVA} = den samlede kreditværdijusterings følsomheder over for en råvarespotkursrisikofaktor

CTY = værdien af råvarespotkursen

V_{CVA} = den samlede kreditværdijustering beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end CTY i V_{CVA}

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = følsomheder hos afdækning i , der kan indregnes, over for en råvarespotkursrisikofaktor

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end CTY værdiansættelsesfunktionen V_i .

Artikel 383j

Vegarisikofølsomheder

Institutterne beregner den samlede kreditværdijusterings vegarisikofølsomheder over for risikofaktorer, der består af implicit volatilitet og af en afdækning, der kan indregnes, i forhold til disse risikofaktorer, således:

$$S_{vol_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0.01}$$

hvor:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = den samlede kreditværdijusterings følsomheder over for en risikofaktor, der består af implicit volatilitet

vol_k = værdien af den risikofaktor, der består af implicit volatilitet, udtrykt i procent

V_{CVA} = den samlede kreditværdijustering beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end vol_k værdiansættelsesfunktionen V_{CVA} .

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = følsomheder hos afdækning i, der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af implicit volatilitet

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i, der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end vol_k værdiansættelsesfunktionen V_i .

Artikel 383k

Risikovægte for renterisiko

1. For de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er risikovægtene for deltafølsomheder over for risikofrie satser for hver undergruppe i tabel 1 følgende:

Tabel 1

Undergruppe	Løbetid	Risikovægt
1	1 år	1,11 %
2	2 år	0,93 %
3	5 år	0,74 %
4	10 år	0,74 %
5	30 år	0,74 %

2. For andre valutaer end de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er risikovægten for deltafølsomheder over for risikofrie satser 1,58 %.

3. For inflationsraterisiko denomineret i en af de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er risikovægten for følsomheden over for inflationsraterisikoen 1,11 %.

4. For inflationsraterisiko denomineret i en anden valuta end de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er risikovægten for følsomheden over for inflationsraterisikoen 1,58 %.

5. De risikovægte, der skal anvendes på følsomheder over for vegarenterisikofaktorer og inflationsraterisikofaktorer, for alle valutaer er på 100 %.

Artikel 383l

Korrelationer for renterisiko i den samme undergruppe

1. For de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er de korrelationsparametre, som institutterne skal anvende til aggregering af deltafølsomhederne over for risikofrie satser mellem de forskellige undergrupper i tabel 2, følgende:

Tabel 2

Undergruppe	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Den korrelationsparameter, som institutterne skal anvende til aggregering af deltarisikofølsomhed over for inflationsrate og deltafølsomhed over for risikofrie satser denomineret i samme valuta, er 40 %.

3. Den korrelationsparameter, som institutterne skal anvende til aggregering af vegarisikofaktorfølsomhed over for inflationsrate og vegarisikofaktorfølsomhed over for rente denomineret i samme valuta, er 40 %.

Artikel 383m

Risikovægte for valutakursrisiko

1. Risikovægtene for alle deltafølsomheder over for valutakursrisikofaktor mellem et instituts indberetningsvaluta og en anden valuta er 11 %.

2. Risikovægtene for alle vegafølsomheder over for valutakursrisikofaktoren er 100 %.

Artikel 383n

Korrelationer for valutakursrisiko

En ensartet korrelationsparameter, som er lig med 60 %, finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder over for delta- og vegavalutakursrisikofaktorer.

Risikovægte for modpartskreditspændrisiko

1. Risikovægtene for deltagelsesmoderne over for risikofaktorer for kreditspænd er de samme for alle løbetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år og 10 år) i hver undergruppe i tabel 3 og er følgende:

Tabel 3

Undergruppe Nummer	Kredit kvalitet	Sektor	Risikovægt (procentpoint)
1	Alle	En medlemsstats centralregering, herunder centralbanker	0,5 %
2	Kreditkvalitetstrin 1-3	Et tredjelands centralregering, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, og artikel 118	0,5 %
3		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	1,0 %
4		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	5,0 %
5		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	3,0 %
6		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	30 %
7		Teknologi og telekommunikation	2,0 %
8		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	1,5 %
9		Andre sektorer	5,0 %
10		Kvalificerede indeks	1,5 %
11		Kreditkvalitetstrin 4-6 og ikke	Et tredjelands centralregering, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117,

	kreditvurderet	stk. 2, og artikel 118	
12		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	4,0 %
13		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	12,0 %
14		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	7,0 %
15		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	8,5 %
16		Teknologi og telekommunikation	5,5 %
17		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	5,0 %
18		Andre sektorer	12,0 %
19		Kvalificerede indeks	5,0 %

2. Med henblik på tildeling af en risikoeksponering til en sektor anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter sektor. Institutterne tildeler kun hver udsteder til én af sektorundergrupperne i tabel 3. Risikoeksponeringer fra en udsteder, som et institut ikke kan tildele til en sektor på en sådan måde, tildeles til undergruppe nr. 9 eller undergruppe nr. 18 i tabel 3 afhængigt af udstederens kreditkvalitet.

3. Institutterne tildeler kun eksponeringer, der er benytter kvalificerede referenceindeks som reference som omhandlet i artikel 383b, stk. 4, til undergruppe nr. 10 og 19 i tabel 3.

4. Institutterne anvender en transparensmetode til at bestemme følsomhederne for en eksponering, der benytter et ikkekvalificeret indeks som reference.

Artikel 383p

Korrelationer for modpartskreditspændsrisiko inden for den samme undergruppe

1. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l , der hidrører fra risikoeksponeringer tildelt til sektorundergruppe nr. 1-9 og 11-18, jf. artikel 383o, stk. 1, tabel 3, fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 90 %

$\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 50 %

$\rho_{kl}^{(quality)}$ er lig med 1, hvis de to navne begge er i undergruppe nr. 1-9 eller begge er i undergruppe nr. 11-18, og ellers er den lig med 80 %.

2. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l , der hidrører fra risikoeksponeringer tildelt til sektorundergruppe nr. 10 og 19 fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 90 %

$\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske og de to indeks tilhører samme serie, og ellers er den lig med 80 %

$\rho_{kl}^{(quality)}$ er lig med 1, hvis de to navne begge er i undergruppe nr. 10 eller begge er i undergruppe nr. 19, og ellers er den lig med 80 %.

Artikel 383q

Korrelationer på tværs af undergrupper for modpartskreditspændsrisiko

Korrelationerne for deltakreditspændsrisiko på tværs af undergrupper er følgende:

Tabel 4

Undergruppe	1, 2, 3, 11 og 12	4 og 13	5 og 14	6 og 15	7 og 16	8 og 17	9 og 18	10 og 19
1, 2, 3, 11 og 12	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	0 %	45 %
4 og 13		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	0 %	45 %
5 og 14			100 %	25 %	25 %	5 %	0 %	45 %
6 og 15				100 %	83 %	5 %	0 %	45 %
7 og 16					100 %	5 %	0 %	45 %
8 og 17						100 %	0 %	45 %
9 og 18							100 %	0 %
10 og 19								100 %

Risikovægte for referencekreditspændsrisiko

1. Risikovægtene for deltafølsomhederne over for risikofaktorer for referencekreditspænd er de samme for alle løbetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år og 10 år) og alle referencekreditspændseksponeringer i hver undergruppe i tabel 5 og er følgende:

Tabel 5

Undergruppe nr.	Kreditkvalitet	Sektor	Risikovægt (procentpoint)	
1	Alle	En medlemsstats centralregering, herunder centralbanker	0,5 %	
2	Kreditkvalitetstrin 1-3	Et tredjelandets centralregering, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, og artikel 118	0,5 %	
3		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	1,0 %	
4		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	5,0 %	
5		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	3,0 %	
6		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	3,0 %	
7		Teknologi og telekommunikation	2,0 %	
8		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	1,5 %	
10		Kvalificerede indeks	1,5 %	
11		Kreditkvalitetstrin 4-6 og ikke kreditvurderet	Et tredjelandets centralregering, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, og artikel 118	2,0 %
12			Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	4,0 %

13		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	12,0 %
14		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	7,0 %
15		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	8,5 %
16		Teknologi og telekommunikation	5,5 %
17		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	5,0 %
18		Kvalificerede indeks	5,0 %
19		Andre sektorer	12,0 %

2. Med henblik på tildeling af en risikoeksponering til en sektor anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter sektor. Institutterne tildeler kun hver udsteder til én af sektorundergrupperne i tabel 5. Risikoeksponeringer fra en udsteder, som et institut ikke kan tildele til en sektor på en sådan måde, tildeles til undergruppe nr. 19 i tabel 5 afhængigt af udstederens kreditkvalitet.

3. Institutterne tildeler kun eksponeringer, der er benytter kvalificerede referenceindeks som reference som omhandlet i artikel 383b, stk. 4, til undergruppe nr. 10 og 18.

4. Institutterne anvender en transparensmetode til at bestemme følsomhederne for en eksponering, der benytter et ikkekvalificeret indeks som reference.

Artikel 383s

Korrelationer for referencekreditspændsrisiko inden for den samme undergruppe

1. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l , der hidrører fra risikoeksponeringer tildelt til sektorundergruppe nr. 1-9 og 11-18 i artikel 383r, stk. 1, tabel 5, fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 90 %

$\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 50 %

$\rho_{kl}^{(quality)}$ er lig med 1, hvis de to navne begge er i undergruppe nr. 1-9 eller begge er i undergruppe nr. 11-18, og ellers er den lig med 80 %.

2. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l , der hidrører fra risikoeksponeringer tildelt til sektorundergruppe nr. 10 og 19 fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 90 %

$\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske og de to indeks tilhører samme serie, og ellers er den lig med 80 %

$\rho_{kl}^{(quality)}$ er lig med 1, hvis de to navne begge er i undergruppe nr. 10 eller begge er i undergruppe nr. 19, og ellers er den lig med 80 %.

Artikel 383t

Undergrupper for risikovægte for aktierisiko

1. Risikovægtene for deltafølsomhederne over for aktiespotkursrisikofaktorer er de samme for alle aktierisikoeksponeringer i hver undergruppe i tabel 6 og er følgende:

Tabel 6

Undergruppe nr.	Markedskapitalisering	Økonomi	Sektor	Risikovægt for aktiespotkurs (procentpoint)
1	Stor	Ny markedsökonomi	Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester, sundhedspleje og forsyningsvirksomhed	55 %
2			Telekommunikation og industriprodukter	60 %
3			Råvarer, energi, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	45 %
4			Finansielle produkter,	55 %

			herunder statsstøttede finansielle produkter, ejendomsaktiviteter og teknologi	
5		Højt udviklet økonomi	Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester, sundhedspleje og forsyningsvirksomhed	30 %
6			Telekommunikation og industriprodukter	35 %
7			Råvarer, energi, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	40 %
8			Finansielle produkter, herunder statsstøttede finansielle produkter, ejendomsaktiviteter og teknologi	50 %
9	Lille	Ny markedsøkonomi	Alle sektorer beskrevet under undergruppe nr. 1, 2, 3 og 4	70
10		Højt udviklet økonomi	Alle sektorer beskrevet under undergruppe nr. 5, 6, 7 og 8	50 %
11	Andre sektorer			70 %
12	Stor	Højt udviklet økonomi	Kvalificerede indeks	15 %

13	Andre	Kvalificerede indeks	25 %
----	-------	----------------------	------

2. Hvad der i stk. 1 forstås ved en lille og stor kapitalisering, præciseres i de i artikel 325bd, stk. 7, omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder.

3. Hvad der i stk. 1 forstås ved en ny markedsøkonomi og en højt udviklet økonomi, præciseres i de i artikel 325ap, stk. 3, omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder.

4. Ved tildeling af en risikoeksponering til en sektor anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter industrisektor. Institutterne tildeler hver udsteder til en af sektorundergrupperne i stk. 1, tabel 6, og tildeler alle udstedere fra den samme industri til den samme sektor. Risikoeksponeringer fra en udsteder, som et institut ikke kan tildele til en sektor på en sådan måde, tildeles til undergruppe nr. 11. Multinationale aktieudstedere eller aktieudstedere med aktiviteter i flere sektorer tildeles til en bestemt undergruppe på grundlag af den vigtigste region og sektor, hvori aktieudstederen har aktiviteter.

5. Risikovægtene for vegaaktierisiko sættes til 78 % for undergruppe nr. 1-8 og undergruppe nr. 12 og til 100 % for alle andre undergrupper.

Artikel 383u

Korrelationer for aktierisiko på tværs af undergrupper

Korrelationsparameteren på tværs af undergruppen for delta- og vegaaktierisiko fastsættes til:

- 15 %, når de to undergrupper henhører under undergruppe nr. 1-10 i artikel 383t, stk. 1, tabel 6
- 75 %, når de to undergrupper er undergruppe nr. 12 og 13 i artikel 383t, stk. 1, tabel 6
- 45 %, hvis en af undergrupperne er undergruppe nr. 12 og 13 i artikel 383t, stk. 1, tabel 6, og den anden undergruppe ligger mellem undergruppe nr. 1 og 10 i artikel 383t, stk. 1, tabel 6
- 0 %, når en af de to undergrupper er undergruppe nr. 11 i artikel 383t, stk. 1, tabel 6.

Artikel 383v

Undergrupper for risikovægte for råvarerisiko

1. Risikovægtene for deltafølsomhederne over for råvarespotkursrisikofaktorer er de samme for alle råvarerisikoeksponeringer i hver undergruppe i tabel 7 og er følgende:

Tabel 7

Undergruppe nr.	Undergruppenavn	Risikovægt for råvarespotkurs (procentpoint)

1	Energi — faste brændsler	30 %
2	Energi — flydende brændsler	35 %
3	Energi — elektricitet	60 %
4	Energi — kulstofhandel	40 %
5	Fragt	80 %
6	Metaller — ikkeædle	40 %
7	Gasformige brændsler	45 %
8	Ædelmetaller (inklusive guld)	20 %
9	Korn og olieplanter	35 %
10	Husdyr og mejeriprodukter	25 %
11	Landbrugsprodukter	35 %
12	Andre råvarer	50 %

2. Risikovægtene for vegaråvarerisiko sættes til 100 %.

Artikel 383w

Undergrupper for risikovægte for råvarerisiko

1. Korrelationsparameteren på tværs af undergruppen for deltaråvarerisiko fastsættes til:

- a) 20 %, når de to undergrupper henhører under undergruppe nr. 1-11 i artikel 383v, stk. 1, tabel 7
- b) 0 %, når en af de to undergrupper er undergruppe nr. 12 i artikel 383v, stk. 1, tabel 7

2. Korrelationsparameteren på tværs af undergruppen for vegaråvarerisiko fastsættes til:

- a) 20 %, når de to undergrupper henhører under undergruppe nr. 1-11 i artikel 383v, stk. 1, tabel 7
- b) 0 %, når en af de to undergrupper er undergruppe nr. 12 i artikel 383v, stk. 1, tabel 7."

(170) Artikel 384, 385 og 386 affattes således:

"Artikel 384

Basismetoden

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med stk. 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant, for en portefølje af transaktioner med en eller flere modparter ved hjælp af en af følgende formler, alt efter hvad der er relevant:

- a) formlen i stk. 2, hvis instituttet i beregningen medtager en eller flere afdækninger, der kan indregnes, og som er indregnet i overensstemmelse med artikel 386
- b) formlen i stk. 3, hvis instituttet i beregningen ikke medtager en eller flere afdækninger, der kan indregnes, og som er indregnet i overensstemmelse med artikel 386.

Metoderne i litra a) og b) må ikke anvendes i kombination.

2. Et institut, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra a), beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko således:

$$BACVA^{total} = DS_{CVA} \cdot (\beta \cdot BACVA^{csr-unhedged} + (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr-hedged})$$

hvor:

$BACVA^{total}$ = kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter basismetoden

$BACVA^{csr-unhedged}$ = kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter basismetoden som beregnet i overensstemmelse med stk. 3 for et institut, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra b)

$$DS_{CVA} = 0,65$$

$$\beta = 0,25$$

$$BACVA^{csr-hedged}$$

$$= \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

hvor:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$$a = 1,4;$$

$$\rho = 0,5;$$

c =indekset for alle modparter, for hvilke instituttet beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den metode, der er fastsat i denne artikel

NS = indekset for alle nettinggrupper med en given modpart, for hvilken instituttet beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den metode, der er fastsat i denne artikel

h = indekset for alle "single name"-instrumenter, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes, i overensstemmelse med artikel 386, for en given modpart, for hvilken instituttet beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den metode, der er fastsat i denne artikel

i = indekset for alle indeksinstrumenter, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes, i overensstemmelse med artikel 386, for alle modparter, for hvilke instituttet beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den metode, der er fastsat i denne artikel

RW_c = den risikovægt, der gælder for modpart "c". Modpart "c" henføres til en af risikovægtene baseret på en kombination af sektor og kreditkvalitet og fastsættes i overensstemmelse med tabel 1.

M_{NS}^c = den faktiske løbetid for nettinggruppen NS med modpart c

For et institut, der anvender metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, beregnes M_{NS}^c i overensstemmelse artikel 162, stk. 2, litra g). I forbindelse med denne beregning er M_{NS}^c imidlertid ikke begrænset til fem år, men til den længste resterende kontraktfastsatte løbetid i nettinggruppen.

For et institut, der ikke anvender metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, er M_{NS}^c den gennemsnitlige notionelle vægtede løbetid som omhandlet i artikel 162, stk. 2, litra b). I forbindelse med denne beregning er M_{NS}^c imidlertid ikke begrænset til fem år, men til den længste resterende kontraktfastsatte løbetid i nettinggruppen.

EAD_{NS}^c = værdien af modpartskreditrisikoeksponeringen for nettinggruppen NS med modpart c, herunder virkningen af sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3-6, alt efter hvad der er relevant for beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til modpartskreditrisiko, jf. artikel 92, stk. 4, litra a) og f)

DF_{NS}^c = den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor for nettinggruppen NS med modpart c.

For et institut, der anvender metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, fastsættes den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor til 1. I alle andre tilfælde beregnes den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor således:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{NS}^c}}{0.05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = den tilsynsbaserede korrelation mellem kreditspændsrisikoen for modpart c og kreditspændsrisikoen for et "single name"-instrument, der er indregnet som en afdækning h, der kan indregnes, for modpart c, fastsat i overensstemmelse med tabel 2

M_h^{SN} = løbetiden for et "single name"-instrument, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes

B_h^{SN} = den notionelle værdi af et "single name"-instrument, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes

DF_h^{SN} = den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor for et "single name"-instrument, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes, beregnet således:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_h^{SN}}}{0.05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = den tilsynsbaserede risikovægt for et "single name"-instrument, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes. Disse risikovægte skal baseres på en kombination af sektor og kreditkvalitet for afdækningsinstrumentets referencekreditspænd og fastsættes i overensstemmelse med tabel 1

M_i^{ind} = løbetiden for en eller flere positioner i det samme indeksinstrument, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes. Hvis der er tale om mere end én position i det samme indeksinstrument, er M_i^{ind} den notionelle vægtede løbetid for alle disse positioner

B_i^{ind} = den fulde notionelle værdi af en eller flere positioner i det samme indeksinstrument, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes. Hvis der er tale om mere end én position i det samme indeksinstrument, er B_i^{ind} den notionelle vægtede løbetid for alle disse positioner

DF_i^{ind} = den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor for en eller flere positioner i det samme indeksinstrument, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes, beregnet således

$$\frac{1 - e^{-0.05M_i^{ind}}}{0.05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = den tilsynsbaserede risikovægt for et indeksinstrument, der er indregnet som en afdækning, der kan indregnes. RW_i^{ind} skal baseres på en kombination af sektor og kreditkvalitet for alle indekselementerne beregnet således:

- Hvis alle indekselementerne tilhører samme sektor og har samme kreditkvalitet som fastsat i overensstemmelse med tabel 1, beregnes RW_i^{ind} som den relevante risikovægt i tabel 1 for den pågældende sektor og kreditkvalitet multipliceret med 0,7.
- Hvis alle indekselementerne ikke tilhører samme sektor eller ikke har samme kreditkvalitet, beregnes RW_i^{ind} som et vægtet gennemsnit af risikovægtene for alle indekselementerne som fastsat i overensstemmelse med tabel 1 multipliceret med 0,7.

Tabel 1

Modpartens sektor	Kreditkvalitet	
	Kreditkvalitetstrin 1-3	Kreditkvalitetstrin 4-6 og ikke kreditvurderet
Et tredjelands centralregering, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller	0,5 %	3,0 %

artikel 118		
Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	1,0 %	4,0 %
Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	5,0 %	12,0 %
Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	3,0 %	7,0 %
Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	3,0 %	8,5 %
Teknologi og telekommunikation	2,0 %	5,5 %
Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	1,5 %	5,0 %
Andre sektorer	5,0 %	12,0 %

Tabel 2

Korrelationer mellem modpartskreditspænd og "single name"-afdækning	
"Single name"-afdækning h for modpart i	Værdi af r_{hc}
Modparter som omhandlet i artikel 386, stk. 3, litra a), nr. i)	100 %
Modparter som omhandlet i artikel 386, stk. 3, litra a), nr. ii)	80 %

Modparter som omhandlet i artikel 386, stk. 3, litra a), nr. iii)	50 %
---	------

2. Et institut, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra b), beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko således:

$$BACVA^{csr-unhedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

hvor alle betingelserne er dem, der er anført i stk. 2.

Artikel 385

Den forenklede metode

1. Et institut, der opfylder alle betingelserne i artikel 273a, stk. 2, kan beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko som risikovægtede eksponeringsbeløb for modpartsrisici for henholdsvis positioner uden for handelsbeholdningen og positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 92, stk. 3, litra a) og f), divideret med 12,5.

2. Med henblik på beregningen omhandlet i stk. 1 gælder følgende krav:

- Kun transaktioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i artikel 382, er omfattet af denne beregning.
- Kreditderivater, der indregnes som interne afdækninger mod modpartsrisikoeksponeringer, medtages ikke i denne beregning.

3. Et institut, der ikke længere opfylder en eller flere af betingelserne i artikel 273a, stk. 2, skal overholde kravene i artikel 273b.

Artikel 386

Afdækning, der kan indregnes

1. Positioner i afdækningsinstrumenter anerkendes som "afdækning, der kan indregnes" til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 383 og 384, hvis disse positioner opfylder samtlige følgende krav:

- Disse positioner anvendes til at reducere kreditværdijusteringsrisiko og forvaltes som sådan.
- Disse positioner kan indgås med tredjeparter eller med instituttets handelsbeholdning som intern afdækning, idet de i så fald skal opfylde kravet i artikel 106, stk. 7.
- Kun positioner i afdækningsinstrumenter som omhandlet i stk. 2 og 3 kan indregnes som afdækning, der kan indregnes, med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med henholdsvis artikel 383 og 384.
- Et givet afdækningsinstrument udgør en enkelt position i en afdækning, der kan indregnes, og kan ikke opdeles i mere end én position i mere end én afdækning, der kan indregnes.

2. Ved beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 383 indregnes kun positioner i følgende afdækningsinstrumenter som afdækning, der kan indregnes:

- a) instrumenter, der afdækker variabiliteten i modpartskreditspændet, med undtagelse af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 325, stk. 5
- b) instrumenter, der afdækker variabiliteten i kreditværdijusteringsrisikoens eksponeringskomponent, med undtagelse af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 325, stk. 5.

3. Ved beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 384 indregnes kun positioner i følgende afdækningsinstrumenter som afdækning, der kan indregnes:

- a) single name credit default swaps og single name contingent credit default swaps, der som reference benytter:
 - i) modparten direkte
 - ii) en enhed, der er juridisk knyttet til modparten, hvor der i retlig henseende refereres til tilfælde, hvor referencenavnet og modparten enten er en modervirksomhed og dennes datterselskab eller to dattervirksomheder af en fælles modervirksomhed
 - iii) en enhed, der tilhører samme sektor og region som modparten
- b) "index credit default swaps".

4. Positioner i sikringsinstrumenter, der er indgået med tredjeparter, som indregnes som afdækning i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, og som indgår i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, er ikke omfattet af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i afsnit IV.

5. Positioner i afdækningsinstrumenter, der ikke er indregnet som afdækning, der kan indregnes, i overensstemmelse med denne artikel, er omfattet af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko i afsnit IV."

(171) I artikel 402 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"Til brug for beregningen af eksponeringsværdier med henblik på artikel 395 kan institutter, undtagen hvis det i henhold til gældende national ret er forbudt, nedsætte værdien af en eksponering eller dele af en eksponering, der er sikret ved beboelsesejendom, i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, med den pantsatte del af ejendomsværdien, men ikke med mere end 55 % af ejendomsværdien, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:"

ii) Litra a) affattes således:

"a) medlemsstaternes kompetente myndigheder har undladt at fastsætte en risikovægt, der er højere end 20 %, for eksponeringer eller dele af eksponeringer, der er sikret ved beboelsesejendom, i henhold til artikel 124, stk. 7".

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"Til brug for beregningen af eksponeringsværdier med henblik på artikel 395 kan institutter, undtagen hvis det i henhold til gældende national ret er forbudt, nedsætte værdien af en eksponering eller dele af en eksponering, der er sikret ved erhvervsejendom, i overensstemmelse med artikel 126, stk. 1, med den pantsatte del af ejendomsværdien, men ikke med mere end 55 % af ejendomsværdien, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:"

ii) Litra a) affattes således:

"a) medlemsstaternes kompetente myndigheder har undladt at fastsætte en risikovægt, der er højere end 60 %, for eksponeringer eller dele af eksponeringer, der er sikret ved beboelsesejendom, i henhold til artikel 124, stk. 7".

(172) Artikel 429, stk. 6, affattes således:

"6. Med henblik på denne artikels stk. 4, litra e), og artikel 429g forstås ved "almindeligt køb eller salg" et køb eller salg af et finansielt aktiv i henhold til en kontrakt, hvis vilkår kræver, at det finansielle aktiv overdrages inden for den almindelige ved lovgivning eller sædvane i det pågældende marked fastsatte periode."

(173) I artikel 429c foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 3, litra a), affattes således:

"a) for handler, som ikke er clearet gennem en QCCP, holdes det kontante beløb, som tilgår den modtagende modpart, ikke adskilt fra instituttets aktiver".

(b) Stk. 4 affattes således:

"4. Med henblik på denne artikels stk. 1 medtager institutterne ikke modtaget sikkerhedsstillelse i beregningen af NICA som defineret i artikel 272, nr. 12a)."

(c) Følgende indsættes som stk. 4a:

"4a. Uanset stk. 3 og 4 kan et institut indregne enhver modtaget sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Sikkerhedsstillelsen modtages fra en kunde for en derivatkontrakt, der cleares af instituttet på vegne af den pågældende kunde.
- b) Kontrakten omhandlet i litra a) cleares gennem en QCCP.
- c) Hvis sikkerhedsstillelsen er modtaget i form af initialmargin, adskilles denne sikkerhedsstillelse fra instituttets aktiver."

(d) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

"Uanset stk. 1 kan institutterne anvende den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 4 eller 5, til at bestemme eksponeringsværdien af derivatkontrakter anført i bilag II, punkt 1 og 2, men kun såfremt de også anvender denne metode til at bestemme eksponeringsværdien af disse kontrakter med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c)."

(174) I artikel 429f foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutterne beregner, jf. artikel 111, stk. 2, eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, eksklusiv derivatkontrakterne anført i bilag II, kreditderivater, værdipapirfinansieringstransaktioner og positionerne omhandlet i artikel 429d.

Hvis en forpligtelse er knyttet til udvidelsen af en anden forpligtelse, finder artikel 166, stk. 9, anvendelse."

b) Stk. 3 udgår.

(175) Artikel 429g, stk. 1, affattes således:

"1. Institutterne behandler likvide midler relateret til almindelige køb og finansielle aktiver relateret til almindelige salg, som forbliver på balancen indtil afregningsdatoen, som aktiver i henhold til artikel 429, stk. 4, litra a)."

(176) I artikel 430, stk. 1, tilføjes følgende som litra h):

"h) deres eksponeringer mod ESG-risici."

(177) Artikel 430a, stk. 1, affattes således:

"1. Institutterne indberetter hvert år følgende aggregerede data til de kompetente myndigheder for hvert af de nationale ejendomsmarkeder, som de er eksponeret over for:

- a) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den laveste værdi af den pantsatte del og 55 % af ejendomsværdien, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 7
- b) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den del af eksponeringen, der er sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2, litra a)
- c) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, begrænset til den del, der er sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2, litra a)
- d) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, på op til den laveste værdi af den pantsatte del og 55 % af ejendomsværdien, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 7
- e) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, på op til den del af eksponeringen, der er sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2, litra c)
- f) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, begrænset til den del, der er sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2, litra c)."

(178) Artikel 433 affattes således:

"Artikel 433

Offentliggørelshyppighed og -omfang

Institutterne offentliggør de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III, på den måde, der er beskrevet i nærværende artikel, artikel 433a, 433b, 433c og 434.

EBA foretager den årlige offentliggørelse på sit websted på samme dato som offentliggørelsen af institutternes årsregnskab eller så hurtigt som muligt derefter.

EBA foretager halvårslige eller kvartalsvise offentliggørelser på sit websted på samme dato som offentliggørelsen af institutternes finansielle rapporter for den tilsvarende periode såfremt relevant eller så hurtigt som muligt derefter.

Enhver forsinkelse mellem datoen for offentliggørelsen af oplysningerne i henhold til denne del og det relevante årsregnskab skal være rimelig og må under ingen omstændigheder overskride den tidsfrist, som de kompetente myndigheder har fastsat i henhold til artikel 106 i direktiv 2013/36/EU."

(179) Artikel 433a, stk. 1, litra c), nr. i), affattes således:

"i) artikel 438, litra d), da) og h)".

(180) Artikel 433b, stk. 1, litra a), ændres således:

a) Nr. ii) affattes således:

"ii) artikel 438, litra c), d) og da)".

b) Følgende tilføjes som nr. iv):

"iv) artikel 442, litra c) og d)".

(181) Artikel 433c, stk. 2, ændres således:

a) Litra d) affattes således:

"d) artikel 438, litra c), d) og da)".

b) Følgende tilføjes som litra g):

"g) artikel 442, litra c) og d)".

(182) Artikel 434 affattes således:

"Artikel 434

Medier til offentliggørelse

1. Andre institutter end små og ikkekomplekse institutter indsender alle de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III, i elektronisk format til EBA senest på den dato, hvor institutterne offentliggør deres regnskaber eller finansielle rapporter for den tilsvarende periode såfremt relevant eller så hurtigt som muligt derefter. EBA offentliggør også datoen for indgivelse af disse oplysninger.

EBA sikrer, at de oplysninger, der gives på EBA's websted, indeholder de samme oplysninger som dem, institutterne har indgivet til EBA. Institutterne har ret til at genindsende oplysningerne til EBA i overensstemmelse med de tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 434a. EBA offentliggør på sit websted datoen for genindsendelsen.

EBA udarbejder og ajourfører det værktøj, der specificerer sammenkoblingen af skemaerne og tabellerne for offentliggørelse med dem, der vedrører indberetning

med henblik på tilsyn. Sammenkoblingsværktøjet skal være tilgængeligt for offentligheden på EBA's websted.

Institutterne kan fortsat offentliggøre et enkeltstående dokument, der giver brugere af disse oplysninger umiddelbar adgang til tilsynsoplysninger, eller et separat afsnit, der er indsat i eller vedhæftet institutternes regnskaber eller finansielle rapporter, som indeholder de krævede oplysninger, og som er let genkendelige for disse brugere. Institutterne kan på deres websted indsætte et link til EBA's websted, hvor tilsynsoplysningerne offentliggøres centralt.

2. Store institutter og andre institutter, der ikke er store institutter eller små og ikkekomplekse institutter, indsender de oplysninger, der er omhandlet i henholdsvis artikel 433a og artikel 433c, til EBA, dog senest på datoen for offentliggørelsen af årsregnskaber eller finansielle rapporter for den tilsvarende periode eller så hurtigt som muligt derefter. Hvis det er nødvendigt at offentliggøre oplysninger for en periode, hvor et institut ikke udarbejder en finansiell rapport, skal instituttet hurtigst muligt indsende oplysningerne til EBA.

3. EBA offentliggør på sit websted oplysninger om små og ikkekomplekse institutter på grundlag af de oplysninger, som disse institutter har indberettet til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 430.

4. Selv om ejendomsretten til dataene og ansvaret for oplysningernes nøjagtighed fortsat ligger hos de institutter, der udarbejder dem, offentliggør EBA på sit websted de oplysninger, der skal offentliggøres i overensstemmelse med denne del. Dette arkiv skal være tilgængeligt i en periode, der mindst svarer til den opbevaringsperiode, der er fastsat i den nationale ret vedrørende oplysninger i institutternes finansielle rapporter.

5. EBA overvåger antallet af besøg på sit fælles adgangspunkt vedrørende institutters offentliggørelse af oplysninger og medtager de relaterede statistikker i sine årsberetninger."

(183) I artikel 434a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede offentliggørelsesformater, tilhørende anvisninger, oplysninger om politikken for genindsendelse og IT-løsninger vedrørende offentliggørelse, der kræves i henhold til afsnit II og III."

b) Stk. 1, fjerde punktum, affattes således:

"EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 år efter denne forordnings ikrafttræden]."

(184) I artikel 438 foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

"b) størrelsen af yderligere kapitalgrundlagskrav baseret på den tilsynsmæssige kontrolproces, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, for at imødegå andre risici end risikoen for overdreven gearing og dens sammensætning".

a) Litra d) affattes således:

"d) den samlede risikoeksponeringsværdi beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, og det tilsvarende kapitalgrundlagskrav fastsat i henhold til artikel 92, stk. 2, opdelt efter de forskellige risiko- eller eksponeringskategorier og -underkategorier, alt efter hvad der er relevant, der er anført i tredje del, og, hvis det er relevant, en forklaring af, hvordan anvendelsen af nedre grænser for kapital og manglende fradrag af poster i kapitalgrundlaget påvirker beregningen af kapitalgrundlaget og de risikovægtede eksponeringsbeløb".

c) Følgende indsættes som litra da):

"da) hvis det kræves for at beregne følgende beløb, den samlede risikoeksponeringsværdi uden gulv beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4, og den standardiserede samlede risikoeksponeringsværdi beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 5, opdelt efter de forskellige risikokategorier og -underkategorier, alt efter hvad der er relevant, der er anført i tredje del, og, hvis det er relevant, en forklaring af, hvordan anvendelsen af nedre grænser for kapital og manglende fradrag af poster i kapitalgrundlaget påvirker beregningen af kapitalgrundlaget og de risikovægtede eksponeringsværdier".

(185) Artikel 445 affattes således:

"Artikel 445

Offentliggørelse af oplysninger om eksponeringer mod markedsrisiko efter standardmetoden

1. Institutter, som af de kompetente myndigheder ikke har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller for markedsrisiko, jf. artikel 325az, og som anvender den forenklede standardmetode i overensstemmelse med artikel 325a eller tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, offentliggør en generel oversigt over deres positioner i handelsbeholdningen.

2. Institutter, der beregner deres kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, offentliggør deres samlede kapitalgrundlagskrav, deres kapitalgrundlagskrav vedrørende følsomhedsmetoder, deres misligholdelsesrisiko og deres kapitalgrundlagskrav vedrørende restrisici. Offentliggørelsen af kapitalgrundlagskravene vedrørende målene i følsomhedsmetoderne og vedrørende misligholdelsesrisiko opdeles for følgende instrumenter:

- a) finansielle instrumenter bortset fra securitiseringsinstrumenter i handelsbeholdningen opdelt efter risikoklasse og en særskilt identifikation af kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko
- b) securitiseringsinstrumenter, der ikke indgår i ACTP'en, med særskilt identifikation af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditspændsrisiko og kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko
- c) securitiseringsinstrumenter, der indgår i ACTP'en, med særskilt identifikation af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditspændsrisiko og kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko."

(186) Følgende indsættes som artikel 445a:

"Artikel 445a

Offentliggørelse af oplysninger om kreditværdijusteringsrisiko

1. Institutter, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, offentliggør følgende oplysninger:

- a) en generel oversigt over deres procedurer for at identificere, måle, afdække og overvåge deres kreditværdijusteringsrisiko
- b) hvorvidt institutterne opfylder alle betingelserne i artikel 273a, stk. 2; hvis disse betingelser er opfyldt, hvorvidt institutterne har valgt at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den forenkede metode i artikel 385; hvis institutterne har valgt at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den forenkede metode, kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med denne metode
- c) det samlede antal modparter, for hvilke standardmetoden anvendes, opdelt efter modpartstype.

2. Institutter, der anvender standardmetoden som defineret i artikel 383 til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko, offentliggør ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, følgende oplysninger:

- a) strukturen og organiseringen af deres interne kreditværdijusteringsrisikostyringsfunktion og -ledelse
- b) deres samlede kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter standardmetoden med opdeling efter risikoklasse
- c) en oversigt over de afdækninger, der kan indregnes, og som anvendes i denne beregning, med en opdeling pr. type som defineret i artikel 386, stk. 2.

3. Institutter, der anvender basismetoden som defineret i artikel 384 til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko, offentliggør ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, desuden følgende oplysninger:

- a) deres samlede kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter basismetoden og komponenterne $BACVA^{total}$ og $BACVA^{csr-hedged}$;
- b) en oversigt over de afdækninger, der kan indregnes, og som anvendes i denne beregning, med en opdeling pr. type som defineret i artikel 386, stk. 3."

(187) Artikel 446 affattes således:

"Artikel 446

Offentliggørelse af oplysninger om operationel risiko

1. Institutterne offentliggør følgende oplysninger:

- a) de vigtigste karakteristika og elementer i deres rammer for styring af operationel risiko
- b) deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko
- c) forretningsindikatorkomponenten beregnet i overensstemmelse med artikel 313
- d) forretningsindikatoren beregnet i overensstemmelse med artikel 314, stk. 1, og beløbene for hver af de forretningsindikatorunderposter for hvert af de tre år, der er relevante for beregningen af forretningsindikatoren

- e) antal og beløb for forretningsindikatorunderposter, der blev udelukket fra beregningen af forretningsindikatoren i overensstemmelse med artikel 315, stk. 2, samt de tilsvarende begrundelser for udelukkelsen.

2. Institutter, der beregner deres årlige tab som følge af operationel risiko i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1, offentliggør følgende oplysninger ud over de oplysninger, der er anført i stk. 1:

- a) deres årlige tab som følge af operationel risiko for hvert af de seneste ti år beregnet i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1
- b) antal og beløb for tab som følge af operationel risiko, der blev udelukket fra beregningen af det årlige tab som følge af operationel risiko i overensstemmelse med artikel 320, stk. 1, og de tilsvarende begrundelser for udelukkelsen."

(188) I artikel 447 foretages følgende ændringer:

- a) Litra a) affattes således:

"a) sammensætningen af deres kapitalgrundlag og risikobaserede kapitalprocenter som beregnet i henhold til artikel 92, stk. 2".

- b) Følgende indsættes som litra aa):

"aa) hvor det er relevant, de risikobaserede kapitalprocenter som beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 2, ved at anvende de samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv i stedet for de samlede risikoeksponeringsbeløb".

- c) Litra b) affattes således:

"b) de samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, og, hvor det er relevant, de samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv som beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4".

- d) Litra d) affattes således:

"d) det kombinerede bufferkrav, som institutterne skal besidde i henhold til afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU".

(189) Artikel 449a affattes således:

"Artikel 449a

Offentliggørelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici)

Institutterne offentliggør oplysninger om ESG-risici, herunder fysiske risici og omstillingsrisici.

Oplysningerne omhandlet i første afsnit offentliggøres årligt af små og ikkekomplekse institutter og halvårligt af andre institutter.

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede offentliggørelsesformater vedrørende ESG-risici, jf. artikel 434a, idet den sikrer, at de er i overensstemmelse med og overholder proportionalitetsprincippet. For små og ikkekomplekse institutter kræver formaterne ikke offentliggørelse af oplysninger ud over de oplysninger, der kræves indberettet til de kompetente myndigheder i henhold til artikel 430, stk. 1, litra h)."

(190) I artikel 451, stk. 1, tilføjes følgende som litra f):

"f) størrelsen af yderligere kapitalgrundlagskrav baseret på den tilsynsmæssige kontrolproces, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, for at imødegå risikoen for overdreven gearing og dens sammensætning."

(191) Artikel 455 affattes således:

"Artikel 455

Anvendelse af interne modeller for markedsrisiko

1. Et institut, der anvender de interne modeller, der er omhandlet i artikel 325az, til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, offentliggør følgende oplysninger:

- a) instituttets målsætninger i forbindelse med handelsaktiviteter og de procedurer, der er indført for at identificere, måle, overvåge og kontrollere instituttets markedsrisici
- b) de politikker, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, til fastlæggelse af, hvilken position der skal medtages i handelsbeholdningen
- c) en generel beskrivelse af strukturen i de handelsenheder, der er omfattet af de interne modeller, der er omhandlet i artikel 325az, herunder for hver enhed en bred beskrivelse af enhedens forretningsstrategi og de tilladte instrumenter deri samt de vigtigste risikotyper i forbindelse med denne enhed
- d) en generel oversigt over positioner i handelsbeholdningen, der ikke er omfattet af de interne modeller omhandlet i artikel 325az, herunder en generel beskrivelse af enhedsstrukturen og typen af instrumenter, der indgår i enhederne eller kategorierne af enheder, jf. artikel 104b
- e) strukturen og organiseringen af markedsrisikostyringsfunktionen og -ledelsen
- f) anvendelsesområdet, de vigtigste karakteristika og vigtigste modelberegningskriterier for de forskellige interne modeller, jf. artikel 325az, som de anvender til at beregne risikoeksponeringsværdierne for de vigtigste modeller, som de anvender på konsolideret niveau, og en beskrivelse af, i hvilket omfang disse interne modeller repræsenterer alle de modeller, der anvendes på konsolideret niveau, herunder, hvis det er relevant:
 - i) en bred beskrivelse af den modelmetode, der anvendes til at beregne expected shortfall, jf. artikel 325ba, stk. 1, litra a), herunder hyppigheden af ajourføring af data
 - ii) en bred beskrivelse af den metode, der anvendes til at beregne den stressscenariebaserede risikoværdi, jf. artikel 325ba, stk. 1, litra b), bortset fra specifikationerne i artikel 325bk, stk. 3
 - iii) en bred beskrivelse af den modelmetode, der anvendes til at beregne misligholdelsesrisikoen, jf. artikel 325ba, stk. 2, herunder hyppigheden af ajourføring af data.

2. Institutterne offentliggør samlet for alle de handelsenheder, der er omfattet af de interne modeller, som er omhandlet i artikel 325az, følgende elementer, hvis det er relevant:

- a) den seneste værdi samt den højeste, laveste og gennemsnitlige værdi for de foregående 60 arbejdsdage af:

- i) værdien for unconstrained expected shortfall som defineret i artikel 325bb, stk. 1
 - ii) værdien for unconstrained expected shortfall som defineret i artikel 325bb, stk. 1, for hver reguleringsmæssig bred risikofaktorkategori
- b) den seneste værdi og den gennemsnitlige værdi for de foregående 60 arbejdsdage af:
- i) risikoværdien for unconstrained expected shortfall som defineret i artikel 325bb, stk. 1
 - ii) den stressscenariebaserede risikoværdi som defineret i artikel 325ba, stk. 1, litra b)
 - iii) kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko som defineret i artikel 325ba, stk. 2
 - iv) summen af de kapitalgrundlagskrav, der er defineret i artikel 325ba, stk. 1 og 2, herunder den gældende multiplikatorfaktor
- c) antallet af backtestingoverskridelser i løbet af de seneste 250 arbejdsdage ved 99. percentil som omhandlet i artikel 325bf, stk. 1, litra a) og b), hver for sig.
4. Institutterne offentliggør samlet for alle handelsenheder de kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisici, som ville blive beregnet i overensstemmelse med dette afsnit, kapitel 1a, hvis de pågældende institutter ikke havde fået tilladelse til at anvende deres interne modeller på disse handelsenheder."

(192) I artikel 458 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

"6. Hvis medlemsstaterne anerkender de foranstaltninger, der er fastsat i overensstemmelse med denne artikel, underretter de ESRB. ESRB videresender straks sådanne underretninger til Rådet, Kommissionen, EBA, ESRB og den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne."

b) Stk. 9 affattes således:

"9. Inden udløbet af den tilladelse, der er givet i henhold til stk. 4, tager den pågældende medlemsstat i samråd med ESRB samt EBA og Kommissionen situationen op til revision og kan efter proceduren i stk. 2 og 4 vedtage en ny afgørelse om forlængelse af anvendelsesperioden for nationale foranstaltninger med op til yderligere to år ad gangen."

(193) Artikel 461a affattes således:

"Artikel 461a

Kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisici

Kommissionen overvåger gennemførelsen af de internationale standarder for kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko i tredjelande. Hvis der konstateres betydelige forskelle mellem Unionens gennemførelse og tredjelandes gennemførelse af disse internationale standarder, herunder reglernes indvirkning på kapitalgrundlagskravene, og for så vidt angår deres ikrafttræden, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre denne forordning ved:

- a) hvor det er nødvendigt for at skabe lige vilkår, at anvende en multiplikator, der er lig med eller større end 0 og lavere end 1, på institutternes kapitalgrundlagskravvedrørende markedsrisiko, beregnet for specifikke risikoklasser og specifikke risikofaktorer ved hjælp af en af de metoder, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, og fastsat i:
- i) artikel 325c-325ay, der præciserer den alternative standardmetode
 - ii) artikel 325az-325bp, der præciserer den alternative metode med interne modeller
 - iii) artikel 326-361, der præciserer den forenklede standardmetode, for at udligne disse konstaterede forskelle mellem tredjelands regler og EU-retten
- b) med to år at udskyde den dato, fra hvilken institutterne skal anvende kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko som fastsat i tredje del, afsnit IV, eller en af metoderne til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, jf. artikel 325, stk. 1."

(194) Følgende indsættes som artikel 461b:

"Artikel 461b

Tilsynsmæssig behandling af kryptoaktiver

Senest den 31. december 2025 undersøger Kommissionen, om der bør udvikles en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer mod kryptoaktiver, og den skal efter høring af EBA og under hensyntagen til udviklingen på internationalt plan

(195) forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport sammen med et lovgivningsforslag, hvis det er relevant." Artikel 462 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter, jf. artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, artikel 456-460 samt artikel 461a og 461b, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 28. juni 2013.

3. Den i artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, artikel 456-460 samt artikel 461a og 461b omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

b) Stk. 6 affattes således:

"6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, artikel 456-460 samt artikel 461a og 461b træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

(196) Artikel 465 affattes således:

"Artikel 465

Overgangsordninger vedrørende nedre grænse for output (outputguld)

1. Uanset artikel 92, stk. 3 og 6, kan moderinstitutter, finansielle moderholdingselskaber, blandede finansielle moderholdingselskaber, selvstændige institutter i Unionen eller selvstændige datterinstitutter i medlemsstaterne anvende følgende faktor "x" ved beregning af TREA:

- a) 50 % i perioden fra 1. januar 2025 til 31. december 2025
- b) 55 % i perioden fra 1. januar 2026 til 31. december 2026
- c) 60 % i perioden fra 1. januar 2027 til 31. december 2027
- d) 65 % i perioden fra 1. januar 2028 til 31. december 2028
- e) 70 % i perioden fra 1. januar 2029 til 31. december 2029.

2. Uanset artikel 92, stk. 3, litra a), kan moderinstitutter, finansielle moderholdingselskaber, blandede finansielle moderholdingselskaber, selvstændige institutter i Unionen eller selvstændige datterinstitutter i medlemsstaterne indtil den 31. december 2029 anvende følgende formel ved beregning af TREA:

$$\text{TREA} = \min\{\max\{\text{U-TREA}; x \cdot \text{S-TREA}\}; 125\% \cdot \text{U-TREA}\}$$

Med henblik på denne beregning tager moderinstitutter i Unionen, finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen hensyn til de relevante faktorer "x", der er omhandlet i stk. 1.

3. Uanset artikel 92, stk. 5, litra a), nr. i), kan moderinstitutter, finansielle moderholdingselskaber eller blandede finansielle moderholdingselskaber, selvstændige institutter i Unionen eller selvstændige datterinstitutter i medlemsstaterne indtil den 31. december 2032 tildele eksponeringer mod selskaber, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, en risikovægt på 65 %, forudsat at den pågældende enhed estimerer PD af disse eksponeringer beregnet i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, til højst 0,5 %.

EBA overvåger anvendelsen af overgangsbehandlingen, jf. første afsnit, og tilgængeligheden af kreditvurderinger, som er foretaget af udpegede ECAI'er, for eksponeringer mod selskaber. EBA rapporterer sine resultater til Kommissionen senest den 31. december 2028.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2031.

4. Uanset artikel 92, stk. 5, litra a), nr. iv), erstatter moderinstitutter, finansielle moderholdingselskaber eller blandede finansielle moderholdingselskaber, selvstændige institutter i Unionen eller selvstændige datterinstitutter i medlemsstaterne indtil den 31. december 2029 alfa med 1 ved beregningen af eksponeringsværdien for de kontrakter, der er opført i bilag II, i overensstemmelse med metoderne i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3 og 4, hvis de samme eksponeringsværdier beregnes efter den metode, der er fastlagt i tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, med henblik på det samlede risikoeksponeringsbeløb uden guld.

Kommissionen kan under hensyntagen til EBA's rapport, jf. artikel 514, vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på permanent at ændre værdien af alfa, hvis det er relevant.

5. Uanset artikel 92, stk. 5, litra a), nr. i), kan medlemsstaterne give tilladelse til, at moderinstitutter, finansielle moderholdingselskaber, blandede finansielle moderholdingselskaber, selvstændige institutter i Unionen eller selvstændige datterinstitutter i medlemsstaterne tildeler følgende risikovægte, forudsat at alle betingelserne i andet afsnit er opfyldt:

- a) indtil den 31. december 2032 en risikovægt på 10 % for den del af eksponeringerne, som er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse på op til 55 % af den resterende ejendomsværdi, efter at eventuelle foranstillede eller sidestillede panterettigheder, der ikke besiddes af instituttet, er fratrukket
- b) indtil den 31. december 2029 en risikovægt på 45 % for en evt. resterende del af eksponeringerne, som er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse på op til 80 % af den resterende ejendomsværdi, efter at eventuelle foranstillede eller sidestillede panterettigheder, der ikke besiddes af instituttet, er fratrukket, forudsat at justeringen af kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko, jf. artikel 501, ikke anvendes.

Med henblik på tildeling af risikovægte i overensstemmelse med første afsnit skal samtlige følgende betingelser være opfyldt:

- a) De kvalificerende eksponeringer befinder sig i den medlemsstat, der har udøvet skønsbeføjelsen.
- b) Tabene på den del af sådanne eksponeringer, der er på op til 55 % af ejendomsværdien, overstiger i de seneste seks år i gennemsnit ikke 0,25 % af det samlede beløb, for alle sådanne eksponeringer, for udestående gældsforpligtelser, i et givent år.
- c) For så vidt angår de kvalificerende eksponeringer har instituttet begge følgende fordringer i tilfælde af låntagerens misligholdelse eller manglende betaling:
 - i) en fordring på den faste ejendom til beboelse, der sikrer eksponeringen
 - ii) en fordring på låntagerens øvrige aktiver og indkomst.
- d) Den kompetente myndighed har kontrolleret, at betingelserne i litra a), b) og c) er opfyldt.

Hvis den skønsbeføjelse, der er omhandlet i første afsnit, er blevet udøvet, og alle de tilknyttede betingelser i andet afsnit er opfyldt, kan institutterne tildele følgende risikovægte til den resterende del af de eksponeringer, der er omhandlet i andet afsnit, litra b), indtil den 31. december 2032:

- a) 52,5 % i perioden fra 1. januar 2030 til 31. december 2030
- b) 60 % i perioden fra 1. januar 2031 til 31. december 2031
- c) 67,5 % i perioden fra 1. januar 2032 til 31. december 2032.

Når de kompetente myndigheder udøver denne skønsbeføjelse, underretter de EBA og begrunder deres beslutning. De kompetente myndigheder underretter EBA om detaljerne vedrørende alle de kontroller, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

EBA overvåger anvendelsen af overgangsbehandlingen i første afsnit og aflægger senest den 31. december 2028 rapport til Kommissionen om hensigtsmæssigheden af de tilknyttede risikovægte.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2031."

(197) Følgende indsættes som artikel 494d:

"Artikel 494d

Tilbagevenden fra IRB-metoden til standardmetoden

Uanset artikel 149, stk. 1, 2 og 3, kan et institut fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2027 vende tilbage til standardmetoden for en eller flere af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Instituttet var allerede den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 dag efter denne ændringsforordnings ikrafttræden] eksisterende og meddelt tilladelse af sin kompetente myndighed til at behandle disse eksponeringsklasser efter IRB-metoden.
- b) Instituttet anmoder kun én gang i løbet af denne treårsperiode om at vende tilbage til standardmetoden.
- c) Anmodningen om tilbagevenden til standardmetoden fremsættes ikke med henblik på at deltage i regelarbitrage.
- d) Instituttet har formelt underrettet den kompetente myndighed om, at det ønsker at vende tilbage til standardmetoden for disse eksponeringsklasser, mindst seks måneder før det reelt vender tilbage til denne metode.
- e) Den kompetente myndighed har ikke gjort indsigelse mod instituttets anmodning om en sådan tilbagevenden senest tre måneder efter modtagelsen af den underretning, der er omhandlet i litra d)."

(198) Artikel 495 affattes således:

"Artikel 495

Behandling af aktieeksponeringer efter IRB-metoden

1. Uanset artikel 107, stk. 1, andet afsnit, beregner institutter, der har fået tilladelse til at anvende den interne ratingbaserede metode til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer, indtil den 31. december 2029 det risikovægtede eksponeringsbeløb for hver aktieeksponering, for hvilken de har fået tilladelse til at anvende den interne ratingbaserede metode, som det højeste af følgende:

- a) det risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 495a, stk. 1 og 2
- b) det risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet i henhold til denne forordning, som den var før den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = dagen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

2. I stedet for at anvende behandlingen i stk. 1 kan institutter, der har fået tilladelse til at anvende den interne ratingbaserede metode til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer, vælge at anvende behandlingen i artikel 133 og overgangsordningerne i artikel 495a på alle deres aktieeksponeringer på et hvilket som helst tidspunkt indtil den 31. december 2029.

Med henblik på dette stykke finder betingelserne for at vende tilbage til anvendelsen af mindre avancerede metoder, jf. artikel 149, ikke anvendelse.

3. Institutter, der anvender behandlingen i stk. 1, beregner det forventede tab i overensstemmelse med artikel 158, stk. 7, 8 eller 9, alt efter hvad der er relevant, som de nævnte stykker var pr. 1. januar 2021.

4. Hvis institutterne anmoder om tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer, må de kompetente myndigheder ikke give en sådan tilladelse efter den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = dagen for denne ændringsforordnings anvendelse]."

(199) Følgende indsættes som artikel 495a, 495b og 495d:

"Artikel 495a

Overgangsordninger for aktieeksponeringer

1. Uanset behandlingen i artikel 133, stk. 3, tildeles aktieeksponeringer følgende risikovægte:

- a) 100 % i perioden fra 1. januar 2025 til 31. december 2025
- b) 130 % i perioden fra 1. januar 2026 til 31. december 2026
- c) 160 % i perioden fra 1. januar 2027 til 31. december 2027
- d) 190 % i perioden fra 1. januar 2028 til 31. december 2028
- e) 220 % i perioden fra 1. januar 2029 til 31. december 2029.

2. Uanset behandlingen i artikel 133, stk. 4, tildeles aktieeksponeringer følgende risikovægte:

- a) 100 % i perioden fra 1. januar 2025 til 31. december 2025
- b) 160 % i perioden fra 1. januar 2026 til 31. december 2026
- c) 220 % i perioden fra 1. januar 2027 til 31. december 2027
- d) 280 % i perioden fra 1. januar 2028 til 31. december 2028
- e) 340 % i perioden fra 1. januar 2029 til 31. december 2029.

3. Uanset artikel 133 kan institutterne fortsat tildele den samme risikovægt, som var gældende pr. [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 1 dag efter denne ændringsforordnings ikrafttræden], til aktieeksponeringer mod enheder, som de pr. [vedtagelsesdato] i seks på hinanden følgende år har været aktionær i, og på hvilke de udøver betydelig indflydelse i henhold til direktiv 2013/34/EU, eller de regnskabsstandarder, som et institut er underlagt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, eller et lignende forhold mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed.

Artikel 495b

Overgangsordninger for specialiseret långivning

1. Uanset artikel 161, stk. 4, er de LGD-inputgulve, der finder anvendelse på specialiseret långivning, og som behandles efter IRB-metoden, hvis egne estimater af LGD anvendes, de gældende LGD-inputgulve, jf. artikel 161, stk. 4, multipliceret med følgende faktorer:

- a) 50 % i perioden fra 1. januar 2025 til 31. december 2027
- b) 80 % i perioden fra 1. januar 2028 til 31. december 2028
- c) 100 % i perioden fra 1. januar 2029 til 31. december 2029.

2. EBA udarbejder en rapport om passende kalibrering af risikoparametre, der finder anvendelse på specialiseret långivning efter IRB-metoden, og navnlig om egne estimater af LGD og LGD-inputgulve. EBA medtager navnlig data i sin rapport om det gennemsnitlige antal misligholdelser og realiserede tab, der er observeret i Unionen i forbindelse med forskellige stikprøver af institutter med forskellige forretnings- og risikoprofiler.

EBA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen rapporten om sine resultater senest den 31. december 2025.

På grundlag af denne rapport tillægges Kommissionen beføjelse til at ændre denne forordning ved at vedtage en delegeret retsakt, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre den behandling, der finder anvendelse på specialiseret långivning i henhold til tredje del, afsnit II."

Artikel 495c

Overgangsordninger for leasingeksponeringer som kreditrisikoreduktionsteknik

1. Uanset artikel 230 er den gældende værdi af H_c svarende til "anden fysisk sikkerhed" for de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 199, stk. 7, hvis det leasede formuegode svarer til typen af finansieret kreditrisikoafdækning "anden fysisk sikkerhed", værdien af H_c for "anden fysisk sikkerhed" som omhandlet i artikel 230, stk. 2, tabel 1, multipliceret med følgende faktorer:

- a) 50 % i perioden fra 1. januar 2025 til 31. december 2027
- b) 80 % i perioden fra 1. januar 2028 til 31. december 2028
- c) 100 % i perioden fra 1. januar 2029 til 31. december 2029.

2. EBA udarbejder en rapport om passende kalibrering af risikoparametre i tilknytning til leasingeksponeringer efter IRB-metoden, og navnlig om LGD_s og H_c som foreskrevet i artikel 230. EBA medtager navnlig data i sin rapport om det gennemsnitlige antal misligholdelser og realiserede tab, der er observeret i Unionen i forbindelse med forskellige typer af leasede formuegoder og forskellige typer institutter, der har leasingaktiviteter.

EBA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen rapporten om sine resultater senest den 30. juni 2026.

På grundlag af denne rapport tillægges Kommissionen beføjelse til at ændre denne forordning ved at vedtage en delegeret retsakt, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre den behandling, der finder anvendelse på eksponeringer som følge af leasing i henhold til tredje del, afsnit II."

Artikel 495d

Overgangsordninger for tilsagn, der kan opsiges uden betingelser

1. Uanset artikel 111, stk. 2, beregner institutterne eksponeringsværdien af en ikkebalanceført post i form af tilsagn, der kan opsiges uden betingelser, ved at multiplicere den procentsats, der er fastsat i nævnte artikel, med følgende faktorer:

- a) 0 % i perioden fra 1. januar 2025 til 31. december 2029
- b) 25 % i perioden fra 1. januar 2030 til 31. december 2030
- c) 50 % i perioden fra 1. januar 2031 til 31. december 2031
- d) 75 % i perioden fra 1. januar 2032 til 31. december 2032.

2. EBA udarbejder en rapport med henblik på at vurdere, om undtagelsen omhandlet i stk. 1, litra a), bør forlænges ud over den 31. december 2032, og om nødvendigt betingelserne for opretholdelse af undtagelsen.

EBA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen rapporten om sine resultater senest den 31. december 2028.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2031."

(200) Artikel 501, stk. 2, litra b), affattes således:

"b) har en SMV den betydning, der er fastsat i artikel 5, nr. 8)".

(201) Artikel 501a, stk. 1, ændres således:

a) Litra a) affattes således:

"a) eksponeringen henføres til den erhvervseksponeringsklasse, der er omhandlet i enten artikel 112, litra g), eller artikel 147, stk. 2, litra c), med udelukkelse af misligholdte eksponeringer".

b) Litra f) affattes således:

"f) låntagerens refinansieringsrisiko ved eksponeringen er lav eller tilstrækkeligt reduceret under hensyntagen til eventuelle støttemidler, tilskud eller finansiering ydet af en eller flere af de enheder, der er opført i stk. 2, litra b), nr. i) og ii)".

(202) Artikel 501c affattes således:

"Artikel 501c

Tilsynsmæssig behandling af eksponeringer mod miljømæssige og/eller sociale faktorer

EBA vurderer efter høring af ESRB på grundlag af de disponible data og resultaterne fra Kommissionens Ekspertgruppe på Højt Plan vedrørende Bæredygtig Finansiering, om en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver, herunder securitiseringer, eller aktiviteter, som påvirkes af miljømæssige og/eller sociale faktorer, er berettiget. EBA vurderer navnlig:

- a) metoder til vurdering af den effektive risiko ved eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som påvirkes af miljømæssige og/eller sociale faktorer, sammenlignet med risikoen ved andre former for eksponering

- b) udarbejdelse af passende kriterier til vurdering af fysiske risici og omstillingsrisici, herunder risici vedrørende nedskrivning af aktiver på grund af reguleringsmæssige ændringer
- c) de mulige virkninger på kort, mellemlang og lang sigt af en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som påvirkes af miljømæssige og/eller sociale faktorer, på den finansielle stabilitet og bankernes långivning i Unionen.

EBA forelægger Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sine resultater senest den 28. juni 2023."

- (203) Artikel 505 og 506 affattes således:

"Artikel 505

Gennemgang af landbrugsfinansiering

Senest den 31. december 2030 aflægger EBA rapport til Kommissionen om virkningerne af denne forordnings krav for landbrugsfinansieringen.

Artikel 506

Kreditrisiko — kreditforsikring

Senest den 31. december 2026 aflægger EBA rapport til Kommissionen om anerkendelse og anvendelse af forsikring som kreditrisikoreduktionsteknikker og om hensigtsmæssigheden af de tilknyttede risikoparametre, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3 og 4.

På grundlag af denne rapport tillægges Kommissionen beføjelse til at ændre denne forordning ved at vedtage en delegeret retsakt, hvis det er relevant, i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre den behandling, der finder anvendelse på kreditforsikring, jf. tredje del, afsnit II."

- (204) Følgende indsættes som artikel 506c:

"Artikel 506c

Kreditrisiko — interaktion mellem reduktioner af egentlig kernekapital og kreditrisikoparametre

Senest den 31. december 2026 aflægger EBA rapport til Kommissionen om overensstemmelsen mellem den nuværende måling af kreditrisiko og de individuelle kreditrisikoparametre og om behandlingen af eventuelle justeringer med henblik på beregning af underskuddet eller overskuddet i henhold til IRB, jf. artikel 159, og om dens overensstemmelse med fastsættelsen af eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 166 og LGD-estimatet. I rapporten skal det størst mulige økonomiske tab som følge af en misligholdelsesbegivenhed samt dets opnåede dækning i form af reduktioner af egentlig kernekapital tages i betragtning under hensyntagen til eventuelle regnskabsbaserede reduktioner af den egentlige kernekapital, herunder fra forventede kredittab eller dagsværdijusteringer, og eventuelle nedslag i forbindelse med modtagne eksponeringer og deres konsekvenser for lovbestemte fradrag."

- (205) Følgende indsættes som artikel 519c og 519d:

"Artikel 519c

Regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser, som finder anvendelse på VFT'er

EBA aflægger i tæt samarbejde med ESMA senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] rapport til Kommissionen om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt i EU-retten at gennemføre regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser, som finder anvendelse på VFT'er, med henblik på at håndtere den potentielle opbygning af gearing uden for banksektoren.

Den rapport, der er omhandlet i første afsnit, skal behandle følgende:

- a) gearingsgraden uden for banksystemet i Unionen, og i hvilket omfang regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser kan reducere denne gearing, hvis denne gearing bliver for stor
- b) væsentligheden af VFT'er, der besiddes af institutter i Unionen, og som er omfattet af regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser, herunder opdelingen af de VFT'er, der ikke overholder de nedre haircutgrænser
- c) den anslåede virkning af regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser for institutter i Unionen i henhold til de to gennemførelsesmetoder, som FSB har anbefalet, dvs. en markedsregulering eller et mere restriktivt kapitalgrundlagskrav i henhold til denne forordning, i et scenario, hvor institutter i Unionen ikke justerer deres VFT'ers haircuts for at overholde de nedre haircutgrænser, og et alternativt scenario, hvor de justerer disse haircuts, så de overholder de nedre haircutgrænser
- d) de vigtigste drivkræfter bag disse estimerede virkninger samt potentielle utilsigtede konsekvenser af at indføre regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser for funktionen af EU's markeder for værdipapirfinansieringstransaktioner
- e) den gennemførelsesmetode, der vil være den mest effektive til at opfylde de reguleringsmæssige mål for regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser i lyset af overvejelserne i litra a)-d) og under hensyntagen til lige vilkår i hele den finansielle sektor i Unionen.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til FSB's anbefaling om at gennemføre regelsættet vedrørende de nedre haircutgrænser, som finder anvendelse på VFT'er, samt de dertil knyttede internationalt aftalte standarder, der er udviklet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 519d

Operationel risiko

Senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 60 måneder efter anvendelsesdatoen for tredje del, afsnit III] aflægger EBA rapport til Kommissionen om følgende:

- a) anvendelsen af forsikring i forbindelse med beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til operationel risiko

- b) hvorvidt indregning af tabsgenopretning fra forsikring kan give mulighed for regularbitrage ved at reducere det årlige tab som følge af operationel risiko uden en tilsvarende reduktion af den faktiske eksponering for operationelle tab
- c) hvorvidt indregning af tabsgenopretning fra forsikring har en anden indvirkning på den hensigtsmæssige dækning af henholdsvis tilbagevendende tab og potentielle shortfalls.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 72 måneder efter anvendelsesdatoen for tredje del, afsnit III]."

(206) Bilag I erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2025, med undtagelse af:
 - a) bestemmelserne i nr. 1), litra a), b) og c), e)-h), j), u), v) og x), vedrørende visse definitioner, bestemmelserne i nr. 6) vedrørende anvendelsesområdet for konsolideringsreglerne samt bestemmelserne i nr. 8), 10)-12) og 14)-23) vedrørende kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, som anvendes fra den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen = 6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden]
 - b) bestemmelserne i nr. 1), litra d), og nr. 4) vedrørende ændringer i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/2033 og bestemmelserne i nr. 47) vedrørende behandling af misligholdte eksponeringer, som anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttræden
 - c) bestemmelserne i nr. 9), nr. 26), litra a), nr. 27), nr. 28), litra a), nr. 29), nr. 34), nr. 41), nr. 42), nr. 44), nr. 47), nr. 54), nr. 59), litra c), 60), litra c), nr. 61), litra g) og h), nr. 64), litra c), nr. 66), litra d), nr. 69), nr. 81), nr. 85), litra b), nr. 90), litra c), nr. 91), litra c), nr. 92), litra c), nr. 131), nr. 132), litra b), nr. 136), litra d), nr. 153), nr. 154), litra d), nr. 155), litra c), nr. 156), litra b), nr. 166), litra c), nr. 169), nr. 178), nr. 182), nr. 183), nr. 189), nr. 192), nr. 194), nr. 196), nr. 199) og nr. 201)-205), som pålægger De Europæiske Tilsynsmyndigheder eller ESRB at forelægge Kommissionen udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder og rapporter, bestemmelserne, som pålægger Kommissionen at udarbejde rapporter, og bestemmelserne, som tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, bestemmelserne om gennemgang og lovgivningsforslag og bestemmelserne, der pålægger De Europæiske Tilsynsmyndigheder at udstede retningslinjer, som anvendes fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand